

ਨਾਮਾਧਾਰੀ

ਗੁਰਮਤਿ

ਗੁਰਮਤਿ

ਗੁਰਮਤਿ
ਗੁਰਮਤਿ
ਗੁਰਮਤਿ
ਗੁਰਮਤਿ
ਗੁਰਮਤਿ

ੴ ਸ੍ਰੀ ਮਤਿਗੁਰੂ ਗੁਰਮਤਿ ਜਿੰਘ ਸ੍ਰੀ ਮਾਸੇ

ਸ੍ਰੀ
ਮਤਿਗੁਰੂ
ਗੁਰਮਤਿ ਜਿੰਘ ਸ੍ਰੀ ਮਾਸੇ
ਸੇ ਸ੍ਰੀ ਸ੍ਰੀ ਜਿੰਘ ਸ੍ਰੀ ਸ੍ਰੀ
(ਕੋ) ਸ੍ਰੀ ਰਿ ਮਾਸੀ ਮਾਸੀ ਮਾਸੀ
੨ ਲਿਖਤ ਕਰਕੇ ਫੈਲੀ ੧੩
ਕਾਫੀ ੨ ੨੦ ਸ੍ਰੀ ਤੇਜਸ
ਮਾਸੀ ਸਾਂਝ, ਸਤਰ
ਸਾਤ ਪਿੰਡੇ ਲਿਖੇ ਗਏ

ਮਤਿਗੁਰੂ ਸ੍ਰੀ
ਗੁਰਮਤਿ
ਫੈਲਿਆ ੨੨੭੨

ਸ੍ਰੀ ਮਤਿਗੁਰੂ	੪
ਸ੍ਰੀ ਮਤਿਗੁਰੂ	੪
ਸ੍ਰੀ ਮਤਿਗੁਰੂ	੨
ਸ੍ਰੀ ਮਤਿਗੁਰੂ	੨
ਸ੍ਰੀ ਮਤਿਗੁਰੂ	੬੬
ਸ੍ਰੀ ਮਤਿਗੁਰੂ	੧੨੪੭

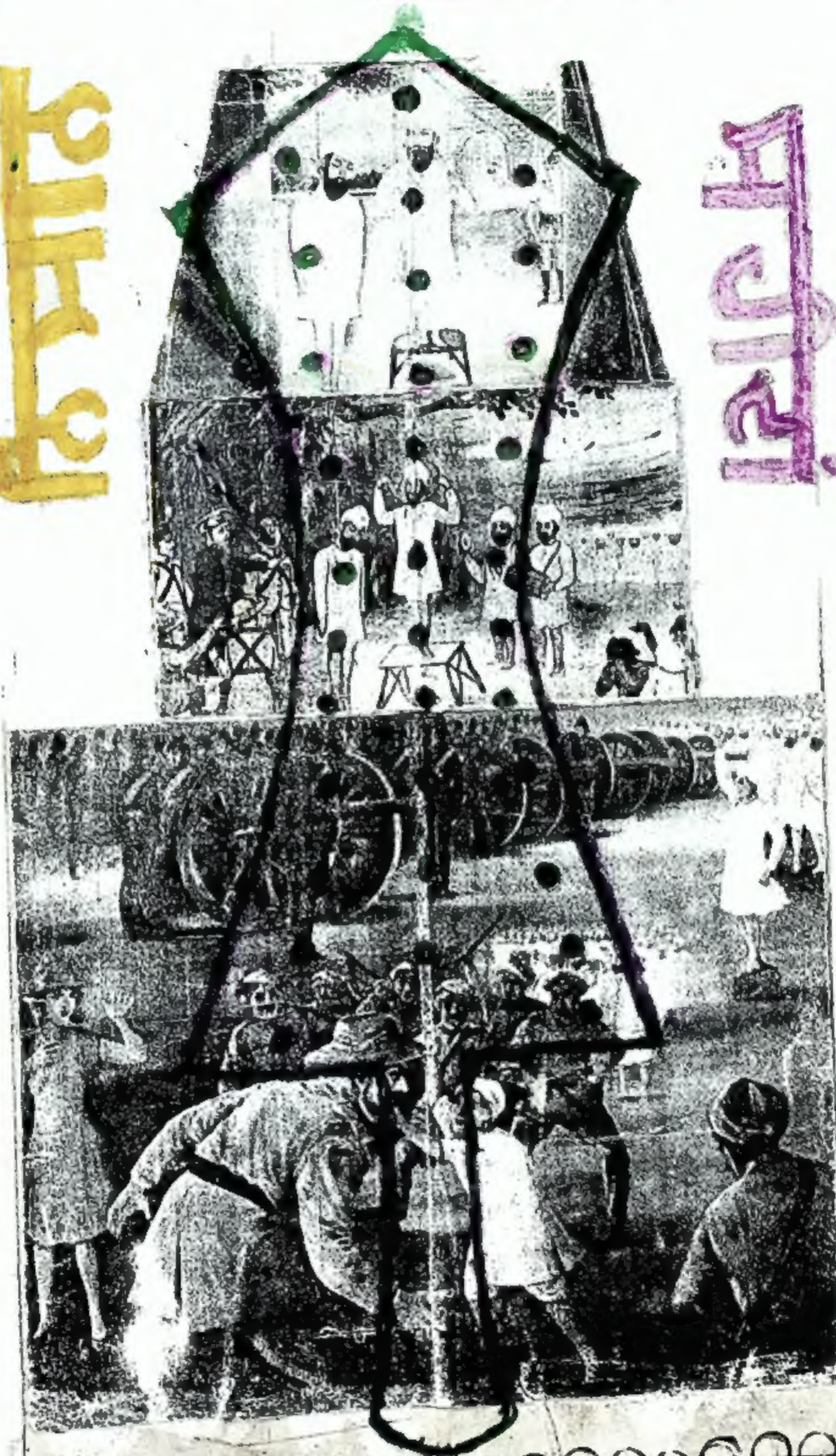
ਮਾਸੀ ੨
ਸਾਤ

ਸੇ ਗੁਰੂ
ਸ੍ਰੀ ਮਾਸੀ
੧੨੪੭
ਲਿਖੇ

ਨਾਮਧਾਰੀ

ਕਿਸਾਨ

ਸ਼ਹਿਦੀ

[illegible]

੨੬ ਜੀ ਜਡਿਗੁਰੂ ਰਾਮ ਲਿਖਾ ਜੀ ਸਾਗੇ.

ਭੋਟਾ

ਭਾਨ ਸਰਸਰ ਸੁਰਕੀਰ

ਸੁਰੀਦਾ

ਤੇ

ਜਿਨ ਤੇ

ਮਾਘੇ

(ਮਾਘੇ)

ਸਡਿਗੁਰੂ ਜੀ

ਜੀ

ਸਰਸਰ ਫਿਰਕੇ ਤੇ

ਮਾਘੇ

ਰਾਮ

ਸਿਮਰ ਤੇ ਸਡਿਗੁਰੂ

ਜੀ

ਤੋ ਭਾਨ ਸਰਸਰ

ਤੇ

ਸਰਸਰ ਜੀ ਮਾਘੇ

ਜਡਿ

ਗਰੀਬ

ਜੀ

ਰਸਿਮ

ਰਾਮ

ਕਰਕਾਰੀ

ਦਿਤੀ

।

गणेश जी चण्डे ।

ੴ ਸ੍ਰੀ ਸਤਗੁਰੂ

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੇ ਸਾਧੇ .

ਖੰਡ

(ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਾਧਿ ਕੇ

ਜਿਸਿ ਸਭੇ ਸੇਵਾਯੋ

ਉਪਾਇਆ

ਘੁਟਾਇ ਵਿਚਾ

ਮਾਧਿ

ਸਾਧਿ,

ਕੁਰਬਾਨੀ ਕ

ਖੰਡ

ਗੁਰਾਇ

ਘੁਟਾਇਆ

--

ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜਗਜੀਤ ਸਿੰਘ ਜੀ ਮਾਤਾ ਜੀ.

ਦੇਵੀ (ਪਿਆਰ ਕਰ ਰਿਹਾ
ਸੋ ਬੰ ਤੇ ਪਰਬਾਸ਼
— — — —

ਮਟਰ ਪਠਾਪੀ
ਜੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਪਠਾਪ ਸਿੰਘ ਜੀ ਮਾਗਾਨ

ਮਾਸ਼ਰੀ ਨ ਰੇਵਤ.

ਸ੍ਰੀ ਜਤਿਨਾਥ ਗੋਪਾਲ ਸਿੰਘ ਜੀ ਮਾਝਰਾ
ਮੰਜਿਤ ਤੇ ਰਾਤੇ

3328

ਸੰਖਿਆ

ਪੰਨਾ

1. ੨ ਸਥਾਨ .
2. ਜ਼ਮੀਨੀ ਦਿਨ ਸਾਮਾਨੀ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ੨
3. ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਸਾਮਾਨੀ ਜ਼ਮੀਨਾਂ
4. ਸੇਵਾਬ ਦੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨੀ ਪਰੰਪਰਾ
5. ਸੰਖੇਪ ਜ਼ੀਦਾ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮਹਕਮਾ ਦੇਦ ਜੀ
6. ਸੰਖੇਪ ਜ਼ੀਦਾ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮਹਕਮਾ ਦੇਦ ਜੀ
7. ਸੰਖੇਪ ਜ਼ੀਦਾ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮਹਕਮਾ ਦੇਦ ਜੀ
8. ਜ਼ਿੰਦ ਦੀ ਗਾਰ
9. ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਦੇ ਜ਼ਾਹਿਦ ਜ਼ਾਦ
10. ਜ਼ਾਹ ਜ਼ਾਹੀ ਜ਼ਾਹਿਦ
11. ਜ਼ਿੰਦ ਜ਼ਾਹਿਦ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨੀ
12. ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਦੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮਹਕਮਾ
13. ਜ਼ਾਹੀ ਮਹਕਮਾ
14. ਰਫ਼ਾਹ ਜ਼ਾਹਿਦ ਮਹਕਮਾ ਦੇਦ ਜ਼ਾਹੀ
15. ਜ਼ਾਹੀ ਦੇਦ ਮਹਕਮਾ ਦੀ ਜ਼ਾਹੀ
16. ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਦੇਦ ਜ਼ਾਹੀ ਜ਼ਮੀਨ
17. ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਦੇਦ ਜ਼ਾਹੀ
18. ਜ਼ਮੀਨੀ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮਹਕਮਾ
19. ਜ਼ਮੀਨੀ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮਹਕਮਾ
20. ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਦੇਦ ਮਹਕਮਾ
21. ਜ਼ਾਹੀ ਸਾਮਾਨੀ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮਹਕਮਾ
22. ਜ਼ਾਹੀ ਦੇਦ ਜ਼ਾਹੀ ਜ਼ਮੀਨ

ਦੇ ਠਾਘਾਂ

ਸਿਖ ਕੋਲ ਦਿਹ ਧਰਮ ਦਾਸਤੇ ਧਰੀਰ ਤੋਲ
ਕਾਂਝੇ ਨੂੰ, ਸਭ ਤੋਂ ਭਿਯਾ ਤੇ ਭਿਯਾ ਸਾਰ ਪਾਇਆ ਗਿਆ
ਭੈ ਧਰਮ ਦਾਸਤੇ ਧਰੀਰ ਤੋਲ ਕਾਂਝੇ ਜੀਵਨ ਦਿਹ, ਧਰਮ
ਪਰਮ, ਪਿਆਰ, ਸੰਤੋਖ, ਤਿਆਗ ਸਦੇ ਪਾਣ ਤੇ ^{ਧਰਮ} ਸਾਰੀ
ਦਾਸਤੇ ਕੁਝੁਰ ਸਜਣਾ ਤੇਰਾ ਹੈ। ਕਾਂਝੇ ਧਰੀਰਾਂ ਦੀ
ਸਾਗਰਤ, ਕੁਝਾਈ, ਸਦੇ ਪਾਣ, ਧਰਮ ਦੀ ਰਖਿਆ, ਸਾਰਾਂ
ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦਾਸਤੇ, ਤੇ ਪਰਕਾਰ ਦੀ ਮਾਜ਼ਦੀ ਦਾ
ਕੁਝੁਰ ਸਜਣਾ ਪੈਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਕਿਸ ਧਰੀਰ ਦੀ ਕੁਝਾਈ
ਨੂੰ ਧਰਮ ਦਾਸਤੇ ਸਾਗਰਤ ਦਾ ਰਹਨ ਨਹੀਂ ਪ੍ਰਧਾਨ ਤੇਰਾ।
ਕੁਝੀ ਤੇ ਕੁਝੀ ਆਰ ਦਾਸਤ ਦੀ ਸਾਗਰਤ ਦੇ ਕੇ ਧਰੀਰ ਦਾ ਪਰ
ਪਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਤੇ ਛੋਟੀ ਤੇ ਛੋਟੀ ਮਾਸੂ ਦਾਸਤ ਸਾਗਰ
ਦੀ ਸਾਗਰਤ ਦੇ ਕੇ ਧਰੀਰ ਦੀ ਭਿ ਮਾਤਮਕ ਮਦਦ
ਨੂੰ ਪਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਧਰੀਰ ਦੇ ਜੀਵਨ ਦਿਹ ਕਿਸੇ
ਭਾਂ ਦਾ ਦੀ ਦੇਹ ਦਿਓ, ਦੇਹ ਦਿਤਕਰ, ਸਿਰ, ਕੰਧ, ਮਾਧਿ
ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਤੇਰਾ। ਧਰੀਰ ਸੋਭਾ ਤੇ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਤੇਰਾ।
ਧਰੀਰ ਮਾਪਣੀ ਧਰਮ ਦਾਸਤੇ ਕੁਝਾਈ, ਮਾਜ਼ਦੀ ਦਾਸਤੇ
ਸਾਗਰਤ ਦਾ ਰੋਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਪਾਇੰਦਾ ਤੇ ਸਮਿਥੇ ਦੀ ਮਾਪਣੀ ਸਾਗਰ
ਦੇ ਸਰ ਹੈ।

ਧਰੀਰਾਂ ਦੇ ਦਰਬਾਰ ਮਾਜ਼ਦਾਰ ਕੋਲ ਦੇ ਗੁਆਰੇ
ਤੇਰੇ ਪਾਣ ਨੂੰ ਮਕੰਧ ਨੂੰ ਸੁਝ ਸਾਰ ਪਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋ। ਧਰਮ
ਤੇਰੇ ਦਿੱਤੀ ਸਾਗਰਤ ਦਾ ਪਰਕਾਰ ਸਾਰੀ ਕੋਲ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਦੇਸ਼ ਨੂੰ
ਤੇ ਸਾਰੇ ਦੀ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਦਿਹ ਸਦਾਂ ਮਾਜ਼ਦੀ ਪਰਾਪਤ
ਕਰਨ ਦਾਸਤ ਸਾਰ ਦਿਖਾਵਾ ਹੈ, ਦਿਹ ਕੁਝੀ ਸਭਾ ਦੇਰਾ ਹੈ।
ਦਿਹ ਸਦਾਂ ਪਰਕਾਰ ਪਾਇੰਦਾ ਹੈ। ਦਿਓ ਤਾਂ ਕੁਝਿਆ ਦੀ
ਸਾਗਰਤ ਦਾ ਪਰਕਾਰ ਸਾਰੇ ਸੇਵਾ ਦੇ ਗੁਆਰੇ ਦੇਸ਼
ਤੇ ਪਿਆ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਸਾਰੇ ਰਹਿਣ, ਤੇ ਦਿਹ ਦੇ ਨਾਮ ਪਿਆਰ
ਕਰਨ, ਕੁਝੀ ਕਾਰ ਦਾਂਗ ਰਹਿਣ, ਸੰਤੋਖੀ ਤੇਰੀ, ਤਿਆਗੀ
ਤੇਰਾ, ਸਦੇ ਪਾਣ ਤੇ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਮਾਜ਼ਦੀ ਦਾ ਕੁਝੁਰ ਸਜਣਾ

ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਗੱਲਾਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਮਾਮਲਾ
ਦੇ ਪਰਦਾਫਾਸ਼ ਦੇ ਸੁਭ ਸਾਹਮਣਿਆਂ ਨੂੰ ਖੁਲ੍ਹ ਕੇ ਰੱਖਣਾ
ਦੀ ਹੱਥ ਹੱਥ ਦਿਖ ਮਾਮਲਾ ਦੀ ਦਾਖਲੇ ਅਤੇ ਪਿਟਰ ਨਾ
ਜਾਣਾ ਤਾਂ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਮਾਮਲਾ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਵਿਚ ਸਿੱਖੀ ਦੀ ਚਿੰਨ੍ਹ ਕਾਰੇ
ਮਾਮਲੇ ਘੜੇ ਹੋਈ ਸੀ ਅਤੇ ਚਿੰਨ੍ਹ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦੇ ਚਿੰਨ੍ਹ ਘੜੇ
ਤੇ ਪਾਠਾਂ ਤੇ ਪੜ੍ਹਿਆਂ ਤੇ ਤੇ ਪਾਠਾਂ ਤੇ ਪਾਠਾਂ ਪਿਟਰ ਦਾਖਲ, ਚਿੰਨ੍ਹ
ਦੀ ਗੁਜ਼ਾਰੀ ਨੂੰ ਕਰਨ ਤਾਂ ਜਾਂਦਾ ਜਾਣਾ, ਕੁਝ ਸ਼੍ਰੀ
ਕੀ ਦੱਸ ਸੀ। ਮਾਮਲਾ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਤੇ ਕਾਰੇ ਕਾਰੇ
ਸੀ ਕਾਰੇ ਮਾਮਲਾ ਦਾਖਲ ਸੀ ਅਤੇ ਚਿੰਨ੍ਹ ਦੀ ਮਾਮਲਾ ਦੀ
ਪੜ੍ਹਿਆ ਦਿੱਤੇ, ਤਾਂ ਤਾਂ ਦਿੱਤੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚੋਂ ਮਾਮਲੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ
ਸੀ ਪੜ੍ਹਿਆ ਤਾਂ ਜਾਂਦਾ ਘੜੇ ਸੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦੇ ਗੁਜ਼ਾਰੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ
ਕੁਝ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦੀ ਮਾਮਲਾ ਨੂੰ ਦਰਸਾ ਕੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ, ਤੇ ਕੁਝ ਮਾਮਲੇ
ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਤਾਂ ਜਾਂਦਾ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ, ਪਾਠਾਂ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ, ਗੁਜ਼ਾਰੀ
ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਕਾਰੇ ਕਾਰੇ ਜਾਂਦੇ, ਸਿੱਖੀ ਪਾਠਾਂ
ਪਾਠਾਂ ਪਿਟਰ ਜਾਂਦੇ, ਤਾਂ ਜਾਂਦੇ ਕੁਝ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਕਾਰੇ ਕਾਰੇ
ਜਾਂਦੇ ਅਤੇ ਕੁਝ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਤਾਂ ਜਾਂਦੇ ਮਾਮਲੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ, ਕੁਝ
ਜਾਂਦੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦੇ ਕੁਝ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਨੂੰ ਕੀ ਘੜੇ ਦਿੱਤੇ ਮਾਮਲੇ
ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦੇ ਕੁਝ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਵਿਚ ਪਾਠਾਂ, ਅਤੇ ਕੁਝ ਕਾਰੇ ਕੀ
ਸਿੱਖੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ। ਦਿਖਾ ਕੇ ਦਿੱਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਘੜੇ ਦਿੱਤੇ
ਮਾਮਲੇ ਕੁਝ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ, ਕੁਝ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਨੂੰ ਦੇ ਕੇ
ਦੇ ਦਿੱਤੇ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਵਿਚ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਕੁਝ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਪਾਠਾਂ,

1. ਦਿੱਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਤੇ ਕੁਝ ਮਾਮਲੇ ਕੁਝ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ

ਜਿਸ ਨੂੰ ਕੁਝ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਮਾਮਲਾ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਕੁਝ
ਕੁਝ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਤੇ ਮਾਮਲੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦੇ ਕੇ

ਦਿਖਾ ਕੇ ਦਿੱਤੇ ਕੁਝ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਨੂੰ ਕੁਝ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਕੁਝ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ

ਕੁਝ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਪਾਠਾਂ ਮਾਮਲੇ ਕੁਝ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦੇ ਕੁਝ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ

ਕੁਝ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ। ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ

ਤਾਂ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਦਾਖਲੇ ਕੁਝ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਕੁਝ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ

ਮਰ ਜਾਣ ਤੇ ਸਰੀਰ ਬਣਿਏ ਤਾਂ, ਪਰ ਲਿਖ ਕੇ
ਲੇਖਾ ਤੇ ਪਤੀਦੀ ਨਾ ਚੋਖਰ ਖੋਲ੍ਹ ਪਿਆਰਿਆ
ਤੇ ਲਿਖ ਦਿਤਾਨ ਤੇ ਘਾਟੇਰਾ ਫਾਹ ਲਿਖ
ਪਤੀਦੀ ਚੋਖਰ ਖੋਲ੍ਹ ਪਿਆਰ ਤੇ ਦਿਤਾਨ ਤੇ,
ਜਾਘੜ ਸੀਤਾ ਤੇ।

ਸਰੀਰ ਨਾ ਸੁਰੇ ਰੇਖ ਦੀ ਆਸਾਈ
ਤੇ ਬਿਨੁ ਨਾ ਘੀਰੇ ਤੇਰਾ ਤੇ, ਆਸਾਈ ਦਾਸੇ
ਲਿਖ ਗਾਤ ਤੇਰਾ ਤੇ। ਆਖ ਦਿਤਾਨ ਦੀ ਚੋਖਰ ਖੋਲ੍ਹ
ਜਾਈ ਤੇ। ਆਸਾਈ ਰੇਖ ਦੀ ਆਸਾਈ ਦਾਸੇ
ਮਰ ਲਿਟਲ ਦਾਸੇ ਪਤੀਰ ਜੀਵਨ ਲਿਖ ਦਿਤਾਨ ਤੇ
ਦਿਤਾਨ ਤੇ ਤੇਰਾ ਤੇ। ਸਰੀਰ ਤੇ ਪਤੀਰ ਪਤੀਰ ਤੇ
ਲਿਖਾਈ ਤੇ, ਸਰੀਰ ਦੀ ਦਿਤਾਨ ਤੇਰਾ ਤੇ ਤੇ
ਤੇ ਆਸਾਈ ਰੇਖ ਤੇ ਆਸੇ ਰੇਖ ਤੇ ਆਸਾਈ
ਦੇਰ ਤੇ ਜਾਸੇ ਤੇ ਲਿਖ ਪਤੀਰ ਕਰੇ ਤੇ।

ਦਿਤਾਨ ਆਸਾਈ ਰੇਖ ਦਾਸੇ ਤੇ, ਦਿਤਾਨ
ਆਸਾਈ ਰੇਖ ਤੇ ਤੇ ਪਤੀਰ ਦੀਆਂ ਸਾਈਆਂ
ਆਸਾਈ ਰੇਖ ਤੇ ਪਤੀਰ ਤੇ ਰੇਖਾਸਾਈ ਤੇ
ਗਲ ਰੇ ਤੇ ਲਿਖ ਕਰੇ ਪਤੀਰ ਪਤੀਰ ਕਰੇ ਰੇ,
ਲਿਖ ਤੇ ਰੇਖਾਸਾਈ ਦੀ ਪਤੀਰ ਦਿਤਾਨ ਤੇ ਰੇਖਾ
ਰੇਖਾਸਾਈ ਤੇ। ਸਰੀਰ ਤੇਰਾ ਆਸਾਈ ਪਤੀਰ
ਤੇ ਦਿਤਾਨ ਕਰੇ ਤੇ ਲਿਖ ਤੇ ਲਿਖਾਈ ਤੇ ਦਿਤਾਨ
ਦੀ ਰੇਖਾ ਰੇ ਤੇ। ਪਤੀਰ ਤੇ ਪਤੀਰ ਤੇ ਤੇ ਪਤੀਰ ਤੇ
ਲਿਖਾਈ ਆਸਾਈ ਦਿਤਾਨ ਤੇ ਦਿਤਾਨ ਪਤੀਰ ਤੇ ਪਤੀਰ
ਸਰੀਰ ਤੇ ਆਸਾਈ ਰੇਖ ਤੇ ਆਸਾਈ ਦਿਤਾਨ ਤੇ ਰੇਖਾ
ਆਸਾਈ ਤੇ। ਸਰੀਰ ਰੇਖ ਦੀ ਆਸਾਈ ਪਤੀਰ
ਪਤੀਰ ਤੇ ਦਿਤਾਨ ਤੇਰਾ ਤੇ। ਲਿਖ ਰੇਖ ਦਿਤਾਨ
ਤੇਰਾ ਤੇ ਦਿਤਾਨ ਤੇ ਰੇਖਾ ਤੇ ਰੇਖਾਸਾਈ ਤੇਰਾ ਤੇ।

ਤੇ ਪਤਿਸਾ ਦੀ ~~ਪਤਿਸਾ~~ ਪਤਿਸਾ ਰਾਜਪਿੰਧਿ ।
 ਜੀ ਤੇ ਮਾਜਾਦੀ ਦੇ ਮਾਪਤਾਸਿਨਾ ਹੂੰ ਭੇਜਿਨਾ
 ਜੀ ਪਰ ਮਾਪਤਾਸਿਨਾ ਤੇ ਪਤਿਸਾ ਤੇ ਮਾਪਤਾਸਿਨਾ
 ਪਾਤਿਸਾ ਜੀ ਦਾ ਰਾਜਾ ਰਾਜਾ ਤੇ ਮਾਪਤਾਸਿਨਾ ਤੇ
 ਪਾਤਿਸਾ ਜੀ ਤੇ ਮਾਪਤਾਸਿਨਾ ਤੇ ਮਾਪਤਾਸਿਨਾ
 ਜੀ ਰਾਜਾ ਰਾਜਾ ਜੀ ਵਿ ਮਾਜਾਦੀ ਰਾਜਪਿੰਧਿ
 ਤੇ ਮਾਪਤਾਸਿਨਾ ਰਾਜਪਿੰਧਿ । ਪਰ ਮਾਪਤਾ
 ਰਾਜਪਿੰਧਿ ਤੇ ਮਾਪਤਾਸਿਨਾ ਰਾਜਪਿੰਧਿ
 ਪਾਤਿਸਾ ਤੇ । ਰਾਜਾ ਰਾਜਪਿੰਧਿ ਤੇ ਮਾਪਤਾਸਿਨਾ
 ਮਾਜਾਦੀ ਰਾਜਪਿੰਧਿ । ਰਾਜਾ ਰਾਜਪਿੰਧਿ
 ਪਰਮਾਰ ਤੇ ।

ਮੇਜਰ ਬੈਰੇਟ ਰਾਮਾਬਾ ਰੇਵਿੰਗ	੧੫੭੨	ਦਿਹਾ
ਮਾਇਰਾ ਰਾਮਾਬਾ ਰੇਵਿੰਗ	੪	-
ਮੇਜਰ ਬੈਰੇਟ ਰਾਮਾਬਾ ਰੇਵਿੰਗ	੩	-
ਮੇਜਰ ਬੈਰੇਟ ਰਾਮਾਬਾ ਰੇਵਿੰਗ	੨	-
ਮੇਜਰ ਬੈਰੇਟ ਰਾਮਾਬਾ ਰੇਵਿੰਗ	੬੬	-

	१६४७	मै
१६४७	दि	१६४७

२५०
 प्रमाण सिद्धि दिवस
 २५० वरिष्ठ तन
 २५० वरिष्ठ

१२

जायक दिप

ਪ੍ਰੀਤੀ ਦਿਨਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪਾਠੀ ਪ੍ਰੀਤਾਂ ੨

ਸਮਾਜ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਸਮੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰੀਤੀ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਇਸ ਲਈ ਪ੍ਰੀਤੀ ਦਿਨਾਂ ਨੂੰ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਪ੍ਰੀਤੀ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਮਹੱਤਵ ਨੂੰ ਸਮਝਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਪ੍ਰੀਤੀ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਮਹੱਤਵ ਨੂੰ ਸਮਝਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ।

(੧)	ਪ੍ਰੀਤੀ ਦਿਨ ਪ੍ਰੀਤੀ ਦਿਨ ਪ੍ਰੀਤੀ ਦਿਨ ਪ੍ਰੀਤੀ ਦਿਨ ਪ੍ਰੀਤੀ ਦਿਨ	ਪ੍ਰੀਤੀ ਦਿਨ ਪ੍ਰੀਤੀ ਦਿਨ ਪ੍ਰੀਤੀ ਦਿਨ ਪ੍ਰੀਤੀ ਦਿਨ ਪ੍ਰੀਤੀ ਦਿਨ	ਪ੍ਰੀਤੀ ਦਿਨ ਪ੍ਰੀਤੀ ਦਿਨ ਪ੍ਰੀਤੀ ਦਿਨ ਪ੍ਰੀਤੀ ਦਿਨ ਪ੍ਰੀਤੀ ਦਿਨ
(੨)	ਪ੍ਰੀਤੀ ਦਿਨ ਪ੍ਰੀਤੀ ਦਿਨ ਪ੍ਰੀਤੀ ਦਿਨ ਪ੍ਰੀਤੀ ਦਿਨ ਪ੍ਰੀਤੀ ਦਿਨ	ਪ੍ਰੀਤੀ ਦਿਨ ਪ੍ਰੀਤੀ ਦਿਨ ਪ੍ਰੀਤੀ ਦਿਨ ਪ੍ਰੀਤੀ ਦਿਨ ਪ੍ਰੀਤੀ ਦਿਨ	ਪ੍ਰੀਤੀ ਦਿਨ ਪ੍ਰੀਤੀ ਦਿਨ ਪ੍ਰੀਤੀ ਦਿਨ ਪ੍ਰੀਤੀ ਦਿਨ ਪ੍ਰੀਤੀ ਦਿਨ
(੩)	ਪ੍ਰੀਤੀ ਦਿਨ ਪ੍ਰੀਤੀ ਦਿਨ ਪ੍ਰੀਤੀ ਦਿਨ ਪ੍ਰੀਤੀ ਦਿਨ ਪ੍ਰੀਤੀ ਦਿਨ	ਪ੍ਰੀਤੀ ਦਿਨ ਪ੍ਰੀਤੀ ਦਿਨ ਪ੍ਰੀਤੀ ਦਿਨ ਪ੍ਰੀਤੀ ਦਿਨ ਪ੍ਰੀਤੀ ਦਿਨ	ਪ੍ਰੀਤੀ ਦਿਨ ਪ੍ਰੀਤੀ ਦਿਨ ਪ੍ਰੀਤੀ ਦਿਨ ਪ੍ਰੀਤੀ ਦਿਨ ਪ੍ਰੀਤੀ ਦਿਨ
੪	ਪ੍ਰੀਤੀ ਦਿਨ ਪ੍ਰੀਤੀ ਦਿਨ ਪ੍ਰੀਤੀ ਦਿਨ ਪ੍ਰੀਤੀ ਦਿਨ ਪ੍ਰੀਤੀ ਦਿਨ	ਪ੍ਰੀਤੀ ਦਿਨ ਪ੍ਰੀਤੀ ਦਿਨ ਪ੍ਰੀਤੀ ਦਿਨ ਪ੍ਰੀਤੀ ਦਿਨ ਪ੍ਰੀਤੀ ਦਿਨ	ਪ੍ਰੀਤੀ ਦਿਨ ਪ੍ਰੀਤੀ ਦਿਨ ਪ੍ਰੀਤੀ ਦਿਨ ਪ੍ਰੀਤੀ ਦਿਨ ਪ੍ਰੀਤੀ ਦਿਨ
(੫)	ਪ੍ਰੀਤੀ ਦਿਨ ਪ੍ਰੀਤੀ ਦਿਨ ਪ੍ਰੀਤੀ ਦਿਨ ਪ੍ਰੀਤੀ ਦਿਨ ਪ੍ਰੀਤੀ ਦਿਨ	ਪ੍ਰੀਤੀ ਦਿਨ ਪ੍ਰੀਤੀ ਦਿਨ ਪ੍ਰੀਤੀ ਦਿਨ ਪ੍ਰੀਤੀ ਦਿਨ ਪ੍ਰੀਤੀ ਦਿਨ	ਪ੍ਰੀਤੀ ਦਿਨ ਪ੍ਰੀਤੀ ਦਿਨ ਪ੍ਰੀਤੀ ਦਿਨ ਪ੍ਰੀਤੀ ਦਿਨ ਪ੍ਰੀਤੀ ਦਿਨ

(1)

ਮਾਗਾਦੀ (ਪੀ) ਪੀ ਸ਼ਿਖਾਈ

ਸ਼ੀਰੋਤਿ

39 ਭਾਂਡੇ

ਮੰਤ੍ਰਿਤ ਭਾਗ ਰਹਿਯਾ
ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਜਾਨੇ ਦੁਹਰ-
ਘਾਟੇ ਤੇ ਘੁਲਦਾ ਪਾਠੇ
੧ ਸਾਗਰੀ ਜਗਗਰ
ਸਮਤ ੨੬੨੨ (ਸ਼ਿਖਾਈ)
੨ ਸਿੰਘ ਸ਼ੀਰੋਤਿ

ਸਮਤ
੨੬੨੨
(ਸ਼ਿਖਾਈ)

੨੬
ਸ਼ੀਰੋਤਿ
੨੬੨੨
ਸ਼ੀਰੋਤਿ

(2)

ਸ਼ੀਰੋਤਿ / ਮਾਗਾਦੀ (ਪੀ) ਸ਼ਿਖਾਈ

ਹਰਿ ਕਰ ਦਿਖ ਘੁਲਦਾ
ਘਾਟੇ ਤੇ ਘੁਲਦਾ
੧ ਸਾਗਰੀ ਜਗਗਰ
ਸਮਤ ੨੬੨੨ (ਸ਼ਿਖਾਈ)
੨ ਸਿੰਘ ਸ਼ੀਰੋਤਿ
੩ ਸ਼ੀਰੋਤਿ
੪ ਸ਼ੀਰੋਤਿ
੫ ਸ਼ੀਰੋਤਿ
੬ ਸ਼ੀਰੋਤਿ
੭ ਸ਼ੀਰੋਤਿ
੮ ਸ਼ੀਰੋਤਿ
੯ ਸ਼ੀਰੋਤਿ
੧੦ ਸ਼ੀਰੋਤਿ

੨੬
੨੬੨੨
(ਸ਼ਿਖਾਈ)

੫ ਸਾਗਰੀ
੨੬੨੨
ਸ਼ੀਰੋਤਿ

(3)

ਸ਼ੀਰੋਤਿ / ਮਾਗਾਦੀ (ਪੀ) ਸ਼ਿਖਾਈ

੨੬
੨੬੨੨
(ਸ਼ਿਖਾਈ)

੨੬
੨੬੨੨
ਸ਼ੀਰੋਤਿ

(4)

ਸ਼ੀਰੋਤਿ / ਮਾਗਾਦੀ (ਪੀ) ਸ਼ਿਖਾਈ

ਸ਼ੀਰੋਤਿ ਕਰਿ ਸ਼ੀਰੋਤਿ
ਸ਼ੀਰੋਤਿ ਕਰਿ ਸ਼ੀਰੋਤਿ
ਸ਼ੀਰੋਤਿ ਕਰਿ ਸ਼ੀਰੋਤਿ
ਸ਼ੀਰੋਤਿ ਕਰਿ ਸ਼ੀਰੋਤਿ
ਸ਼ੀਰੋਤਿ ਕਰਿ ਸ਼ੀਰੋਤਿ
ਸ਼ੀਰੋਤਿ ਕਰਿ ਸ਼ੀਰੋਤਿ
ਸ਼ੀਰੋਤਿ ਕਰਿ ਸ਼ੀਰੋਤਿ
ਸ਼ੀਰੋਤਿ ਕਰਿ ਸ਼ੀਰੋਤਿ
ਸ਼ੀਰੋਤਿ ਕਰਿ ਸ਼ੀਰੋਤਿ
ਸ਼ੀਰੋਤਿ ਕਰਿ ਸ਼ੀਰੋਤਿ

੨੬
੨੬੨੨
(ਸ਼ਿਖਾਈ)

੨੬
੨੬੨੨
ਸ਼ੀਰੋਤਿ

(5)

ਸ਼ੀਰੋਤਿ ਕਰਿ ਸ਼ੀਰੋਤਿ

੨੬
੨੬੨੨
(ਸ਼ਿਖਾਈ)

੨੬
੨੬੨੨
ਸ਼ੀਰੋਤਿ

(6)

ਸ਼ੀਰੋਤਿ ਕਰਿ ਸ਼ੀਰੋਤਿ

੨੬
੨੬੨੨
(ਸ਼ਿਖਾਈ)

੨੬
੨੬੨੨
ਸ਼ੀਰੋਤਿ

ਸ਼ੀਰੋਤਿ ਕਰਿ ਸ਼ੀਰੋਤਿ ਕਰਿ ਸ਼ੀਰੋਤਿ ਕਰਿ ਸ਼ੀਰੋਤਿ

ਤਿਸਾਰੇ ਨਾਮਧਾਰੀ ਜੁਗੀਰ

ਜੁਗੀਰ ਮਾਰਘੀ ਧੰਨੀ ਨ ਪਘਰ ਤੋ, ਭਰ
ਸਗਰ ਦੇਹ ਦਾਸ ਜੁਗੀਰ ਤੇਰੇ ਤੋ। ਤੇ ਸਗਰ ਤੇ ਮਾਰਘ
ਗਦਾਤੀ ਮਤੇ ਜੁਗੀਰ ਗਦਾ ਤੇਰੇ ਤੋ, ਜੋ ਜੁਗੀਰ ਤੇ
ਮਾਰਘ ਤੇ ਗਦਾ।

ਨਾਮਧਾਰੀ ਪਘਰ ਤੇ ਮਾਰਘ ਤੇ ਪਤਿਗੁਰੂ
ਜੀ ਦੇ ਪਦਿਤਰ ਨਾਮ ਮੰਤ੍ਰ ਤੇ ਪਾਗ ਬਰਾਦਾਸ। ਜੀ
ਪਤਿਗੁਰੂ ਮਾਰਘ ਦੇਹ ਜੀ ਤੇ ਮਾਰਿ ਜੀ ਗੁਰੂ ਪਾਤਿਸ਼
ਦਿਤ ਨਾਮਧਾਰੀ ਦਾਸ ਤੇ ਦਿਤ ਪਰਧਾਰ ਤੇਰਾ। ਕੀਤ ਤੋ।

ਨਾਮਧਾਰੀ ਜਗਤ ਤੇਰੀ।

ਕੇਹੀ ਤੀ ਜਿਖ ਜਿਖ ਤੇ ਮਾਰਘੇ ਪਤਿਗੁਰੂ
ਜੀ ਦੀ ਪਰਾ ਮਾਰੇ ਗੁਰਮਤਿ ਪਦਿਤਰ ਨਾਮ ਦੇ ਪਾਤੀ
ਪਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਪਰਾ ਮਾਰੇ ਪਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਪਾਥੇ ਕੈਨ ਦਿਤ
ਜਿਸ ਤੋ ਤੇਰੇ ਦਿਤ ਜਿਸਤ ਤੋ ਕੇ ਗੁਰਮਤਿ ਤੀ ਨਾਮਧਾਰੀ
ਮਾਰਘਤਿ ਤੇਰਾ ਤੇਰਾ ਤੋ।

“ਪਿਸ ਪਤਿਗੁਰੂ ਨਾਮ ਨ ਪਾਤੀ ਮੰਤ੍ਰੀ

ਪਿਸ ਨਾਮੇ ਪਰਧਾਰ ਨਾਮੇ।

ਪਘਰ ਤਿਸਾਰੇ ਮਾਰਘ ਤੇ ਤਿਸਾਰੀ।

ਜਿਦੇ ਨਿ ਤੇ ਪਰਾ ਤੇ ਤਿਸਾਰ ਬਖ ਦਖ ਤੇਰੇ ਤੇ।

ਜਿਸ ਤੋ ਤੇ ਪਰਾ ਦੀ ਤਿਸਾਰੀ ਦੀ ਭਿੰਤ ਜਾਣੀ ਜਾਂਦੀ

ਤੋ। ਨਾਮਧਾਰੀ ਪਿਸ ਤੇ ਮਾਰਘ ਤੇ ਤੇ ਦਿਤ ਪਰਾ ਦਾਸ

ਨਾਮ ਪਰਧਾਰ, ਜਾਤ ਪੁਤ੍ਰ, ਰਖਣ, ਧੀਰਾ ਰਖਣ, ਜਿਸ

ਕਰੇਰਾ, ਰੋਹੀ ਨ ਦਿਸਾ ਜਾਣ, ਪੰਚ ਕੈਸਾ, ਤਿਸਾਰ ਪੁਰੀ

ਰਖਣੀ ਪਦਿਤਰ, ਸੂਚ ਪੈਰ, ਦਿੰਦੀਆਂ ਤੇ ਕੁਰਾਨਾ

ਕੇਰਾ ਮਾਰ ਪਰਧਾਰ ਤੇ ਪਰਧਾਰ, ਕੇਰਾ ਨ ਦਿਸਾ ਜਾਣ, ਕੇਰਾ

ਜਾਣੇ ਪਤਿਗੁਰੂ ਦੀ ਪਰਾ ਦਿਤ ਰਖਣ, ਮਾਰਘੇ ਦਿਤ ਦੇਹ

ਪਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਭਿੰਤ ਜਾਣੀ ਜਾਣੀ ਦਾਸਤ, ਤੇ ਕੇਰਾ

ਨਾਮਧਾਰੀਆਂ ਨ ਤਿਸਾਰ ਤੋ ਪੁਰਾ ਕੇਨ ਰਿਦ। ਦਿਤ

ਨਾਮ ਤੇਰੇ ਤੋ ਨਿ ਨਾਮਧਾਰੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਨਾਮ ਜਾਣੀ ਨੀ।

ਕਰੇ। ਤੇ ਦਿਖਾ ਦਿਖਾ ਨੂੰ ਫਿਲਾਹ ਕਰੇ ਤਾ। ਤੇ ਦਿਖਾ ਜੀਰ
ਜਾਨ ਫਿਲਾਹ ਕਰੇ ਤਾ। ਜਤਿਨੁ ਜੀਰ ਸਿਧਾਨ (ਕੰਡ) ਰਿਹਾ।

ਸਿਧਾਨ ਦਾ ਠਾਕਾ ਛੇਵੇਂ ਜਤਿਨੁ ਜੀ ਪਾਇਆ
ਜੀ ਜਤਿਨੁ ਜੀ ਗੋਬਿੰਦ ਪਾਇਆ ਜੀ ਤੇ ਜਤੁ ਕੀਤਾ ਜੀ ਦਿਖ
ਤੇ ਪਾਇਆ ਪੰਜਾ ਜਤਿਨੁ ਜਾਇਆ। ਤੇ ਦੇਖੇ ਵੇਖੀ ਸਿਧਾਨ ਪਾਇਆ
ਜੀ ਜੀ ਰਿਹਾ।

ਫਿਰ ਤਿਨੇ ਜਤੁ ਦੇ ਸਭਾ ਦੇ ਮਾਰਾ ਤਾ, ਜਾਮ
ਪਾਤਾ ਦਾਖੇ ਜੀ ਜੀਰ ਦਾ ਸਿਧਾਨ ਤੇ ਖੇਡਾ। ਜਿਸ ਦਾਖੇ
ਜੀ ਜਤਿਨੁ ਗੋਬਿੰਦ ਜਿਸ ਜੀ ਜਾਗਰਾ ਜੀ ਤੇ ਰੰਡੀ ਦੀ ਦਰ
ਤੇ ਮਾਰੇ ਦਿਖਾ ਸਿਧਾਨ ਤੇ

“ ਖੇਡਾ ਪਿਧਾਨ ਜਾਇ।

ਜਿਸ ਜਤੁ ਪਿਧਾਨੁ ਫਿਲਾਇਆ।

ਘਾਟਾ ਵਿਸਾਨ ਮਾਰੇ ਜਾਇ,

ਕੁਰਬੀ ਦਾ ਖੇਡਾ ਰਹਾਇਆ।

ਜਿਸ ਪਾਠਕ ਮਾਰੇ।

ਫਿਰ ਸਿਧਾਨ ਗਾਨਾ ਰਹਾਇਆ।

(ਕੰਡੀ ਦੀ ਦਰ)

ਜਾਨ ਪਾਤਾ ਦਿਧਾਨ ਜੀ ਜੀਰ ਦਾ ਤੇ। ਜਤੁ
ਤੇ ਪਾਇਆ ਤੇ ਜਤੁ ਤੇ ਜਿਧਾਨ ਜਾਮ ਪਾਤਾ ਦਾਖੇ ਜੀਰਾਂ ਦੇ
ਜੀਰ ਜੀ ਜਤਿਨੁ ਮਾਰੇ ਦੇਖ ਜੀ ਤੇ ਮਾਪਾ ਪੰਜ ਕੁਤਰ
ਜੀਰ ਦਾ ਘਾਟਾ ਦਿਧਾਨ। ਜਾਨਾ ਜਾਨਾ ਦੀ ਦੀਰ ਮਾਰੇ ਤੇ
ਜਾ ਕਰਾ ਤੇ ਮਾਰੇ ਕਰਾ ਕਰੇ, ਤਤੀਆ ਤਤੀਆ ਤੇ ਘੇਰੇ, ਜੀਰ
ਦਿਖ ਤਤੀ ਰੇਤ ਪਾਇਆ ਪਾ ਦਿਖਾਨਾ ਨੂੰ ਕਥਾਨਾ ਜੀ ਕੀਤਾ, ਪਾਨ
ਨੂੰ ਜਾਨ ਜੀ ਕਰਾਇ ਦਿਤੀ।

ਦੁਹੀ ਜੀਰੀ ਜੀ ਜਤਿਨੁ ਫੇਰਾ ਘਾਟਾ ਜੀ ਦੀ
ਜਿਸ, ਜਾਨ ਤਿਧਾਨ ਦੀ ਜਾਨ ਘਾਟੀ ਕਰਾ ਘਾਟਾਇਆ ਜਾਨਾ
ਪਾਤਾ ਤਤੀਆ ਤੇ ਰਿਹਾ ਦੀ ਕਾਰ ਰੇਖੇ ਪਾਤਾ ਦਾਖੇ ਤਿਸ ਜਾਨ
ਜਿਸ ਦਿਧਾਨ ਤਿਸ ਰਿਹਾ ਵੇਖੀ ਦਿਖ ਜਾਨ ਕਥਾਨ ਕਰ
ਕਰੇ।

ਮਾਖੇ ਮੈਂ ਗੇਜੇ ਤੇਰੇ ਘਰੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ
 ਤਿਨਾਂ ਗਲਾਂ ਦਿੱਤੇ ਕੋਈ ਕਥਾ ਕਰ ਸਕੇ।
 ਪਰਿਵਾਰ ਵਿਚਲਾ ਹੀ ਗਲਾ ਕਥਾ ਕਰ ਸਕੇ,
 ਹਰ ਕਰਾਂ ਨੇ ਹੁੰਦੀਆਂ ਤੇ ਗਲ ਦਿੰਦੇ।
 ਹੋਏ ਮਾਨਸ ਮੈਂਦੀ ਤੇ ਸਾਂਝੇ ਗਲ ਕਥਾ ਕੀ,
 ਕਰਮਾਤਾ ਗਲ ਕਰਾਂ ਨੇ ਗਲ ਦਿੰਦੇ।
 ਮਾਖਾ ਮਾਨ ਦੇ ਸੋਢੀ ਤਿਆਰ ਤੇ ਜਾਏ,
 ਤਿਨਾਂ ਗਲਾਂ ਕਰ ਪਿਆਰੇ ਪਿਆਰ ਕਰ ਸਕੇ।
 ਗਲ ਦੇ ਹਰੀਦੇ ਹੋਏ ਕਰੇ ਗਲ-ਪਾਠੀ ਹੋਏ ਕਰੇ
 ਹੋਏ ਕਥਾ ਕੀ ਕੀਤਾ, ਕਥਾ ਕਰੇ ਹੋਏ ਕਥਾ ਕਰ ਜਿਨਾਂ।
 ਪਰਿਵਾਰ ਗਲ ਕਥਾ ਕਰ, ਜੀਵਨ ਦੀ ਛੋਟ ਮਾਨ।
 ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਤਿਨ ਦੀ ਗਲ ਦਿੰਦੇ ਗਲ ਨੇ ਪਰਾ
 ਹੀ ਮਾਨ ਮਾਨ ਕਥਾ ਕਰ ਜਿਨਾਂ। ਦਿਖ ਤੇ ਮਾਨੇ ਰਹੀਆਂ
 ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਜੀ ਨੇ ਪਰਾ ਦੀ ਮਾਨ ਮਾਪਣ ਸਾਥ ਸਾਥੀ
 ਸਾਥ ਦਿੱਤੇ ਤੇ ਜਿਨਾਂ ਨੂੰ ਸਾਥੀ ਹੋਏ ਤੇ ਗਲ ਦਿਖਾਇਆ।
 ਪਰਾ ਨੇ ਪਰਾਗੀਆਂ ਨੇ ਮਾਨੇ ਦੀ ਕੋਝੇ ਤੇ
 ਪਰਾ ਪਰਾ ਕਰੇ ਮਾਨੇ ਕਥਾ ਨੇ ਹੋਏ ਮਾਨੇ
 ਮਾਨੇ ਸਾਥੀਆਂ ਸਾਂਝੇ ਕਥਾ ਮਾਨੀ ਤੇ ਜਿਨਾਂ ਤੇ
 ਕਥਾ ਪਰਾ ਜਿਨਾਂ, ਤੇਰੇ ਸਾਥੀ ਦੇ ਸਾਥੇ ਦਿਖ ਸਾਥੀ
 ਤੇ ਗਲ ਤੇ ~~ਕਥਾ~~ ਕੋਝੇ ਸਾਥੀਆਂ ਕਥਾ ਸਾਥੀਆਂ
 ਕਥਾ ਦਿੱਤੇ ਜਿਨਾਂ ਜੀ ਨੂੰ ਸਾਥੀ ਦਿਖ ਸਾਥੀ ਕੀਤੇ
 ਹੋਏ, ਸਾਥੀ ਦੇ ਸਾਥੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਸਾਥੀ ਕੋਝੇ ਜੀ।
 ਸਾਥੀ ਕੀਤਾ ਕੀਤਾ ਦਿਖ ਮਾਨੀ।
 ਜੀਵਨ ਦੇ ਤੇ ਮਾਨ ਪਰਾ ਨੇ ਸਾਥੀ।
 ਜੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਸਾਥੀ ਜਿਨਾਂ ਜੀ ਦਿਖਾਏ ਗਲ
 ਤੇਰੇ ਪਰੇ ਤੇ ਜਿਨਾਂ ਹੁੰਦਾ।
 ਜੀਵਨ ਕੋਝੇ ਸਾਥੀ।
 ਦਿਖ ਪਰਾ ਕੇ ਜੀਵਨ।
 ਦਾਨ ਦੇਏ ਸੁਤ ਸਾਥ।

ਦਸ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਤੇ ਮਾਪਦੇ ਹਰੇ ਸਾਹਿਬਾਣੇ
 ਕਰਦਿਆਂ ਰਹੇ ਗੁਰਲਿਖਾ ਨੂੰ ਮਾਗਨ ਦੇ ਸਥਾਨ ਤੇ
 ਕਰਾਹਿਆ। ਅੰਤ ਪਰਵਾਸ ਦਿਨ ਦਿਨ ਪਰਵਾਸ ਸਿਖਿਅਤ।

ਜਾ ਘਾਤ ਕਰੂੰ ਮੈਂ ਨਯਕੀ,
 ਜਾ ਘਾਤ ਕਰੂੰ ਤਥਾ ਕੀ।
 ਘਾਤ ਕਰੂੰ ਮੈਂ ਮਥਾ ਕੀ,
 ਮਾਗਨ ਜਾ ਤੇਰੇ ਗੁਰੂ ਕੇ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ
 ਤੇ ਮਾਤ ਤੇਰੀ ਪਰ ਕੀ।

ਭਾਈ ਜੇਤੋਬ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੀ ਮਾਪਦੇ ਹਰੇ ਸਾਹਿਬ
 ਪਰਵਾਸ ਦਿਨ ਲਿਖੀ ਦੀ ਗਾਹਕ ਘਾਤੇ ਦਿਨ ਪਰਵਾਸ
 ਸਿਖਦੇ ਜਾ।

ਛਾਹਿ ਜਾਤੀ ਦੋਹਰਾ ਮਾਨੇਰਤਾ ਘਾਹਿ ਜਾਤੀ।
 ਪਾਇ ਜਾਤੀ ਰਚਤਾ, ਕੁਝੇਰਾ ਕੁਝਾ ਕੀ।
 ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਜਾਤੇ, ਸਰਾਪ ਸਰੇਰ ਜਾਤੇ,
 ਦਰਾ ਗਰਬ ਜਾਤੇ, ਜਾਤਿ ਦਿਖਾਤਾ ਕੀ।
 ਹੁੰਦੀ ਦੇਵ ਦੇਹੇ ਜੇਤੋਬ ਸਿੰਘ ਹੁੰਦੇ ਤੇਰੇ,
 ਭੀਤ ਲਿਖ ਜਾਤੀ ਕਰਾ ਦੇਹ ਮੈਂ ਪਗਾ ਕੀ।
 ਜੀ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜਾਤਿਤ ਪਾਦਰਾ ਪੁਰ,
 ਪੁੰਡੀਰ ਤੇਰੀ ਜੇਧੇ ਕਰੁਣਾ ਸਿਖਾਤਾ ਕੀ।

ਜੀ ਜਤਿਗੁਰੂ ਗਾਨ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਗੁਰੂ ਕੀਰਤ ਸਿੰਘ
 ਸਿੰਘ, ਜੋ ਦਿਨ ਦਰਾ ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਤੇ ਤਾਪਾਦੀਏ ਕਰਾਹਿਤਾ
 ਤੇਰਿਆ ਜੀ ਜੋਤ ਜੀ ਅੰਗਿਤਪਰ ਸਰੇਰਾ ਦਿਨ ਦਿਖਾਤਾ ਕਰਾ
 ਜੇਧੇ ਤਾ ਰੇਖਿਆ। ਰਿ ਘਰਾਘਾਤੇ ਤੇ ਜਾਹਕਰ ਮਾਪ ਤੇ ਤੇਰੀਆ
 ਜੇਧੇਰ ਦਿਨ ਭਿਗਦੀਆਂ ਰੇਖੀਆਂ ਤੇ ਭਿਗੁ ਦੀ ਮਾਹਰਾ
 ਜੋ ਤੇਰਿਆ ਤੇ ਘਰਾਹ ਨੂੰ ੨੭੨੨ ਮਾਤ ੨੭੨੨ ਸਿਕਰੀ ਜੋ
 ਜਾਹ ਮੁਰਦਿਆਂ ਕੀ ਦਿਨੇ ਤਾਹ ਗਰਿਪੁਰ ਸਾਹਿਬ ਕੀ ਕੁਝ
 ਮਾਹੇ। ਇਹ ਜੁਗਾਹ ਜੋਗ ਕਰਾ ਕਰਾ ਤੇ ਘਰਾਹ ਦੀ
 ਕਰਿਆਤ ਕਰਾ ਤੇ ਮਾਹੇ ਮਾਹੇ ਕਰੇ ਕਰੇ ਕਰੇ

ਪ੍ਰਗਟਾ ਕਰਨ ਦੇ ਕੋਲੀ, ਅਭਿਆਸ, ਸਮਾਜ ਦੇ
ਸਾਥੀ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਦਿਨ ਕਿੰਨੇ ਵੀ ਦਿਨ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਤੇ
ਜਿਹਨ ਨਹੀਂ ਆਇਆ।

ਜਿੰਨ੍ਹ ਪਰਮ ਦਿਨ ਦੇਵੀ ਦੇ ਕੜਿਆਂ ਨੂੰ
ਪਰੰਪਰਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਤਦਨ ਆਦਿ ਕਰਨੇ ਤੇ ਜਿੰਨ੍ਹ
ਜਿਹਨ ਦਿਨ ਪ੍ਰਸੰਨਾਂ ਦੀ ਕੁਰਬਾਨੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ।
ਜਿਹਨ ਕੁਰਬਾਨੀ ਵਾਲੇ ਆਦਿ ਦੀ ਕੁਰਬਾਨੀ ਦੀ
ਕੁਰਬਾਨੀ ਦਿਨ ਦਿਨ ਤੇ ਪ੍ਰਸੰਨ ਆਇਆ ਤੇ।

ਕੋਠਾ ਆਰਿ ਤੇਜ ਨਗ ਕੀਏ,
ਦੇਵਤਿਆ ਕੀ ਕਾਏ।
ਕਾਏ ਕੁਰਬਾਨੀ ਦੀ ਪਾ

ਦਿਨ ਨਾਨਕ ਦੀ ਕੁਰਬਾਨੀ ਪ੍ਰਸੰਨਾਂ ਦੀ
ਕੁਰਬਾਨੀ ਨੂੰ ਦਿਨ ਜ਼ਰੀਏ ਅਰਥਾਤ ਕਰਨ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਦੀ
ਦੀ ਜ਼ਰੀਏ ਨਹੀਂ ਤੇ। ਜਿੰਨ੍ਹ ਜ਼ਰੀਏ, ਅਰਥਾਤ ਕੋਲੀ ਦੇ
ਜ਼ਰੀਏ ਦਿਨ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਤੇ ਜ਼ਰੀਏ ਦੇ ਕੁਰਬਾਨੀ ਜ਼ਰੀਏ
ਜ਼ਰੀਏ। ਜ਼ਰੀਏ ਦੇ ਅਰਥ ਤੇ ਜ਼ਰੀਏ ਅਤੇ ਜ਼ਰੀਏ ਜ਼ਰੀਏ
ਜ਼ਰੀਏ। ਦਿਨ ਵਾਲੇ ਜ਼ਰੀਏ ਦੇ ਅਰਥ ਤੇ ਜ਼ਰੀਏ ਜ਼ਰੀਏ
ਪ੍ਰਸੰਨਾਂ ਦੀ ਕੁਰਬਾਨੀ ਜ਼ਰੀਏ ਨਹੀਂ ਤੇ ਕਰਦੀ।

ਦਿਨ ਕੋਠਾ ਦੇ ਦਿਨ ਆਦਿ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਅਰਥਾਤ
ਅਰਥਾਤ, ਪਠਾਣ, ਜਿੰਨ੍ਹ ਅਤੇ ਜ਼ਰੀਏ ਆਦਿ ਕਰੀ ਕੁਰਬਾਨੀ
ਜੇ ਕੋਠਾ ਤੇ ਜ਼ਰੀਏ ਕੀਤੇ ਪਰੰਤੂ ਕੋਠਾ ਤੇ ਜ਼ਰੀਏ
ਜੇ ਕਰੇ ਦੀ ਚਿੰਤਾ ਨਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਤੇ
ਦਿਨ ਕੋਠਾ ਕੋਲੀ ਜ਼ਰੀਏ ਨਹੀਂ ਤੇ ਦਿਨ। ਕੋਠਾ ਦੇ
ਦਿਨ ਤੇ ਕੋਠਾ ਤੇ ਪਰੰਪਰਾ ਤੇ ਜਿ ਕੁਰਬਾਨੀ ਦੇ
ਪ੍ਰਕਾਸ਼, ਪਠਾਣ ਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਆਪਣੀ ਦਿਨ ਤੇ

NOTE:—The age entries should be recorded in words, and any change in such entries should be
ਦੀ ਪੱਤ ਤੇ ਪੱਤ ਅਰਥਾਤ ਕੋਠਾ ਤੇ, ਆਪਣੀ ਆ
ਅਰਥਾਤ ਅਰਥਾਤ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੇ ਦਿਨ ਆਪਣੀ

(3)

ਜਗਾ ਦੀ ਕੁਝ ਥਾਵਾਂ ਵਧੇ ਹੋਏ, ਪਰ ਇਹ, ਜਗਾ ਕੁਝ ਥਾਵਾਂ
 ਆਪਣੇ ਨਿਭੇ ਨੂੰ ਹੋਰ ਬਿੰਨਾਂ ਤੋਂ ਆਗਏ ਦਾਸਤੇ ਕੀਤੀ ਜਾ
 ਸੀ, ਇਸ ਕਰਕੇ ਇਸ ਨੂੰ ਖਤੀਰ ਨਹੀਂ ਕਿਸਾਨਾਂ ਸੁਰਾਹ
 ਤੇ ਇਹ ਕੁਝ ਥਾਵਾਂ ਜ਼ਰੀਫ਼ ਦੀ ਪਰਮਾਨਾ ਵਿਚ
 ਨਹੀਂ ਆ ਜਾਂਦੀਆਂ। ਭਾਰਤ ਵਿਚ ਜ਼ਰੀਫ਼ ਦੀ ਪਰਮਾਨਾ
 ਤੋਂ ਪਤਿਰਾਂ, ਬਿਜਾਹ ਦੀਆਂ ਖੇਤਾਂ ਪਾਤੁਰਗਤੀਆਂ ਦੀਆਂ
 ਜ਼ਰੀਫ਼ਾਂ ਵਾਂਗੋ ਜਾਰੇ ਆਪ ਕੀ ਦੀ ਦੀਸ਼ਾ ਹੋਏ
 ਰਖਦੇ ਹਾਂ। ਵਧੇਰੇ ਦਸਤੇ ਪਰਮਾ ਤੇ ਦੇਸ਼ਾ ਵਿਚ
 ਇਹ ਜ਼ਰੀਫ਼ ਹੋਏ ਹਨ ਪਰਮਾ ਦੀ ਆਤਮ, ਸੁਰਾਹੀਆਤਮ
 ਆਗਾਈ ਜ਼ਰੀਫ਼ ਪਰਮਾਨਾ ਪਰਿਪਤਾ

(1)

ਜ਼ਰੀਫ਼ ਜ਼ਰੀਫ਼ ਜੋ ਕੁਝ ਥਾਵਾਂ ਤੇ ਜੋ ਕੁਝ ਸਿਪਹਿਲਾ
 ਤੇ ਨਿਰਗਤੀ ਆਕ ਤੋਂ ਕੋਈ ਪਰੀਐ ਜਾਗਣ 2400
 ਜਾਗ ਪਾਤਿਰਾਂ ਜ਼ਰੀਫ਼ ਤੇ ਪਰ ਸਿਪਹਿਲਾ ਪਛਾਣ ਵਿਚਾਰਦਾ
 ਨੇ ਜਾਗਣ ਜ਼ਰੀਫ਼ ਤੇ ਜ਼ਰੀਫ਼, ਜ਼ਰੀਫ਼ ਦੇ ਪਰਮਾ ਵਿਚਾਰ
 ਪਰਮਾ, ਜ਼ਰੀਫ਼ ਤੇ ਜ਼ਰੀਫ਼ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਜ਼ਰੀਫ਼ ਸੁਰਾਹ
 ਨੇ ਆਗਾਈ ਦੀ ਆਗਾਈ ਹੋਈ ਕੀਤੀ। ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰਾਂ
 ਤੇ ਸਿਪਹਿਲਾ ਦਾ ਪਰਮਾਨਾ ਕਰਕੇ ਜ਼ਰੀਫ਼ ਦਾ ਜ਼ਰੀਫ਼ ਨੂੰ ਆਪਣੇ
 ਜ਼ਰੀਫ਼ ਜ਼ਰੀਫ਼ ਦੀ ਦਸਤ ਦੀ ਜ਼ਰੀਫ਼ ਨੇ ਸੁਰਾਹ ਤੇ ਨੂੰ
 ਆਗਾਈ ਕਰ ਕੇ ਜ਼ਰੀਫ਼ ਦਿਤੀ ਜੋਈ ਕਿ ਜ਼ਰੀਫ਼ ਨੂੰ ਜ਼ਰੀਫ਼
 ਜ਼ਰੀਫ਼ ਦਿਤਾ ਜਾਵੇ। ਇਸ ਜ਼ਰੀਫ਼ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪਰੀ ਕੇ
 ਜ਼ਰੀਫ਼ ਤੇ ਜ਼ਰੀਫ਼ ਵਿਚਾਰ ਦੀ ਕੁਝ ਥਾਵਾਂ ਪਾਤੁਰਗਤੀ
 ਨੂੰ ਜ਼ਰੀਫ਼ ਜ਼ਰੀਫ਼ ਦੀ ਦਸਤ ਦੀ। ਇਸ ਜ਼ਰੀਫ਼ ਤੇ
 ਇਸ ਦੇ ਜ਼ਰੀਫ਼ ਆਗਾਈ ਦਾ ਜ਼ਰੀਫ਼।

(2)

ਜ਼ਰੀਫ਼ ਜ਼ਰੀਫ਼ ਤੇ ਜ਼ਰੀਫ਼ ਦੀ ਪਰਮਾਨਾ ਪਰਿਪਤਾ
 ਜ਼ਰੀਫ਼ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਪਰਮਾ ਵਿਚ

NOTE:—The age entries should be recorded in words, and any charge in such entries should be
 ਵਿਚਾਰਦਾ ਰਖਦੇ ਹਾਂ। ਇਸ ਜ਼ਰੀਫ਼ ਦੀ ਆਗਾਈ ਨੇ ਆਪਣੇ
 ਪਰਮਾ ਦਸਤੇ, ਆਪਣੀ ਜਾਗ ਦੀ ਕੁਝ ਥਾਵਾਂ ਤੇ ਜ਼ਰੀਫ਼ ਦੇ ਪਰਮਾ ਦੇ ਪਰਮਾ

ਪਾਕੇ ਤੁਹਾਡੇ ਹਰ ਦਿਨ ਤੇ ਤੇ ਆਪਣੇ ਪਾਪ ਆਪਣੀ ਸੇਵਾ
 ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ। ੨੮ ਆਪਣੇ ੧੮੨੬ ਨੂੰ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਸੁਆਮੀ
 ਤੇ ਤੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਤੇ ਫੁਟ ਪੈਦੀ। ਨੌਜਵਾਨ ਤੇ ਕੋਈ ਸੁਆਮੀ ਸੀ ਤੇ
 ਤੇ ਕੋਈ ਸੁਆਮੀ ਨਿਤ ਕੈਦੇ। ਕਿਸ ਤੇ ਕੋਈ ਸੇਵਾ ਤੇ
 ਪੈਦਾ ਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਕੀਤਾ ਤੇ ਕਿਸ ਸੁਆਮੀ ਦਿਨ ਤੇ ਪੈਦੀ
 ਕੀਤੀ। ਤੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਤੇ ਕਿਸ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ।

ਸਿਖ ਸੁਆਮੀ: ਅੰਗਰੇਜ਼

ਸਿਖ ਸੁਆਮੀ ਤੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਦਿਨ ਪਤਿਗੁਰੂ
 ਆਪਣਾ ਦੇਵ ਨੀ ਤੇ ਸੁਆਮੀ ਤੇ ਆਪਣੀ ਆਪਣੀ
 ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ। ਸੁਆਮੀ ਤੇ ਆਪਣੇ ਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਪਿਛੇ ਪਤਿਗੁਰੂ
 ਤੇ ਆਪਣੇ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਤੇ ਆਪਣੇ, ਸਿਖਾਂ ਤੇ ਸੁਆਮੀ ਤੇ
 ਨੂੰ ਪੁਸ਼ਟਾਤਾ ਕਰਨ ਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ ਸੁਆਮੀ
 ਕੀਤੀ। ਆਪਣੇ ਸਿਖ ਆਪਣੇ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਤੇ ਆਪਣੇ
 ਪਤਿਗੁਰੂ ਤੇ ਸੇਵਾ, ਆਪਣੇ ਤੇ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ, ਸੁਆਮੀ ਕੀਤੀ
 ਤੇ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ, ਅਤਿਮਾ ਕੀਤੀ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ, ਅਤਿਮਾ ਕੀਤੀ
 ਤੇ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਤੇ ਸੁਆਮੀ ਕੀਤੀ ਤੇ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ
 ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਤੇ ਪਤਿਗੁਰੂ ਕੀਤੀ ਤੇ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਤੇ
 ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਤੇ ਸੁਆਮੀ ਕੀਤੀ ਤੇ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਤੇ
 ਪਤਿਗੁਰੂ ਕੀਤੀ ਤੇ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਤੇ ਸੁਆਮੀ ਕੀਤੀ ਤੇ
 ਪਤਿਗੁਰੂ ਕੀਤੀ ਤੇ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਤੇ ਸੁਆਮੀ ਕੀਤੀ ਤੇ
 ਪਤਿਗੁਰੂ ਕੀਤੀ ਤੇ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਤੇ ਸੁਆਮੀ ਕੀਤੀ ਤੇ
 ਪਤਿਗੁਰੂ ਕੀਤੀ ਤੇ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਤੇ ਸੁਆਮੀ ਕੀਤੀ ਤੇ

ਪਤਿਗੁਰੂ ਕੀਤੀ ਤੇ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ,
 ਤੁਹਾਡੇ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਤੇ ਸੁਆਮੀ ਕੀਤੀ।
 (ਅਤਿਮਾ ਕੀਤੀ)

ਇਹ ਤੇ ਪਤਿਗੁਰੂ ਕੀਤੀ ਤੇ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ
 ਕੀਤੀ ਤੇ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਤੇ ਸੁਆਮੀ ਕੀਤੀ ਤੇ
 ਸੁਆਮੀ ਤੇ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਤੇ ਸੁਆਮੀ ਕੀਤੀ ਤੇ
 ਤੇ, ਸਿਖਾਂ ਤੇ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਤੇ ਸੁਆਮੀ ਕੀਤੀ ਤੇ
 ਸੁਆਮੀ ਕੀਤੀ ਤੇ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਤੇ ਸੁਆਮੀ ਕੀਤੀ ਤੇ

ਸਰਦਾਰ ਦੇ ਮਾਤਾ ਜੀ, ਜਿਹ ਦਾਸ, ਉਦ ਮਾਪਦੇ
 ਜਿਹ ਜਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਕੇਵਲ ਕਰੇ। ਜਿਹ ਦੇਵੇ ਜਤਿਗੁਰੂ ਦੇ ਮਾਪ
 ਜੇਹੜਾ ਜਤਿਗੁਰੂ ਦਾਸ ਤੇਰਾ ਤੇ ਭਾ ਮਾਪ ਮਾਤਾ
 ਦੀ ਤੇਰਾ ਤੇ ਮਾਤਾ ਦੀ ਤੇਰਾ ਤੇ। ਸਰਦਾਰ ਤੇ ਮਾਪ ਤੇ ਦਾਸ
 ਜਿਹ ਤੇ ਕੁਝ ਤੇ ਮਾਤਾ, ਜੇਹੜਾ ਦਾਸ, ਜਦੋਂ ਦਿਖਾਵਾ
 ਦਾਸ ਦਾਸ ਦੇ ਜਿਹ ਦਿਖਾ ਤੇ ਫਾਸੀ ਰਹਿੰਦੇ ਤੇ।
 ਦਾਸ ਦੇ ਕੇਵਲ ਤੇ ਕੁਝ ਦਾਸ ਦੇ ਜਿਹ ਸਰਦਾਰ ਦੀ ਕੁਝਾਈ
 ਜਿਹ ਦੀ ਤੇ, ਤੇ ਭਾ ਜਤਿਗੁਰੂ ਤੇ ਜੇ ਜਿਹ ਮਾਪਦੇ ਪੁਰਖ, ਪਰਮ
 ਮਾਪਦਾ ਦਾਸ, ਜਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਮਾਤਿ ਕੁਝ ਤੇਰਾ ਤੇ
 ਜਤਿਗੁਰੂ, ਜਾ ਕੇ ਤੇ ਮਾਪਦੇ।

ਜਿਹ ਦੇਵੇ ਕੀਤੀ ਤੇ, ਕੀਤੀ ਜਤਿਗੁਰੂ ਜੀ
 ਤੇ ਮਾਪਦੇ ਮਾਤਾ ਦੇ, ਜਤਿਗੁਰੂ, ਜਿਹ ਜੀ ਦੀ ਪੁਤਰਾ
 ਦੀ ਮਾਤਾ ਦੇਵੇ ਜਿਹ ਕਾ ਦਿਖਾਵਾ ਸੀ। ਵਿ
 ਮਾਪ ਤੇਰਾ ਤੇ, ਦੇਵੇ ਮਾਪ ਦੀ ਰਹਿੰਦਾ ਰਹੇ।

ਜੀਤ ਦੇ	30 ਪੰਥੀ ਜਾ ਕੇ 200 ਤੇ ਗਈ ਦੇ ਕਿਸੇ ਕੇ
ਕੁਝ ਮਾਪ	ਦਿਖੇ ਜਤਿਗੁਰੂ ਮਾਪ
ਮਾਤਾ ਜੀ	ਪਤ ਮਾਪ ਦਿਖ ਮਾਤੀ ਮਾਪ ਦਿਖ।
ਮਾਤਾ ਜੀ	ਜੀ ਜਤਿਗੁਰੂ ਤੇ ਜੇਹੜੇ ਜਤਿਗੁਰੂ
ਰਹੀ	ਮਾਪ ਤੇ ਜਤਿਗੁਰੂ 229, ਤੇਰਾ ਮਾਪ
ਮਾਤਾ ਜੀ	ਦਿਖ ਰਹੀ।
ਜੀਤੀ ਵਿਖੇ	ਮਾਪਦਾ ਮਾਪਦਾ ਤੇ ਜਤਿਗੁਰੂ।
ਮਾਤਾ ਜੀ	ਮਾਪਦਾ ਮਾਪਦਾ ਜਤਿਗੁਰੂ
ਜੀਤੀ ਵਿਖੇ	ਮਾਪਦਾ ਮਾਪਦਾ ਜਤਿਗੁਰੂ
ਮਾਤਾ ਜੀ	ਮਾਪਦਾ ਮਾਪਦਾ ਜਤਿਗੁਰੂ
ਜੀਤੀ ਵਿਖੇ	ਮਾਪਦਾ ਮਾਪਦਾ ਜਤਿਗੁਰੂ
ਮਾਤਾ ਜੀ	ਮਾਪਦਾ ਮਾਪਦਾ ਜਤਿਗੁਰੂ

ਸੰਬੰਧ ਨੀਦਰ.
ਸ੍ਰੀ ਗਣਿਸ਼ਾਭੁ ਪੰ. ਰਜਨ ਦੇਵ ਸ੍ਰੀ ਮਾਤਾਜੀ.

ਪਿਤਾ ਜੀ
ਮਾਤਾ ਜੀ
ਘੋਸ਼ਣਾ

ਅਦਾਲਤ ਦਿਸ਼ਾ (ਉੱਚ ਦਿਸ਼ਾ ਵੱਲ) 9 ਦਿਸ਼ਾ 9.5 ਸਮਾਂ
9.520 ਬਿਨਾਂ (9.5. ਅਧਿਕ ਸਮਾਂ)

ਮਦਾਹ }
ਮਾਜਸਾਨ }
ਪ੍ਰਚੀਤਿਕਾ
ਮਹਿਲਾ
ਗੈਰਿੰਡ ਦਾਖਲਾ ਵਿਖੇ, ਤੁਲੀਓ ਤਰਤਾਰ
ਜਿਸ ਪੰਥਿਕ ਸਭ। ਜਾਂਚ ਮਾਰਚ ਕੀਤੀ।
ਪੰਤੂ ਬੇਬਦ ਗੋਪਾਲ ਜਾਂਚ ਮਾਰਚ ਕੀਤੀ।
ਮਾਤ ਗੈਰਿੰਡੀ ਜੀ ਨਗਰ ਮੰਡ (ਚੰਨਾਵਰ ਗੈਰਿੰਡ)

23 गुरुवार १६३६ (सिक्किम) के भाग में
देहीजी लामाजी महाराज चंद जी गुरुवार १६३६

ਜੇ 57: ਜੀ ਅਭਿਨੰਦਨ ਜੀ ਗੋਲਿੰਦ ਸਾਹਿਬ ਜੀ 28-7-33
 ਜਨਮ ਦਿਨੀਂ 13-1-42, 18-8-33 1-1-44
 ਬਿਲਾਈ ਨੂੰ ਅਦਾਰਾ ਤੇਲਿਸ

ਧਾਰ ਧਾਰੀ ਇਸ ਨਾਮ ਨੂੰ ਪੁਣੀ ੩, ਅਸੂ ੨ ਵਾਰਾਂ ੨ ਸਮਤੀ ੩੩
ਬਿਰਧੀ ੨ ਸਤਿਨਾਮ ਸਤਿਨਾਮ ੨੨ ਵੀਂ ਪਦੀ।

ਨੀਤੀ ਨਿਤ
 ਜੀਤ ਜੇਤ
 ਤਿਸ ਮੇਰਾ ਜੀਤ ਜੇਤ, ੨ ਮਾਰਚ ੧੯੦੬
 ੨੦ ਪੰਛੀ - ੧੯੦੬ ਜੇ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਏ ਜਾਣ
 ਦਿਖੇ ਜਾਣੀ ਮਾਣੀ

ਪ੍ਰਮਾਣ. ੫੩ ਦਰਜ ਦਿਹਾੜੀਆਂ ਤੋਂ ਦਿਨ।

ਅਭਾਰੀ ਗੁਰਗਰੀ ਜੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਤੇ ਜੋ ਬਿੰਦੁ ਸਾਤਿ ਜੀ.

ਪ੍ਰਤਿਧਾਰੀ
ਰੱਬੀ

ਜਲਦੀ ਤੋਂ ਪਿੱਛੇ ੨੨੧੬, ਤੀਜੇ ਠਾਠਾ
ਦਿਨ ਰੱਬੀ।

ਸਮਾਪਤ 9 ਘਾਟ ਪਾਸ ਮਾਝਾ 3 ਜਗ੍ਹਾ 1

ਭਾਗੀਦਾਰੀ ਵਿਚ ਦੋ ਅਧਿਕਾਰਕ ਕਾਰਜਾਂ ਦਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ :

ਪ੍ਰਤੀ ਦਿਨ ਵਿਚ ਰਹਿਣਾ ਹੋਵੇ ।

કચીરી પછા	જાહેર રહિયા ગદી રે બિચારે, જગદાસ
	કેવલ પ્રાપ્તિ

ਸ਼ਹੀਦੀ ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਦੇਵ ਜੀ

ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਦੇਵ ਜੀ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕਰ ਕੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਤੋਂ ਲਾਹੌਰ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ। ਪਹਿਲਾਂ ਤੱਤੀ ਤਵੀ ਉਤੇ ਬਿਠਾਇਆ ਗਿਆ, ਫਿਰ ਦੇਗ ਵਿਚ ਉਥਾਇਆ ਗਿਆ। ਅਨੇਕਾਂ ਤਸੀਹੇ ਦੇ ਕੇ, ਅਖੀਰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਛਾਣੇ ਛਾਣੇ ਹੋਏ ਸ਼ਰੀਰ ਨੂੰ ਬੰਨ੍ਹ ਕੇ ਲਾਹੌਰ ਦੇ ਰਾਵੀ ਦਰਿਆ ਵਿਚ ਸੁਟਿਆ ਗਿਆ। ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਦੇਵ ਜੀ ਦੀ ਸ਼ਹਾਦਤ ਪਿਛੋਂ ਸਿੱਖ ਕੌਮ 'ਤੇ ਸ਼ਾਤਮਈ ਰਹੀ, ਪਰ ਗੁਰੂ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ ਜੀ ਨੇ ਮੀਰੀ-ਪੀਰੀ ਦੀਆਂ ਦੋ ਤਲਵਾਰਾਂ ਪਹਿਨ ਕੇ, ਕੌਮੀ-ਅਣਖ ਅਤੇ ਧੀਰਤਾ ਨੂੰ ਜਗਾ ਦਿੱਤਾ।

ਪੰਥਾਲੀ ਜਤੀਰ ਸਤਿਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਦੇਵ ਜੀ

ਜਪੁ ਦੇ ਜਿਸ ਅਰਜਨ ਦੇਵ ਗੁਰੂ
 ਦਿਤਿ ਮੰਤਰ ਕੋਇ ਗਰਬ ਨ ਆ ਆਇ।

(ਸਦਾਸੇਖਰ ਮਾਰਗ ੧੭ ਪੰਨਾ ੧੦੮)

ਜੀ ਜਤਿਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਦੇਵ ਜੀ ਮਾਗਯ
 ਜੀ ਜਤਿਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਰਾਜ ਜੀ ਦੇ ਹੋਏ ਸਾਧਿਕ ਸਾਂਦੇ ਤੇ ਜਿਸੇ ਤੂੰ
 ਗੁਰੂ ਗੋਬੀ ਦਾਸਤੇ ਚੋਲ ਸੀਤੀ ਗੋਬੀ। ਲਿਖੀ ਚੋਰ ਸਭ ਤੂੰ
 ਦੋਹੇ ਜਤਿਕ ਸਾਂਦੇ ਜਾਤਿ ਘਰੁ ਤੇ ਮੰਤਰਾਈ ਜੀ। ਗੁਰਮਤੀ
 ਜਾ ਲਿਖਣ ਕਾਰਨ ਜਤਿਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਦੇਵ ਦੇ ਨਾਮ ਵਿੱਚ
 ਕਰਨ ਜਨ ਪੈਦੇ ਜਾ। ਪਰ ਪੰਥ ਮਾਝਾ ਜੀ ਦੇ ਜਾਨਿ
 ਪਥਾ। ਦਿਤਿ ਤੂੰ ਜਾਤੀਆਂ ਲਿਖਣ ਜਾ ਜਿਤੀਆਂ ਕਿ ਕਿਸੇ ਸੀਤ
 ਕਿਸੇ ਗੁਰੂ ਦੀ ਜਿਸ ਨਾਮ ਮੰਤਰ ਦਿਤਿ ਤੂੰ ਜੀਆਂ ਰਾਤੀਆਂ ਪਾਤ੍ਰ।
 ਦਿਤਿ ਜੀ ਜਤਿਗੁਰੂ ਪੰਥ ਮਾਝਾ ੮ ਅਰਜ ਦੇਵ ਜੀ ਦੀਆਂ
 ਰਾਖੀਆਂ, ਪਾਖੀਆਂ ਤੇ ਤਿਪਾਕੇ ਦੇ ਕਾਰਨ, ੧੭ ਲਿਖੀ
 ਚੋਰ ਮੰਤਰ ਲਿਖਾਣੁ ਜੀ ਜੀ।

ਜੀ ਜਤਿਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਦੇਵ ਜੀ ਮਾਗਯ ਜੀ
 ਮਾਰਿ ਜੀ ਗੋਬ ਜਾਤਿਕ ਜੀ ਦਾਸਤੇ ਕਰਣ ਦੀ ਘਾਟੀ
 ਕਰੇ ਕਰਨ ਦਿਤਿ ਜਨ ਤੇਏ ਪਾ। ਕੋਈਆਂ ਕਰਣ, ਕਰ
 ਕਈਆਂ ਮਾਰਿ ਦੀਆਂ ਕਰਨਦਾਂ ਗੁਰੂ ਮਾਝ ਮਾਝਾ ਰਾਤੀ
 ਜੀ ਜਾਨ ਕਾਂਡੀ ਘਾਟੀ ਦੇ ਰਾਜ ਮੰਤਰ ਜੀ ਜੀ ਘਾਂਡੀ, ਦਿਤਿ
 ਕਰੇ ਘਰੁ ਤੇ ਜਾਤੀ ਘਾਟੀ ਕਈਆਂ ਦੀ ਕਰਣ ਮਾਰਿ
 ਕਾ ਜੀ ਗੋਬ ਜਾਤਿਕ ਦੇ ਮਾਝਾ ਕਰਨ ਤੇ ਕਰ ਕਾਰਨ।
 ਕਾਈ ਕਰਨ ਕਾ ਜੀ ਦੀ ਘਾਟੀ, ਕਾਈ ਕਾਈ ਕਰਨ ਮਾਰਿ
 ਕਰਣ, ਕਾਈ ਜਾਨ ਕਰਨ ਤੇ ਕਾਈ ਪੀਤ੍ਰ ਜੀ ਸਿਖਿਤ
 ਦੀਆਂ ਕਰਣ ਦਾਸਤ ਕਰ ਦਿਤੀਆਂ ਜਾਨ ਦਿਤਿ ਕਰ
 ਜਾਨੇ ਕਈ ਜਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਦਿਸਾਰ ਕਰਨ ਤੇ ਸਿਖ
 ਜੇਏ ਤੇ ਪਾਠ ਕਰਨ ਪਦੇ ਤੇ ਜਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਦਿੱਸਤ
 ਕਰਨ ਜਨ ਪੈਦੇ। ਜਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦਾਸਤ ਲਿਖਾਣ, ਗੁਰੂ
 ਜਤਿਕਾ ਦੀ ਘਾਟੀ, ਕਰਣੇ ਦੀ ਘਾਟੀ ਤੇ ਕਰਨ ਦੀ ਘਾਟੀ

[illegible]

੨੬ ਜੁਨ ੧੯੫੫ ਈਸਵੀ ਨੂੰ ਦਫ਼ਤਰੀ
 ਵਿਖੇ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦਾ ਜਨਮ ਪਾਤਕ ਗੰਗਾ
 ਜੀ ਦੀ ਕੁੱਖ ਤੋਂ ਹੋਇਆ। ਸਿਖ ਸੰਗਤ ਖੁਸ਼ੀ-ਸਦਿਕ ਜੁਟੇ ਤੇ
 ਜਨਮ ਦਿਨ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਬਾਜ਼ ਪੰਗਿਆ। ਉਥੇ ਭੀ ਮਾਧੀਆ
 ਦੇ ਕਾਰਨ ਜਾਤੀ ਪ੍ਰਤਿਤੀ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਪਾਠੇ ਪਾਠ
 ਪ੍ਰਦਿਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਭਰੇ ਚੱਲੇ ਜਾਣ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਾਤਿ ਦਿਖੇ
 ਹੁੰਦੇ ਤੇ ਪਾਤਕ ਦਫ਼ਤਰ ਜਾਣ ਦਾ ਕੋਈ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨਹੀਂ
 ਪਾਤਕ ਕਾਫ਼ੀ ਮੁਸ਼ਿਕਾਰੂ ਜੀ ਤੇ ਜਾਤੀ ਨੂੰ ਭਰਾ ਮਨਾਇਆ
 ਆਪ ਨੇ ਮੁੱਢੇ ਚੰਡੇ ਆਰੰਭ ਦਿਤੇ ਤੇ ਦਫ਼ਤਰ ਤੇ ਜਾਣ
 ਦਾ ਕੰਮ ਕੀਤਾ। ਉਸ ਵੇਲੇ ਘਾਟ ਜਾਤੀ ਜਾਤੀ ਦਾ
 ਗੱਲ ਸੀ। ਜਿਥੇ ਘਾਟ ਪੈਂਦੀ ਸੀ। ਮੁਸ਼ਿਕਾਰੂ ਜੀ ਦਫ਼ਤਰ
 ਦਫ਼ਤਰ ਦੇਖ ਕੇ ਘਾਟ ਪੈਂਦੀ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਜਾਤੀ ਦੇ
 ਮੁਸ਼ਿਕਾਰੂ ਪ੍ਰਬੰਧ ਤੇ ਘਾਟ ਕੀਤੀ ਤੇ ਉਹ ਆਪਣੇ
 ਤੇ ਮੁੱਢੇ ਪੰਜਾਬ ਪਾ ਗਿਆ। ਪੰਜਾਬ ਤੇ ਮੁੱਢੇ ਤੇ
 ਖੁਸ਼ੀ, ਮੁਸ਼ਿਕਾਰੂ ਆਪਣਾ ਦੇਵ ਜੀ ਦੇ ਦਫ਼ਤਰ ਕਰਨ ਆਇਆ
 ਗੁਰੂ ਦੇ ਸੰਗਤ ਦਿਖੇ ਪ੍ਰਭਾਟ ਦੀ ਛਵਿਜ਼ਾ ਸੀ। ਜੇਘਾਟ
 ਜਾਤੀ ਨੂੰ ਪਾਤਕ ਮਨਾ ਤੇ ਉਸ ਦੇ ਗੁੱਸੇ ਦਾ ਪਾਤਕ ਤੇ
 ਚੰਡੇ ਗਿਆ ਤੇ ਘਾਟ ਪਾਤਕ ਦਿਖੇ ਗੁੱਸੇ ਕਾਰਨ ਵਿਖੇ ਨੂੰ ਮੁਸ਼ਿਕਾਰੂ
 ਕਰਨ ਦਾ ਮੁੱਢੇ ਤਿਆਰ ਸੀ। ਘਾਟ ਪਾਤਕ ਨੂੰ ਮੁਸ਼ਿਕਾਰੂ ਜੀ
 ਦੇ ਮੁਸ਼ਿਕਾਰੂ ਦਿਖੇ ਤੇ ਘਾਟ ਪਾਤਕ ਦਿਖੇ ਗਿਆ। ਉਸੇ ਜੇਘਾਟ
 ਗੁਰੂ, ਮੁਸ਼ਿਕਾਰੂ ਵਿਖੇ ਗੋਬਿੰਦ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੀ ਭਰਮਾਰ

ਜੇਹੀ, ਪਿਰਤ, ਫੁਰਕੀ ਜਾਣ ਦੇਖ ਕੇ ਜਾਹੀ ਜੰਗਲ ਖੁਬ
ਉਹੀ ਜੀ। ਜੀ ਨਤਿਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਦੇਵ ਜੀ ਦੀ ਪ੍ਰਸਿਧਤਾ ਪੈਸਾ
ਏ ੭੦ ਜਾਂ ੮੦ ਦੇਰ ਰਹੀ ਜੀ।

ਚੰਦ੍ਰ ਸਾਹਿਬ ~~ਦਿੱਤ~~ ਦਾ ਦੀਵਾਨ ਜੀ। ਬਿਨੁ ਸੇ
ਪਾਪ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਦਾ ਰਿਪੁਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪੱਥਰਾਂ ਤੇ
ਭੇਜਿਆ ਤੇਜਿਆ ਜੀ। ਜੀ ਪਤਿਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਦੇਵ ਜੀ ਦੇ
ਸਪੁਤਰ ਜੀ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਜਾਗਿਓ ਨੂੰ ਪੁਰੋਹਤ ਤੇ
~~ਕਾਫ਼ਰ~~ ਚੰਦ੍ਰ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਦੇ ਤਿਆਰ ਨਾਨ ਰਿਪੁਤ ਪਕਾ ਕਰ
ਜਿਆ ਜੀ। ਪਰ ਤੇਰਾ ਚੰਦ੍ਰ ਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪੱਥਰਾਂ ਦੀ ਚੁਘਾਏ
ਦੀ ਦਿਰ ਮਿਠੀ ਨੂੰ ਜਾ ਆਵੇ ਤੇ। ਲਿਖ ਸੇ ਦਿ ਪੁਲਕੇ ਘਾਤ
ਘੁਰਾ ਮਾਇਆ ਤੇ ਪਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਪਾਪ ਅਰਜਨ ਕੀਤੀ ਕਿ ਦਿ ਪ
ਤੇਰਾ ਰੀ ਦਾ ਰਿਪੁਤ ਨਹੀ ਅਪਣਾਇਆ। ਪੰਚਮ ਪਾਤਸ਼ਾਹ
ਜੀ ਤੇ ਸੰਗਤ ਦੀ ਅਰਜ ਪੰਨ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੇ ਬਿਨੁ ਤੇਰਾ ਰੀ ਦੀ
ਕੁੜੀ ਦਾ ਰਿਪੁਤ ਜ਼ਰੂਰ ਰ ਕੀਤਾ। ਪੰਚ ਪੱਥਰਾਂ ਪਦ
ਸਿਖਰੀ ਦਿਸ ਪੱਥਰਾਂ ਸਿਖਰ ਤੇ।

ਘਾਘੇ ਘਾਘੇ ਆਰ ਗੁਰਦਾਸ।
ਦਿਤਿ ਆਦਰ ਸਿੰਘ ਚੰਨੇ ਪਾਸ।
ਚਿੰਠੀ ਸਰ ਕੇ ਗੁਰੂ ਸੁਲਾਈ।
ਸਰ ਤੇ ਕਹਿਤਿ ਤੇ ਸੇਤੁ ਸਗਾਈ।

ਚੰਦ੍ਰ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਦਾ ਰਿਪੁਤ ਮਿਤਰ ਤੇ ਚੰਦ੍ਰ ਸਾਹਿਬ
ਘਾਘੇ ਸੈਲ ਸਦੀ ਤੁਰਦੇ ਸਗਾ ਤੇ ਪਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਬਿਸਾਫ
ਘਾਘੇ ਗੁਰੂ ਸਗਾ ਕਿਰਿਦੇ ਗੁਰੂ ਜਾਗਿਓ ਤੇ ਦਿਸ ਘਾਘੇ ਸੀ
ਦਾ ਘਾਘੇ ਸਿਆ ਜਾਏ।

ਜਸੰਗੀਰ ਨੂੰ ਤੇ ਰਾਮ ਤਖਤ ਤੇ ਘਾਘੇ
ਜਾਹ ਤੇ ~~ਦਿਸਾਨ~~ ਦਿਸਾਨ ਜਰਮ ਨੂੰ ਘਾਘੇ ਸੀ
ਚਿੰਠੀ ਜੀ। ਘਾਘੇ ਦੀ ਘਾਘੇ ਦਾ ਚੰ ਤੇ ਗੁਰੂ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਤੇ
ਘਾਘੇ ਦੀ ਜਾਗਿਆ ਕਰਨ ਦੇ ਵਾਗ ਘਾਘੇ ਘਾਘੇ ਜਸੰਗੀਰ
ਘਾਘੇ ਦੀ ਤਸਾਹੁ ਦਿਸ ਜੀ ਕਿ ਕਦੇ ਪਤਿਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਦੇਵ
ਜੀ ਨੂੰ ਸਜਾ ਦੇਵੇ, ਜੀਰ ਕਰੇ। ਪਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਜੀਰ
ਘਾਘੇ ਦੇ ਦਿ ਵਾਗ ਘਾਘੇ।

- (੧) ਘਾਘੇ ਪਿਠਰੀ ਚੰਦ ਦੀ ਸਾਗ ਜਾਹੀ।
- (੨) ਘਾਘੇ ਨੂੰ ਪਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਸਾਗ ਜਾਹੀ।
- (੩) ਚੰਦ੍ਰ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਦਾ ਰਿਪੁਤ ਨਾਨ ਕੁਸ਼ਲ।

3) ਕਦੀਆਂ ਦੀ ਘਾਟੀ (ਕਹਿਤ) ਨ ਕਥੂਰ ਦੀ
14) ਸਭਾ ਸਭਾ ਦਿਨ ਮੁਆਰ ਦੀ ਘਾਟ ਦਿਨ
ਕੁਝ ਸਭਾ ਪੱਕੀ ਜਾਇਦਿਨ ਨਾ ਰਹਿੰਦੇ
15) ਸਭਾ ਘਾਟ ਦੀ ਘਾਟ ਦੇਖ ਕੇ ਘਰਾਣੇ ਨਾ ਰਹਿੰਦੇ
ਦਿਨ ਜਾਣੀਆਂ ਦੀ ਸਭਾ ਦੇਖ ਕੇ ਘਰਾਣੇ ਨਾ ਰਹਿੰਦੇ
ਨੇ ਕੇਹੀਆਂ ਕੇਹੀਆਂ ਤੇ ਪਤਿਭੂ ਸੀ ਤੂੰ ਕੀਤਾ ਕੁਝ ਘਰਾਣੇ
ਦਿਨ ਤੇ ਜਾਣੀਰ ਰਹਾ ਦਾ ਘਰਾਣੇ, ਸਭੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਸਾਧ
ਭੇਦੇ ਸਭਾ ਦਿਨ ਕੀਤਾ ਕੁਝ ਰਹੀ ਰਹਾ ਤੇ ਤੇ ਕੁਝ ਘਰਾਣੇ
ਸੀ ਤੇ ਕੇਹੇ ਪਤਿਭੂ ਸਿਖਾਂ ਤੂੰ ~~ਕੁਝ~~ ਘਰਾਣੇ ਦਿਨਾ ਵਿਆਹ ਸਾਧ
ਤੇ ਕੇਹੇ ਘਰਾਣੇ, ਕੁਝ ਕੇਹੇ ਸਿਖਾਂ ਸੀ ਤੇ ਘਰਾਣੇ।

ਸਿਖਾਂ ਤੂੰ ਸੀਤੀ ਸੁਪਰਦਿ,
ਘਰਾਣੇ ਦੀ ਘਾਟ ਪਤਿਭੂ ਦੀ
ਕੁਝ ਘਰਾਣੇ ਤੂੰ ਸਭੇ ਸਾਧ ਘਰਾਣੇ
ਜਾਤ ਸਭਾ ਸੀਤੀ ਦਿਨ ਸਿਖਾਂ ਕੇਹੀਆਂ
(ਕੇਹੀਆਂ ਸਾਧ)

ਪਤਿਭੂ ਸੀ ਤੇ ਘਾਟਾ ਦੇ ਘਰਾਣੇ ਦੀ ਕਹਿਤ ਰਹਾ ਸੀ
1) ਘਾਟਾ (ਕੇਹੀ ਰਹੀ ਦੀ ਕੇਹਾ ਤੇ ਘਰਾਣੇ ਦੀ ਘਾਟੀ
ਨ ਘਰਾਣੇ ਕੇਹੀਆਂ ਘਾਟਾ ਦੇਖ ਕੇ ਘਰਾਣੇ
ਘਾਟੀ ਰਹਾ ਦੀ ਘਾਟੀ ਕਥੂਰ ਰਹੀ।
2) ਸਭਾ ਸਭਾ ਦਾ ਘਰਾਣੇ ਦੇ ਘਰਾਣੇ ਰਹਾ ਤੇ ਸਭਾ ਸੀ
ਤੇ ਕੁਝ ਪਾਥੇ ਸਭਾ ਘਾਟਾ, ਸਭਾ ਘਾਟੇ ਕੇਹੇ ਰਹੇ।
3) ਕੇਹੇ ਸਭਾ ਦੀ ਕੇਹੀ ਦਾ ਘਰਾਣੇ ਤੇ ਕੇਹਾ
ਕੁਝ ਪਾਥੇ ਸਭਾ ਘਰਾਣੇ ਦੀ ਘਰਾਣੇ ਕਥੂਰ ਰਹੀ।
4) ਕਥੀਆਂ ਦੀ ਘਾਟ ਕਹਿਤ ਨ ਪਤਿਭੂ ਰਹੀ।
ਨ ਕੁਝ ਪਾਥੇ ਕਹਿਤ ਦਾ ਸਭਾ ਘਾਟੇ ਘਰਾਣੇ
ਨ ਤੇ ਕੇਹੇ।
5) ਘਰਾਣੇ ਸਭਾ ਸੀਤੀ ਦੀ ਘਰਾਣੇ ਸਭਾ ਪਤਿਭੂ
ਘਾਟਾ ਦਿਨ ਕੁਝ ਘਾਟੀ ਰਹਾ ਰਹੀ। ਕੁਝ ਪਾਥੇ
ਘਰਾਣੇ ਤੇ ਘਰਾਣੇ ਘਰਾਣੇ ਘਰਾਣੇ ਰਹਾ ਤੇ ਕੇਹੇ।

(੬) ਨਗਰੀ ਦੀ ਆਖਾਤ ਤੇ ਫੁਲ ਪਾਏ
ਸਭਿਯੁ ਜੀ ਦੇ ਰਝਾਨ ਦੀ ਸਾਂਝੇ ਕਰਾ।

(੭) ਤੀਰਾ ਤੇ ਦੀਆ ਦੇ ਤੀਰੇ ਤੇ ਫੁਲ
ਪਾਏ ਸਾਂਝੇ ਦੇ ਪੰਨ ਸਭਿਯੁ ਜੀ।

(੮) ਰੋਗ ਦਿਹ ਭਿਖਾਸਣ, ਦਰੇ ਆਏ
ਰੋਗ ਤੇਗ ਕਰਾ, ਗੰਗਾ ਸਦੀ ਸੋ
ਤੁਪਦੀ ਕੋ ਰ ਰੁਕਾ।

(੯) ਦੀਰਾ ਦੇ ਤਾਗ ਪਗਰ ਤੇ ਫੁਲ ਪਾਏ
ਤੇਗ ਕਰਾ ਸੀਭ ਜਾਏ।

(੧੦) ਦੀਰਾ ਕੁਸੁਰ ਨ ਕਰਾ, ਫੁਲ ਪਾਏ
ਸੀਰੇ ਤੇਗ ਰਾ ਰੁਕਾ ਠੀਕ ਪਾਏ।
ਤੇਗ ਕਰਾ ਦਿਹ ਪੰਨਿ ਤੇ ਦਰੇ।

ਸਾਂਝੇ ਦੀ ਸੁਭੀ ਜੀ ਸਭਿਯੁ ਮਰਜਾ ਦੇਵ
ਜੀ ਤੇ ਤੇਗ ਕਰਾ ਤੇਗ ਕਰਾ ਜੀਰਾ ਦਿਹ ਤੇਗ ਪਾਏ
ਗੰਗਾ। ਭਿਖਾਸਣ ਪਾਏ ਦੀ ਰੋਗ ਦਿਹ ਭਿਖਾਸਣ ਜਾਣ।
ਸਭਿਯੁ ਜੀ ਰਾ ਪਾਗ ਪਰੀਭ ਕੰਨੇ ਕਰਾ ਦੇ ਗਿਯਾ। ਮਾਰਾ
ਮਾਰਾ ੨੬੬੬ ਭਿਖਾਸਣ ਜੇਗ ਪਦੀ ਰੋਗ, ੩੦ ਮੰਦੀ
ਮਾਰਾ ੨੬੬੬ ਦੀਰਾ ਦੇ, ਸਭਿਯੁ ਜੀ ਦੀ ਦਿਹਾ ਮਾਰਾ
ਗੰਗਾ ਰਗਿਯਾ ਦੇ ਰਿਗਾ ਰਿਗਾ ਰਿਗਾ। ਜਿਥੇ ਸਭਿਯੁ
ਜੀ ਰਗਿਯਾ ਗੰਗਾ ਦਿਹ ਰੁਦੀ ਪਾਏ ਤੇ ਮਾਰਾ
ਕਰਾ ਦਿਹ।

ਜੇਗ ਦਿਹ ਸਿਧ ਜੀ ਰੁਕਾ ਰੁਕਾ
ਜੀ ਮਾਰਾ ਦੀ ਪੁਜਾ ਮਾਰਾ ਕਰਾ ਮਾਰਾ ਦੇਵ
ਦਿਹ ਜੀ ਸਭਿਯੁ ਮਾਰਾ ਦੇਵ ਜੀ ਦੀ ਸੁਭੀ
ਆਖਾਤ ਦਿਹ ਪਦਾਰਾ ਰਿਖਾਣੇ ਰਾ ॥

" ਮਾਰਾ ਤੇਗ ਪੁਰਾਣਾ, ਕਰਿਯਾ ਮਾਰਾ ਮਾਰਾ
ਮਾਰਾ ਰਗਾ ਦੇ ਰੁਕਾ, ਦਿਹ ਦਿਹ ਪੰਨੀ ਸਾਂਝੇ
ਤੇਗ ਪੁਰਾਣੀ, ਜੇਗ ਪਦਿਯਾ ਰਾਗ,
ਆਈ ਕਰੇ ਮਾਰਾ, ਪੰਨੇ ਰਾਗ ਮੇਗਾਗ।

ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ਰਾ ਮਾਰਾ, ਮਾਰਾ ਕੰਨੇ ਰਝਾਨ
ਪੁਰਾਣੀ ਕੁਰਾਣੀ ਦੀ ਰੁਕਾ, ਪਦੀ ਸੀ ਮਾਰਾ

ਹੋਏ ਤਸੀਹੇ ਜਾਨਦੇ, ਪੰਚਮ ਗੁਰੂ ਜਗਜੀਤ
 ਦੇਖ ਜਿਹੇ ਕੁਝ ਕੇਲਿਆ, ਜਾਪਤ ਮੀਨਾਂ ਮੀਂਹ
 ਜਗਦੇ ਜਾਂਤੀ ਜਾਨ ਜਾਨ ਸਭੇ ਜੀ ਗੁਰੂ ਦੇਵ
 ਗੁਰੀ ਹਿਰ ਕਲਾ ਦੇ, ਹੀਰੋ ਜੇਹੇ ਦੀਰ
 ਜਿਠ ਰਹੇ ਮੰਜੀਏ, ਭਾਣ ਮੀਨਾਂ ਮੀਂਹ।
 ਹੋਏ ਹੀਰੇ ਦੇ ਕਿਸੇ ਦੀ, ਕੰਠ ਨਾ ਗੁਰੂ ਮਾਧੀਰ
 ਕੋਢੇ ਭੰਮ ਮਨੁ ਹਿਰ, ਕਿਸ ਜੇਹੇ ਜਗਜੀਤ
 ਭਿਖਾਰੇ ਜੀ ਗੁਰੂ ਦੇਵ ਤੇ, ਕੇਲ ਦੇ ਦਾਨ ਪਾਤ।
 ਜਿਠ ਦਿਤਾ ਜੀ ਨਾ ਕਸੀ, ਪਰ ਨਾ ਛੁਡੀ ਮਾਤ
 ਗੁਰੂ ਗੀਤ ਦੀ ਰਚਿਆ ਜਾਈ, ਗੁਰੂ ਰਹਤਾਰ
 ਮਾਤ ਪ ਮਾਤ ਪਾਤ ਕੇ, ਮਾਏ ਹਿਰ ਮੇਧਾਰ।

ਗੁਰੂ ਗਰੀ
ਜੋਗਾਜੀ

ਕੁਰਮਾਜੀ
ਜੀਤੀ ਜੇਤ
ਜਮਾਦ

ਮਾਗਜੀ ਗੁਰੂ ਗਰੀ

ਗੁਰਮਾਲੀ
ਰਹੀ

ਜੁਪਦਾਰ ਦਾਸੇ ਦਿਨ, ਮਹਿਗੁਰੂ ਤਹਿਰਿ ਮਾਤਿਕ
 ਜੀ ਤੇ ਗੁਰਮਾਲਿ, ਘਾਘਾ ਘਾਘਾ, ਰਾਹੁ ਰਿਤਾ
 ਤਿਸ ਰੋਤ, ਸੁਰੀ ੧੪, ਰੋਤ ੨੪ ਜਮਤ ੧੭੨੨
 ਮਾਗ ੨੦ ਜਮ ੧੬੬੫ ਨੂੰ ਜਮਦਾਸ ਦਿਨ ਗੁਰਮਾਲੀ ਜੋਗਾਜੀ।
 ੫੪ ਦੋਸੇ ਜਾਂਤ ਮੀਤੀ ੧੯ ਦਿਨ।
 ਤਿਸ ਮਾਗ ਸੁਰੀ ੫, ਮਾਗ ੧੨, ਜਮਤ ੧੭੩੨
 ਦਿਨ ~~ਜਮਦਾਸ~~ ਦਾਸੇ ਦਿਨ ੧੯ ਰਵਿਵਾਰ ਜਮ ੧੬੭੫
 ਦੀਪਦੀ ਨੂੰ ਕੀਰੀ ੧੭੦੫੩ ਕੀਤੀ।
 ਜੀ ਮਹਿਗੁਰੂ ਕੇਲਿੰਦੇ ਜਿਧੇ ਮਾਤਿਕ ਜੀ
 ਮਾਗਾਜੀ ਨੂੰ ਤਿਸ ਮਾਗ ਸੁਰੀ ੫, ਮਾਗ
 ਜਮਤ ੧੭੩੨ ਦਿਨ ਜੁਗਰਦਾਰ, ੧੯ ਰਵਿਵਾਰ ਜਮ ੧੬੭੫
 ਨੂੰ ਗੁਰਮਾਲੀ ਜੋਗਾਜੀ
 ਸੁਰ ੧੭੨੫ ਜਮਦ ੩ ਜਮੇਰ ੨੯ ਗੁਰਮਾਲਿ।

ਸਿਖਪ ਸੀਦਾ
ਜੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਮਾਗਸ

ਪਿਤਾ ਜੀ	ਜੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਸਾਹਿਬ ਜੀ
ਮਾਤਾ ਜੀ	ਮਾਤਾ ਨਾਨਕੀ ਜੀ
ਦਾਦਾ ਜੀ	ਜੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮਾਗਸ ਦੇਵ ਜੀ ਮਾਗਸ
ਦਾਦੀ ਜੀ	ਮਾਤਾ ਗੋਗਾ ਜੀ
ਮਾਗਸ ਦਿਵਾ	(ਜਲ ਦੋਸਤਾਨ ਵਰੀ) ੫, ਦੋਸਤਾਨ ੫ ਸਾਲ ੧੬੭੮ ੧ ਮਾਰਚ ੧੬੭੯ ਨੂੰ ਮਾਗਸ ਦਿਵਾ
ਮਾਗਸ ਮਾਗਸ	ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਜੀ ਮਾਗਸ
ਮਾਗਸ	ਮਾਤਾ ਗੁਜਰੀ ਜੀ ਮਾਗਸ, ਜੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ੧੫ ਮਾਰਚ ੧੬੮੬ ਨੂੰ ਦਿਵਾ ਦਿਵਾ
ਮਾਗਸ	ਜੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਜੀ ਮਾਗਸ, ੨੩ ਮਾਰਚ ੧੬੮੬ ਨੂੰ ਦਿਵਾ ਦਿਵਾ ੧੭੨੩/ ੨੨ ਦਸੰਬਰ ੧੬੮੬ ਨੂੰ ਹਰਿਮੰਦਰ ਸਾਹਿਬ ਮਾਗਸ
ਮਾਗਸ	ਇਸ ਦੇਵ ਮਾਗਸ ਦੇਵ, ੩ ਦਿਨ ੧੭੨੯ ਦਿਨ ਮਾਗਸ ਦਾਗਸ, ਸਤਿਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ, ਮਾਗਸ ਮਾਗਸ, ਮਾਗਸ
ਮਾਗਸ	ਇਸ ਦੇਵ, ਮਾਗਸ ੨੪, ੨੩ ੨੪ ਸਾਲ ੧੭੨੨, ਮਾਗਸ ੩੦ ਸਾਲ ੧੬੮੬ ਨੂੰ ਮਾਗਸ (ਮਾਗਸ ਮਾਗਸ)
ਮਾਗਸ	੨੪ ਦੋਸਤਾਂ ਮਾਗਸ ੧੨ ਦਿਨ
ਮਾਗਸ	ਇਸ ਮਾਗਸ ਮਾਗਸ ੫, ਮਾਗਸ ੧੨, ਸਾਲ ੧੭੨੨, ਮਾਗਸ ਦਾਗਸ ੧੯ ਮਾਗਸ ੧੬੭੫
ਮਾਗਸ	ਮਾਗਸ ਨੂੰ ਮਾਗਸ ਮਾਗਸ ਮਾਗਸ
ਮਾਗਸ	ਜੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਜੀ ਮਾਗਸ ਮਾਗਸ ਨੂੰ ਇਸ ਮਾਗਸ ਮਾਗਸ ੫, ਮਾਗਸ ਸਾਲ ੧੭੨੨ ਦਿਨ ਮਾਗਸ, ੧੯ ਮਾਗਸ ੧੬੭੫ ਨੂੰ ਮਾਗਸ ਮਾਗਸ
ਮਾਗਸ	ਮਾਗਸ ਮਾਗਸ ੩ ਮਾਗਸ ੨੨ ਮਾਗਸ

ਸਿਰੀ ਜਾਰ
ਸੀ ਜਤਿਗੁਰ ਤੇਰਾ ਘਰਾਨਾ ਕੀ
ਮਾਗਨ

ਜਿੰਦ ਦੀ ਜਾਰ

ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਏ ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ,
ਸਭਾਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਪੇ ਛਾਪੀ ਜਾਰ
ਪਰਾ ਕਰਾਮ ਕੀ ਲਿਖ ਪਾਇ ਗਈ,
ਅਟਕ ਕਰੀ ਕਲਿਕੁਲਾ ਅਭਿ ਜਾਈ
ਮਾਨਦਤਾ ਦੇ ਮਾਨਦਤਾ, ਦੀਨ ਦੁਖੀ ਦੇ ਮਾਨ
ਗਏ ਗਰੀਬ ਦਾ ਹਥਕਾਜ਼, ਜਾਤੀ ਪੂਰਾ, ਤਿਆਗੀ
ਦੁਹਾਈ ਤੇ ਰੁਪਯਾਈ, ਤਿਸਕ ਸੇਖੂ ਦਾ ਜਾਖਾ, ਮਾਨ
ਜਾਨਕੀ ਤੀ ਦੋਸਤ ਮਾਖੀਆ ਨਾ ਤਾਨ, ਜਤਿਨਕੁ ਰਹਿੰਦੇ
ਜਾਤਿਯਾ ਤੀ ਦੇ ਜਾਤਿ ਜਿਗਰਾ ਜ, ਜਤਿਨਕੁ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਜੀ
ਲਿਖ ਪੇਖ ਦੀ ਮਾਨਦਾਈ ਕਰ ਰਹੇ ਜਾਨ ਤੇ ਪਰੇ ਦੂਜੇ ਪਰਾਨ
ਦੇ ਜਤਿਕਾਰ ਮਾਖਕਾ ਰਹ ਪਾਈ ਮਾਨ ਦੇ ਕਰੇ ਤੇ ਦੀਨਕ
ਤੁਗਰੀ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰ ਰਹੇ ਜਾਨ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਦਿਖਾਤੁਗਰੀ
ਤੇ ਜੰਗਰੀ ਜਾਨਕਾ ਘਾਟਾਨ ਮੰਗੇਗੇਯਾ ਜੇ ਕੇਵਲ ਮਾਨਕਾ
ਪਰਾ ਜਾਨੀ ਦੁਖੀਆ ਤੇ ਜਾਤਿਨਕੀ ਮਾਨ ਜਿਸੇ ਮਦਾਰ
ਦਸ ਲੈਣੇ ਮਾਪਣੇ ਦਿਤਾ ਹੈ ਕੋਰ ਕੀਤ ਤੇ ਛੁਗਾਨ ਮਾਨਕੀ
ਦਾ ਜਾਨ ਪ੍ਰਗਟ ਹੈ ਕੋਰ ਕਰ ਰਾਨ ਮਾਨਕਾ ਦਿਨਾ ਹੈ
ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੰਦਰ ਜਾਨਕੇ ਘਾ ਕੇ ਮਾਨੀਤਾ ਘੋਰੇ ਹੈ ਜਾਨਕਾ
ਜਾਨਕਾ ਕੀ ਮੰਗੇਗੇਯਾ ਜੇ ਮਾਨਿਕਾ ਦਿਨ ਦਿਨ ਦਿਨ
ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤੁਗਰੀ ਘੋਰ ਕਰ ਦਿਤੀ ਅਤੇ ਜੇਗੇਯਾ ਦਿਨ ਜਗੇ
ਤੇਏ ਜਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਹੈ ਮਾਨਕਾ ਮਾਨਕੀ ਮਾਨਕੀ ਮਾਨਕੀ
ਜਾਨ ਦੇ ਦਿਨਕਾਰ ਦੀ ਗਾਨ ਮੰਦਰ ਦਾਨੇ ਹੈ ਕਿਸੇ ਜ
ਕਿਸੇ ਘਾਟੇ ਜੇਕਰੀ ਤੇ ਘਾ ਦਿਤਾ ਜਾਨ ਕੀ। ਤੇ ਘਾਟੀ
ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੇ ਤੇ ਕੇਵਲ ਤਾਂ ਦੇ ਦਿਨਕਾਰ ਜਾਨੇ ਕਰੇ। ਕਾਨੀਤ
ਦਿਨ ਦਿਨ ਜਾਨੀ ਹੈ ਪ੍ਰਤੀ ਤਾਂ ਜਾਨ ਕੀਤਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੇ ਜੇ
ਮਾਨਕਾ ਮਾਨਕਾ ਕਾਨੀਤ ਦੇ ਮਾਨਕਾ ਮਾਨਕਾ ਕਾਨੀਤ
ਪ੍ਰਤੀਤ ਤੇ ਜੇਗੇਯਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਹੈ ਮਾਨਕਾ ਮਾਨਕਾ ਜਾਨ ਜਾਨ।
ਦਿਨ ਜਾਨ ਤੇ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਪ੍ਰਤੀਤ ਜੇ
ਦਿਨਕਾਰ ਮੰਦਰ ਦਿਨ ਦਿਨ ਮਾਨਕਾ, ਮੰਦਰ ਮਾਨਕਾ

ਮਾਝੇ ਦੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ। ਕੁਝ ਚਿੰਤਾ ਹੈ ਜੀ। ਮਾਝੇ ਸਾਥ
 ਮਾਝੇ ਮਾਝੇ ਕੀਤੀ। ਇਹ ਸਾਥ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜੀ। ਮਾਝੇ
 ਸਾਥ ਹੈ ਮਾਝੇ ਤੇ ਪੁਰਾ ਕਰਾ ਕਾਝੇ ਚਿੰਤਾ ਹੈ ਜੀ। ਮਾਝੇ
 ਕੀਤੀ ਹੈ। ਮਾਝੇ ਮਾਝੇ ਪੁਰਾ, ਇਹ ਸਾਥ ਸਾਥ
 ਹੈ ਜੀ। ਮਾਝੇ ਤੇ ਸਾਥ ਸਾਥ ਸਾਥ ਸਾਥ
 ਸਾਥ ਹੈ। ਮਾਝੇ ਮਾਝੇ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜੀ। ਮਾਝੇ
 ਹੈ ਮਾਝੇ ਕੀਤੀ ਹੈ।

ਦਿਖ ਦੇਵ ਘਾਲੀ ਨੂੰ ਗੁਲੇਰੇ ਬੁਝੇ ।
 ਕਿਰਦਾਰ ਨੇ ਪਤਿਦੇ ਤੇ ਪੰਡਤ ਮਸੇਰ ਪੁਰ ਮਹਿਲ ਪਤਿਦੇ । ਅਤੇ
 ਅਭਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਹਰ ਦਿਨ ਗਾਯਤ ਹੋਵੇ ਮਾਪਲੀ ਗਾਯਤ
 ਤੇ ਦੇਵ ਘਾਲੀ ਘਾਲੀ ਰਸਮੇ ਮਾਪਲੀ ਸਤਾਇਤ ਦਾਸਤ
 ਮਾਧਨ ਸੀਤੀ । ਸਭਾ ਭਯਯਕ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਚਿਤਤਾਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟ
 ਗੁਲੇਰੇ ਚਿਤਤਾਂ ਨੂੰ ਸੋਧਨਾ ਦਿਤ ਤੇ ਹਰਮ ਭੀਤ ਬਿਤੁਰੀ ।
 ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਨੂੰ ਜਾ ਕੇ ਅਭਿਦਿਭਿ ਕਿ ਜੇ ਕਰ ਘਾਲੇ ਅਭਿਗੁਰੂ ਜੀ
 ਘਾਲੀ ਜੀ ਤੁਸੀਂ ਦੇਵੀ ਨੂੰ ਕਥਾ ਕਰ ਜੈਲ ਤਾਂ ਜਾਨ
 ਸੁਣੇ ਜਾਨ ਕਥਾ ਜੀ ਪੁਸ਼ਟਾਗਤ ਘਾਲੇ ਜਾਵੇਨ । ਫੇਰ ਦਿਖ
 ਕੀ ਜਾਨ ਤੇ ਕਿਸੇ ਜਥਾ ਰਸਮੀ ਦੀ ਕੋਈ ਜੈਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜੀ ।
 ਚਿਤਤਾਂ ਨੇ ਦਿਖੀ ਪਤਿਦੇ ਘਾਲੇ ਜਾਨ
 ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਦੇ ਰਸਮ ਦਿਖ ਅਭਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦਾ ਦਿਖ ਸੁਭਾਭਿ
 ਘਾਲੇ ਕਤ । ਦਿਖ ਗੁਰੂ ਜੀ ਗੁਲੇਰੇ ~~ਘਾਲੇ~~ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਘਾਲੇ
 ਪੁਰ ਪੇਦਿਆ ਜੀ ਕਿ ਕਿਸੇ ਦਿਖ ਮਾਦਲੀ ਨੂੰ ਪੁਸ਼ਟਾਗਤ
 ਘਾਲੇ ਕੋਈ ਪੁਸ਼ਟਾਗਤ ਕੀ ਨਹੀਂ । ਦਿਖ ਜੈਲ ਕੋ ਗੁਰੂ
 ਜੀ ਨੂੰ ਦਿਖੀ ਘਾਲੇ ਕੇਜਿਆ । ਅੰਤਰ ਜਾਨ ਅਭਿਗੁਰੂ ਜੀ
 ਨੇ ਮਾਪਲੀ ਹਰਮ ਮਾਧਨ ਕੁਝ ਲਿਖਾਂ ਨੂੰ ਸਾਧੇ ਫੇਰੇ ।
 ਅਭਿਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਦਿਖੀ ਦਸ ਨੂੰ ਸਾਧੇ ਪਾਏ, ਤੇ ਕਾਫੀ ਜਾਨ
 ਹਰਮ ਤੇ ਲਿਖਾਂ ਘੋਰਕਾ ਨੂੰ ਤਾਰੇ ਤੇਰੇ ਚਿਪਰੇ ਪ ਦਿੰਦੇ
 ਨੂੰ ਤੇਰੇ ਜੀ ਮਾਧਨ ਪੁਰ ਤੇ, ਕੀਤਤ ਪੁਰ ਮਹਿਲ, ਚਿਪਰੇ ਮਾਧਨ
 ਮਾਧਨ, ਮਾਧਨ, ਕੋਧਰ, ਸਭਾ ਮਾਧਨ, ਕਥਾ ਮਾਧਨ, ਮਾਧਨ
 ਮਾਧਨ, ਮਾਧਨ ਕਥਾ ਮਾਧਨ ਮਾਧਨ ਮਾਧਨ ਮਾਧਨ
 ਕਥੇ ਤੇਰੇ ਮਾਧਨ ਪੁਰ । ਦਿਖ ਕਥੇ ਅਭਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਮਾਧਨ
 ਘੋਰਕਾ ਕਿਉਂ ਤਾਰੀ ਮਾਧਨ, ਕਾਫੀ ਲਿਖਾਂ ਮਾਧਨ, ਕਾਫੀ

Ms.

Id

RS.

Folio
સાત પૃ

Index

PARTICULARS

DATE

ਗੁਰਦਿਤ ਭਾਈ ਫੁਰਾ ਤੇ ਭਾਈ ਨੌਤਾ ਜੀ ਪਾ। ਫਿਰ
ਮੰਗੇ ਜੇ ਕੁ ਮਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਫਿਰ ਫਤਾਹੀ ਰਾ ਰਾ
ਤੇ ਰਖਿਆ ਜੀ। ਮੇਰੇ ਮਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਤੇ ਰਾਖਾ ਰਾਖੇ ਹਿਰ
ਫੇਰੀ ਰਾਖਾ ਮਿਤੁ ਹਿਰ ਰਾਖਾ ਰਾਖਾ ਜੀ, ਪਰ ਮਤਿਗੁਰੂ
ਜੀ ਰਾ ਮਾਗੇ ਪੁਰਾ ਤੇ ਰਿਖੇ ਦੀ ਮਾਗੇ ਰਾਖੇ ਜੀ
ਕੋਈ ਪਤਾ ਨ ਰਾਖਾ।

ਮਾਪ ਮਾਗੇ ਮਤਿਗੁਰੂ ਦੇ ਘਾਟ ਹਿਰ ਰਾਖਾ
ਹਿਰ ਰਾਖਾ ਮਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਰਾਖਾ ਰਾਖਾ ਰਾਖਾ ਰਾਖਾ
ਮਾਗੇ ਮਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਰਾਖਾ ਰਾਖਾ ਰਾਖਾ ਰਾਖਾ
ਮਾਗੇ ਮਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਰਾਖਾ ਰਾਖਾ ਰਾਖਾ ਰਾਖਾ
ਮਾਗੇ ਮਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਰਾਖਾ ਰਾਖਾ ਰਾਖਾ ਰਾਖਾ
ਮਾਗੇ ਮਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਰਾਖਾ ਰਾਖਾ ਰਾਖਾ ਰਾਖਾ
ਮਾਗੇ ਮਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਰਾਖਾ ਰਾਖਾ ਰਾਖਾ ਰਾਖਾ
ਮਾਗੇ ਮਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਰਾਖਾ ਰਾਖਾ ਰਾਖਾ ਰਾਖਾ

ਮਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਰਾਖਾ ਰਾਖਾ ਰਾਖਾ ਰਾਖਾ
ਮਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਰਾਖਾ ਰਾਖਾ ਰਾਖਾ ਰਾਖਾ
ਮਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਰਾਖਾ ਰਾਖਾ ਰਾਖਾ ਰਾਖਾ
ਮਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਰਾਖਾ ਰਾਖਾ ਰਾਖਾ ਰਾਖਾ
ਮਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਰਾਖਾ ਰਾਖਾ ਰਾਖਾ ਰਾਖਾ
ਮਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਰਾਖਾ ਰਾਖਾ ਰਾਖਾ ਰਾਖਾ
ਮਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਰਾਖਾ ਰਾਖਾ ਰਾਖਾ ਰਾਖਾ
ਮਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਰਾਖਾ ਰਾਖਾ ਰਾਖਾ ਰਾਖਾ

ਮਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਰਾਖਾ ਰਾਖਾ ਰਾਖਾ ਰਾਖਾ
ਮਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਰਾਖਾ ਰਾਖਾ ਰਾਖਾ ਰਾਖਾ
ਮਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਰਾਖਾ ਰਾਖਾ ਰਾਖਾ ਰਾਖਾ
ਮਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਰਾਖਾ ਰਾਖਾ ਰਾਖਾ ਰਾਖਾ
ਮਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਰਾਖਾ ਰਾਖਾ ਰਾਖਾ ਰਾਖਾ
ਮਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਰਾਖਾ ਰਾਖਾ ਰਾਖਾ ਰਾਖਾ
ਮਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਰਾਖਾ ਰਾਖਾ ਰਾਖਾ ਰਾਖਾ
ਮਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਰਾਖਾ ਰਾਖਾ ਰਾਖਾ ਰਾਖਾ

ਮਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਰਾਖਾ ਰਾਖਾ ਰਾਖਾ ਰਾਖਾ
ਮਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਰਾਖਾ ਰਾਖਾ ਰਾਖਾ ਰਾਖਾ
ਮਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਰਾਖਾ ਰਾਖਾ ਰਾਖਾ ਰਾਖਾ
ਮਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਰਾਖਾ ਰਾਖਾ ਰਾਖਾ ਰਾਖਾ
ਮਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਰਾਖਾ ਰਾਖਾ ਰਾਖਾ ਰਾਖਾ
ਮਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਰਾਖਾ ਰਾਖਾ ਰਾਖਾ ਰਾਖਾ
ਮਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਰਾਖਾ ਰਾਖਾ ਰਾਖਾ ਰਾਖਾ
ਮਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਰਾਖਾ ਰਾਖਾ ਰਾਖਾ ਰਾਖਾ

ਸਭਸੀ ਪਾਸੀ ਜਰਕਾ ਦਿਤਾ ਜਾਵੇ ।
ਜਦ ਕਿ ਬਾਜੀਆ ਪੁਰਾਣਿਆ ਤੇ ਦਿਨ ਆਈ ਤੁਸ
ਈ ਤਾਜੀਆ ਕਰਾਹੇ ਪਤਿਸਾਂ ਅਭਿਨੂਤੀ ਅਤੇ ਤਿਸ ਪੁਰਾਣ ਪੇਰ ਬੀਤੀ ।

- (੧) ਦੀਨ ਕਜੂਰ ਕਰੇ, ਪੁਰਾਣਿਆਂ ਘਰ ਜਾਇ ।
- (੨) ਕਾਂ ਕੇਰੀ ਮਾਜਾਤੁ ਦਿਖਾਏ ।
- ੩, ਜਾਂ ਸੀਮ ਕਰਾਵਣ ਜਦੀ ਤਿਆਰ ਤੇ ਜਾਇ ।

ਪੁਰਾਣ ਪੁਰਾਣ ਤੇ ਸਿਖਾਈ ਭਿਖਾਰੇ ਤਿਸ ਮਦਾਨ
ਤੇ ਸਿਰਫ ਮਾਪੀ ਕਰਿਤਾਂ ਕਿਹ ਦਿਨ ਪੁਰਾਣ ਕਰਾਹੇ ।
ਤੀਨ ਘਾਤ ਨਿਰੰ ਕਰ ਜੀਨੇ ।

ਜਦੋਂ ਤੁਸੀ ਕੇ ਘਾਹ ਕੀਜੇ ।
ਪੁਰਾਣ ਕਰੇ ਕਰਾਹਾਂ ਕਰ ਪੁਰ ਪੁਰ
ਜੇ ਸਾਹ ਕੇਰਾ ਰੁਕੁ ਘਿਪਿ ਰੁਖ ।
ਜੇ ਨਾ ਕਰਾਹ ਨ ਮਾਜਾਹ ਦੇਵੇ ।
ਕਰਾਹਾਤ ਬਾਜਾਹ ਤੁਰਿ ਦੇਵੇ ।
ਜਿਸ ਤਾਹਤ ਤੁਸ ਤੇ ਕਰਾਵੈ ।
ਤਿਸ ਕਰ ਦੇਵੇ ਦੇਖਿ ਕਰਾਵੈ ।
ਜੇ ਇਹ ਦੇਵਾ ਕਾਜਿ ਮਾਜਾਹ ।
ਮਾਪੇ ਪੁਰ ਪੁਰ ਕਰਾਹਾਹ ।

ਅਭਿਨੂਤੀ ਮਾਜਾਹਾਂ ਜੇ ਭਿਰਾਂ ਬਾਜੀਆਂ ਨੂੰ
ਜਦਾਨ ਦਿਤਾ ਕਿ, ਬਾਜੀਓ ਭੀ ਪੇਰੇ ਪੁਰੇ, ਕਿ
ਜਾ ਮਾਜਾਂ, ਮਾਪਾਨੁ ਘਰਾ ਤਿਆਨਾਨਾ ਤੇ ਤੇ
ਜਾ ਤੀ ਦਿਸ ਰੱਬਾਂ ਤੇਰ ਮਾ ਕੇ ਕੇਰੀ ਕਰਾਹਾਤ
ਤੀ ਕਰਾਹੇ ਭਿਖਾਰੀ ਹੈ । ਜਾਜਾਹ ਕਾਂ, ਜਦਾਹ ਕ
ਦਸ ਤੇ ਕੇ ਮਾਜਾਹਾਂ ਦਿਖਾਇਲੀਆ ਹਨ । ਮਾਜਾਹਾਂ ਤੇ
ਮਾਜਾਹੀ ਜੇਕ ਦਿਖਾਹਾਰੇ ਹਨ । ਠਕਾਹੇ ਜਾਹੇ ਘੇਰੇ ਠਕਾ
ਤੀ ਠਕਾ ਕਿਹ ਤੀ ਭਿੰਦੇ ਹਨ । ਘਾਕੀ ਠੇਕੀ ਤੇਰੀ
ਤੀਯਤੀ ਪੁਰਾ । ਦਿਸ ਮਾਜੀ ਪੁਰੀ ਕਰਾਹਾਹ
ਲਿਖਾਹੁਤ ਤਿਆਹ ਹਨ । ਮਾਹ ਦਿਸ ਤੇਰੀ ਜਾਹ ਤੇ
ਪੁਰੀ ਕਰਾਹਾਹ ਦਾਸਤੇ ਮਾਜੀ ਮਾਪਾਨੁ ਮਾਜਾਹਾਹ

ਤੇ ਸੁਖ ਭਰੇ ਹੋ ਸਿਰੇ ਮਾਇਆ ਤਾਂ। ਕੇਵਲ ਮਾਇਆ
ਸਹੀਰ ਤੀ ਸਹੀ ਸਗੋਂ ਤਿਸਕ ਕੀਤਾ ਅਥਵਾ ਹਿੰਦੂ ਧਰਮ
ਦੀ ਰਖਿਆ ਕਾਪੜੇ ਨੂੰ ਜਾਣਾ ਜਨਮਕਾ ਦਾਗਾ ਹੀ
ਉਧਾਰ ਤਾਂ।

ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਤੇ ਗਾਂਧੀਆ ਪੁਰਾਣਿਕਾ ਹੀ
ਸੰਘਰਸ਼ ਕਰਦਿਆਂ ਚਿੰਤਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮੇਰੇ ਹਿੰਦੂ
ਮਾਪੂਰ ਤਾਂ।

“ ਘਾਟੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਕੜੀ ਹੈ।
ਜਿਹ ਦੀਨੋ ਘਾਟੇ ਨ ਕੇੜੀ ਮੈਂ।
ਭੇਡਾ ਘਾਟਾ ਘੋੜਿਆ।
ਧਰ ਪਈ ਮੈਂ ਧਰਮ ਨ ਕੇੜੀ ਮੈਂ। ”

ਧਰ ਧਰਮ ਦੀ ਚਾਰ, ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਮਾਪੂਰ
ਜਿਥਾ ਤੇ ਭਰੇ ਹੋਏ ਤੇ ਮੋੜਦੀਆਂ ਦੇ ਸਾਥੇ ਤੀ ਸਾਡੇ
ਜਿਸਦਾ ਤੇ ਮੇਰੇ ਤਾਂ ਸਾਡੀ ਰੁਕਾ ਦੇ ਮਾਪੂਰ
ਜੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਭੇਡਾ ਘਾਟਾ ਹੀ ਨੂੰ ੧੯ ਨਵੰਬਰ ੧੯੪੭
੧੯੪੭ ਵਿਚਕਾਰ ਨੂੰ ਹਿੰਦੀ ਦੇ ਚਾਰੀ ਬੋਰ ਹਿੰਦੂ
ਧਰਮ ਕਾ ਹਿੰਦੂ ਹਿੰਦੂ।

ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਜੀ

ਪਾਤ ਕਰੇ ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ
ਧਰਮ ਸਭਿਅਤਾ ਦੇ ਖਾਮੋਸ਼

ਧਰਮ ਰੱਖਣ ਦੀ ਜਿਸ ਪਾਤਿ ਗੱਲੀ
ਅੱਖ ਕਰੀ ਕਸ਼ਿਸ਼ਤ ਪਾਤਿ

ਮਾਨਸ ਦੇ ਮਾਨਸ, ਦੀਨ ਦੁਖੀ ਦੇ

ਗੱਲੀ ਗੱਲੀ ਦੇ ਰੁਖ ਰਾਸ ਮਾਤਾ ਨਾਨਕੀ ਜੀ

ਦਾ ਤਾਨ, ਤਿਸੇ ਜੇਹੇ ਦਾ ਰਾਜਾ, ਜੀ ਸਭਿਅਤਾ

ਜੀ ਦਾ ਮਾਨਸ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵ ਕੁਟੀ ਪਾਤ ੧੬੦

ਸਭਿਅਤਾ ਦੇ ਮੇਲਿੰਦ ਜਾਤਿਕ ਜੀ ਦੇ ਪਾਤ ੧੧

ਜੀ ਦੀ ਗੱਲੀ ਤੇਲਿੰਦ। ਮਾਪ ਜੀ ਕੁਟੇ ਸਭਿਅਤਾ

ਤੋਂ ਕੁਟੇ ਪੇਸ਼ਦੇ ਸਭਿਅਤਾ। ਧਰਮ ਦੇ ਤੇ ਜੀ ਮਾ

ਪਾਤ ਦੇ ਪੇਸ਼ ਸਭਿਅਤਾ, ਤਿਆਰੀ ਖੇਤੀ ਦੇ ਤੇ

ਧਰਮ ਦੇ ਸਭਿਅਤਾ ਦੇ ਮਾਨਸ ਪਾਤ।

ਜੀ ਸਭਿਅਤਾ ਦੇ ਮੇਲਿੰਦ ਜਾਤਿਕ

ਜੀ ਸਭਿਅਤਾ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵ ਜੀ ਮਾਪ ਪਾਤ

ਪਾਤ ਜੀ ਸਭਿਅਤਾ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵ ਸਭਿਅਤਾ ਜੀ ਜੇ

ਧਰਮ ਦੇ ਮਾਪ ਸਭਿਅਤਾ ਸਭਿਅਤਾ ਸਭਿਅਤਾ ਵਿਸ਼ਵ

ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਜੀ ਜੇ ਦੀ ਗੱਲੀ ਖੇਤੀ ਵਿਸ਼ਵ

ਪਾਤ ਸਭਿਅਤਾ ਜੀ ਜੇ ਮਾਤਾ ਨਾਨਕੀ ਮਾਤਾ ਸਭਿ

ਜੀ ਜੇ

ਸਤਿਗੁਰ ਦੇ ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦੇ

(੧)

ਸੀ ਸਤਿਗੁਰ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਰਾਜਪਾਤਸ਼ਾਹ
ਜੀ ਦੇ ਯਾਰ ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦੇ ਦਿੱਤਾ ਤਾ।

- (੧) ਘਾਘਾ ਮਜੀਤ ਸਿੰਘ ਜੀ
- (੨) ਘਾਘਾ ਸੁਭਾਨ ਸਿੰਘ ਜੀ
- (੩) ਘਾਘਾ ~~ਸੁਭਾਨ~~ ਜੋਗਦਰ ਸਿੰਘ ਜੀ।
- (੪) ਘਾਘਾ ਵੱਡਾ ਸਿੰਘ ਜੀ

ਦਿੱਤਾ ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦਿਆਂ ਦੇ ਜ਼ਖਮ ਦਿਓੜੇ ਵਿਚ ਪੁਰਾਣਾ ਤਾ।

(੧) ਘਾਘਾ ਮਜੀਤ ਸਿੰਘ ਜੀ। ਰਾਜਪਾਤਸ਼ਾਹ ਦੇ
ਬੜੇ ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦੇ ਘਾਘਾ ਮਜੀਤ ਸਿੰਘ ਜੀ
ਤਾ ਰਾਜਪਾਤਸ਼ਾਹ ਸੁਭਾਨ ਜੀ ਦੇ ਫਿਰੋਜ਼ ਤੇ ਮਾਮਾ
ਪ੍ਰਸੀਧ ਜਨਮਤ ੧੭੪੩ ਖਿਰਬੀ, ੧੭ ਜਨਵਰੀ
ਜਨ ੧੬੮੬ ਨੂੰ ਹੋਇਆ। ਰਾਜਪਾਤਸ਼ਾਹ
ਪਾਤਿੰਦਰ ਸਾਹਿਬ ਤੋਂ; ਆਪਣੀ ਦਾ ਆਪਣਾ ਰਾਜ
ਗੁਰੂਤੋਂ ਵੱਡੀ ਸੇਵਾਸ਼ਿ ਦੇ ਰਾਜਪਾਤਸ਼ਾਹ ਭਲਸੇਠ
ਸਿੰਘ ਤੇ ਜਾਂਦਾ ਰਾਜਾ ਮਜੀਤ ਸਿੰਘ ਜੀ।

ਜੋਗਦਰਸਿੰਘ ਜੀ ਨੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤਿ ਸਿੰਘ ਆਲਾਹਿ।
ਦਿੱਤੇ ਪੜ੍ਹਨਾ ਸ਼ਾਇਰਾਨੇ, ਫੁੱਲਾਂ ਦੇਖੇ ਸਜਾਇ ੧੭੫੩
ਜਲ ਤੀ ਘਰਾਨਾ ਪਾਇ, ਦੁਸ਼ਮਣੇ ਰਾਜਾਗ ਦਾਇ।
ਜ਼ਰੂਰ ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀਮਤਿ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੇ ਰਾਜਪਾਤਸ਼ਾਹ ੧੮/੧੪
(ਜੀ ਗੁਰੂ ਜੋਗ)

ਮਾਮਾ ਰਾਮਦੇਵ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਜੁਧ ਦਿੱਤਰ ਮੇਰ
ਜਨਮਤ ੧੭੬੧ ਨੂੰ ੨੨ ਦਸੰਬਰ ੧੭੮੪ ਨੂੰ ਹੋਇਆ
ਸਿੰਘਾ ਜਮੋਤ ਪ੍ਰੀਤ ਹੋਇ।

(੨) ਘਾਘਾ ਸੁਭਾਨ ਸਿੰਘ ਜੀ। ਰਾਜਪਾਤਸ਼ਾਹ ਜੀ ਦੇ
ਫੁੱਲੇ ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦੇ ਘਾਘਾ ਸੁਭਾਨ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦਾ
ਜਨਮ ਮਾਤਾ ਮੀਤੀ ਜੀ ਦੇ ਫਿਰੋਜ਼ ਤੇ ^{10 ਵਰ੍ਹੇ} ~~ਜੋਗਦਰ~~ ਜਨਮਤ
੧੭੫੭ ਖਿਰਬੀ ਜਨ ੧੬੯੦ ਵੀਰਵੀ ਨੂੰ ਜੀ
ਮਾਤਿਰਪੁਰ ਸਾਹਿਬ ਦਿੱਤੇ ਹੋਇਆ। ਪਰਮ ਸਿੰਘ

ਪਤਾ ਨ ਰਾਖੈ ਜਾਇਵੈ ਨਿਰਾਕਾਰ ਪਤਾ ਪਾਤ ੧੯੯੧
ਵਿਰਗੀ 22 ਦਸੰਬਰ ੧੯੯੪ ਨੂੰ ਜੀਵੀ ਪਾਤੀ

ਘਾਟਾ ਜਗਦਰਸਿੰਘ ਜੀ ਰਖਮੇਸ਼ ਪਿਤਾ ਜੀ ਦੇ ਤੀਰਥ

ਜਾਇਸ਼ਾਂਰ ਘਾਟਾ ਜਗਦਰਸਿੰਘ ਜੀ ਜਗ
ਪਾਤਾ ਜੀਤੋਂ ਜੀ ਦੇ ਭਿਰਤੋਂ ੧੯੯੪ ਪਾਤਾ ਜੀ
੧ ਪਾਤਾ ੧੯੫੩ ਵਿਰਗੀ; ਦਿਨ ~~ਘਾਟਾ~~ ਜੀਵਦਾਰ
ਜਾ ੧੯੯੬ ਵੀਰਵੀ ਨੂੰ ਜੀ ਪਾਤਰ ਪਤਾ ਜਾਇਸ਼
ਦਿਖੇ ਤੇਰਿਆ।

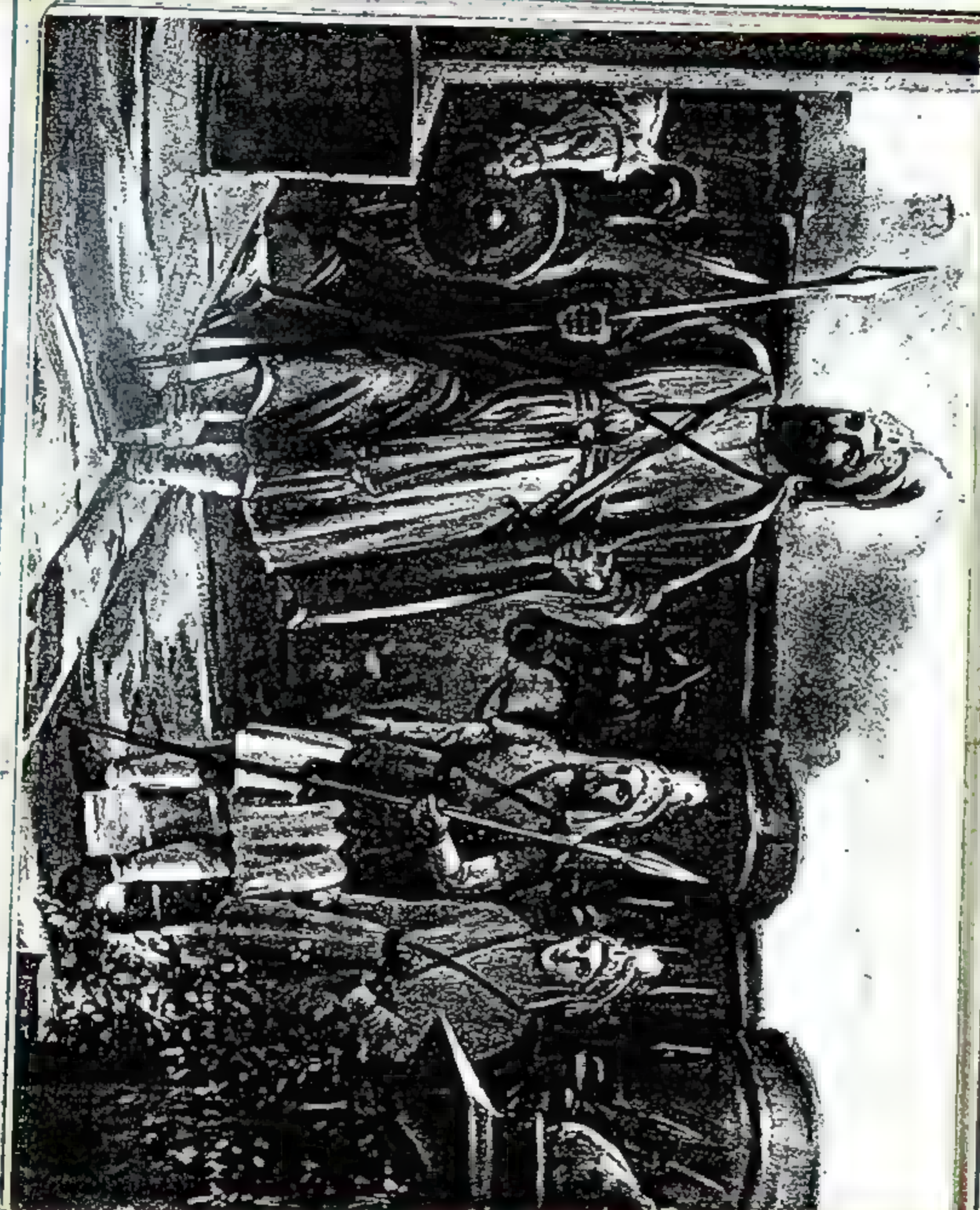
੧੩ ਪਤਾ ਪਾਤਾ ੧੯੬੧ ਵਿਰਗੀ, 29 ਦਸੰਬਰ
੧੯੦੫ ਵੀਰਵੀ ਨੂੰ ਜਗਤ ਦੇ ਖੂਨੇ ਦਸੀਰ
ਭਾਂ ਦੇ ਰੁਕਾ ਜਾਨ, ਜਗਤਿਰ ਦਿਨ ਜੀਵੀਰ ਤੇਰਿ।
ਜੀਵੀਰ ਦਾਨੀ ਪਾਤਰਾ ਦੇ ਜਾਨ ਦਸੰਬਰ
ਜਾ ਪਤੇ ਘਾਟੀਰਾ ਦੀ ਘਾਟੀ ਦੇ ਜਾਨ
ਜੇਤੀ ਪਤੁਪ ਗੁਰਦਾਸ ਤੇ।

ਘਾਟਾ ਫਤਿਹਿ ਸਿੰਘ ਜੀ ਰਖਮੇਸ਼ ਪਿਤਾ ਜੀ ਦੇ

ਜਗਤ ਦੇ ਭੇਟੇ ਜਾਇਸ਼ ਜਾਂਰ ਦੇ ਜਾਨ ਘਾਟਾ
ਫਤਿਹਿ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਜਾਨ ਪਾਤਾ ਜੀਤੋਂ
ਜੀ ਦੇ ਭਿਰਤੋਂ ਫਤਹਿ ਦਈ ੧੯੯੧ ਪਾਤਾ
੧੯੫੫ ਵਿਰਗੀ ਜਾ ੧੯੬੬ ਨੂੰ ਦਿਨ
ਘਾਟਾ ਨੂੰ ਜੀ ਪਾਤਰ ਪਤਾ ਜਾਇਸ਼ ਜੀ
ਦਿਖੇ ਤੇਰਿਆ।

੧੩ ਪਤਾ ਪਾਤਾ ੧੯੬੧ ਵਿਰਗੀ, 29
ਦਸੰਬਰ ਜਾ ੧੯੦੪ ਵੀਰਵੀ ਨੂੰ ਜਗਤ
ਦੇ ਖੂਨੇ ਦਸੀਰ ਭਾਂ ਦੇ ਰੁਕਾ ਜਾਨ ਜਗਤਿਰ
ਦਿਨ ਜੀਵੀਰ ਤੇਰਿ। ਜੀਵੀਰ ਦਾਨੀ ਪਾਤਰਾ
ਦੇ ਜਾਨ ਫਤਹਿ ਜਾਨ ਜਾਇਸ਼ ਤੇ ਘਾਟੀਰਾ ਦੀ ਘਾ
ਦੇ ਜਾਨ ਜੇਤੀ ਪਤੁਪ ਤੇ।

ਘਾਟਾ ਫਤਹਿ ਦੇ ਜਾਪਤਾ ਤੇਰਿਆ ਜਾਨ
ਜਿੰਘ ਜੇ ਭੇਟੇ ਭੇਟੇ ਜਾਇਸ਼ਾਦਿਨ 29 ਦਸੰਬਰ
ਜੀਵ ਜੇਤੋਂ ਦਿ 63 ਪਾਤਰਾ ਤਾਨ ਜਗਤ ਦੇ ਭੇਟੇ
ਤੇਰਿਆ।

ਸ੍ਰੀ ਜਤਿਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ, ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦ
 ਬਾਬਾ ਮਾਜੀਤ ਸਿੰਘ ਤੇ ਬਾਬਾ
 ਜਤਾਰ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੂੰ ਜਾਕੇ ਰੀਸੇ
 ਲਾਸ਼ੇ ਤਿਆਰ ਕਰ ਕੇ ਰਾ

ਜਾਤਿਥਾਨਾਟਾ.

ਦਾਦਾ ਮਾਨੀਤਲਿਮਾ ਤੀ ਹਾਥੇਰ
ਜਾਤਿਥਾ ਹੀ ਜੈਗਾ ਦਿੰਦੇ

ਸਾਰਾ ਰਾਬੈਰ ਸਾਹਿਬ

“ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦਿਆਂ ਨੇ ਸਾਹਿਬ ਹੋ, ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦਿਆਂ
 ਨੇ ਸਾਹਿਬ ਰਾਬੈਰ ਦਿਨ ਸੇ, ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦਿਆਂ ਨੇ
 ਆਪਣੇ ਹਰੀ ਸੁਮੀਰ ਕਰਦਿਆਂ ਸੁਮੀਰ
 ਕਰਦਾ ਕੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ, ‘ਤੇ ਆਕਾਸ਼ ਪੁਰਖ,
 ਦਿਨ ਤੇਰੀ ਆਗਾਤੁ ਕੀ, ਅਰ ਤੇਰੀ ਆਗਾਤੁ
 ਤੇ ਨਿ ਤੇ ਆਪਣੀ ਕੀਰ ਆਪ ਜਾਈ ਤੇ।”

ਅੰਤਿਮ ਕਥਾ.

ਸ੍ਰੀ ਚੜ੍ਹਦੇ ਪ੍ਰਭਾਤ ਸਿੰਘ ਸ੍ਰੀ
 ਮਾਸਟਰ.

ਸ੍ਰੀ ਚੜ੍ਹਦੇ ਪ੍ਰਭਾਤ ਸਿੰਘ ਸ੍ਰੀ ਤੇ ਸੁਮੀਰ ਤੇਰੇ
 ਤੇ ਪਹਿਲਾ ਮੋਹਿਨੀ ਨੇ ਦਿਨ ਕੀ ਰਿ ‘ਮੋਹਨਜੇਲਾ ਤੇ ਹੁੰਦੇ ਪਤ
 ਨੇ ਸਿਰਜਿਤ ਕਾਤਿਰਾ ਹੈ, ਅਰ ਦਿਨ ਤੇ ਸੁਮੀਰ ਨੇ ਆਤਮ ਕਰਨ
 ਦਿਨ ਤੇਰੀ ਪੰਥ ਆਗਾਤੁ ਤੇਰੇ ਦਾਸ ਤੇ। ਦਿਨ ਕਰਕੇ ਸ੍ਰੀ
 ਆਗਾਤੁ ਗੋਲਿੰਦ ਸਿੰਘ ਸ੍ਰੀ ਤੇ ਤੇਰੇ ਪੰਥ ਆਗਾਤੁ ਪੰਥ
 ਸ੍ਰੀ ਸ੍ਰੀ ਦਿਸਾਖੀ ਦਾਸੇ ਦਿਨ ~~ਕੇ~~ ੨੬੯੯ ਈਸਵੀ ਨੇ ਕਾਤਿ
 ਆਗਾਤੁ ਸ੍ਰੀ ਤੇ ਸਿਰ ਨੇ ਅੰਤਿਮ ਦੀ ਦਾਤ ਤੇ ਕੇ ਕਾਤਿ ਦੀਰੀ
 ਦਿਨ ਤੇਰੇ ਸ੍ਰੀ ਤੇ ਕਰਕੇ ਆਤਮ ਕਰ ਦਿਤੇ। ਸਾਹਿਬ ਪੁਰਖ
 ਸਾਹਿਬ ਤੇ ਕਾਸ਼ਾ ਤੇ ਗੋਲੇ ਸਿਖ ਅੰਤਿਮ ਪਾਤ ਕਰਕੇ। ਤੇਰੇ
 ਤੇ ਰਿਤਾ ਸ੍ਰੀ।

‘ਸਦਾ ਸਾਖ ਜੇ ਦੇਵ ਸਾਹਿਬ’

ਤਵੇ ਗੋਲਿੰਦ ਸਿੰਘ ਸਾਖ ਕਾਸ਼ੀ।

ਕੋਰ ਚੜ੍ਹਦੇ ਪ੍ਰਭਾਤ ਸਿੰਘ ਸ੍ਰੀ ਤੇ ਸੁਮੀਰ ਤੇਰੇ ਸਾਖ ਸਿਖ ਤੇ ਅਰ
 ਪੁਰਖਾਤਿ ਤੇ ਰਿਤਾ ਕਾਤਿਰਾ ਤੇ ਸਾਖ ਆਗਾਤੁ ਸਿਰ
 ਪੁਰਖ ਸਿੰਘ। ਕੋਰੇ ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦੇ ਤੇ ਪਾਤ ਸ੍ਰੀ ਦਿਕਸ਼ਵੇ
 ਸਾਖ ਕਰ ਕਰੇ ਕਾਤਿਰਾ। ਉਪਰ ਸਾਖ ਸ੍ਰੀ ਸਾਖੀ/ਕਿਸ
 ਕਾਤਿਰਾ ਤੇ ਦਿਲਕਿਸ਼ਾਨ ਕੇ ਸ੍ਰੀ ਦਿਨ ਕਾਤਿਰਾ ਕ੍ਰਿਸਿੰਘ
 ਕਾਤਿਰਾ ਸੁਮੀਰ ਕਾਤਿਰਾ ਤੇ ਸਾਖੀ ਸਿੰਘ ਕਾਤਿਰਾ

ਸਾਹਿਬ ਜਗਨਾ ਨੇ ਆਪਣਾ ਅਸੀਤ ਲਿਖਿ ਨੂੰ ਪਾਠ ਪਾਇਆ।
ਸਾਹਿਬੁ ਜੇਹਿਰ ਲਿਖਿ ਜੀ ਦਿਹ ਸੁਭਾਈ ਨਾ ਜਾਗੁ ਤਸੁ ਮਾਪਿ
ਦੇਖਦੇ ਤ ਹੋਏ। ਆਪਣਾ ਅਸੀਤ ਲਿਖਿ ਜੀ ਦੀ ਸੁਗਟ ਤੇ
ਜਹਿਰ। (ਦਿਹ ਸੇਵਾ ਤਹਿਰ)।

ਆਪਣੇ ਦੱਤ ਭਾਈ ਜਾਇਯਗਾਰ ਅਸੀਤ ਲਿਖਿ
ਜੀ ਦੀ ਜੀਤੀ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਸਾਹਿਬਗਾਰ ਜੁਝਾਰ ਲਿਖਿ ਜੀ
ਨੂੰ ਦੀ ਭਾਮ ਬਹਿਮਾ ਦਿਸਦਾ ਦਾਖਤੇ, ਅਜਾਥੀ ਆਜਾਥੀ
ਦਾਖਤੇ ਜੀ ਦਿਹ ਕਾਫ਼ ਦਾਖਤੇ ਸਾਹਿਬੁ ਜੀ ਪਾਠ
ਦਿਸਾਸਤ ਮਿਲੀ। ਸਾਹਿਬੁ ਜੀ ਖਰ ਤੇ ਕੇ ਦਿਸਾਸਤ ਤੇ
ਦਿਤੀ ਤੇ ਪਿਤ ਲਿਖਿ ਭਾਈ ਜਿੰਤ ਲਿਖਿ ਜੀ, ਭਾਈ ਜਾਇਯ
ਲਿਖਿ ਜੀ ਭਾਈ ਮੇਤਾ ਲਿਖਿ ਜੀ ਤੇ ਭਾਈ ਸਾਥ ਲਿਖਿ ਜੀ ਤੁਹਿ
ਨੂੰ ਸਾਥ ਤੇ ਕਿਸੇ, ਦੀ ਜਾਗ ਦੀ ਦਾਠੀ ਤੇ ਆਤਮ ਹੋਵੇ।
ਪੁਸ਼ਤ ਦਿਸ਼ਾਂ ਤੇ ਤੁਹਿਰ ਪਤਿਸਾ ਜੀ ਆਪਣਾ ਅਸੀਤ ਲਿਖਿ ਜੀ
ਨੂੰ ਸਾਥੀਰ ਕਰਕੇ ਦਾਖਤੇ ਹੋਵੇ ਸਾ। ਸਾਹਿਬੁ ਜੀ ਤੇ ਦਿ
ਦੇਖਿਲਾ ਵਿ ਆਪਣਾ ~~ਦੇਖਿਲਾ ਵਿ~~ ਜੁਝਾਰ ਲਿਖਿ ਜੀ ਨੂੰ
ਪੁਸ਼ਤ ਦਿਸ਼ਾਂ ਤੇ ਪੁਰੀ ਤੁਹਾਂ ਪੇਰਿਲਾ ਦੇਖਿਲਾ ਜੀ। ਸਾਹਿਬੁ
ਜੀ ਜੇ ਕਿਸੇ ਦਿਸ਼ਾਂ ਦੀ ਤੀਹਾਂ ਦੀ ਆਰਿਯ ਕਰ ਦਿਤੀ। ਦਿਸ਼ਾਂ
ਤੇ ਆਤਮ ਸਾਥੀ ਪੁਸ਼ਤ ਦਿਸ਼ਾਂ ਮਾਠੀ ਹੋਵੇ ਤੇ ਆਪਣੀ
ਪਿਛੇ ਤੇ ਹੋਵੇ। ਦਿਤ ਆਪਣਾ ਜੁਝਾਰ ਲਿਖਿ ਜੀ ਤੇ ਪੁਸ਼ਤ
ਦਿਸ਼ਾਂ ਤੇ ਆਤਮ ਜਾਗੇ ਪਾਠ ਹੋਵੇ ਦੀ ਕਿਸੇ ਕੇ ਸਾਥੀ ਦੇਖ
ਤਰ ਕੁਈ ਜੀ। ਆਪਣਾ ਜੁਝਾਰ ਲਿਖਿ ਜੀ ਅਜੇਹੇ
ਪੁਸ਼ਤ ਦਿਸ਼ਾਂ ਤੇ ਪੇਰੇ ਦਿਸ਼ਾਂ ਆ ਹੋਵੇ ਸਾਥੀ ਕਿਸੇ ਸਿਰਸਾ ਤੇ
ਸਾਥੀ। ਆਪਣਾ ੨੨ ਦਸੰਬਰ ੧੯੦੪ ਨੂੰ ਜੇਠੇ ਦੇਸ਼ੇ ਤੇ
ਪੁਸ਼ਤ ਆਪਣਾ ਜੁਝਾਰ ਲਿਖਿ ਜੀ ਸੁਗਟ ਪਾਥੀ
ਗਤ ਪੇ ਸਾਥ ਕਰਕੇ ਜੀ ਆਪਣੇ ਤੇ ਹੋਵੇ।

ਜਗਨਾ ਜਗਾਂ ਨੂੰ ਪੁਰਾ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀ।
ਸਾਹਿਬ ਜਾਯ ਆਪਣਾ ਤਾਮ ਜਾਗਾ ਜੇਠੀ।
ਜੇਠੇ ਜੁਝਾਰ ਕੁਪੁ ਗਿਲਾ ਅਤੇ ਗਤ ਤੇ ਗਾਗਾ ਕੇਰਗਾ
ਸਾਥੀ ਸਾਥੀ ਸਿਰਸਾ ਕੁਪੁ ਪਾਥੀ ਦਿਸ਼ਾਂ ਦੀ ਜੀ ਆਪਣੇ ਹੋਵੇ।

ਸਾਹਿਬਨਾਨਕ
ਘਾਟਾ ਸੁਭਾਹ ਸਿੰਘ ਜੀ ਚਾਕੋਰ ਸਾਹਿਬ
ਦੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਦਿਨ .

ਛਾਇਆ ਹੁਆ ਸੀਦਾ ਪਿ ਮਘ ਰਾਗ ਕਾ ਸਾਹਿਬ
ਘਾਂਚ ਪਤਾ ਜੁਗੀਰੀ ਕੀ ਜੁਗਤ ਕਾ ਘਿਅਾ ਤੇ
ਘਾਂਚ ਘੇਰ ਘਿਰ ਮੇਂ ਤੀਰਥ ਤੇ ਘਾਤੁ ਕੇ ਸਿਧੇ।
ਕੁਟਾਹੇ ਘਾਪ ਕੇ ਘੇਰੇ ਜਾਗ, ਖੁਟਾ ਕੇ ਸਿਧੇ।

ਰਾਗ ਤੇ (ਪਾਗ ਕੀ) ਰਾਗੇਰਾ ਤੇਰੇ ਜਗੇ ਮੇਂ
ਜਾਗੇ ਕੇ ਘਾ ਕੇ ਜਗੇਰੇ ਗਾਏ ਜਾਗ ਕੇ ਸਿਧੇ।
ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਕੇ ਰਖਤਿ-ਸਿਗਰ ਮਾਜੀਤੁ ਜੁਗਤ।
ਠਾਕਪਿ ਟਿਕੇ, ਘਾਗੇ ਤੇ ਚਾਟ ਤੇ ਬਿਘਾ ਕੇ ਸਿਧੇ।

ਫੁਲ ਮੇਂ ਫੁਲ ਪਠਾਏ ਤੇ ਤੁਰਾ ਜਾਗਿਐ ਕਾ
ਪਾਂਚਾ, ਜਿਸ ਜਗਤ ਪ੍ਰਸਿਦ੍ਹ ਤੇ ਮੇਂ ਰਦਾ ਕੇ ਸਿਧੇ।
ਕੁਟਾਹੇ ਫਿਰੇ ਤੇ ਬਿੰਦੇ ਤਕ ਕੇਰੇ ਘਾ ਮਾ ਕਰ
ਜਿ ਕਾਘਾ ਪਾਸ ਤੇ ਤੇ ਟੇਕ ਘਾਜਾ ਕੇ ਸਿਧੇ।

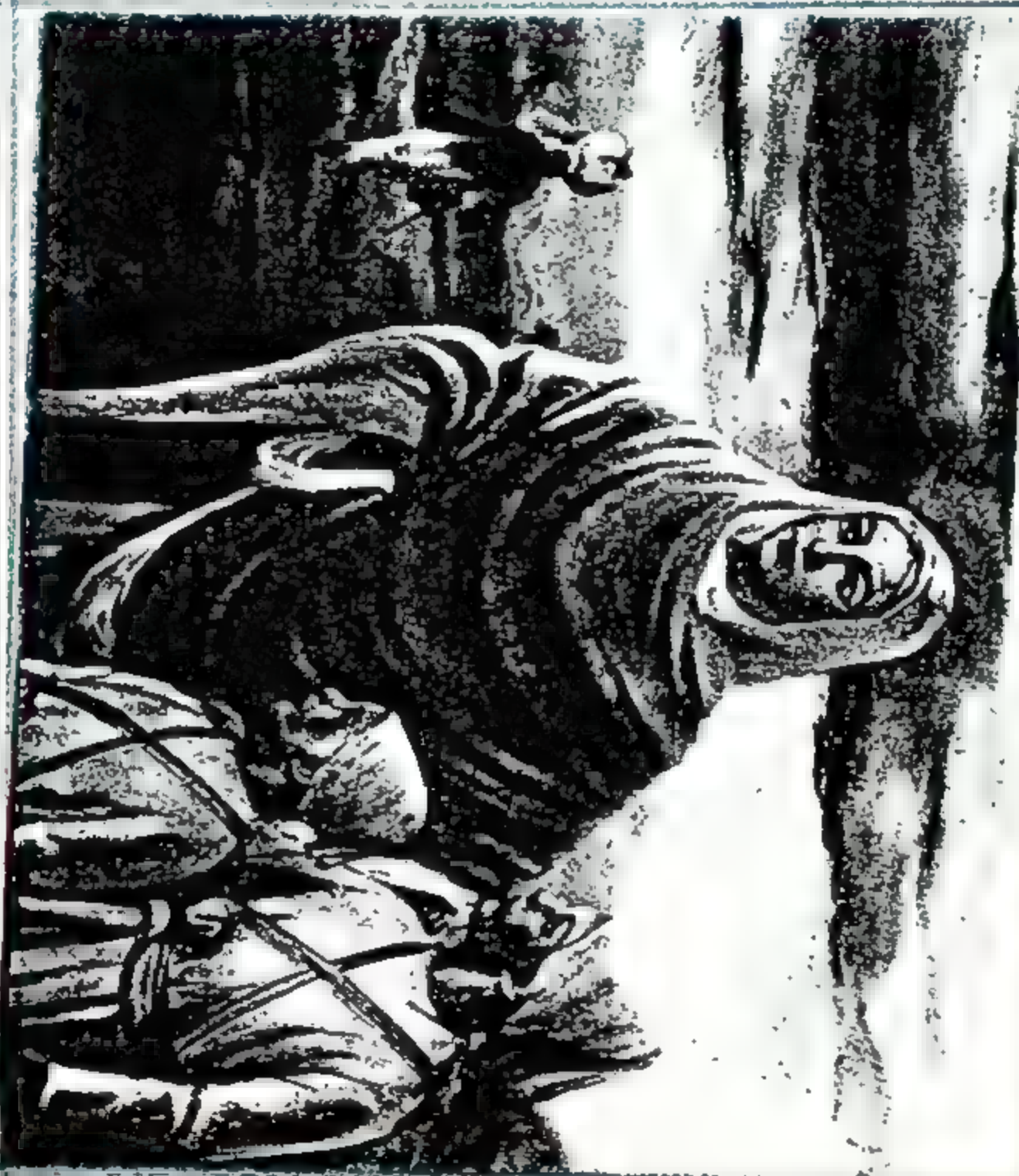
ਘਾਗ ਦਾ ਕੇਰੇ ਤੇ ਜਗਤ ਕੇ ਜੋਗ ਮੇਂ ਜਾਗ
ਰਾਗ ਰਜੂਰ ਕੇ, ਰਾਗੇ ਘਾਗ, ਘਾਗ ਕੇ ਸਿਧੇ।
ਜਿਨਾਗ ਗੋਜਿ ਸੀਰਾਂ ਤੇ, ਜਿਨਾ ਜੁਗੀਰ ਕਾ
ਟੇਰੇ ਪਾਤਿ ਜਿਨ ਕੀ ਤਰਥੇ ਥੇ ਘਾਗਿ ਪਾ ਕੇ ਸਿਧੇ।

ਭਿਉਰੇ ਮਾ ਥੇ ਜੇ ਮਾਗਾ, ਘਾਗੇ ਕੀ ਸਿਦੀ ਕੇ।
ਜੇ ਪਾਕ ਜਾਗੇ ਫਿਰੇ ਤੇ ਕੀਰੀਘਾ ਕੇ ਸਿਧੇ।
ਜਿਨਾ ਤੇ ਦਾ ਕਾ ਜਾਗ ਜਾਗੀਤ ਤਾਜੀਰ ਤੁਰੇ।
ਖਤਾਘ ਪਠਾਏ ਜਿਨੇ ਤੇ ਜੇ ਜਾਗ ਕੇ ਸੀਰੇ।

ਦਿਲਾਈ ਪੰਥ ਕੇ ਜਾਗ ਘਾਗੀਰੇ ਜੇ ਜਾਗਾ
ਘਾਗੇ ਕੇ ਪਾ ਜਿ ਰੁਥੇ ਰੁਥੇ ਘਾਗ ਕੇ ਸੀਰੇ।

‘ਗੋਜਿ ਸੀਰਾਂ’ ਲਿਖੇ
ਪਰਾਸਰਾ
ਘਾਗ ਪ੍ਰਭਾਤ ਕੀਰੀ
ਜਿਨਾਗੇ ਰਾ ਪ ਕੀਰੀ
ਕੀ ਮੰਜਿਤੁਰਾ

ਜਾਗਿ ਕਰ ਨਾਨਕ
 ਘਾਘਾ ਜੋਗਦਰ ਸਿੰਘ ਜੀ, ਘਾਘਾ ਫਤਿ
 ਸਿੰਘ ਜੀ ਤੇ ਮਾਤਾ ਬੁਜਰੀ ਜੀ ਤੇ ਮੇਰੂ
 ਘਾਘਾ ਮਾਪੇ (ਜਿਹੇ ਜੇ ਜਾਗਿ)

ਸਰਦਾਰ ਵਿਖੇ ਛੋਟੇ ਸਮੇਂ ਦਾ ਪਿੰਡ ਦੀ ਸੜੀ।

ਭੋਟ ਸਾਤਿਯ ਨਾਹਿਨ ਦੀ ਘੋਰੀ

[illegible]

ਬਰੇ ਸਾਧੀ ਤੇ ਬਾਰੇ (ਜਗਦੀਸ਼) ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੇ ਉਹ ਸਭ ਤੋਂ
ਦਿਨ ਉਹੋ ਸਭਾ ਦਿਨ ਤੋਂ ਬਣ ਗਿਆ। ਅਖਤ ਸਭਾ
ਤੇ ਉਹ ਬਰੇ ਦੀ ਸਾਧਿਕਾ ਦੇ ਬਣੀ ਕੁਝ ਦਿਨ ਤੇ ਸਾਧ
ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਬਰੇ ਹੋ; ਪਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਤੇ ਸਾਧਿਕਾ ਦੇ ਉਹ ਬਰੇ
ਉਹ ਸਾਧਿਕਾ ਦੇ ਬਿਖਰਾ ਜਾਣਾ। ਅਖੋਂ ਰਾਹੀਂ ਮਾਠਾ ਜੀ ਨੂੰ
ਉਹ ਦਿੰਦੇ ਹੋ। ਮਾਠਾ ਜੀ ਮਾਠਿਕਾ ਦੇ ਸਾਧਿਕਾ ਨੂੰ ਦਿਖਾ
ਤੇ ਸਾਧਿਕਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੇ ਉਹ ਬਰੇ ਦੇ ਪੁਰ ਉਹੋ ਤੇ ਉਹੋ
ਪਤਿਗੁਰੂ ਸਾਧਿਕਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੇ ਉਹ ਬਰੇ ਨੂੰ ਸਾਧਿਕਾ ਦੇ ਹੋ।

ਦਸੀਰ ਖਾਨ, ਪੁਰਾਣਾ ਸਭ ਤੋਂ ਤੇ ਕੋਈ ਸਾਧਿਕਾ
ਦੀ ਸਾਧਿਕਾ ਸਭ ਤੇ ਦਿਨਾਂ ਗੁਰੂ ਪੁਰਾਣਾ ਕੋਈ ਸਾਧਿਕਾ
ਬਰੇ, ਮਸੀਹ ਦੀਆਂ ਸਾਧਿਕਾ ਦਿਨ ਕੀ (ਜਿਨ੍ਹਾਂ) ਤੇ ਦਿਨਾਂ ਤੇ,
ਸਾਧਿਕਾ ਪੁਰੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਈ। ਮਸੀਹ ਦੀਆਂ ਤੇ ਕੋਈ ਦਿਨ ਦਿ
ਦਿਨਾਂ ਸਾਧਿਕਾ ਤੇ ਕੋਈ ਸਾਧਿਕਾ ਜਾਣੇ ਕਿ ਕਿਸੇ ਤੋਂ ਦਿ
ਦਿਨਾਂ। ਬਰੇ ਕੋਈ।

ਦੁਸਰੇ ਦਿਨ ਸਾਧਿਕਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੇ ਦਸੀਰ ਖਾਨ
ਦੀ ਬਰੇ, ਉਹ ਦਿਨ ਪੁਰੇ ਕੁਝ ਗਿਆ, ਤੇ ਦਸੀਰ ਖਾਨ ਤੇ
ਸਾਧਿਕਾ ਤੇ ਮਸੀਹ ਦੀਆਂ ਤੇ ਸਾਧਿਕਾ ਤੇ ਕੋਈ ਸਾਧਿਕਾ ਤੇ ਸਾਧਿਕਾ
ਤੇ ਕੋਈ ਕੀਤੀ ਕੀਤੀ ਗਿਆ ਕਿ ਕਿਸੇ ਤੋਂ ਕੋਈ ਦਿਨ ਮਾਠੇ
ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ। ਦਿਨ ਕੋਈ ਦਿਨਾਂ ਤੇ ਮਸੀਹ ਦੀਆਂ ਤੇ
ਸਾਧਿਕਾ ਪੁਰੇ ਕੀਤੇ ਕੋਈ ਦਿਨਾਂ ਸਾਧਿਕਾ, ਮਸੀਹ ਦੀਆਂ
ਤੇ ਦਿਨ ਕੋਈ ਕੋਈ ਤੇ ਕੋਈ ਦਿਨਾਂ ਕੋਈ ਕੋਈ ਕੋਈ
ਤੇ ਸਾਧਿਕਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੇ ਕੋਈ ਦਿਨ ਸਾਧਿਕਾ ਕੋਈ ਕੋਈ
ਕੋਈ ਦਿਨਾਂ ਕੋਈ ਦਿਨ ਤੇ ਸਾਧਿਕਾ ਕੋਈ ਕੋਈ
ਦਿਨ ਕੋਈ ਕੋਈ ਦਿਨ ਕੋਈ ਕੋਈ ਕੋਈ ਕੋਈ। ਕੋਈ ਪੁਰੇ
ਕੋਈ ਕੋਈ ਕੋਈ, ਸਾਧਿਕਾ ਕੋਈ ਦਸੀਰ ਖਾਨ ਦੀ ਸਾਧਿਕਾ
ਤੇ ਸਾਧਿਕਾ ਦੀ ਸਾਧਿਕਾ ਤੇ ਸਾਧਿਕਾ ਕੋਈ ਕੋਈ। ਦਿਨ
ਕੋਈ ਸਾਧਿਕਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੇ ਕੋਈ ਕੋਈ ਕੋਈ ਕੋਈ
ਕੋਈ ਸਾਧਿਕਾ ਪਤਿਗੁਰੂ ਦਸੀਰ ਖਾਨ ਤੇ ਸਾਧਿਕਾ

ਦੀ ਕੁਝੀ ਰਿਸ਼ਾਈ, ਪੰਥ ਅਤੇ ਸੰਘਾਂ ਦੇ ਫਿਰ ਆਪਣੇ
 ਜੀਅਪਿਛਾਂ ਨੂੰ ਕਰਕੇ ਸੋਚਾਇਆ। ਤੇ ਫਿਰ ਅੰਦਰ ਬੈਠੇ
 ਅੰਦਰ ਸਾਹਿਬਾਂ ਦੀ ਜਾਤਿਘਜਾਤਿਘਾਂ ਦੇ ਫਰਕ ਯਾਦਾਈ
 'ਦਾਤਿਘੁਰੁ ਜੀ. ਕਾ ਘਰਾਨਾ, ਦਾਤਿਘੁਰੁ ਜੀ. ਕੀ ਫਤਹਿ।
 ਜਾਤਿਘਜਾਤਿਘਾਂ ਦੇ ਲਿਭ ਤਾਂ ਸਾਹਿਬ ਸੇਵੇ ਪਰ ਚਿੰਤਾ
 ਘਬਰਾਨੇ ਦੇ ਚਿਤਾ ਦੇਖ ਕੇ ਆਪਣੇ ਲਿਭ ਝੁਕ ਗਏ।

ਦਸੀਰ ਖਾਨ ਅਰਜੁਨ ਦੇ ਸੁਝੇਵਾਨ ਸੇ
 ਭਰੂ ਦੇ ਜਾਤਿਘਜਾਤਿਘਾਂ ਨੂੰ ਕੇਵਲ ਘਰਬਾਨ ਦੇ ਸਾਖਰ
 ਰਿਤੇ ਤੇ ਘਬਰਾਨੇ ਨੂੰ ਦਿਖਾਵਾ ਦੇ ਕੇਵੀ ਜਵੇ ਜਵੇ
 ਫਾਹਿਰੇ ਰਹੇ। ਭਾਵੇਂ ~~ਇਹ~~ ਮੁਜਾਹਿਦਾਂ ਘਰੇ ਜਾਣ
 ਫਾਲਤੇ ਲਾਤ ਬੇਲਿਖ ਕੀਤੀ ਪਰ ਭੁੱਲ ਜੀ ਦੇ ਜਾਤਿਘਜਾਤਿਘਾਂ
 ਆਪਣੇ ਘਰਾਨਾ ਕਿਸ ਘਰਾਨਾ ਪਰੇ ਘਰ ਤੇ ਆਪਣੇ ਲਿਭ
 ਕੀ ਦੇ ਚਿਪਟੇਪਾ ਨੂੰ ਪਕੀ ਤਾਂ ਸਾਹਿਬ ਰਹਿਣਾ ਤੇ ਲਿਘਾਂ ਦੀ
 ਜਾਤਿਘਜਾਤਿਘਾਂ ਸੇ ਕੋਰਗੀ ਦਿਨ ਗੋਲ ਕੇਕਿਰਾ ਦਸੀਰਿਆ
 ਕਾ ਖੋਲ ਕੇ ਘਰੇ ਕੈ ਕਿ ਸਾਹਿਬ ਅਜਾਨਬ ਘਰਾਨਾ ਤਾ
 ਨਾ ਹਿੰਦੂ ਘਰਾਨਾ ਸੀਦਾਂ ਤੇ ਤੇ ਨੀ ਦਿਖਾਵਾ ਘਰਾਨਾ
 ਤੇ ਜਾਤਿਘਾਂ ਨਾ ਸਾਹਿਬ ਦਿਖੇ ਤੀ ਤੇ। (ਇਹ ਲਿਖ ਘਰਾਨਾ
 ਦੇਹਾਂ ਘਰਾਨਾਂ ਨਾ ਹਿੰਦੂ ਤੇ ਦਿਖ ਦਾਖਤੁ ਅਖੀ ਤੇਹ
 ਦਿਖਾਵਾ ਕਧੂਰਾ ਹੀ ਕਰਨ। ਅਖੀ ਦੀ ਫਿਲੇ ਅਸ
 ਨੂੰ ਘਰਾਨਾ ਕਰਕੇ ਤਾਂ ਫਿਲੇ ਨਾ ਸਾਹਿਬ ਲਿਖਾਓ ਤਾਂ ਲਿਖ
 ਅੱਖਾਂ ਨੂੰ ਕੁਝੀ ਅੰਦਰ ਤੇ ਤੇ ਫਿਰ ਦਰਬ ਕੀ ਤੇ ਸਾਹਿਬ
 ਤੇ ਸੁਝੇਵੇ ਫਿਰ। "ਅਸਲਾਂ ਅਸਲਾ ਕੁਝ ਦਿਖਾਇਆ।

ਕਰਕੇ ਦੇ ਘਰ ਘਰੇ,
 ਦੇਹ ਕੁਝ ਤੇ ਸਾਹਿਬ ਜਾਤਿਘਜਾਤਿਘਾਂ
 ਕੋਰ ਕੋਰੇ ਕੇ ਅੰਦਰੇ।

ਦਸੀਰ ਖਾਨ ਸੇ ਸਭ ਕੁਝ ਦਿਖਾਇਆ ਤੇ ਅਸਲੀ
 ਨੂੰ ਕਹਿਣ ਸਭ ਕਿ ਕੀ ਫਤਹ ਦਿਓ ਤੇ। ਦਸੀਰ ਦੇ ਫਤਹ
 ਦਿਓ ਕਿ ਦਿਖਾਂ ਘਬਰਾਨਾ ਦੀ ਫਿਲਾ ਫਿਰੀ ਤੇ ਅਤੇ ਸਾਹਿਬ

ਪਰਮ ਗੁਰੂ ਜਗਤ ਪਤਿ ਦਿਖ ਘਰਿਆ ਨੂੰ ਮਾਠਾ
 ਸੀ ਜਿਹਿਆ ਤੇਰਿਆ । ਜੇ ਦਿਖਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿਤਾ ਜਾਵੇ । (ਹਿ)
 ਪੁਣੇ ਦੇ ਦਸੈਰ ਆਪਣੇ ਤੁਮ ਦਿਤਾ ਦੇਖਾ ਦਿਤਾ ਕਿਹਿਨਾਂ
 ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿਤਾ ਜਾਵੇ । ਪੁਰ ਜੇਰ ਆਪਣੀ ਘੋਰਾ ਪੁਣੇ
 ਲਿਖ ਸੀ, ਹਿ ਆਪਣੀ ਦੁਆਰਾ ਰਾ ਪਛਾਤੀ ਦੇ
 ਜੇਰੀ/ਭਿਰੇ ਦੇ ਕੇਰੇ ਜਗਾ । ਕਿ ਛੱਡਣ ਨੀ ਰਾਇਰਾ,
 ਭਿਰ ਘਰਿਆ ਨੂੰ ਪੁਛਾਤਾ ਕਰੇ ਕੇਰੇ ਜਗਾ, ਕਿ ਜੇ ਕਰ
 ਤੁਮਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿਤਾ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਤੁਮੀ ਕੀ ਕਰੋਗੇ । ਆਪਣਾ
 ਜੇਰਾਦਰ ਲਿਖ ਕੇਰੇ ਜਗਾ ਕਿ ਆਪਣੀ ਤੁਮਨੂੰ ਕੇਰੇ
 ਕੇਰੇ ਜੇਰੀ, ਜੇਰਾ ਜਗਾ ਜੇਰੇ ਪੁਛਾਤਾ ਤੁਮਨੂੰ ਤੇਰਾ
 ਆਪਣਾ ਕੇਰਾਤਿਰ ਦਾਪਤੋ ਜਗਾਂ ਹੋ । ਹਿ ਪੁਰ ਜੇਰ
 ਕੇਰੇ ਜਗਾਂ ਕਿ ਤੁਮਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਮਨੂੰ ਲਿਖ ਸੀ, ਪੁਛਾਤਾ
 ਕੇਰੇ ਲਿਖ ਸੀ, ਜੇਰਾ ਤੇਰੇ ਤੁਮਨੂੰ ਤੁਮੀ ਜੇਰੇ, ਪੁਛਾਤਾ
 ਜਗਾਂ ਹੋ ਤੇ ਹਿਰ ਪੁਛਾਤਾ ਪੁਛਾਤਾ ਦੀਆ ਆਪਣੀ ਪੁਛਾਤਾ
 ਹਿਰ ਤੁਮਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿਖਾ ਹੋ । ਹਿਰ ਜੇਰਾ ਪੁਛਾਤਾ ਜਾਵੇ ਅਰਥੇ
 ਕੇਰੇ ਕਿ ਜਗਾਂ ਜੇਰੇ ਕੇਰੇ ਪੁਛਾਤਾ, ਕੇਰੇ ਕਿ ਜਗਾਂ ਤੁਮਨੂੰ ਪੁਛਾਤਾ
 ਨੀ ਤੇ ਜਾਵੇ ਜਾਂ ਤੁਮਨੂੰ ਗਨ ਪਤਾ ਨੀ ਤੇ ਜਾਵੇ, ਜੇਰੇ ਤੇ
 ਆਪਣੀ ਆਪਣਾ ਨੀ ਤੇ ਜਾਵੇ ਆਪਣੀ ਜਗਾਂ ਨੂੰ ਪੁਛਾਤਾ
 ਦਾਪਤੋ ਜਗਾਂ ਹੋ । ਪੁਰ ਜੇਰ ਜੇਰ ਆਪਣੀ ਰਾਇਰਾ-
 ਪੁਣੇ ਜਾਪ ਦੇ ਕੇਰੇ ਕੀ ਕੀ 'ਕੇਰੇ' ਦੀ ਪੁਛਾਤਾ ਕਿਹਿਨਾਂ ।

“ ਉਛਰੀ ਗੁਰੂਗੁਰੂ ਦੇ ਘਰਾ ,

ਆਪ ਗੁਰੂਗੁਰੂ ਗੁਰੂਗੁਰੂ ਜਾਹ ।

ਪੁਰ ਜੇਰ ਜੇਰੇ ਜਾਹਨਾਂ ,

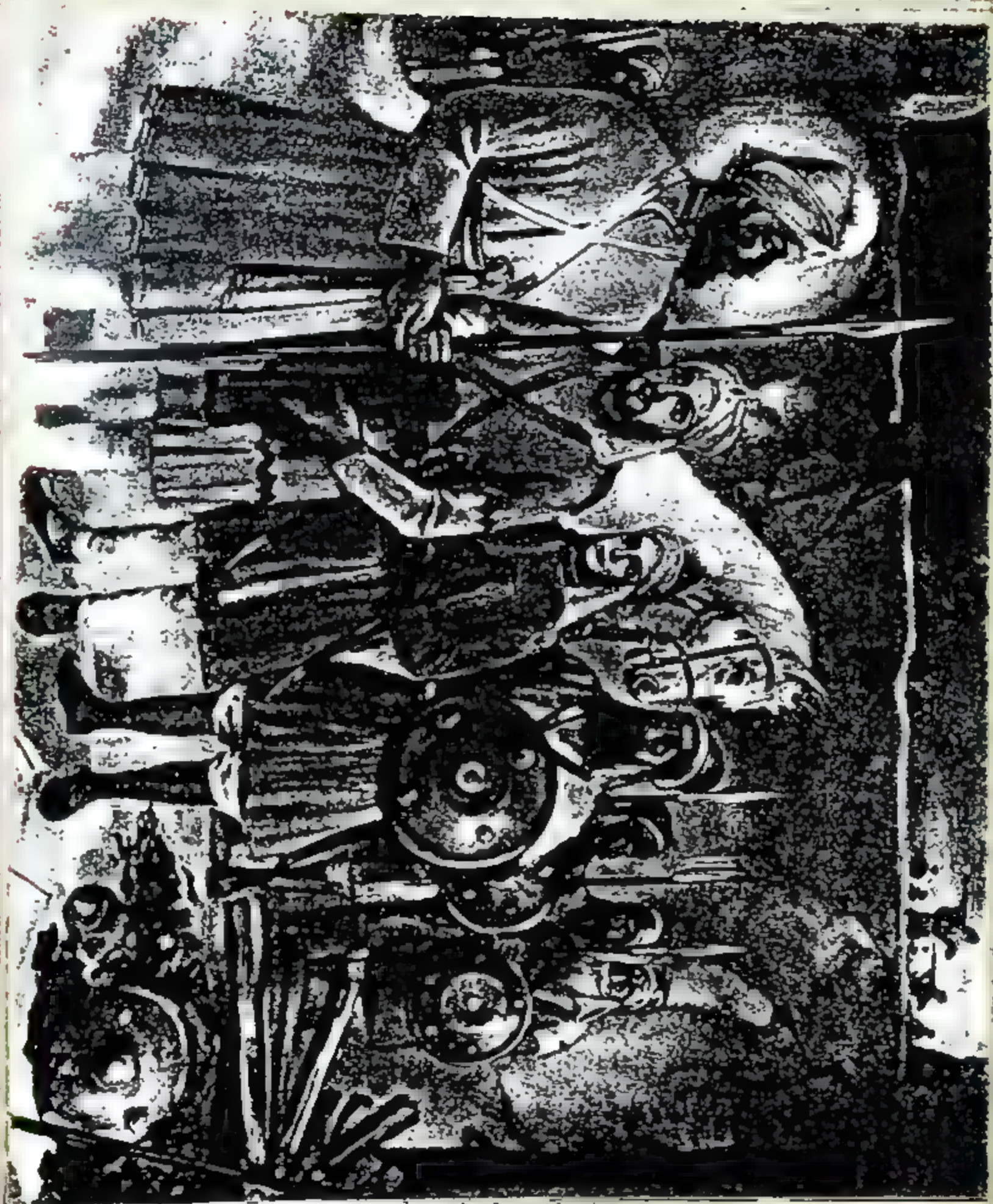
ਜੇਰਾ ਜਾਹ ਗੁਰੂਗੁਰੂ ਜੇਰੇ ।

ਕਿਹਨਾਂ ਗੁਰੂਗੁਰੂ ਕਿ ਜੱਪ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਤੇਰੇ ਕੇਰੇ
 ਨੂੰ ਪੁਛਾਤਾ ਲਿਖਾਤਾ ਨੀ, ਹਿਰ ਜੇਰੇ ਜਾਵੇ ਕਿ
 ਤੁਮਨੂੰ ਦੇ ਪੁਛਾਤਾ ਤੇਰੀਆ ਤੀ ਤੇਰੀ ਹੈ ।

ਦਸੀਰ ਖਾਨ ਨੇ ਦੋਵੇਂ ਯਾਤਰਿਆਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲੇ ਵੇਲੇ ਹੀ ਪੁੱਛ ਪੁੱਛਾ
ਦੇਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਕੀ ਕਹਿ ਰਹੇ ਹੋ? ਜੇਕਰ ਸਿੰਘਾਂ
ਲਿਖ ਸਕਦੇ ਤਾਂ ਜੇਕਰ ਕੁਝ ਹੋਵੇ। ਇਸ, ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਉਸ ਉਦਾਸੀ
ਨੂੰ, ਕਾਇਮ ਰੱਖੇ। ਦੋਵੇਂ ਦਸੀਰ ਖਾਨ ਨੇ ਪੁੱਛਾ ਤੇ ਦੋ ਗੱਲਾਂ ਮੰਨੀਆਂ
ਜਿਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਉਹ ਨੇ ਦਸੀਰ ਖਾਨ ਦੇਣ ਅਧਿਕਾਰ। ਇਸ ਪੁੱਛ-ਵੇਲੇ ਉਦਾਸੀ
ਪਹਿਲੇ ਵੇਲੇ ਆਪਣੀ ਆਖ਼ਰੀ ਯਾਤਰਾ ਦੇ ਦਿਨ ਕੁਝਾਨ ਤੇ ਪਗਡ ਪੜ੍ਹ
ਕਰਕੇ ਬੈਠੇ ਦੋਨੋਂ ਬੰਦੀਆਂ ਨੂੰ ਰੱਖਾ ਗਿਆ।

ਯਾਤਰਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀਹ ਦਿਨ ਬੰਦੀ ਰੱਖਣ ਤੇ ਉਦਾਸੀ
ਦਸੀਰ ਖਾਨ ਦੇ ਦਿੱਤਾ। ਜ਼ਰਾਤਾਂ ਨੇ ਯਾਤਰਿਆਂ ਨੂੰ ਸੀਤਾ
ਦਿੱਤਾ ਕਿਉਂਕਿ ਪਹਿਲੇ ਦਿਨ, ਤੇ ਯਾਤਰਿਆਂ ਨੂੰ ਤੁੱਧੇ ਤੁੱਧੇ ਕਰਕੇ ਗੱਲਾਂ
ਕਰ ਕੇ ਪਾਠੇ ਕਰਕੇ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਦਸੀਰ ਖਾਨ ਨੇ
ਨੂੰ ਕਹਿ ਕੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਮਾਂ-ਪਿਤਾ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ
ਪੁੱਤਰ ਤੇ ਆਪਣਾ ਰਾਜ। ਕੋਈ ਦੱਸੇ ਦੀਰ ਨੂੰ ਕਹਿ ਕੇ ਕਿਹਾ
ਸੀ ਕਿ ਮਾਂ-ਪਿਤਾ ਜਿਹੇ ਦੀ ਰਾਹ ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਜੀ
ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਤਾਂ ਜਿਹਨਾਂ ਕਾਜ਼ਾ ਮੰਗਣੇ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਪਰ
ਨਹੀਂ ਕਰਨ, ਕਰਨਾ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਈ, ਤੇ ਆਪਣੇ ਪੱਠੇ ਪਾਠੇ
ਪਾਠਾਂ ਕਰਨ। ਯਾਤਰਿਆਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਤੁਸੀਂ,
ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਰਨ ਜਾਂਦੇ, ਦੀਰ ਨਹੀਂ ਕਰਨ ਆਪਣੀ ਤੇ ਦੋਵੇਂ
ਯਾਤਰਿਆਂ ਨੂੰ ਪੁੱਛਾ ਤੇ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਦੀਰ ਨਹੀਂ
ਕਰਨਾ ਤਾਂ ਯਾਤਰਿਆਂ ਨੂੰ ਸੀਤਾ ਦਿੱਤਾ ਕਰਨਾ ਤੇ ਤੇਜ਼ ਦਿੱਤਾ
ਜਿਹਨਾਂ ਨੇ ਕੁਝ ਕਾਜ਼ਾ ਕਰਨੇ ਪਾਠ ਦਿੱਤਾ ਤੇਜ਼ ਦਿੱਤਾ।
ਜੇਕਰ ਦਿਨ 29 ਦਸੰਬਰ 1908 ਦੀਰ ਨਹੀਂ ਪਾਠੇ ਤਾਂ
ਦੋ ਦੋ ਦੋ ਦਸੀਰ ਖਾਨ ਦਿੱਤੇ ਗਏ।

ਜਿਹਨਾਂ ਨੇ ਪਾਠ ਕਰਨੇ ਨਹੀਂ ਕਰਨੇ ਤਾਂ
ਦਿੱਤਾ ਸੀਤਾ ਨੇ ਕਾਫੀ ਕੁਝ ਖਰਚ ਕੇ ਕੀਤਾ।

ਸ੍ਰੀ ਜਤਿਨਾਥ ਕੋਥਿਰ ਸਿੰਘ ਜੀ ਮਾਤਾਗਨ ਪੰਨਾ ਪੰਨਾ
 ੩ ਦੋ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹੀਆ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹੀਆ

ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਦੇ ਪੰਨੇ ਪਿਆਰੇ

(੧)

ਸਮਤ ੧੭੫੬ ਐਕਰਮੀ ਦੀ ਦਿਸਾਖੀ,
੩੦ ਮਾਰਚ ਸਮ ੧੬੬੬ ਈਸਵੀ ਨੂੰ ਦਸਮੇਸ਼ ਪਿਤਾ
ਜੀ ਪੰਨੇ ਪਿਆਰੇ ਦੀ ਪੰਨੇ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਸੀਮਾ ਭੇਟ ਕਰਨ
ਦਾਨੇ, ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਤੁਹਾਨ ਮਹਿਮਾ ਭਿੰਨ ਪਰਿਸ਼ੇ
ਪੰਨੇ ਕਰਮਾਂ ਨੂੰ ਪਿਆਰਿਆ, ਤਾ ਮਾਤਰਿਤ ਦਿਤੀ
ਭਰਮੇ ਦੇ ਸਾਮ ਦਿਖ ਪਰਕਾਰ ਤਨ।

(੨) ਭਾਈ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਮਾਪ ਜ਼ੰਦੇ ਦੇ ਅਦਤਾਰ ਸਨ।

ਮਾਪ ਜੀ ਦੇ ਸਾਮ ਸਾਹਿਬ ਸਿਦਾਖੀ ਭਾਈ
ਜ਼ੰਦੇ ਜੀ ਦੇ ਪਾਤ ਮਾਤ ਦਸਾਖੀ ਜੀ ਦੀ
ਕੁੰਝ ੧੭੨੫ ਐਕਰਮੀ, ਭਗਤ ਮਜੀਏ ਦੀ
ਸੰਗਤਾਂ ਨੂੰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦੇਵੇ ਦਿਨ ਅੰਤਦਾਰ ਨੂੰ
ਭੇਟਿਆ। ਸੀਮਾ ਭੇਟ ਕਰਨ ਦੇਵੇ ਭਾਗ ਦੀ
ਭਿੰਨ ੩੧ ਸਾਮ ਦੀ ਸੀ। ਸਮਤ ੧੭੫੬
ਐਕਰਮੀ ਦਿਸਾਖੀ ਦਾਨੇ ਦਿਨ ਦਸਮੇਸ਼
ਪਿਤਾ ਤੋਂ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭੇਟ ਕੇ ਸਿੰਘ ਦੀ ਪਦਵੀ
ਪਾਈ ਸੀ।

ਸਮਤ ੧੭੬੫ ਐਕਰਮੀ, ਮਾਤੁ ਦੀ
ਸੰਗਤਾਂ ਨੂੰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਾਹਿਬ, ਜੀ ਤੁਹਾਨ ਪਰਿਸ਼ੇ
ਦਿਖੇ, ਭਗਤਾਂ ਦੇ ਕਿਸਾਨੇ ਅ ਕਾਮ ਰਸਾਲਾ
ਭੇਟਿਆ। ਮਾਪ ਪੰਨੇ ਪਿਆਰਿਆ ਦੇ ਸੰਗਤਾਂ ਸਨ।

(੩) ਭਾਈ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਮਾਪ ਭਗਤ ਜ਼ੰਦੇ ਦੇ ਅਦਤਾਰ ਸਨ।

ਮਾਪ ਜੀ ਦੇ ਸਾਮ ਦਿਸੀ ਤੁਹਾਨ ਪਾਤ ਸਿਦਾਖੀ
ਭਾਈ ਜੰਤ ਸਾਮ ਜ਼ੰਦੇ ਦੇ ਪਾਤ ਮਾਤ ਜਾਭੇ ਜੀ
ਦੀ ਕੁੰਝ ਸਮਤ ੧੭੨੩ ਐਕਰਮੀ ਦੀ ੧੨ ਦਿਸਾਖ
ਦਿਨ ਮਸਦਾਰ ਪਰਿਸ਼ੇ ਕਤ ਮਤਿੰਦੀ ਨੂੰ ਸਾਮ ਭੇਟਿਆ
ਸੀਮਾ ਭੇਟ ਕਰਨ ਦੇਵੇ ਭਾਗ ਦੀ ਭਿੰਨ ੩੩ ਸਾਮ ਦੀ
ਸੀ। ੧੭੫੬ ਐਕਰਮੀ ਦਿਸਾਖੀ ਦਾਨੇ ਦਿਨ ਸਾਮ
੧੬੬੬ ਈਸਵੀ ਨੂੰ ਦਸਮੇਸ਼ ਪਿਤਾ ਜੀ ਤੋਂ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭੇਟਿਆ।

आम त्री रा म रात्र रात्राहा म ३१.११.६५ (दिन म.)
इसुत मरिज उदिना।

[illegible]

(੪) ਗਾਈ ~~ਭਾਈ~~ (ਸਿੰਘ ਜੀ) { ਮਾਪ ਜੀ ਨਾਮ ਦੇਵ ਜੀ ਦੇ ਮਦਤਾਰ ਸਨ ।
ਮਾਪ ਜੀ ਨੇ ਜਨਮ ਦੁਖ, ਭਰਮ, ਮੁਕਤੀ ਦੇ ਰਾਹੀਂ
ਗਾਈ ਤੀਰਥ ਚਰ ਜੀ ਦੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਕਾਢੀ ਦੀ
ਭਰਤ ੩੧੨੦ ਪਿਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦੇ ਦਿਨ । ਸੀਧ ਭਰਤ ਰਗ
ਦੇ ਮਾਪ ਜੀ ਦੇ ਪਿਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਸਾਥ ਦੀ ਸੀ । ਸਾਤ ੧੫੬
ਪਿਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਦਿਲਾਸੀ ਨੂੰ ਮਾਪ ਜੀ ਦੇ ਰਾਮੇਸ਼ ਪਿਤਾ
ਜੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸਿਤ ਹੋਇਆ ।

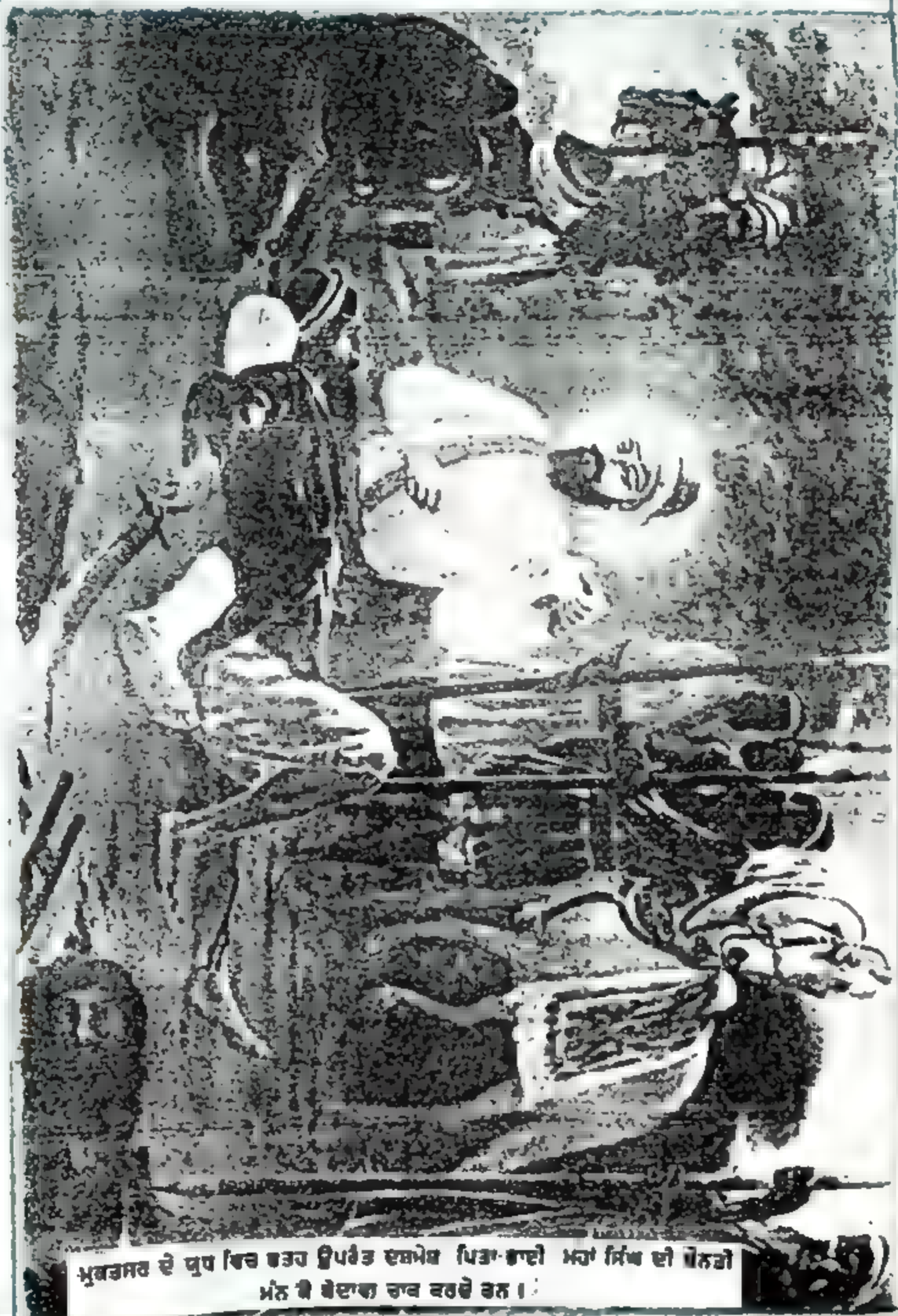
७०२० पत्रिका २ पृष्ठदिन ७७३१९६-
 विरगरीरपेट, २२ दशम ७७०१०४-दीनदी
 ३३ पाप्पा मनी३-विं३ मी३ २२२ मनी३ ३३३।

੯) <u>ਭਾਈ ਜਾਤਿਕ ਸਿੰਘ ਜੀ</u> } ਮਾਮ ਜੀ ਕੁਠਤ ਪੈਲ ਜੀ ਦੇ ਮਾਝਾਠ ਜਨਮ। ਮਾਮ ਜੀ ਦਾ ਜਨਮ, ਭਿਰਠ, ਮਾਂਧਰਾ ਪਰਦੇਸ਼ ਵਿਖਾਸੀ ਭਾਈ ਕਮਰੇ ਜਾਈ ਦੇ ਪਾਠ ਪਾਠ ਪਾਠ ਪੈਲ ਪਾਈ ਦੇ ਭਿਰਠ ਤੇ ਪਾਠ ੧੭੯੬ ਵਿਰਠਾਜੀ ਨੂੰ ਜਨਮਿਐ।	
--	--

ਜੀਅ ਭੇਰ ਰਹਾ ਕੇਰੇ ਆਪਣੀ 29 ਫਿਰ
 39 ਯਾਤਰਾ ਦੀ ਸੀ। ਸਿਮਤ 29 ਪੜ੍ਹ ਲਿਖਣੀ
 ਦੀ ਵਿਸਥਾਰੀ, ਜਾਂ 14 ਰੁੱਖ ਦੀ ਪੜ੍ਹੀ।
 ਸ੍ਰੀ ਮਹਿੰਦਰ ਕੋਲਿਰ ਸਿੰਘ ਸ੍ਰੀ 3 ਮਹਿੰਦਰ
 ਛਕਿਆ ਸੀ।

ਰਸਮਾਂ ਪਾਤਿਸ਼ ਦੇ ਆਪ ਦਿਤ
 ਸਮਤ 29, 32 ਲਿਖਣੀ, 1 ਯੋਗ ਸ੍ਰੀ 22.
 ਰਸਮਾਂ ਜਾਂ 29 08 ਦੀ ਪੜ੍ਹੀ ਦਿਤ
 ਆਪਣੇ ਸੇਵਾ ਸਿੰਘ ਜਾਤਿਸ਼ ਦੀ ਜਾਤ
 ਤੇ ਸਿੰਘ ਜਾਂਤ ਪਤੀਰ ਤੇਰ।

(੧)	ਭਾਈ ਰੰਘਾ ਸਿੰਘ ਸ੍ਰੀ	} ਆਪਣੀ
ਰਸਮਾਂ
ਰਸਮਾਂ ਦੀ
ਰਸਮ ਪਾਤਿਸ਼ ਤੇਰਿਆ
(੨)	ਭਾਈ ਪਰਮ ਸਿੰਘ ਸ੍ਰੀ	
(੩)	ਭਾਈ ਸਿਮਤ ਸਿੰਘ ਸ੍ਰੀ	} ਇਹ ਸਿੰਘ ਰਸਮ
ਦੇ ਸਿੰਘ
ਰਸਮਾਂ ਪਾਤਿਸ਼
ਦੇ ਰਸਮ ਦਿਤ
ਜਾਤੀਰ ਤੇਰੇ ਜਾਂ।
(੪)	ਭਾਈ ਮੁਰਮ ਸਿੰਘ ਸ੍ਰੀ	
(੫)	ਭਾਈ ਮਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਸ੍ਰੀ	

ਮੁਕਤਸਰ ਦੇ ਯੂਥ ਵਿਚ ਵੱਡੇ ਉਪਰੰਤ ਦਸਮੇਸ਼ ਪਿਤਾ-ਭਾਈ ਮਹਾਂ ਸਿੰਘ ਦੀ ਜੋਨਤੀ
ਮੰਨ ਕੇ ਬੇਦਾਗ ਚਾਕ ਕਰਦੇ ਹਨ ।

बागी घुबडे

ਸੀ। ਅੰਤਰਿ ਪੁਰ ਸਾਤਿਕ ਅਸੀ ਰਹਾ ਸੀ।
 ਤੁਥੀ ਕਰਾ ਕੀਰਤਿ ਸਿਖਾ ਕੀਰਤਿ ਸੀ। ਸਾਧ ਸਾਧਨ ਤੇ ਗੋਰੇ
 ਤੇ ਗੁਰੂ ਸੀ। ਸ੍ਰੀ ਘੋਰਾਦ ਸਿਖ ਕੇ ਦੇ ਦਿਤਾ ਕਿ ਭੁਖੀ ਸਾਧੇ
 ਗੁਰੂ ਸੀ। ਤੁਥੀ ਤੇ ਲਿਖ ਸੀ। ਸਾਧਨੇ ਅਸੀ
 ਪੁਰੇ ਤਾਂ ਪਾਠ। ਚੀਨਾ ਬਿਸਤਰੀਆਂ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮਾ ਅਭਿਨਵਾ
 ਰਾਹਨ ਪਤਾ ਰਹਾ ਤੇ ਅਭਿਨਵ ਰਹੀਆਂ। ਤੁਥੀ ਰੁਝੀਆ
 ਪਾਠੇ ਪਾਠ ਕਰੇ ਕੇ ਅਭਿਨਵ ਤੇ ਅਸੀ ਗੁਰੂ ਦੀ ਮਾਰਟ
 ਰਹਾ ਰਾਹਨੇ ਰਹੀ ਦੇ ਮਾਰਟ ਕਿਰਾ ਰਹੀਆਂ। ਤੁਥੀ
 ਦਿਨ ਤੇ ਸਿਖਾਂ ਸ੍ਰੀ ਅਭਿਨਵ ਰਾਹਨ ਪਾਠੀ। ਸਾਧਨੇ ਕਿਰੇ
 ਰਾਹੀ ਪਾਠ ਸਿਖਾ ਕੀ ਦੀ ਰਾਹਨੇ ਦਿਤਾ ਅਭਿਨਵ ਦੇ
 ਰਾਹਨੇ ਪਾਠ ਰਾਹਨੇ ਦਿਤਾ ਰਾਹਨੇ ਰਾਹਨੇ ਦਿਤਾ ਰਾਹਨੇ
 ਤੇ ਸਾਧਨਾ ਦੀਆਂ ਰਾਹਨੇ ਸ੍ਰੀ ਰਾਹਨ ਪਾਠੀ ਕਿ ਸਾਧਨ
 ਸ੍ਰੀ ਰਾਹਨਾ ਰਾਹਨਾ (ਰਾਹਨਾ)। ਗੁਰੂ ਦੇ ਸਿਖਾਂ ਦਿਤਾ ਰਾਹਨੇ
 ਰਾਹਨੇ ਕਿਰੇ ਦਿਤਾ ਦਿਤਾ ਸਿਖਾ ਰਾਹਨਾ ਰਾਹਨੇ ਸ੍ਰੀ ਰਾਹਨੇ
 ਰਾਹਨੇ ਰਾਹਨੇ। ਰਾਹਨਾ ਦੀਆਂ ਰਾਹਨੇ ਰਾਹਨੇ
 ਰਾਹਨੇ ਸ੍ਰੀ ਰਾਹਨੇ ਰਾਹਨੇ ਰਾਹਨੇ ਰਾਹਨੇ ਰਾਹਨੇ
 ਰਾਹਨੇ ਰਾਹਨੇ ਰਾਹਨੇ ਰਾਹਨੇ ਰਾਹਨੇ ਰਾਹਨੇ

ਰਸਮਾਂ ਨਾ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਦਿਲੀ ਦੇ ਦਿਲ ਦੇ
 ਚਾਕੀ ਲਿੰਘਾ ਦੀ ਪਾਸ ਦਿਲ ਦੇ ਦਰੀ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ
 ਸ੍ਰੀ ਦੇਵ ਰਾਮ ਨਾਮ (ਦੇਵ ਤੇ ਚੰਦੇ ਉਤਰੇ ਤੇ ਮਹਿਰ ਦੇ
 ਸਿਲਸਿਲੇ ਲਿੰਘਾ ਸ੍ਰੀ ਪਾਈ (ਜਿਸ ਦਿਲ, ਜਿਸ ਦੇ ਪ੍ਰਭੂ ਪਾਸ
 ਨਾਲ ਜਾਣ ਸੀਤੇ । ਦਿਲ ਪਾਲਿਕੇ ਜਾ ਦਾਨ ਪਾਈ ਸਤਿਗੁਰੂ
 ਜੀ ਕਰਮ ਰਹਿ । ਓ ਜਾਦਾਨ ਭਾਈ ਸੀਤਾਂ ਲਿੰਘਾ ਜੀ
 ਤਰਸਾ ਜੀ । ਜਾਣਾ ਕੇ ਦਾਦਾ ਫਾੜ ਦਿਲ ਜੇਹੇ ਸਾਂਝੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹ
 ਕਰਮ ਰਾਮ ਜੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਜਾਣੇ ਗੁਰਾਂ ਕਰਮ ਦਿਲ
 ਤੇ ਦੁਈ ਰਹਿ ਰਹਿ । ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਭਾਈ ਸੀਤਾਂ ਲਿੰਘਾ ਜੀ
 ਦੇ ਪਾਸ ਪੁੰਨੇ ਤੇ ਕੇ ਦਾਦਾ ਪਾੜ ~~ਦਿਲ~~ (ਦਿਲ ਤੇ ਭਾਈ

ਮੀਰਾਂ (ਸਿੱਖ) ਜੀ ਦੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਗੋਰੇ ਦਿਲ ਦੀ
 ਪਾਗਲ ਦਿਲੀ। ਗੁਰੀ ਪੁਰਖੇ ਨਿਰਮਲੇ ਸਿੱਖ ਤੇ ਸਿੱਖ
 ਪੁਰਖਾਤਮ। ਬਿਰਹਾਲੇ ਦੀ ਛਾਲ ਜਾਂ ਕੇ ਜ਼ਰੀਏ ਪਾਏ।
 ਗੁਰੂ ਸਰਾ ਦੀ (ਦਿਲਾਸ਼ੁ) ਤੋਲਿਆ ਕਰਨ ਤੇ।
 ਸਿੱਖ ਕਾਰੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਤੇ ਪਾਸ ਪੈਰ ਰਖੇ। ੧੦ ਪੁਰ
 ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਸਰਾ ਤੇ। ਸਪਸ਼ਟ ਤੋਲਿਆ ਕਰਨ ਤੇ। ੧੦
 ਸਮੇਂ ਸਿੱਖ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਕਰਨ ਤੇ। ਸਿੱਖ ਕਾਰੇ
 ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਰਾ ਸਗਲ ਤੇ ਕੇ ਗੁਰੂ ਦਾ ਦਰ ਛੱਡੇ ਗੇਰੇ
 ਸਰ ੧੦ ਗੁਰੂ ਦਾ (ਨਿਰਮਲੇ) ਦਿਲ (ਨਿਰਮਲੇ) ਦਿਲ
 ਕਾਰੇ ਦੀ ਸੁਰੀਰੇ ਕੇਰੇ ਸਿੱਖਾਂ ਦੇ ਸਿਰਕਰ ਸੁਰੀਰੇ
 ਤੇ (ਦਿਲ) ਕੇਰੇ ਅਗੀਠੇ ਕਿੰ (ਦਿਲਾਸ਼ੁ) ਤੇ ਜੀ ਸਤਿਗੁਰੂ
 ਕੇਰੇ ਸਿੱਖ ਜੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਤੇ ਅਗਲ ਪੁਰਖ ਸਮੇਂ
 ਅਗਲ ਕਰਕੇ ਦੁਹੀ ਗੋਰੇ ਕੇਰੇ ਤੇ ਅਪਣੇ ਸੁਰੀ
 ਦੀ ਅਗੀਠੇ ਤੇ ਅਗਲੀ ਕੇਰੇ ਕੀਤੀ। ਜਿਹੀ ਦਰ
 ਸੁਰੀਰੇ ਸੁਰ ਸਿੱਖਾਂ ਦਾ ਅਗੀਠਾ ਕਰਕੇ (ਨਿਰਮਲੇ)
 ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇਰੇ ਦੀ ਕੇਰੇ ਅਗਲ ਪੁਰਖ ਸਰ
 ਸਰਾਂ ਕੇਰੇ ਕੇਰੇ ਕਿੰ (ਨਿਰਮਲੇ) ਕੇਰੇ ਕੀਤੀ ਸਰਾਂ।
 ਕਾਰਨਾ ਦਰਦੇਸ਼ ਤੇ ਅਪਣੇ ਸੁਰ ਸਿੱਖਾਂ ਦਿਲ
 ਦੀ ਕੁਰਾਹੀ ਦੇ (ਨਿਰਮਲੇ) ਸਰ ਪਦੀਆਂ ਦਿੰਦੇ ਕੇ।
 ਪਠੇ ਪਠੇ ਸਿੱਖਾਂ ਤੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੇਰੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ਪਦੀਆਂ
 ਦਿਲ ਪੁਰਖਾਂ ਦਿੰਦੇ ਸਰ।
 ਗੁਰੀਰੇ ਪੁਰਖਿਅ ਦੇ ਸਰ ਦਿਲ ਪੁਰਖਾਂ
 ਤੇ ਸਿੱਖਾਂ ਤੇ ਸੁਰ ਦਿਲ ਕਰਕੇ ਸਰਾਂ ਕੁਰਾਹੀ ਕੀਤੀ।

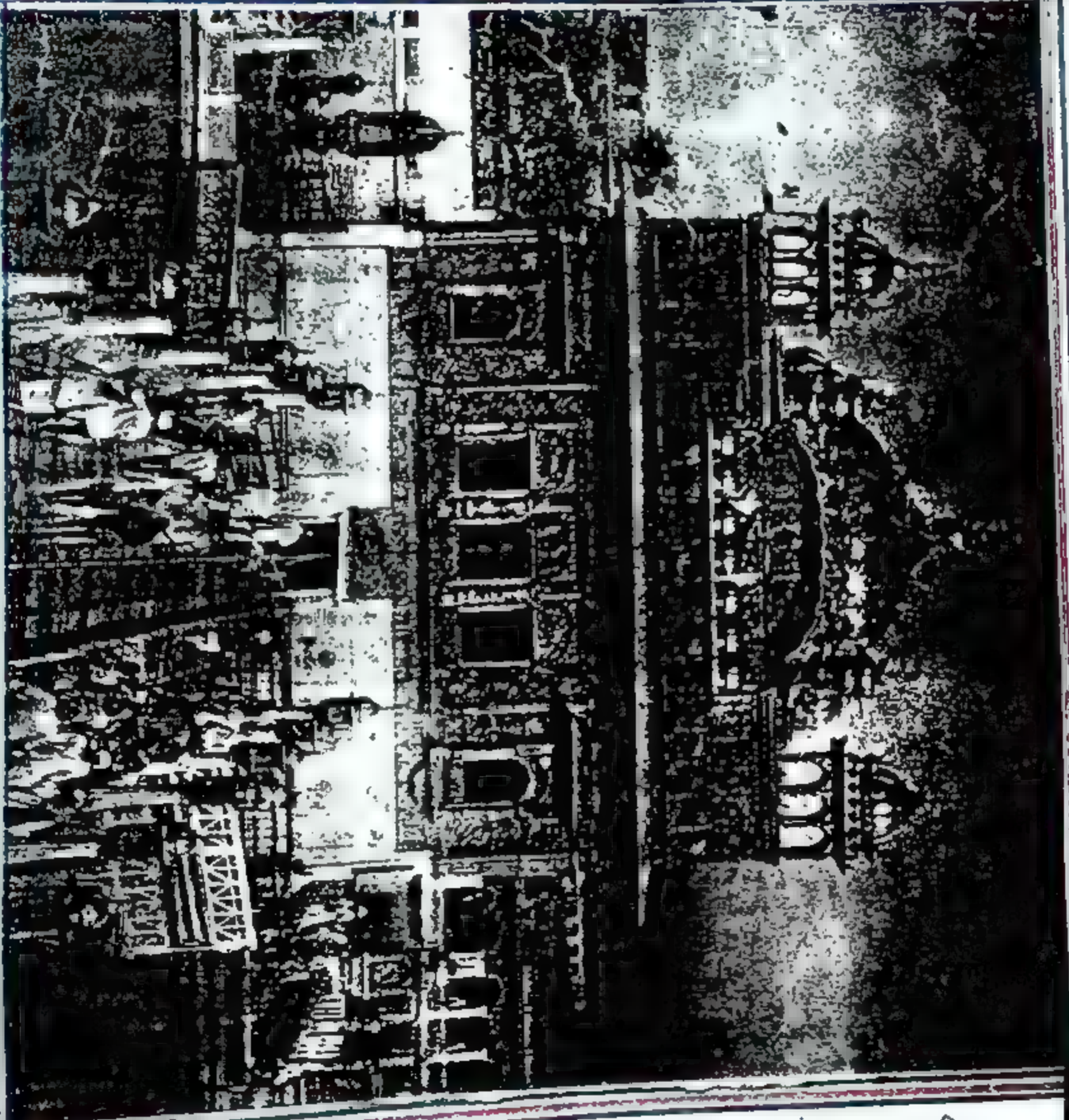
(੧) ਗੁਰੀ ਗੁਰਸਿੱਖੀ- ਪੇਰੇ ਤਸੀ ਦੀ ਪਦੀ
 ਪੁਰਖ ਕੀਤੀ।

- (2) ਭਾਈ ਦਿਲਸਾਹ ਸਿੰਘ ਜੀ - ਪੰਜ ਤਜ਼ਾਬੀ ਦੀ ਪਰਦੀ ਪੁਰਾਨ ਕੀਤੀ।
- (3) ਭਾਈ ਮਾਨ ਸਿੰਘ ਜੀ - ਬਖਸ਼ੀਸ਼ ਦਾ ਭਾਗ ਦੀ ਪਰਦੀ ਪੁਰਾਨ ਕੀਤੀ।
- (4) ਭਾਈ ਨਿਰਧਾਰ ਸਿੰਘ ਜੀ - ਘੋੜੇ ਤਜ਼ਾਬੀ ਦੀ ਪਰਦੀ ਪੁਰਾਨ ਕੀਤੀ।
- (5) ਭਾਈ ਪਾਠਸਾਹ ਸਿੰਘ ਜੀ - ਤੀਰ ਤਜ਼ਾਬੀ ਦੀ ਪਰਦੀ ਪੁਰਾਨ ਕੀਤੀ।
(ਜਪੁਸਤਕ ਭਾਈ ਪੁਸਤਕ ਸਿਰੋਮਣੀ)
- (6) ਭਾਈ ਰਠਸਾਹ ਸਿੰਘ ਜੀ - ਤੀਰ ਤਜ਼ਾਬੀ ਦੀ ਪਰਦੀ ਪੁਰਾਨ ਕੀਤੀ।
(ਜਪੁਸਤਕ ਭਾਈ ਪੁਸਤਕ ਸਿਰੋਮਣੀ)
(ਭਾਗੁ ਮੁਲਾਹਿਤ ਰਾਜ ਜੀ ਦੀ ਸਿਰਤ ਦਿੱਤੀ ਤਰ)
- (7) ਭਾਈ ਰਠਸਾਹ ਸਿੰਘ ਜੀ - ਤੀਰ ਤਜ਼ਾਬੀ ਦੀ ਪਰਦੀ ਪੁਰਾਨ ਕੀਤੀ।
- (8) ਭਾਈ ਨਿਰਧਾਰ ਸਿੰਘ ਜੀ - 67 ਜੀ -
- (9) ਭਾਈ ਕੁਸ਼ਾਹ ਸਿੰਘ ਜੀ - 67 ਜੀ -
- (10) ਭਾਈ ਗੰਠ ਸਿੰਘ ਜੀ - ਤਾਜ਼ੀਲ ਤਜ਼ਾਬੀ ਦੀ ਪਰਦੀ ਪੁਰਾਨ ਕੀਤੀ।
- (11) ਭਾਈ ਸੁਮੇਰ ਸਿੰਘ ਜੀ - 67 ਜੀ -
- (12) ਭਾਈ ਸਿੰਘਾਂ ਸਿੰਘ ਜੀ - 67 ਜੀ -
- (13) ਭਾਈ ਸੁੰਦਰ ਸਿੰਘ ਜੀ - 67 ਜੀ -
- (14) ਭਾਈ ਰੰਘ ਸਿੰਘ ਜੀ - ਸਾਂਤ ਦਾ ਸੁਝਾਵਾ ਦੀ ਪਰਦੀ ਪੁਰਾਨ ਕੀਤੀ।

- (੧੫) ਭਾਈ ਗੰਗਾ ਸਿੰਘ ਜੀ - ਸੁਹਤ, ਘੋਰਾ ਨਾ
ਘਾਟਨਾ ਦੀ ਪਰਦੀ ਪਰਾਖੀ।
- (੧੬) ਭਾਈ ਸਾਹਿਬ ਸਿੰਘ ਜੀ - ਛੋਟਾ ਘਾਟ (ਘੋਰਾ ਪੰਨਾ) ਦੀ
ਸੁਘੋਰਾਈ ਨਾ ਦਰ ਦਿਤ।
- (੧੭) ਭਾਈ ਸੁਰਤ ਸਿੰਘ ਜੀ - ਛੋਟਾ ਘਾਟ (ਘੋਰਾ ਪੰਨਾ) ਦੀ
ਸੁਘੋਰਾਈ ਨਾ ਦਰ ਦਿਤ।
- (੧੮) ਭਾਈ ਮਾਇਆ ਸਿੰਘ ਜੀ - ਪਸਾਹ ਤਜਾਰੀ ਦੀ ਪਰਦੀ
ਪਰਾਖੀ ਕੀਤੀ।
- (੧੯) ਭਾਈ ਮੱਧਾ ਸਿੰਘ ਜੀ - ਕੇਸਰ ਨਾ ਤਜਾਰਾ ਨਾ
ਦਰ ਦਿਤ।
- (੨੦) ਭਾਈ ਸਰਜ ਸਿੰਘ ਜੀ - ਪਸਾਹ ਤਜਾਰੀ ਦੀ ਪਰਦੀ
ਪਰਾਖੀ ਕੀਤੀ।
- (੨੧) ਭਾਈ ਸਾਹਿਬ ਸਿੰਘ ਜੀ - ਪੁਸਤਕਾਂ ਦੇ ਸੁਘੋਰੇ ਕੀਤੇ
ਤਜਾਰਾ ਨਾ ਦਰ ਦਿਤ।
- (੨੨) ਭਾਈ ਗੁਰਮਤ ਸਿੰਘ ਜੀ - ਸਦਾ ਸੁਖ ਦੀ ਪਰਦੀ
ਪਰਾਖੀ ਕੀਤੀ।
- (੨੩) ਭਾਈ ਗੁਰਮਤ ਸਿੰਘ ਜੀ - ਸਦਾ ਸੁਖ ਦੀ ਪਰਦੀ
ਪਰਾਖੀ ਕੀਤੀ।
- (੨੪) ਭਾਈ ਚੇਤਨ ਸਿੰਘ ਜੀ - ਦਿਨੀ ਨਾ ਘਾਟਨਾ
ਨਾ ਦਰ ਦਿਤ।
- (੨੫) ਭਾਈ ਗੁਰਮਤ ਸਿੰਘ ਜੀ - ਪੈਰ ਦੁਆਰਾ ੨੧
ਮਾਸਰੀ ਕਾਖਰੀ।
- (੨੬) ਭਾਈ ਚੇਤਨ ਸਿੰਘ ਜੀ - ਪੈਰ ਦੁਆਰਾ ੨੧
ਮਾਸਰੀ ਕਾਖਰੀ।
- (੨੭) ਭਾਈ ਗੁਰਮਤ ਸਿੰਘ ਜੀ - ਸਰਸਿਰ ਦੀ ਜਰਾਹੀ ਨਾ
ਦਰ ਕਾਖਰੀ।
- (੨੮) ਭਾਈ ਕੀਰਤ ਸਿੰਘ ਜੀ - ਸਿਧੇਸ਼ਵਰੀ ਦੀ ਪਰਦੀ
ਕਾਖਰੀ ਕੀਤੀ।

- (28) ਭਾਈ ਰਣਮਾਨ ਜਿੰਮ ਜੀ - ਪਰਬਤਾ ਦਾ ਰਾਜਾ ਰਾਜ ਰਿਹਾ
- (29) ਭਾਈ ਘਨਾ ਜਿੰਮ ਜੀ - ਪਰਬਤਾ ਦਾ ਰਾਜਾ ਰਾਜ ਰਿਹਾ
- (30) ਭਾਈ ਕੇਸ ਜਿੰਮ ਜੀ - ਪਿਛਾਦਰੇ ਰੁਕਾਮਾਨ ਦਾ ਰਾਜ ਰਿਹਾ
- (31) ਭਾਈ ਜਾਨੇ ਜਿੰਮ ਜੀ - ਪਿਛਾਦਰੇ ਰੁਕਾਮਾਨ ਦਾ ਰਾਜ ਰਿਹਾ
- (32) ਭਾਈ ਸੋਭ ਜਿੰਮ ਜੀ - ਰਾਘਵ ਦੇ ਜਾਗ ਰਾਜ ਰਿਹਾ
- (33) ਭਾਈ ਜੋਗ ਜਿੰਮ ਜੀ - ਰਾਮ ਦੇਸਾਨ ਦੇ ਜਾਗੀ ਪਰਦੀ ਰਿਹਾ
- (34) ਭਾਈ ਭੋਗ ਜਿੰਮ ਜੀ - ਸੀਰਾਨ ਦੇ ਘਾਟ ਜਾਗੀ ਪਰਦੀ ਰਾਜ ਰਿਹਾ
- (35) ਭਾਈ ਜੋਗ ਜਿੰਮ ਜੀ - ਰਾਂਝੀਪਤੀ ਦਾ ਰਾਜਾ ਰਾਜ ਰਿਹਾ
- (36) ਭਾਈ ਜਗਮ ਜਿੰਮ ਜੀ - ਘਰਾਘ ਘੁਲਾਏ ਦੇ ਰਾਜਾ ਰਾਜ ਰਿਹਾ
- (37) ਭਾਈ ਰਗਮ ਜਿੰਮ ਜੀ - ਲੰਬੇ ਪਰੀਰੇ ਦੇ ਰਾਜਾ ਰਾਜ ਰਿਹਾ
- (38) ਭਾਈ ਕਾਮ ਜਿੰਮ ਜੀ - ਤੁਰੀ ਦੇ ਤੁਰਾਨ ਦਾ ਰਾਜਾ ਰਾਜ ਰਿਹਾ
- (39) ਭਾਈ ਪਤਾ ਜਿੰਮ ਜੀ - ਸਾਧੂ ਪਤਾ ਜਿੰਮ ਦਾ ਰਾਜ ਰਿਹਾ

ਜਾਇਕਰੁ ਗੰਧਿਰ ਜਿੰਮ ਜੀ ਤੇ ਜੰਗੀ ਭੰਡੇ ਦੇ ਰਾਜਾ
 ਰਾਜ ਰਿਹਾ। ਪਰ ਪਰ ਜੰਗੀਠਾ ਘਰਾਘ ਰਿਹਾ। ਜਾਇਕਰੁ ਜੀ ਜਿੰਮ ਜੀ
 ਜਿ ਘਰਾਘ ਰਿਹਾ। 1. ਦਿਹਾ ਭਾਈ ਪਰਾਏ ਦੇ ਦੇ। ਰਾਮ ਪਰਾਏ ਦੇ ਰਾਜਾ ਰਿਹਾ।
 ਦਿਹਾ ਭਾਈ ਪਰਦੀ ਪਾਈ।
 ਦਿਹਾ ਭਾਈ ਜੋਗ ਦੇ ਰਾਜਾ ਰਾਜ ਰਿਹਾ। ਤੀਜਾ
 ਜਿਥੇ, ਪਾਣੀਪਤਾ ਦੇ ਹੀ ਪਾਪਾਤ ਰਾਜੀ।

- ਜਾਂਗੀ ਮੰਦਰ ਦੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਾਖਿਬੀ
 ਦੀ ਕੁੰਦੇ ਦੀਠਾਂ ਤੇ ਅਦਿਤਰਤ ਕਾਇਮ ਰਖਣ
 ਦਾਜੇ ਪਰਮ ਤੇਜ ਸੀਮਾ ਦਿਓ ।

ਜਾਂਗੀ ਮੇਰਾ ਹੀ ਪਿਤਰੁ ਨੂੰ ਕਰਿ
 ਬਖਸ਼ੇ ਦੇ ਦਿਨ ਸਾਧੀਰ ਤੇਰੇ ਤੇਰੇ .

ਦਰਬਾਰ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਆਰੰਭ ਹੋਵੇ

ਸਿਖਾਂ ਇਸਤਾਸੀ ਤੀਤਾ - ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦਿੱਤ
ਨਾ ਕੇ। ਹਮ ਘਾਗ ਦੇ ਦਰਦਾਨੇ ਦੇ ਅਭੇ,
ਘੋੜ ਦੇ ਸਾਰ ਫਾਂਸੀ ਰੋਜਾ ਦੇ ਹਮੇ
ਦੀ ਘਾਸੀ ਗਾਈ। ਸ਼ਬਦ ਪੜ੍ਹੇ ਤੇ
ਸਿਖ ਗਾਏ। ਰਾਹ ਸਰੀਰ ਸਾ, ਫੋੜ
ਇਕ ਦੇ ਹਮ ਦਿੱਤਾ, ਫੁਲੇ ਫਿਰੇ
ਦਸਤਾਫਿਰੇ ਜਾਂਦੇ ਸਾ। ਫਿਰੇ ਨਾ ਕੇ ਇਕਦੇ
ਇਕਦੇ ਘੋੜ ਕੇ ਆਪਣੇ ਹਮ ਦਿੱਤਾ ਫਾਂਸੀ
ਘੋੜੇ - ਸਤੀ ਕੋਟ ਦੇ। ਦਿੱਤਾ - ਸਤੀ
ਕੋਟੀ ਪੁੰਨ ਰੁਕਿਅ - ਸਤੀ ਘਾਤਾ
ਘਾਸੀਆਂ - ਫਿਰੇ ਤਹਾਂ ਘਾਸੀ ਸਾਰ ਫਾਂਸੀ ਰੋਜੇ।

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਘਰ

ਸਤੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਘਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਿੰਘ

ਅੰਮ੍ਰਿਤ

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰੋਜੇ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਤੇ ਸਾਹਿਬ
ਘੋੜਾ ਸੀ ਦਿੱਤ ਪੰਜਾਬ ਦਿੱਤ ਆਪਣਾ ਕਲਾ ਸਾਹਿਬ
ਕਲਾ ਸਿੱਖਾਂ। ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਾਹਿਬ ਦਿੱਤ ਸੀ ਪਵਿਤਰ ਸੀ ਗੰਗਾ
ਸਾਹਿਬ ਹੈ ਸੇਧਾ ਸਾਹਿਬ ਸਾਹਿਬ ਦਿੱਤਾ ਸਾਹਿਬ ਸਾਹਿਬ
ਦਿੱਤ ਪਵਿਤਰ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਸਿੱਖਾਂ ਕੀਤੀ ਤੇ ਸਾਹਿਬ ਸਾਹਿਬ
ਤੇ ਸੇਧਾ ਸਾਹਿਬ ਦਿੱਤ। ਪੰਜਾਬ ਹੈ ਪਵਿਤਰ ਸਾਹਿਬ
ਦਿੱਤ ਸਾਹਿਬ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਿੰਘ ਸਿੰਘ ਸੀ ਤੇ
ਸਾਹਿਬ ਸਾਹਿਬ ਦਿੱਤ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸੀ ਤੇ ਸਾਹਿਬ ਸਾਹਿਬ
ਸਾਹਿਬ ਹੈ ਸਿੱਖ ਸੇਧਾ ਸਾਹਿਬ ਤੇ ਪੰਜਾਬ ਸਾਹਿਬ ਸਾਹਿਬ
ਦਿੱਤਾ ਸਾਹਿਬ ਪੰਜਾਬ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਸੇਧਾ ਸੀ। ਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਸੇਧਾ ਦਿੱਤਾ ਤੇ ਦਿੱਤੀ ਪਠ ਦਿੱਤ ਸਾਹਿਬ ਸਾਹਿਬ
ਤੁਸੀਂ ਦਿੱਤਾ ਤੇ ਕੋਈ ਕੋਈ ਪੰਜਾਬ ਸੀ ਪਵਿਤਰ ਸਾਹਿਬ
ਤੇ ਸਾਹਿਬ ਸਾਹਿਬ ਸਾਹਿਬ ਸਾਹਿਬ ਤੇ ਸਾਹਿਬ ਸਾਹਿਬ
ਸਾਹਿਬ। ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਾਹਿਬ ਸਾਹਿਬ ਸਾਹਿਬ ਸਾਹਿਬ ਸਾਹਿਬ

2

ਮੰਗਣੇਸ਼ ਹੋਰ ਤਾ ਪਾਸਾਦਰ ਜਾਲਾ ਜੜ੍ਹੀ-ਖੀ ਵਿਖ
ਕਰਕੇ ਪਾਸਾਧੂਰਨ ਚਿੰਨ੍ਹ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਦੋਹਾ ਵਿਖਾ
ਕਿ ਕੋਈ ਭੀ ਮੰਗਣੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਸਹੀ ਪੰਜਾਬ ਦੀ
ਪਹਿਤਰ ਤੋਂ ਭੇਜੇ ਜਾਣੀ ਕਰੇਗਾ ਪਰ ਮੰਗਣੇਸ਼
ਨੇ ਆਪਣੇ ਮਾਨ ਦੇ ਦਿਖਾ ਦਿਖਾ ਕਰਤ ਦੀ ਤੇ
ਪੰਜਾਬ ਤੋਂ ਪਹਿਤਰ ਦੀ ਚੜ੍ਹਕ ਰਹੀ।
ਮੰਗਣੇਸ਼ ਭੇਜਣੀ ਤੇ ਪੰਜਾਬੀ ਦੇ
ਮਾਨ ਦੇ ਚੜ੍ਹਕੇ ਤੇ ਮੰਗਣੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੇ ਚੜ੍ਹਕੇ
ਦਿਖਾ ਮੰਗਣੇਸ਼ ਨੇ ਦਿਖਾ ਕੀ ਚੜ੍ਹਕ ਪਾਈ ਕਿ
ਮੰਗਣੇਸ਼ ਮਾਨ ਦੀ ਪੰਜਾਬ ਤਾ ਜਾਕਾ ਚੜ੍ਹਕ
ਗਿਆ। ਤੇ ਲਿਖ ਕੇ ਮੰਗਣੇਸ਼ ਤੇ ਕੇ ਮੰਗਣੇਸ਼ ਨੇ
ਪੁਰੇ ਚਿੰਨ੍ਹ ਤੇ ਮਾਨ ਹਾ ਕਰਨੀ ਨਾਮ ਲਿਖ
ਜਿਸ। ਮੰਗਣੇਸ਼ ਦੇ ਮਾਨ ਮੰਗਣੇਸ਼ ਦੀ ਕਰਨ
ਕਰਤ ਕੀ ਪਰ ਕਰਨ ਕੀ। ਜਾਨ ਪਾ ਕੇ ਮੰਗਣੇਸ਼
ਨੇ ਆਪਣੇ ਮਾਨ ਦੀ ਦਿਖਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕਰਤ ਤੇ ਲਿਖ
ਤੇ ਪਹਿਤਰ ਮਾਨ ਪਾਨ ਹਰ ਕਰਤ ਜਾਤਿ ਕਰ ਮਾਨਿਤ
ਮੰਗਣੇਸ਼ ਦੇ ਮਾਨ ਕੇ ਕੇ ਤੇ ਲਿਖ ਮੰਗਣੇਸ਼ ਕਰ
ਤੇ ਮਾਨ ਕਰ ਮਾਨ ਕੀਤ ਹੈ, ਤੇ ਕਰ ਤੇ ਕਰ
ਕਰਨ ਕਰ ਮੰਗਣੇਸ਼। ਗੁਰਦਾਸਿੰਗ ਦੇ ਪੁਜਾਰੀ
ਨੇ ਕਰਤ ਕੀ ਕਰ ਮਾਨਿਤ ਕੀਤਾ ਪਰ ਲਿਖ ਕਰ
ਮੰਗਣੇਸ਼ ਨੇ ਕੀ ਕਰ ਕਰਕੇ, ਕੀਤਿਰਿ ਗੁਰਦਾਸਿੰਗ
ਤੇ ਮੰਗਣੇਸ਼ ਮਾਨ ਕੇਸ਼ ਦੇ ਕੀਤੀ ਕਰ ਕਰ ਕਰ
ਮਾਨ ਕੀਤ ਪੁਰ ਮੰਗਣੇਸ਼ ਨੇ ਕੀ ਕਰਕੇ। ਜਾਨ ਕਰ ਕਰ
ਕਰਨ ਕਰਕੇ ਕਿਤੇ ਮਾਨ ਦੀ ਕੀਤੀ ਮਾਨ ਤੇ ਕੀਤੀ
ਕਰ ਕੀ ਕੇ ਲਿਖਾ ਕੇ ਮੰਗਣੇਸ਼ ਨੇ ਕੀ ਕੇ ਕੇ ਕੇ
ਕਰ ਮੰਗਣੇਸ਼ ਦਿਖਾ ਕਰ ਮਾਨ ਮੰਗਣੇਸ਼ ਦੀ
ਪਹਿਤਰ ਕਰ ਕਰ ਮਾਨ ਦੀ ਪਹਿਤਰ ਕੀਤ
ਕੀਤੀ ਮਾਨ ਕੀਤੀ। ਪਰ ਲਿਖੇ ਮੰਗਣੇਸ਼ ਦੇ
ਲਿਖਾ ਕੇ ਮਾਨ ਤੇ ਲਿਖਾ ਕੇ ਲਿਖਾ ਕੇ ਕੀਤੀ
ਕਿ ਕਰ ਕੇ ਕੇ, ਕੀਤਿਰਿ ਲਿਖ ਤੇ ਮੰਗਣੇਸ਼

[illegible]

ਕਰਦਾ ਹੈ। ਮਨੁੱਖੀ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ
 ਕੁਝ ਚੀਜ਼ਾਂ ਹਨ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ
 ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਚੀਜ਼ਾਂ ਹਨ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ
 ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਚੀਜ਼ਾਂ
 ਹਨ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀਆਂ
 ਹਨ। ਇਹ ਚੀਜ਼ਾਂ ਹਨ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ
 ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਚੀਜ਼ਾਂ ਹਨ
 ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀਆਂ
 ਹਨ।

ਦਿਖਾ ਪੁਸ਼ਪ ਨੇ ਘੇਰੇ ਹੋਏ ਹਿੰਦੂਆ, ਪੁਜਾਰੀ
 ਤੇ ਸਿੱਖਾਂ ਲਿਖਾਂ ਨੂੰ ਫੜ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਪੁਸ਼ਪ ਦੇ
 ਕਪੜਾ ਲਿਖਦਾ, ਕਠਿਯਾਈ ਨੇ ~~ਜਿਸ~~ ਘੇਰੇ ਹੋਏ ਹਿੰਦੂਆ
 ਨੂੰ ਆਪ ਭੇਟ ਕੇ ਤਕੀਏ ਦੇ ਕੇ ਘਰ ਤੋਂ ਨਿਕਲ
 ਕੇ ਘੁੱਲ ਕਰ ਦਾਇਆ। ਅੰਗਰੇਜ਼ਾਂ ਨੇ ਘੇਰੇ ਹੋਏ ਹਿੰਦੂਆ
 ਨੂੰ ਭੇਟ ਤੋਂ ਭੇਟੀਆਂ ਜਾ ਦਾਇਆ ਜਾ ਤੇ
 ਕਚੇਰੀ ਨੇ ਲਿਖਾਂ ਨੂੰ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਖੜਾ ਖੜਾਈ।

ਸਿਖ ਦੇਵੇ ਪੀ ਅਤਿ ਗੁਰੂ ਗਾਨ ਸਿਖ ਪ੍ਰੰ
 ਪਤ ਹਰਾ ਵਿ ਘਰੁ ਤਾਂ ਭੁਭੇ ਲਿਖਾਂ ਨੇ ਜਾਏ ਜਨ
 ਤੇ ਫੁਟੇ ਘੇ ਦੇਖੇ ਜਗਾਏ ਜਾਣ ਕੇ । ਤਾਂ ਅੰਤਰਜਾਮੀ
 ਅਤਿ ਗੁਰੂ ਪਾਸਾਫ ਪੁਰਖ ਨੇ ਲਿਖਾ ਪ੍ਰੰ
 ਵਿਗਾ ਵਿ ਤਰੀ ਫੈਰੇ ~~ਫੈਰੇ~~ ਫੈਰੇ ਤਾਂ ਭੁਭੀ ਧੀਰੀ
 ਸੀ ਤੇ ਤੁਲ ਫਿਰ ਪੈਰੇ ਫੈਰੀ ਤਾਂ ਭੁਭੀ ਨੀ ਫਿਰ
 ਨੂੰ ਘਰੇਂ ਵੇਰੀ ਫੈਰੇ ਜਾ ਦਿਖਾਣ ਫਾਇਦਾ
 ਪ੍ਰੰ ਜਾਣੇ । ਤਾਂ ਫਿਰ ਗਏ ਲਿਖਿ ਘਰੁ ਘਰੁ ਘਰੁ
 ਭੁਭੀ ਜਾਇਓ ਪੁਰੇ ਤੇਰੇ । ਫਿਰਨ ਲਿਖਾਂ ਪ੍ਰੰ
 ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਨੇ ਜੁਸਾਫੁਘ ਵਰਣੇ ਵਿਗਾ
 ਭਾਈ ਘੇਰੇ ਲਿਖਾਂ ਪ੍ਰੰ ਭੁਭੀ ਦੇ ਫੈਰੇ ਭੁਭੀ ਵਰਣੇ
 ਦਿਖਾ ਜਾ ਘੇਰੇ ਵਿ ਘਰੀ ਘਰੁ ਘਰੁ ਘਰੁ ਘਰੁ
 ਤੇ ਦਿਖਾ ਜਾਣੇ ਘਰੀ ਤਰਾਹ ਤਾਂ ਫਿਰ ਗਏ
 ਲਿਖਿ ਜਾਣੇ ਘਰੇਂ ਜਾਣੇ ਜਾਣੇ ਜਾਣੇ ਜਾਣੇ
 ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਜਾਣੇ ਜਾਣੇ ਜਾਣੇ ਜਾਣੇ ਜਾਣੇ
 ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਜਾਣੇ ਜਾਣੇ ਜਾਣੇ ਜਾਣੇ ਜਾਣੇ

पञ्चदश्यायामेवैतन्महोपाध्यायः ।
अथ पञ्चदश्यायामुक्तं ।

ਮਾਪਣੇ ਲਿਖਾ ਨੂੰ ਜਨ ਸਾਜਣ ਸਾਖਰਿਆ ਤੇ ਸੇਰੇ ਜਾਮ ਨੇਰੇ ਸਾਹਿਬ

ਘਾਟਾ ਲਿਖਾ ਨੂੰ ਪੁਲਿਸ-ਗਿਆ ਵਿਖੇ
ਠਾਂ ਜਗਣ ਤੇ ਪੁਲਿਸ ਭਾਈ ਵੇਰੀ ਦਿਛਾ ਤੇਰੇ । ਤੁ
ਲਿਖਾ ਮਾਪਣੀ ਮਾਪਣੀ ਸਾਹਿਬ ਰਸਰਿਆ ਤੇਰਿਆ ਕਿ ।

(੧) ਮਾਪੀ ਸੇਰੇਦਰ ਦਿਰ ਸੇਰੇ ਤੇਰੇ ਦਿਸਾਰ
ਬਰੇ ਰੰਗੇਰਾ ਸਾਹਿਬ ਮਾਸ ਟੇਰਾ
ਗੁਰੇ ਗੇ ।

(੨) ਸਾਹਿਬ ਰਬਰੀ ਨ ਸਾਈ ਸਾਏ,
ਮਾਪੀ ਮਾਪਣੇ ਮਾਪ ਤੀ ਸੇਰੇ ਤੇਰਿਆ
ਦਾਸ ਮਾਸਰ ਰਸੇਰੇ ।

(੩) ਟਾਂਪੀ ਦਾਸੇ ਰੇਰੇ ਗਾਏ ਰੀਸ
ਰੇਰਾ ਰੇਰੇ ।

(੪) ਟਾਂਪੀ ਰੇਰੇ ਦਾਸ ਵੇਰੀ ਸਾਸਰ
ਸਾਹਿਬ ਰਬ ਨ ਸਾਏ । ਮਾਪਣੇ ਰਬੀ ਟਾਂਪੀ
ਦਾ ਰਬਾਸ ਗਾਸ ਦਿਰ ਪਾਦਾਂ ਰੇ ।

(੫) ਰਬਾਸ ਸਾਹਿਬ ਤੇ ਮਾਪੀ ਸਾਸਰ
ਪਸਰੇ ਮਾਸ ਰੇ ਤੇ ਮਾਪੀ ਮਾਪਣੇ ਮਾਪ
ਟਾਂਪੀ ਰੇ ਰਬਾਸ ਤੇ ਰੇਰੇ ਰਬਾਸ ਰੇਰੇ ਰੇਰੇ
ਰੇ ਤੇ ਮਾਪੇ ਮਾਪੀ ਮਾਪੀ ਟਾਂਪੀ ਦਾ ਰਬਾ
ਰਬਾ ਰੇ ।

(੬) ਰਬਾ ਰਬਾ ਦਿਰ ਪਾਹਿਰ ਤੇ ਪਾਸਰ
ਮਾਪਾਂ ਦਿਰ ਰਾਏ ਸਾਦ ਰੇ ।

(੭) ਮਾਪੇਰੇ ਰਬਾਸ ਮਾਪਣੇ ਮਾਪਣੇ

(੮) ਟਾਂਪੀ ਰੇ ਰਬੇ ਰਬਾਸ ਰੇਰੇ ਰੇਰੇ ਮਾਸਰ
ਰਬਾਸ ਰੇ । ਤੇ ਪਾਸਰ ਰਬਾਸ ਰਬਾਸ ਰੇ ।

(੯) ਮਾਪੀ ਰੇਰੇ ਰਬਾਸ ਰਬਾ ਰੇ ।

ਸਾਹਿਬ ਰਬਾਸ ਰਬਾਸ ਰਬਾਸ ਰਬਾਸ
ਰਬਾਸ ਰਬਾਸ ਰਬਾਸ ਰਬਾਸ ਰਬਾਸ

ਸਾਹਿਬ ਰਬਾਸ ਰਬਾਸ ਰੇ ਦਿਰ ਪਾਸੀ ਮਾ

ਸਾਹਿਬ ਰਬਾਸ ਰਬਾਸ ਰਬਾਸ ਰੇ ਰੇਰੇ ਰਬਾਸ ਰਬਾਸ

ਗਾਂਧੇ ਕੋਟੀ ਪ੍ਰੀਤੀ ਜਾਗ

ਭਿਨੀ ਕੀਰਠੇ ਠੇ ਜਾਗ

ਧਰਮ ਤੇਤ ਨਿਰੀ ਦੇ ਪੂਰ।

ਧਰਮ ਦਾਸਤੇ ਪੂਰ ਦੇਹ ਦਾਸੇ ਰਾਜਾ ਧਰਮੀ
ਨਿਸਾਹ ਦਿਸ ਠੇ ਗਾ। ਨਿਦੇ ਰਿ ਗਾਂਧੇ ਕੋਟ ਦਿਸ ਸੀ
ਪਹਿਲੂ ਗਾਂਧਿਰ ਲਿਖ ਕੀ ਦੇ ਦਿਤਾਸਰ ਗੁਰਦਾਸੇ ਦੇ
ਸਾਥੇ ਪੁਰੇ ਤੇਧੇ ਧਰਮ ਪਾਸੇ ਦੇ ਧਰਮ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਕੇ
ਗਾਂਧਿਰ ਦੇ ਰਾਜ ਕੋਟ ਦੇ ਦਾਸੇ ਤਿਨ ਪ੍ਰਭਾਸੀਠਾਂ ਜੇਤ
ਪੰਜਾਬ ਲਿਖ, ਗੁਰਮੁਖ ਲਿਖ ਤੇ ਜੇਤ ਅਸਤਾ ਲਿਖ ਕੀ
ਜੇ ਅਪਾਧੇ ਅਪਾ ਧਾਂਤੀ ਦੇ ਰਾਜੇ ਗਾਂਧੇ ਦਿਸ ਕੇ
ਗਾਂਧੇ ਗਾਂਧਿਰ ਦੇ ਗਾਂਧੇ ਦਿਸੇ ਗੁਰਮੁਖੀ ਦੇ ਰਾਜੇ ਕੋਟ
ਦਾਸਤੇ ਅਪਾ ਧਰਮ ਦੀ ਪੁਤ੍ਰਿਤਾ ਦਾਸਤੇ ੨੧ ਜੇਤ
ਅਪਾ ੧੯੨੯ ਵਿਰਗੀ ਨੂੰ ਜਾਗਰਤਾਂ ਪਾਦੀਆਂ ਸੀ।

ਜਾਗਰੀਧੇ ਕੀਰਧਰਗਾਂ ਜੇ,

ਦੇਸ ਪਾਪ ਦੇਸੀ ਕੀਤੇ ਪਿਸਾਸੀ ਗੀ।

ਪੰਜਾਬ ਲਿਖ ਗੁਰਮੁਖ ਲਿਖ ਕੀਰਧਰਗਾਂ ਜੇ,

ਰਾਜੇ ਤੀਧੇ ਲਿਖ ਅਸਤਾਸੀ ਗੀ।

ਤੇ ਫਿਰ ਕੀਰਧਰਗਾਂ ਰਾਜੇ।

ਗਾਂਧੇ ਕੋਟ ਪੁਤ੍ਰੇ ਲਿਖੀ ਗਤ ਦੇਸੇ,

ਅਪਾ ਅਪਾ ਅਸਤਾ ਅਸਤਾ ਦੀਰ।

ਧਰਮ ਕੋਟ ਕੀਤੇ ਗਤੇ ਦਿਸ ਦੇਸੇ,

ਗਾਂਧਿਰ ਦਿਤੀਆਂ ਧਰਮ ਨਿਸਾਸੀ ਦੀਰ।

ਗਾਂਧਿਰ ਪਾਤੀਆਂ ਜਾਗਰਾ ਪਾਤੀਆਂ ਦੇ

ਜੇ ਜਾਧੇ ਧਰਮੇ ਤਤਕਾਰ ਦੀਰ।

ਗਾਂਧਿਰ ਧਰਮ ਜਾਂ ਕੀਤੇ ਕੀਲਿਧੇ ਰਿਸੇ,

ਕੀਤੀ ਧਰਮੇ ਗਾਂਧਿਰ ਦੇਸ ਗਾਂਧਿਰ ਦੀਰ।

ਲਿਖਿ ਗਾਂਧਿਰ 5 ਗਾਂਧੇ ਗਾਂਧਿਰ ਲਿਖ

ਕੋਟੇ ਧਰਮੇ ਗਾਂਧਿਰ ਪਾਤੀਆਂ ਦੀਰ।

(ਜੇਤ ਪਾਤੀਆਂ ਗੇਧ ਲਿਖੇ)

ਬਾਹਰ-ਘਰ ਕੀਓਂ ਤੇ ਦਿਆ ! ਦਿਸ ਦੀ ਪਾਇਲ
ਦਿਸ ਪਾਇਲ ਸੀ।

ਮਾਗਾ ਮਾਗਾ ਗੁੱਲੀ ਤੇ ਲਿੰਗ ਦਾ ਰਸਾ ਮਾਗੇ
ਪੰਜਾਬ ਦਿੱਤੇ ਸੀ। ਦਿਸ ਦਾ ਮੰਗੇਰਾ ਪਾਇਲ
ਜੇ ਪਾਇਲ ਤੇ ਜੇਲ੍ਹ ਸੀ ਤੇ ਦਿਸ, ਜੇ ਪੰਜਾਬ ਦਿੱਤੇ
ਦੀ ਪੰਜਾਬ ਸੀ। ਦਿਸ ਜੇਲ੍ਹ ਤੇ ਕਾਰ ਤੇ ਸਿਰ ਦੇਸੇ
ਪੁੱਛੇ ਪੁੱਛੇ ਦੇ ਪਾਇਲ ਦਿਸੇ ਪੁੱਛੇ ਦਿੱਤੇ ਪਾਇਲ
ਤੇ ਤੇ ਤੇ ਦਿਸ ਤੇ ਪਾਇਲ ਕਾਰ ਤੇ ਦਿਸ ਤੇ ਜੇਲ੍ਹ
ਦਿੱਤੇ ਤੇ। ਦਿਸ ਕਾਰ ਮੰਗੇਰਾ ਜੇ ਮਾਗਾ
ਗੁੱਲੀ ਤੇ ਲਿੰਗ ਤੇ ਪੰਜਾਬ ਦਿੱਤੇ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਦਿਸ ਤੇ
ਜੇਲ੍ਹ ਪੰਜਾਬ। ਮੰਗੇਰਾ ਦੀ ਪਾਇਲ ਕਾਰ ਤੇ ਮਾਗਾ
ਗੁੱਲੀ ਤੇ ਲਿੰਗ ਜੇ ਦਿਸ ਤੇ ਤੇ ਦਿੱਤੇ ਪਾਇਲ
ਪਾਇਲ ਮਾਗੇ ਕਾਰ ਦਿੱਤੇ ਜੇ ਤੇਲੀ ਪੰਜਾਬ ਦਿੱਤੇ ਪੰਜਾਬ
ਮਾਗੇ ਪੰਜਾਬ ਤੇ ਦਿੱਤੇ ਕਾਰ ਕਾਰ ਜੇ ਕਾਰੇ।
ਮਾਗੇਰਾ ਪੰਜਾਬ ਤੇ ਮਾਗੇਰਾ ਜੇਲ੍ਹ ਪਾਇਲ ਪੰਜਾਬ
ਦਿੱਤੇ ਕਾਰ ਕਾਰ ਦੀ ਕਾਰ ਪਾਇਲ ਤੇ ਦਿੱਤੇ ਕਾਰ
ਤੇ ਦਿਸ ਕਾਰ ਤੇ ਕਾਰ ਕਾਰ ਤੇ ਮਾਗੇਰਾ
ਕਾਰ ਕਾਰ।

ਦਿਸ ਕਾਰ ਦੀ ਪੁੱਛੇ ਦਿਸ ਤੇ ਕਾਰ ਤੇ ਤੇ
ਲਿਖੇ ਤੇ।

ਮਾਗੇਰਾ ਤੇ ਕਾਰ ਤੇ ਦਿਸ ਕਾਰ
ਕਾਰ ਤੇ ਕਾਰ ਕਾਰ ਕਾਰ ਕਾਰ
ਕਾਰ ਕਾਰ ਤੇ ਕਾਰ ਕਾਰ ਕਾਰ
ਕਾਰ। ਕਾਰ ਕਾਰ ਦੀ ਕਾਰ ਦਿੱਤੇ
ਕਾਰ ਕਾਰ ਦੀ ਕਾਰ ਤੇ ਕਾਰ ਤੇ ਕਾਰ
ਕਾਰ ਕਾਰ ਤੇ ਕਾਰ। ਦਿਸ ਕਾਰ ਕਾਰ
ਦੀ ਕਾਰ ਦਿੱਤੇ ਕਾਰ ਤੇ ਕਾਰ
ਦਿੱਤੇ ਕਾਰ ਤੇ। ਕਾਰ ਕਾਰ

ਦਿੱਤੇ ਸੀ ਅਤੇ ਮੈਂ ਸਾਰੇ ਦਿਨ
 ਹੁੰਦੀ ਸੀ, ਅਰਥ ੧੮੨੨
 ਦਿਨ ਦਿੱਤੇ ਸਨ ਅਤੇ
 ਮਾਸਗਾ ~~ਕਿਸੇ~~ ਰਲੀਤ ਸਿੰਘ
 ਦੀ ਮਾਂ ਨੇ ਕੋਈ ਹੀ ਪੁਤਲਾ
 ਕੀਤੀ। ਮਾਸਗਾ ਨੇ ਦੋਹਾਂ ਨੂੰ
 ਉਠ ਜਿਲੀਆ ਪੁਤਲਾ ਦਿਖਾਏ
 ਪੰਝੀ ਪੰਝੀ ਨੇ ਰਾਖਾ ਮਾਸੀ
 ਪੁਤਲਾ ਕਰਕੇ, ਫਿਰ ਨੂੰ ਕੁਝ ਦਿਨ
 ਲਿਖੇ ਰਹੇ ਮਾਸੀਆਂ ਆਖਿਆ।
 ਪੁਤਲਾ ਪੁਤਲਾ ਦਿਖਾ ਪੁਤਲਾ ਸੀ।

- ੧) ਨੇ ਕੋਈ ਪੁਤਲਾ ਹੀ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ
 ਸਾਰੇ ਲਿਖੇ ਗਏ ਸਨ ਕਿਸੇ ਨੂੰ
 ਸਾਰੇ ਦੇ ਸਾਰੇ ਮਾਂ ਕਰਕੇ ਤਾਂ ਮਾਂ
 ਲਿਖੇ ਗਏ ਦੇ ਦਰਸਾਰ ਗਏ।
- ੨) ਪੁਤਲਾ ਹੀ ਕਿਸੇ ਸਾਰੇ
 ਸਾਰੇ ਲਿਖੇ ਪੁਤਲਾ ਦਿੱਤੇ ਸੀ ਕਰਕੇ।
 ਸਾਰੀ ਸਾਰੀ ਪੁਤਲਾ ਕੀਤੀ।
- ੩) ਕੋਈ ਮਾਂ ਸਾਰੀ ਪੁਤਲਾ ਕੀਤੀ।
- ੪) ਤੇ ਮਾਂ ਸਾਰੀ ਪੁਤਲਾ ਕੀਤੀ।
- ੫) ਦੋਹਾਂ ਦੋਹਾਂ ਸਾਰੇ ਸਾਰੇ ਸਾਰੇ
 ਮਾਂ ਮਾਂ ਪੁਤਲਾ ਕੀਤੀ, ਕੋਈ ਸਾਰੇ
 ਸਾਰੇ ੧੮੨੨ ਦਿਨ ਸਾਰੇ ਪੁਤਲਾ ਲਿਖੇ
 ਸਾਰੇ ਸਾਰੇ ਪੁਤਲਾ ਕੀਤੇ ਕਰਕੇ ਦਿੱਤੇ ਸਨ ਕੀਤੀ।
 (ਮਾਂ ਸਾਰੇ ੧੮੨੨)
 ਮਾਂ ਸਾਰੇ ਸਾਰੇ ਮਾਂ ਸਾਰੇ

ਇਹ ਗੁਰਮਤਿ ਹੈ ਜਿਹੇ ਗੁਰਮਤਿ ਦਾਸਤਿ
ਜਿਹੇ ਕੇ ਗੁਰਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਤੇ ਹਿਰ ਗੁਰਮਤਿ
ਗੁਰਮਤਿ ਹੀਰਾਂ ਨੇ ਗੁਰਮਤਿ ਜਿਹੇ ਗੁਰਮਤਿ
ਗੁਰਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਰੇ ਗੁਰਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ
ਉ ਹਿਰ ਗੁਰਮਤਿ ਜਿਹੇ ਗੁਰਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ
ਸੀਤ / ਹਿਰ ਗੁਰਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਰੇ ਗੁਰਮਤਿ
ਜਿਹੇ ਗੁਰਮਤਿ ਤੇ ਗੁਰਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ

ਗੁਰਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ
ਗੁਰਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ
ਗੁਰਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ

ਗੁਰਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ

ਸੁਪਿਆਰੇ ਦਾਸੇ ਸਤੀਰ

ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਬੁਝੇ ਬਾਪ ਬਾਪ ਤੇਲ ਤੇਲ ਮੰਗੇ
 ਪਰਸਾਰ ਤੇ ਦਿਖ ਤੁਰਾ ਸਾਥੀ ਕੀਤੀ ਝੰਡੀ ਪਿਟਕਰੀ
 ਕਿ ਜੇਤੂ ਬਾਤਰਾ ਨ ਬੋਲਿ ਰਾਖ ਤੇ ਪਰਹੁਦਾਵੇਂ
 ਦਿਖ ਨੂੰ ਦਿਖ ਤੁਰਾ ਰਹਿਲਿਆ ਦਿਸਾਨ ਦਿਤ ਸਾਧੇ ਕਾ
 ਮੰਗੇਰਾ ਪਰਸਾਰ ਨੂੰ ਦਿਖ ਪਤ ਬੀ ਕਿ ਦਿਖ ਬੁਝੇ
 ਨੂੰ ਮਾਗਾ ਨਾ ਕਾਮ ਦਿਖੁ ਕੁਸਿਆ ਤੇ ਕੀ ਕੀਤ
 ਹੈ। ਭੀ ਪਤਿਭੂ ਕੀ ਤੇ ਤੁਰਾ ਮਾਨਸਾਰ ਸਿਰ
 ਲਿਖਾਂ ਤੇ ਬੁਝੇ ਬਾਪ ਕੀਤ ਕੀ ਬਿਰਾਜ ਤੇ ਮਾਧੇ
 ਮਾਧ ਨੂੰ ਪੁਸ਼ਪ ਤੇ ਤੁਰਾ ਕਰ ਦਿਖ ਕਾ ਪਾ
 ਕੇਤ ਪੇਸ਼ਾ ਦਿਖ ਕੀ ਕੇਤ ਕੁਰਾਖ ਦਿਖ ਕੀ
 ਤੇ ਕੇਤ ਮਾਧਤਾ ਦਿਖ ਕੀ ਦਿਖ ਪਿਛੇ ਤੇ ਕੁਰਾਖੀ
 ਕੁਰਾਖੀ, ਸਿਰ ਦੋਰ, ਕੇਤ ਕਿਸ ਨੂੰ ਕੇਤ ਕਾਪੀ
 ਰੋਲ ਤੇ ਕਾਗਰ ਕੀਤ ਕੇਤ ਸਾਧੇ ਨੂੰ ਮੇਰੀ ਦਾਸੇ
 ਭੇਰੇ ਤੇ ਕਮਰੀਰ ਤੇਲ ਤੇ ਮਾਗੇ ਦਿਖ ਦਿਖ
 ਕੇਲਾਨ ਨੂੰ ਗਰਿਕੇਤ ਕੀ ਕੇ ਕੇਲਾਨ
 ੨੪੨੨ ਨੂੰ ਕੀ ਕਾਪੀ ਕੀ ਪਾਧ ਦਿਤੀ ਭੇਰੀ।

ਦਿਖ ਤੁਰਾ ਦਿਸਾਨ ਤੇ ਦਿਖ ਸੋਲਾ
 ਦਾਸੇ ਕੀ ਦਿਖ ਕਰੇ ਕੀਸੀ ਦਾਸੇ ਦੇ ਕੁਰੁ
 ਤੇ ਮਾਧੇ ਤੇ ਕੁਰਾਖੀ ਤੇ ਪੁਸ਼ਪ ਪਾਧ ਕੇ
 ਕੁਰੀ ਕੇਪਰਤ ਕਾ ਦਿਤੀ ਕਿ ਕੇਤ ਕੁਰਾਖੀ
 ਤੇ ਕਿਆ ਕੀ ਕੁਰਾਖੀ ਕੀ ਦਿਖ ਬੁਝੇ ਬਾਪ
 ਕੇਤ ਦਿਖ ਕੁਰਾਖੀ ਪਾਧ। ਕੇਤ ਤੇ ਕਾਗਰ ਨੂੰ ਦਿਖ
 ਕੇਤ ਕਾਗਰ ਦਿਖ ਕਿਆ ਕੀ। ਦਿਖ ਕੇਪਰਤ ਕਾ
 ਦਾਸੇ ਕੀ ਕਾਗਰੇ ਪਾਧ ਕਿ ਦਿਖ ਕੁਰੇ ਕਾਗਰਿਕਾਧੇ
 ਕਾ ਕੇਤ ਕਾਗਰਿਕਾਧੇ ਕੇਤ ਕਾਗਰਿਕਾਧੀ ਕਾਗਰ।
 ਕਾਗਰਿਕਾਧੀ ਕੇਪਰਤ ਕਾਗਰ ਦਾਸੇ ਨੂੰ ਕਾਗਰਿਕਾਧੀ
 ਕੀ ਕੇਪਰਿ ਕਾਗਰਿਕਾਧੀ ਕੀ ਕੁਰੀ ਕੀ ਤੇ
 ਕੁਰੇ ਕਾਗਰਿਕਾਧੀ ਕਾਗਰਿਕਾਧੀ ਕੀ ਕੁਰੀ ਕੀ

ਪੰਨਾ ਜੀ ਕਿ ਤੁਹਿਨਾ ਦੇ ਸਿਖ ਸਿਖ
 ਕੋਈ ਪਰਕਾਰ ਨੂੰ ਕਿਸਾ ਜਾਂਦੇ ਹੀ ਤੀ
 ਅੰਗਰੇਜ਼ ਪਰਕਾਰ ਤੇ ਜਾਂਦੇ ਤੀ ਪਰ ਜੇਹਾ
 ਉਹ ਤਾ ਕੁਠ ਨੂੰ ਭੀ ਕੀਤਿ ਕੁਠ ਘੇਰੇ
 ਤੇ ਸਾਰਾ ਸਾਰ ਭੀ ਕੁਠ ਤੀ ਸਰਕਾਰ ਤੇ।
 ਇਕ ਪੈਰ ਰਤਾ ਲਿਖਿ ਇਕ ਸਾਈ ਦਾਸ
 ਕਿਸਾ ਬਰਜਾਸ ਤੇ ਚੀ।

ਹੁਨ ਗਿਆਰੀ ਰਤਾ ਲਿਖਿ ਕੀ ਲਿਖਿ ਪੰਨੀ
 ਹਿਮਾਚਤ ਪਰਿਆਸਾਨਾ ਦਾ ਦਾਸੀਵ ਚੀ।
 ਇਕ ਗਿਆਰੀ ਰਤਾ ਲਿਖਿ ਨੂੰ ਕੇਈ
 ਸਿਖਾਈਆਂ ਤੇ ਗਿਆਰ ਲਿਖਿ ਕੀ
 ਸਿਖਿਆ ਤੇ।

ਇਹੇ ਰੇ ਰਤਾ ਲਿਖਿ, ਸਾਮਧਾ ਚੀ
 ਇਕ ਤੇ ਇਕ ਰਤਾ ਸਾਰ ਜਿਨਾਂ, ਨੂੰ ਪਰਕਾਰ
 ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਕੀ ਕੀ ਕੁਠੀ ਕਰੇਤੀ ਤੇ ਸਾਰ
 ਸਾਰੇ ਪਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਪਰਕਾਰ ਦਿਤੀਆਂ ਤਾ।
 ਹੁਨ ਤਾ ਕਿਸੇ ਕਿਸਾ ਤੇ

ਸਾਰੇ ਫਾਂਸੀ ਚੜ੍ਹੇ ਰੇ ਰੇ
 ਕੁਠਾ ਜੋਰ ਫਿੜਾਈ
 ਕੀ ਸੈਂ ਕੁਠ ਕੋਲਿਯਾ
 ਕੀ ਸੈਂ ਕੁਠ ਕੋਲਿਯਾ
 ਜਾਤ੍ਹੇ ਪਰਾ ਸਾਰੇ ਚੜ੍ਹੇ ਤਾ, ਸਾਰੇ
 ਸਭਿ ਕੁਠੀ ਚੜ੍ਹਾ ਦਿਖ ਰਿਕੇ ਸਾਰੇ ਰੇ ਰੇ
 ਗਾਇਕੇ ਤਾ ਸਾਮ ਜਾਏ ਤਾ ਤਿਨਾਂ ਨੂੰ ਅੰਗਰੇਜ਼
 ਪਰਕਾਰ ਦਿਖ ਜਦ ਤਕ ਸੀ ਰਤੀ ਤੇ ਤੇ
 ਜੇਤਕੇ ਪਰਕਾਰ ਕਥਾਈ ਤਾ ਕੁਠ ਪੈਰ ਕੋਰ
 ਤੇ ਕੋਰੇ ਤਾ, ਅੰਗਰੇਜ਼ ਪਰਕਾਰ ਨੂੰ ਜਾਨੇ
 ਤਾ, ਅੰਗਰੇਜ਼ ਪਰਕਾਰ ਤੇ ਕੁਠ ਰਹਿੰਦੇ
 ਤਾ, ਇਨਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਪਰਕਾਰ ਦਿਖ ਕੇ ਤਕੀਦ

ਪੰਨਾ ਜੀ ਕਿ ਤੁਹਿਨਾ ਦੇ ਸਿਖ ਸਿਖ
 ਕੋਈ ਪਰਕਾਰ ਨੂੰ ਕਿਸਾ ਜਾਂਦੇ ਹੀ ਤੀ

ਸਤੀ ਹੋਈ। ਇਸ ਦਿਨ ਹੋਈ ਕੁ ਭੁੱਖ ਸਤੀ ਤੇ। ਦਿਸਾ ਦਿਸ
ਏ ਹੋਈਆਂ ਤੇ। ਸੁਪਿਆਣਾ ਸਿਮਰ ਗਿਆ। ਜਾਂਦੇ ਜੇਹੇ ਦਿਨ
ਹੋਈ ਪਿਛਲੀ ਤੇ ਇਸ ਪਾਤਸ਼ਾਹ।

ਜੇਹੇ ਸੁਪਿਆਣੇ ਦਿਨ ਹੋਈ ਪਿਟਲਾਈ,
ਘੁਰਾਏ ਦੇ ਸਾਡਾ ਹੀ ਹੋਈ ਮਠਾਈ,
ਕੋਠਾਈ ਦੇ ਸਾਡੇ ਮਾਨ ਕੁਝੇ ਸਜਾਏ,
ਭਾਜੀਆਂ ਪਾਏ। ਮੇਰੇ ਭਾਂਡੀ ਸਭਾਏ,
ਭਠਿ ਸਾਡੀ ਦੇ ਸਾਡੇ ਏ ਹੋਈ ਕੁਝੇ।
ਧਰੁ ਹੀਨ ਮਾਧਾ ਸਾਡੇ ਜੇਹੇ ਰਾਜ ਭੂਟੇ।
ਸਾਡੇ ਹੋਏ ਕੇ ਦੇਸੁ ਸਦੀ ਮਾਜਾਈ ਪਰਦਾਏ,
ਪਿਆਰੇ ਮਾਧਾ ਤੇ ਸਾਡੇ ਕੇ ਗੁਰੂ ਮਾਧਾਏ।

ਜਿਹੇ ਹੋਏ ਦੋਹੇ ਕਾਮਾਨ ਪਛਿਯੂਰੇ ਦੇ ਰਾਜ ਦਿਨ
ਗਹਿਣੇ ਦਾਏ ਸਾਡੇ ਰਾਜੀਏ ਮਾਧੇ ਸੁਪਿਆਣੇ ਦੇ ਸਾਡੇ ਸਾਡੇ
ਭਾਂਡੀ ਦੇ ਚੌਧੇ ਸਾਡੇ ਕੇ। ਦਿਸਾ ਸੁਪਿਆਣੇ ਦੇ ਭਾਂਡੀ ਦੇ ਸਾਡੇ
ਕੇ ਕੋਠੇ ਸਿਮਰ ਗਿਆ ਤੇ ਮੰਗੇਰੇ ਕੇ ਮਾਧਾਧੀ ਦਿਸਾ ਦਰ
ਪਿਠ ਕਰੇ ਖੜ੍ਹੇ ਤੇ ਗਿਆ। ਸੇਵਿਕੇ ਜਿਹੇ ਕੇ ਸਾਡੇ ਸੁਪਿਆਣੇ ਦੇ
ਸਾਡੇ ਹੀ ਸਾਡੇ ਹੀ ਸਾਡੀ ਦਰਦੀ ਹੋਈ ਸੀ ਰਾਜ ਭਾਈ
ਹੋਈ ਸੀ। ਗਿਆਤੀ ਰਾਜ ਪਿਛਲੇ ਤੇ, ਸੁਪਿਆਣੇ ਦੇ ਭਾਂਡੀ ਦੇ
ਪਿਠ ਕੋਠੇ ਹੋਏ ~~ਪਿਠ ਕੋਠੇ~~ ਮੰਗੇਰੇ ਕੇ ਮਾਧਾਧੀ ਦੇ ਸੁਪਿਆਣੇ
ਕਰੇ ਕਰਦੀ ਮਾਧਾਧੀ ਦਿਨ ਕੋਠੇ।

ਭਿਏ ਵਿਸ਼ਿਆ ਮਾਧਾਧੀ ਕੁਝਾਂ ਤੇ ਮਾਧਾਧੀ
ਪਿਠ ਕਰੇ ਕੋਠੇ ਭਾਈ ਤੇ ਦਿਸਾ ਸਾਡੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ੀਆ
ਤੇ ਭਾਂਡੀ ਦੇ ਦਿਨ ਜੇਹੇ ਸੁਪਿਆਣੇ ਦੇ ਸਾਡੇ ਸਾਡੇ
ਤੇ ਦਰ ਮਾਧਾਧੀ ਦਿਨ ਮਾਧਾਧੀ ਦੇ ਪੇਟ ਦਿਨ ਗਹਿਣੇ
ਹਿਠ ਮਾਧਾਧੀ ਦੇ ਕਾਠ ਦਿਨ ਤੇ ਮੰਗੇਰੇ ਕੇ ਮਾਧਾਧੀ
ਤੇ ਕਾਠ ਦਿਨ ਕਰੇ ਸਤੀ ~~ਕਰੇ~~ ਸਾਡੇ ਕੇ ਮਾਧਾਧੀ
ਸਾਡੇ ਸਤੀ ਕੋਠੇ ਕੇ, ਮਾਧਾਧੀ ਸਾਡੇ ਕੇ ਮਾਧਾਧੀ
ਦੀ ਸਾਡੀ ਸਾਡੇ ਕੇ ਕੇ। ਭਿਏ ਵਿਸ਼ਿਆ ਕੁਝੇ
ਤੇ ਤੇ ~~ਕੁਝੇ~~ ਮਾਧਾਧੀ ਦੇ ਕੁਝੇ ਕੇ ਮਾਧਾਧੀ

ਪੁਰਾਣਾ ਦਾਸ ਨੂੰ ਮੇਰਾ ਪਾਇਆ ਹੋਵੇ
 ਸਿੰਘ ਜੀ, ਭੁੱਲੀ ਪਾਇਆ ਹੋਵੇ
 ਹੁਸੀਨਾ ਨੂੰ ਤਾਂ ਰਹਿੰਦਾ ਤਾਂ।

ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਪਾਇਆ ਹੋਵੇ
 ਜੀ ਰਿ ਪਾਇਆ ਹੋਵੇ ਜਿਹੜੇ ਦੁਖੀ ਹੋਵੇ
 ਜਾਂ ਹੁਸੀਨਾ ਨੂੰ ਤਾਂ ਰਹਿੰਦਾ ਤਾਂ
 ਰਹਿੰਦਾ ਤਾਂ ਤਾਂ ਜੀ ਪਾਇਆ ਹੋਵੇ
 ਗਿਆਨੀ ਹੁਸੀਨਾ ਨੂੰ ਰਹਿੰਦਾ ਤਾਂ
 ਜੀ ਰਿ ਪਾਇਆ ਹੋਵੇ ਜਿਹੜੇ ਦੁਖੀ ਹੋਵੇ
 ਤਾਂ ਰਹਿੰਦਾ ਤਾਂ ਤਾਂ ਰਹਿੰਦਾ ਤਾਂ
 ਰਿਹਾ ਜੀ।

ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਪਾਇਆ ਹੋਵੇ
 ਤਾਂ ਰਹਿੰਦਾ ਤਾਂ ਰਹਿੰਦਾ ਤਾਂ
 ਤਾਂ ਰਹਿੰਦਾ ਤਾਂ ਰਹਿੰਦਾ ਤਾਂ
 ਤਾਂ ਰਹਿੰਦਾ ਤਾਂ ਰਹਿੰਦਾ ਤਾਂ
 ਤਾਂ ਰਹਿੰਦਾ ਤਾਂ ਰਹਿੰਦਾ ਤਾਂ

ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਪਾਇਆ ਹੋਵੇ
 ਤਾਂ ਰਹਿੰਦਾ ਤਾਂ ਰਹਿੰਦਾ ਤਾਂ

ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਪਾਇਆ ਹੋਵੇ
 ਤਾਂ ਰਹਿੰਦਾ ਤਾਂ ਰਹਿੰਦਾ ਤਾਂ
 ਤਾਂ ਰਹਿੰਦਾ ਤਾਂ ਰਹਿੰਦਾ ਤਾਂ
 ਤਾਂ ਰਹਿੰਦਾ ਤਾਂ ਰਹਿੰਦਾ ਤਾਂ
 ਤਾਂ ਰਹਿੰਦਾ ਤਾਂ ਰਹਿੰਦਾ ਤਾਂ

ਇਹ ਸਰੂਪ ਤਾਂ ਇਹਨਾਂ ਮਹਿਮਾਪਤ੍ਰ ਪ੍ਰਤਿਮਾ
 ਪ੍ਰਤੀਤੀ ਦੀਆਂ ਸਾਖੀਆਂ ਸੁਰੂ ਹੋਈ ਹੈ।
 ਸਾਨੂੰ ਸੰਦੇਹ ਹੈ ੧੦ ਘੰਟੇ ਦੀ।
 ਕੁਸ਼ਲ ਵਿਚ ਮਹਿਮਾਪਤ੍ਰ ਮਾਭਿਰੀ ਤੋਂ
 ਘੰਟੇ = ਮਾਭਿਰੀ ਮਾਭਿਰੀ ਤੋਂ ਜਾਣਨਾ। ਘੰਟੇ
 ਘੰਟੇ ਤੋਂ ਸਾਂਦ ਹਨ। ਜਿਹੀ ਘੰਟੀ ਮਾਭਿਰੀ ਪੈਂਦੀ
 ਸਾਰੇ ਕੰਮ ਹਨ।

ਮਹਿਮਾਪਤ੍ਰ

ਘੰਟੇ ਕਹਿ ਘੰਟੇ।
 ਪਤਾ ਹੈ ਘੰਟੇ ਕਿ ਮਨ ਕੇਤਕੁ ਹਾਥਪੁਰਖ
 ਤੋਂ ਤੇ ਮਨ ਦੇ ਦਿਨ ਦੀ ਤੇਜ਼ੀਆਂ ਦੀ।
 ਸਾਨੂੰ ਸਾਨੂੰ। ਮਨ ਕੁਸ਼ਲਿਕੇ ਕੁਝ ਹੀ ਮਾਭਿਰੀ
 ਕੁਝ ਕੁਝ ਮਾਭਿਰੀ ਮਾਭਿਰੀ ਮਾਭਿਰੀ ਮਾਭਿਰੀ

ਮਾਭਿਰੀ

ਤਾਂ ਮਾਭਿਰੀ ਮਾਭਿਰੀ ਕੁਝ ਦੇ
 ਮਾਭਿਰੀ ਤੋਂ ਮਾਭਿਰੀ ਮਾਭਿਰੀ ਤੋਂ
 ਤੋਂ ਮਾਭਿਰੀ ਮਾਭਿਰੀ ਦੀ।

ਮਾਭਿਰੀ

ਮਾਭਿਰੀ ਮਾਭਿਰੀ ਮਾਭਿਰੀ ਤਾਂ ਇਹ
 ਮਾਭਿਰੀ ਮਾਭਿਰੀ ਮਾਭਿਰੀ ਮਾਭਿਰੀ
 ਮਾਭਿਰੀ ਮਾਭਿਰੀ ਮਾਭਿਰੀ ਮਾਭਿਰੀ
 ਮਾਭਿਰੀ ਮਾਭਿਰੀ ਮਾਭਿਰੀ ਮਾਭਿਰੀ
 ਮਾਭਿਰੀ ਮਾਭਿਰੀ ਮਾਭਿਰੀ ਮਾਭਿਰੀ
 ਮਾਭਿਰੀ ਮਾਭਿਰੀ ਮਾਭਿਰੀ ਮਾਭਿਰੀ
 ਮਾਭਿਰੀ ਮਾਭਿਰੀ ਮਾਭਿਰੀ ਮਾਭਿਰੀ
 ਮਾਭਿਰੀ ਮਾਭਿਰੀ ਮਾਭਿਰੀ ਮਾਭਿਰੀ

ਮਹਿਮਾਪਤ੍ਰ

ਤਾਂ ਘੰਟੇ ੧੭ ਜਨਵਰੀ ੧੯੭੨
 ਤੋਂ ਇਹ ਮਾਭਿਰੀ ਮਾਭਿਰੀ ਮਾਭਿਰੀ
 ਮਾਭਿਰੀ ਮਾਭਿਰੀ ਮਾਭਿਰੀ ਮਾਭਿਰੀ
 ਮਾਭਿਰੀ ਮਾਭਿਰੀ ਮਾਭਿਰੀ ਮਾਭਿਰੀ

ਗੁਰਦੇਵ - ਤੀ ਜੀਰੀ ਦੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਪੁਲਾਹੀਆਂ
 ਕਰ ਦੀ ਕੁਜੀ ਕਾਢੀ ਤਕੀਕਤ ਗਏ
 ਮਹਿਮਾਪਤਰ ਦੀ ਜਾਥੀ ਪੁਲਾਹੀ ਚੀ।
 ਗੁਮ ਕਾਢੀ ਤੀ ਜੀ ਜੀ ਪੁਲਾਹੀ ਤੀ।
 ਕਾਢੀ ਤਕੀਕਤ ਗਏ ਨੂੰ ਪੁਲਾਹੀ
 ਕੀਤੀ ਕਲਾਹੀ ਜਾਇਦੇ ਜਾ।
 ਮਹਿਮਾਪਤਰ ਤੂੰ ਪਿਲਾਹੀ ਜਾਨ ਕੀਤੀ ਤੀ ਪੁਲਾਹੀ
 ਤੇ ਕੁਝ ਪੁਲਾਹੀ ਜਾਨ ਤੇ।
 ਗੁਰਦੇਵ ਮੇਂ ਰਖੇ ਜਾ,
 ਮਹਿਮਾਪਤਰ ਤੇ ਗੁਰਦੇਵ ਤਕੀਕਤ ਗਏ ਦੀ
 ਪੁਲਾਹੀ ਜਾਥੀ।
 ਗੁਰਦੇਵ - ਪਿਲਾਹੀ ਕੋਰ (ਤਿਦਾਹੀ) ਕਾਢੀ ਜਾਨ
 ਪੁਲਾਹੀ ਪੁਲਾਹੀ ਤੇ ਪੁਲਾਹੀ ਗੁਰ ਜਿਥ ਪੁਲਾਹੀ ਗੋਰ
 ਤੇ ਤਿਦਾਹੀ ਤੇ ਜਾਨ ਤੇ ੧੭੫੯ ਦਿਨ ਤਕੀਕਤ ਗਏ
 ਤੇ ਜਾਨ ਤੇ ਦਿਲਾਹੀ।
 ਮਹਿਮਾਪਤਰ ਤਕੀਕਤ ਗਏ ਨੂੰ ਪੁਲਾਹੀ ਕੀਤੀ 'ਕੀਤ
 ਗਿਲਾਹੀ। ਕੋਲ ਰਖੇ ਜਾ।
 ਮਹਿਮਾਪਤਰ ਗੁਰਦੇਵ ਤਕੀਕਤ ਗਏ ਦਿਨ ਪੁਲਾਹੀ
 ਪੁਲਾਹੀ ਤੇ ਦਿਨ ਤਿਨ ਪੁਲਾਹੀ ਦਿਨੇ ਜਾ
 ਕਾਢੀ ਦੀ ਪਾਥੀ ਕੀ ਜਿਥ ਪਾਥੀ ਦਿਨੇ ਤੇ
 ਕਾਢੀ ਤਕੀਕਤ ਤੇ ਦਿਲਾਹੀ ਦਿਨ ਪੁਲਾਹੀ
 ਦੀ ਤਕੀਕਤ ਤੇ ਪੁਲਾਹੀ ਕੁਰ ਕੁਰ ਤੇ ਕੁਲਾਹੀ
 ਪਿਲਾਹੀ ਕੀ। ਤਕੀਕਤ ਪਾਥੀ ਤੇ ਦਿਲਾਹੀ
 ਦੀ ਦਿਲਾਹੀ ਕਾਢੀ ਕੀ, ਕਾਢੀ ਤੇ ਪੁਲਾਹੀ
 ਕੀ। ਪਾਥੀ ਤੇ ਪਾਥੀ ਦਿਨ ਕਾਢੀ ਤੇ
 ਪੁਲਾਹੀ ਪਾਥੀ ਪੁਲਾਹੀ ਕਾਢੀ ਕੀ। ਕੋਲ ਤਕੀਕਤ
 ਮਹਿਮਾਪਤਰ ਕੋਲ ਤੇ ਕਾਢੀ ਕਾਢੀ ਕਾਢੀ ਕਾਢੀ
 ਤਕੀਕਤ ਗਏ ਦੀ ਕਾਢੀ ਕਾਢੀ।
 ਕਾਢੀ ਤਕੀਕਤ ਗਏ ਤੇ ਦਿਲਾਹੀ ਕੀ ਤੇ
 ਦਿਨ ਤੇ ਕਾਢੀ ਕਾਢੀ (ਕਿਰਤ ਕਾਢੀ)
 ਪੁਲਾਹੀ ਕਾਢੀ ਕਾਢੀ ਕਾਢੀ ਕਾਢੀ ਕਾਢੀ

(3)

ਭੇਜਿਆ। ਇਕ ਦਿਨ ਕਮਾਨ ਦੇ ਮੁਖੀਆਂ
ਪੰਡਿਆਂ ਨਾਲ ਹੀਰੋਇਨ ਦੀ ਖੋਜ ਮਗਰੋਂ
ਫਿਰ ਪੈਂਦੀ। ਮੁਖੀਆਂ ਨੇ ਹੋਰੀ ਨੂੰ
ਬੁਝ ਮਾਂਗਿਆ ਸ਼ਬਦ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਪੁਰ
ਹੀਰੋਇਨ ਨੇ ਆਖਿਆ ਕਿ ਮੇਰੇ ਮਾਂਗੇ
ਮਾਂਗਿਆ ਕੁਝ ਸ਼ਬਦ ਪੁੱਤਰ ਆਖਿਆ
ਦੀ ਪੁੱਤੀ ਫਾਤਮਾ ਦੀ ਨਾਮ (ਕਿਉਂਕਿ ਕੁਝ ਨਾਮ
ਤਰ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਭਾਈ ਆਖਿਆ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸ ਨੂੰ
ਭੇਜੋਗੇ।

ਮੁਖੀਆਂ ਪਰ

ਗੁਰਦੇਵ ਨਾਮ ਦੇ ਦੋਸਤ ਦੀ ਭੇਜਿਆ

ਗੁਰਦੇਵ

ਇਹ ਮਾਂਗਿਆ ਸ਼ਬਦ ਕੀ ਪੰਡਿਆ
ਮਾਂਗੇ ਮੇਰੀ ਤੋਂ ਨਾ ਜਾਗੀ ਗਏ। ਇਸ
ਪੁਰ ਮੁਖੀਆਂ ਨਾਲ ਨਾ ਨੇ ਇਸ ਨਾਲ ਕੁਝ
ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਿਉਂਕਿ ਹੀਰੋਇਨ ਨੇ ਨਾ
ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਤੇ ਇਹ ਸੁਣਨ ਮਗਰੋਂ ਤੁਸੀਂ ਤੇ
ਕੁਝ ਕਰਨ ਨਾ ਤੁਸੀਂ ਦਿੱਤਾ। ਪਤੀ ਦ ਕਹਿ ਰਿਹਾ

ਮੁਖੀਆਂ ਪਰ

ਕੁਝ ਤੁਲ ਸੁਣੀਓ ਤੇ ਕਿਤਾਨ
ਜੀ ਮਤਿਗੁਰੂ ਮਾਤਰ ਨਾ ਹੋਵੇ ਜੀ ਦੀ ਮਤਿਗੁਰੂ
ਦਾਸ ਤੇ ਮੇਰੀ ਜਾਖੀ ਖੁਲਾਈ ਮਿਲਿ
ਘਾਘਤ ਕੁਝ ਹੋਵੇ।

ਮੁਖੀਆਂ ਪਰ

ਤੁਸੀਂ ਖੁਲਾ ਕਰੋ, ਮੈਂ ਖੁਲਾ ਨਾ
ਮੈਂ ਤੁਸੀਂ।

ਮੁਖੀਆਂ ਪਰ

ਜੇ ਇਹ ਸੁਣੀ ਦੀ ਨਾ ਜਾਗ
ਤੁਸੀਂ ਕਿ ਕਿਸ ਕਾਰਨ ਪਤੀ ਦੀ ਤੇਰੀ ਜੀ
ਮਤਿਗੁਰੂ ਮਾਤਰ ਨਾ ਹੋਵੇ ਜੀ

ਮੁਖੀਆਂ ਪਰ

NOTE:—The age entries should be recorded in words, and any change in such entries should be

ਜੀ ਅਤਿਨ੍ਹੁ ਭਾਗ ਭਾਗ ਜੀ ਦੇ ਹੋਰ ਸਪੁਰ
ਜਾ ਅਤਿਨ੍ਹੁ ਭਾਗ ਭਾਗ ਜੀ ਦੇ ਹੋਰ ਸਪੁਰ
ਦੇ ਹੋਰ ਸਪੁਰ ਜਾ

(1) ਅਤਿਨ੍ਹੁ ਭਾਗ ਭਾਗ ਜੀ ਦੇ
ਭਾਗ ਭਾਗ ਭਾਗ ਭਾਗ ਜੀ ਦੇ ਹੋਰ ਸਪੁਰ
ਅਤਿਨ੍ਹੁ ਭਾਗ ਭਾਗ ਜੀ ਦੇ ਹੋਰ ਸਪੁਰ
ਭਾਗ ਭਾਗ ਭਾਗ ਭਾਗ ਜੀ ਦੇ ਹੋਰ ਸਪੁਰ
ਜੀ ਦੇ ਹੋਰ ਸਪੁਰ ਜਾ

(2) ਜਗ ਜੀ ਦੇ ਹੋਰ ਸਪੁਰ
ਜਗ ਜੀ ਦੇ ਹੋਰ ਸਪੁਰ

(3) ਜਗ ਜੀ ਦੇ ਹੋਰ ਸਪੁਰ
ਜੀ ਦੇ ਹੋਰ ਸਪੁਰ
ਜਗ ਜੀ ਦੇ ਹੋਰ ਸਪੁਰ
ਜੀ ਦੇ ਹੋਰ ਸਪੁਰ

(4) ਜਗ ਜੀ ਦੇ ਹੋਰ ਸਪੁਰ
ਜੀ ਦੇ ਹੋਰ ਸਪੁਰ
ਜਗ ਜੀ ਦੇ ਹੋਰ ਸਪੁਰ
ਜੀ ਦੇ ਹੋਰ ਸਪੁਰ

ਅਤਿਨ੍ਹੁ

ਜਗ ਜੀ ਦੇ ਹੋਰ ਸਪੁਰ
ਜੀ ਦੇ ਹੋਰ ਸਪੁਰ

ਅਤਿਨ੍ਹੁ

ਜਗ ਜੀ ਦੇ ਹੋਰ ਸਪੁਰ
ਜੀ ਦੇ ਹੋਰ ਸਪੁਰ

ਅਤਿਨ੍ਹੁ

ਜਗ ਜੀ ਦੇ ਹੋਰ ਸਪੁਰ
ਜੀ ਦੇ ਹੋਰ ਸਪੁਰ

NOTE:—The age entries should be recorded in words, and any charge in such entries should be

ਜਗਤ

ਜਗਤੁ ਜੀ ਨੂੰ ਭਾਗ ਰਚਿਆ ਦਿਖ
ਘਾਟਿਆ ਗਿਆ ਪਤਿਯਾ -

- (1) - ਤੁਝੀ ਜੇਤ ਤੇ ਘਾਟਿਆ ਗਿਆ
- (2) - ਜਗਤੁ ਜੀ ਤੇ ਤੁਝੀ ਭੇਤ ਪਾਈ
ਜੇਤੀ ਤੇ ਵੇਦੀ ਤੀਰੇ ਦਿਤੇ ਜੇਤ।
- (3) - ਪਾਈ ਦੀ ਭਿਯਾਨੀ ਭੇਤ ਦੇਣ
ਦਿਖ ਘਾਟ ਦੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੀਰੇ ਦਿਤੇ
ਮੇਤ ਨੂੰ ਪਤਿਯਾ ਘਾਟਿ ਪਾਇਆ ਨੇ
ਦਿਖਾਤਾ ਰਾਗ ਦੀ ਦਿੱਤਾ ਪਤਾ ਰਾਗੀ
ਪਤਿਯਾ ਜੀ ਨੇ ਰਾਗੀ ਦੇ ਕੰਠੇ ਤੇ ਦਿਖਾਤਾ
ਰਾਗੇ ਪਾਈ ਭੇਤ ਦਿਤਾ।

ਜਗਤ

ਜਗਤ

ਜਗਤੁ ਜੇਤਿਰ ਜਿਯ ਜੀ ਤੇ ਕੰਠੇ
ਜਗਤੁ ਜਾਇਆ ਘਾਟ ਦੀ ਜਗਤ ਘਾਟੇ ਦੇ।

ਜਗਤ

ਜੇਤ ਪਤਿਯਾ ਜੀ ਨੇ ਜਾਗਤ ਪੁਕਾਰਿ
ਭਠਿਆ ਦਿਖ ਦੇਣ, ਭੇਤ ਜਾਇਆ ਕਾਇ ਤੇ
ਜਾਤ ਗੁਜਰੀ ਭਾਤ ਦਿਖ ਘਾਟ ਰਾਗੇ।
ਜਾਤ ਜੀ ਨੇ ਭਿਤ ਦਾ ਜਾਗਤੀ ਜੀ
ਜਾਤ ਜੀ ਤੇ ਕੰਠੇ ਜਾਈ ਪਾ ਪੀ ਜਿਯ
ਦੇ ਜਾਗਤ ਰਾਗ, ਜੇਤੁ ਘਾਟਾ ਜਾਗਤੁ
ਜੀ ਤੇ ਜਾਗਤੀ ਨੇ ਪਾ ਦੇ ਜਾਗਤ ਰਾਗ
ਜਾਗਤ ਦੇ ਰਾਗ ਕੰਠੇ ਪਾਇਆ ਦਿਤਾ
ਭਿਤ ਨੂੰ ਤੁਝੀ ਤੇ ਕੰਠੇ ਜਾਗਤੀ ਤੇ
ਜਿਯਾ।

ਜਗਤ

ਘਾਟ, ਤੁਝੀ ਤਿਰ ਦੀ ਜਾਗਤ ਪਤਿਯਾ
ਤੇਨ ਘਾਟੇ ਜਾਇਆ ਜੀ ਦੀ ਜਾਗਤੀ
ਘਾਟ ਤੇ ਰਾਗ ਦੀ ਕੰਠੇ ਰਾਗੀ।
ਜਾਗਤ ਦਿਖ ਦਾਠੇ ਜੇਤ ਪਾਇਆ
ਰਾਗੇ ਰਾਗ।

ਜਗਤ

ਕਪਾਸੀ ਦਿਖ ਮੇਰੇ ਰਾਗੇ
ਘਾਟਾ ਰਾਗ ਤੇ ਰਾਗੀ ਤੇ ਤੇਰੇ ਰਾਗੇ

ਪ੍ਰਸੰਨਮਾਤ੍ਰ ਘਰੇ ਰਿਹਾ ਘੀ/ ਦਿਵ ਦਿਵ
ਰਾਜਸੀਭੀ ਪਿਛਤਾ, ਜਤਿਭਾਤੁ ਤੇਰਾ ਘਰਾਟਾ
ਜੀ ਤੇ ਰਹ ਘਰਾਟਾ ਦਿਨ ਜਾਨਾ ਤੇ ਕੇ ਫਰਮਾਟ
ਕੀਤੀ/ ਜਤਿਭਾਤੁ ਜੀ ਰਿਹਾ ਬਿ ਰਿਖ ਦੇਵੇ ਜਿਥੇ
ਕਾ ਮਾਤਾ ਪੁਰਖ ਤੇ ਘਰਾਟਾ ਦੀ ਰਿਹਾ ਤੇ.

ਮਹਿਮਾਪਤ
ਗੁਰਗੋਰ

ਜਗਤੋਰ ਮਾਨੇ ਰਖੇ ਕੀ ਤੇ ਦਿਲਾ।
ਘਾਤ ਜਤਿਭਾਤੁ ਗੋਸ਼ਿਟ ਲਿਖਿ ਜੀ

ਪਾਸ ਕੀ ਘੋਰੇ ਘਰੇ ਕੁਝ ਕੁਝ ਪੁਰ
ਠੇ ਘਰਾਟਿਭਾਤੁ ਜਗ ਦੇਵ ਦਿਤਾ ਜੀ
ਦਰ ਦਿਲਾਭਾਤੁ ਕਰਕੇ ਰਿਹਾ ਬਿ ਤਾਠੇ
ਜਾਨੇ ਕੇਰਾ ਜਗਤ ਪੁਰਖ ਤੇ ਦਿਲਾ
ਜਗ ਦਿਲਾ

ਗੁਰਗੋਰ

ਕ ਦੇਰ ਜਤਿਭਾਤੁ ਜੀ ਤੇ ਪਹਿਲਾ
ਜੀ ਰਿਹਾ ਕਿ ਕੁ ਤੇਰੀ ਦਿਲਾਤਾ ਕਰਕੇ।
ਜਤਿਭਾਤੁ ਜੀ ਦਿਲੀ ਗੇਵੇ ਤੇ ਮੰਗੇਰੇਘ
ਜੀ ਰਿਹਾ ਕਿ ਤੇਰੀ ਕੁਝ ਤੇ ਪ੍ਰਸੰਨਮਾਤ੍ਰ
ਕਾਘਰਾਟੀ ਘਰਾਟਾ ਕੇ ਤੇ/ ਸਮਰਾਟੀ
ਜੀ ਕਰਕੇ।

ਮਹਿਮਾਪਤ
ਗੁਰਗੋਰ

ਕੇਰਾ ਕੀ ਤੇ ਦਿਲਾ।

ਦਿਵ ਜਤਿਭਾਤੁ ਜੀ ਜੀ ਕੇਰਾਟੀ
ਜਿਸਾ ਕੇ ਕੀਰ ਕਰ ਦਿਤਾ ਰਿਹਾ ਕੀ

ਮਹਿਮਾਪਤ

ਜਤਿਭਾਤੁ ਜਗ ਲਿਖਿ ਜੀ ਘਾਠੇ, ਕੀ
ਜੀ ਕੇਰਾਟੀ ਜਗ ਤੇ ਘਾਠੇ।

ਜਗਤਾਤ

ਕਰ, ਕੀ ਲਾਪਟੇ ਪਿਛ ਜੀ ਤੇ ਦਿਲਾ
ਜੀ ਰਿਹਾ ਦਿਵ ਕੇਰਾਟੀ ਤੇ ਜੀ ਕਰਾਟਾ
ਜਗ ਘਾਤ ਕਰ ਠੇ ਜਗ ਬਿ ਜੀ ਜਤਿਭਾਤੁ
ਜਗ ਲਿਖਿ ਜੀ ਕਾਠਾ ਦੀ ਜਾਕਾ ਦੀ ਦੇ
ਜਗਤਾਤ ਜਗ

ਮਹਿਮਾਪਤ

ਕੇਰਾ ਕੀ ਜਾਕਾਟੇ, ਕੁਝਿਭਾ
ਜੀ ਕੀ ਕੀ ਕੀ ਘਾਠੇ।

ਸਾਮ ਸਾਜ

ਜੇ, ਜੀ ਪਤਿਗੁਰੂ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਲਿਖ
ਨੇ ਭੁਭਾਂ ਮਾਂਗੇ ਪੜ੍ਹੇ ਤੇ ਬੇ ਸੁਰੀਰੇਆ ਪਾਠ
ਕੀਤੀਆਂ। ਉਹਨਾਂ ਸਿੰਘਾਂ ਦੇ ਦਿਹ ਦਿਹ ਘਰਾਣੀ
ਜੀ ਉਧਰ ਤੇ ਮਾਂ ਸਾਮ ਭੁਭ ਗਿਆ।

ਮਾਦੀ

ਉਹ ਤੇ ਸਾਮ ਜੀ ਵਿਸ਼ਾਖ ਸਿੰਘ
ਸੋਹਣਾ ਪਾਠਾਂ ੧੨ ਸਾਜ ਤੇ ਮੁਠਾ ਕੀ।
ਉਹ ਜੋ ਕੀ ਸੁਰੀਰੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕੀ
ਸੋਹਣਾ। ਉਹ ਵਿਸ਼ਾਖੇ ਤੇ ਕੀ ਕਥੂਰ ਕੀ
ਜਿ ਉਧਰ ਜੋ ਸੁਰੀਰੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

~~ਸਾਮ ਸਾਜ~~

ਸਾਮ ਸਾਜ

ਮਹਿਮਾਪਤ

ਘਰੇ ਭੁਭੀ ਘਰਾ ਜੀਤੀਆਰ ਤੇ
ਦੇਖਦੇ ਤੇਰੇ ਜੇ। ਉਹ ਦਿਹ ਪਤਿਗੁਰੂ ਭੁਭ
ਤੇ ਉਥੇ ਮਾਮਾ ਸੁਰੀਰੇ ਤੇ ਗਿਤਾ ਮਾਮਿਰਾ
ਤੇ। ਕਿ ਦਿਹ ਉਹ ਕਪੜੇ ਘਰੇ ਜੇ ਦਿਹ
ਮਿਥਾਏਆ ਮਾਠਪਾਤ ਦੀ ਰਾਗੀ ਜੋ ਘਰੇ
ਜੋਰ ਸਾਜ ਘਰੇ ਭੁਭੀਆ ਤੇ ਦਿਹਾ ਤੇ।

ਸਾਮ ਸਾਜ

ਤ ਸਾ, ਕਿ ਘਰ ਤੇ ਦਿਹ ਕੁਝ
ਤੇ ਜਿਥੀ ਭੁਭ ਸਾਭਾ, ਮਾਠੇਘ ਕੁਝ
ਪਾਸਾਮਾ ਪਾਇਆ ਤੇ ਦਿਹਾ ਤੇ ਉਹ
ਜੋ।

ਸੁਰੀਰੇ

ਮਾਮੀ ਤੇ ਸੁਰੇ ਦੇਖਦੇ ਤੇ ਜੀ
ਘਰੇ ਘਰ ਤੇਰੇ ਤੇ ਤੇ ਜੋਰਾ ਘਰੇ
ਜੋ ਜੀਆ ਕਰਨ ਤੇ ਉਹ ਕੁਝ। ਤੇ
ਘਰੇ ਤੇ ਦੇਖਦੇ ਜਿਥੇ ਜੇ ਮਾਮਰੀ
ਸਾਜ ਦੀ ਕੀ ਪਠਦਾ ਤੇ ਕੀਤੀ ਦਿਹ
ਮਿਥਾਏਆ ਤੇਰਾ ਰਾਗੀ ਜੋ ਘਰੇ
ਭੁਭੀਆ ਦਿਹਾ।

ਮਹਿਮਾਪਤ

ਉਹ ਮਿਥਾਏਆ ਕੁਝ ਤੇ ਜਿਥੇ
ਤੇ ਉਧਰੀ ਮਹਿਮਾਪਤ ਜਿਥੇ ਕੁਝ।

ਸੁਰੀਰੇ

ਵਿਸ਼ਾਖ ਸਿੰਘ ਕੁਝ ਤੇ ਉਹ ਮਿਥਾਏਆ
ਦੀ ਰਾਗੀ ਕਿਹੇ ਭੁਭੀ ਕੀ। ਕੀ ਵਿਸ਼ਾਖ
ਸਿੰਘ ਗਿਤਾ ਜੋਰਾ ਤੇ ਕੁਝ ਕੀਤੀ।

ਮਸਿਮਾਪਰ

ਘਰੇ ਤੁਸੀਂ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਜਮੀਰ ਬਿਲਾ
ਜਿੰਮ ਆਪਣੇ ਧਰਮ ਦਿਓ ਘਰੇ ਪਰਾ ਦੀ।
ਆਪਣੇ ਧਰਮ ਨੂੰ ਭਰੀ ਹੀ ਧਾਰਾ ਦੇ ਪਿਛਾ
ਕੁਝ ਧਰਮ ਨਹੀਂ ਹੀ ਚਾਹਿਦਾ। ਧਰਮ
ਨਹੀਂ ਹੀ ਲਿਖੀ ਲਿਖ ਦੀ। ਪੁਰ ਮਿਤਮੀ
ਨਹੀਂ ਹੀ ਦੇਖੇ ਸਮਾ ਜਪਾਟ ਹਰਿ ਦੀ।
ਹੋਰ ਸਮਾ ਧਰਮੀ ਸਮਾ ਭਰਮ ਦੀ
ਸਮਾ ਦੀ ਮੇਰੇ ਦਾਨ।

ਮਸੀਹ

ਮਸਿਮਾਪਰ

ਹੋਰ ਮਸਿਮਾਪਰ ਤੀ।
ਬਿਲਾ ਜਿੰਮ ਨਹੀਂ ਹੀ ਤੁਹਾਨੂੰ
ਜੁਮਾਨੀ ਦੇਖ ਕੇ ਸਮਾ ਕਦਾ ਹੀ ਸਮਾ
ਨਹੀਂ ਮੰਗੇਨਾਂ ਦਰਮਾ ਪੈਲਾ ਘਰਾ ਦੇਖ
ਕੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਾ ਬਿਲਾ।

ਮਸੀਹ

ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਨੂੰ ਸੰਘਰਸ਼ ਕਰਕੇ
ਕਰਕੇ ਲਿਖੀ, ਰਹੀ ਮਾਈ ਭੀਮਾ, ਹ
ਲਿਖ ਘਰੇ ਜੇ ਆਪ ਕਾ ਬਿਲਾ ਸੁਧਾ
ਮੀਮਾ ਹੈ, ਘਰਾ ਘਰਾ ਹੀ ਸੰਦਰ ਹੋਲਿ
ਕੇ ਆਪਣੇ ਧਰਮ ਜੇ ਰਹੇ ਹੋ, ਬਿਲਿਸਿ ਸਮਾ
ਕੀ ਕੋਈ ਧਰਮ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਲਿਖ ਕੇ ਕੋਈ ਹੈ।
ਮਾਈ ਕਾਹਿਨੀ, ਮੇਰੇ ਲਿਖ ਕੇ ਕੋਈ ਕੋਈ ਹੈ
ਭਿਲਾ ਤੇਰੇ ਪਰ ਲਿਖ ਧਰਮ ਕੀ ਦੇਖ
ਕਿ ਗੁਰੂ ਤੁਹਾ ਜਿੰਮ ਕਾ ਲਿਖਾਨੀ ਹੈ।
ਤੁਹਾ ਹੀ ਲਿਖ ਕੇ ਸਮਾ ਕੇ ਰਹੇ ਹੋ।

ਕਾਦਰ

ਮਸੀਹ

ਬਿਲਾ ਜਿੰਮ ਨੂੰ ਦਿਖਾਓ ਸਮਾ
ਧਰਮ ਕੇ, ਧਰਮ ਕੇ ਸਾਹਿਬ ਸਤਾ ਹੈ
ਕੋਈ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰੇ ਨਹੀਂ ਗੁਰੂ ਰਾਮ
ਲਿਖ ਕਾ ਲਿਖ ਨਹੀਂ ਗਾ।

ਬਿਲਾ ਜਿੰਮ

ਕੁਝ ਧਰਮ ਕੇ; ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬ ਕੇ ਕੁਝ
ਆਪ ਜੇ ਬਿਲਾ ਹੈ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬ ਕੇ
ਸਮਾ ਮੇਰੇ ਕੋਈ ਗਾ।

ਕਾਦਰ

ਮੇਰੇ ਹੀ ਪਤਾ ਦੀ ਕਾਦਰ, ਧਰਮ ਹੈ

ਦੇਰੀ ਗੁਰੂ - ਦੇਰੀ ਗੁਰੂ । ਆਰਿ ਘਰੇ ਕਾ
ਮੇ ਕਿ ਹੈ ਕਿ ਮੇ ਕੁਰਾ ਸੀ ॥ ਗੁਰੂ ਗਾਇਕੀ
ਦਾ ਲਿਖ ਸੀ ਤੇ ।

ਲਿਖਾਇ

ਘਰੇ ਗੁਰੇ ਦਿਹ, ਗਾਦਾ ਹੈ ਕੇਰੇ
ਕੇ ਕਹਿਲੇ ਸਨ, ਸਨ ਕਾ ਘਰੇ ਕੇ ।

ਗਾਦਾ

ਕੁਰੇ ਕੇ ਲਿਖੇ ਸਨਾ ਕਰੇ ਕਿ
ਮੇ ਕੇ ਲਿਖਾ ਲਿਖੇ ਸੀ ਲਿਖਾ ਕਰੇ
ਕੁਰੇ ਕਹਿਲੇ ਤੇ ਸਨਾ ਸੀ ।

ਲਿਖਾਇ

ਕਿ ਕੁਰੇ ਕਾ ਗਾਦਾ ਦੀ ਗਾਦੀ
ਸੀ ਕਰੇ ਕੇਰੇ ਕੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਲਿਖ
ਕੇ ਕਹਿ ਪਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਗਾਇਕੀ ਸੀ ।

ਗਾਦਾ

ਕਿਹਾ ਕਾ ਆਦਾ ਆਦੀ ਗਾਦਾ ਸੀ
ਪਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਗਾਇਕੀ ਸੀ ॥
ਲਿਖਾ ਲਿਖੇ ਸੀ ਲਿਖਾ ਸੀ ਸਨ
ਮੇ ਕਹਿਲੇ ਤੇ ਲਿਖੇ ^{ਕਹਿਲੇ} ਲਿਖੇ
ਪਰੇ ਲਿਖੇ ਸੀ ।
ਲਿਖਾ ਲਿਖੇ ਸੀ ਆਦਾ ਆਦੀ
ਪਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਗਾਇਕੀ ਸੀ ।
ਪਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਗਾਇਕੀ ਸੀ
ਪਾ ਸਤਿਗੁਰੂ
ਆਦਾ ਆਦੀ ਕੇਰੇ ਤੇ ਕਾਦੀ
ਲਿਖਾ ਲਿਖੇ ਸੀ ਆਦੀ ਕਹਿਲੇ
ਕਾਦੀ ਸੀ ਆਦਾ ਕਹਿਲੇ ਕਾਦੀ
ਕੇਰੇ ॥

ਪਾਸਾ ਕਾ ਕੁਰਾ ਕੀ ਪਾਸਾ ਕੇਰੇ ਤੇ ਕੇ

ਮਾਠੀ ਸੁਰੀ

ਮਾਠੀ ਤੇ ਜੀ ਕਾਦਾ, ਹਿਰ ਦੀ ਮੇਲ
ਜਾਇਆ ਕੁਝ ਪੁਸ਼ਪ ਦੇ ਪੁਸ਼ੀ ਲਿਖਾਈ ਤੇ ਪੁਸ਼ਪ
ਪੁਸ਼ਪ ਘੋਰੇ ਲਿਖਾਈ ਦੇ ਹੋ ਗਏ।

ਕਾਦਾ :

ਮੈਂ ਕੁਝ ਕੁ ਪਿਛੇ ਹੀ ਮਾਠੀ
ਜੀ ਦੇਖਣਾ ਗਈ। ਪੁਸ਼ਪ ਮਠਾਧਰ
ਜੀ ਪੁਸ਼ਪਧਰ ਕਰਕੇ, ਦੇਖੇ ਲਿਖੇ ਸੀਤਰੇ
ਕੇ ਜਾਪਤ ਦੇ ਕਰ ਕੁਝ ਕੇ ਮਠੇਧਰ ਘਾਟੀ

ਪੁਸ਼ਪ ਮਠਾਧਰ :

ਜਾ, ਜਾ ਤੇ ਤੇ ਘਾਟੀ ਜਿਹੇ ਪੁਸ਼ਪਧਰ
ਜੀ ਪੁਸ਼ਪ ਜੀ ਲਿਖੇ ਕੇ ਕੁਝ ਕੀ ਤੇ ਲਿਖੇ
ਕੇ ਕੋਲ ਕਾ ਮਿਤਰ ਸੀਮਾ ਤੇ ਕਾ ਮੈਂ ਲਿਖੇ
ਕਾਠੇ ਕੀ ਕੇ ਕੋਲੀ ਕੁਝ ਤੁਸੀਏ ਜੀ ਤੇ
ਲਿਖੇ ਮਿਤਰ ਤੀ ਕੇ ਕੁਝ ਕੁਝ ਕੇ ਮਾਠੀ
ਤੀ ਜਾਨ ਤੇ ਮਾਠੀ, ਮਾਠੀ ਕਾਠੀ
ਲਿਖੇ ਤੇ ਕੁਝ ਕੁਝ ਤੀ ਕਾਠੀ, ਕਾਠੀ
ਹਿਰ ਦੇ ਤੁਸੀਏ ਲਿਖੇ ਤੀ ਕਾਠੀ ਜਾ।

ਕਾਦਾ :

ਮੈਂ ਲਿਖੇ ਕੁਝ ਤੇ ਜਾ ਤੇ ਕੁਝ
ਜਾਇਆ ਕੇ ਕੁਝ ਮਾਠੀ ਕੇ ਕੀਏ ਕੀਏ।

ਪੁਸ਼ਪ ਮਠਾਧਰ :

ਕੁਝ ਕੇ ਕਾਠੀ ਕੁਝ ਕੇ ਕੀਏ
ਜੀ, ਪੁਸ਼ਪ ਮਾਠੀ ਕੀ ਕੁਝ ਜਾਇਆ ਤੇ ਜਾਇਆ
ਜਾਏ ਲਿਖਾਏ ਪੁਸ਼ਪਧਰ ਕਰਕੇ। ਜੇ ਤੁਸੀਏ ਪੁਸ਼ਪਧਰ
ਜਾਇਆ ਤੇ ਮਾਠੀ ਮਾਠੀ ਕਾਠੀ ਕਰਕੇ
ਜਾਇਆ ਲਿਖੇ ਲਿਖੇ ਲਿਖਾਏ ਕੁਝ ਤੇ ਪੁਸ਼ਪ
ਮਿਤਰੇ ਜਾ ਤੇ ਮਾਠੀ ਕੀ ਕਾਠੀ ਲਿਖੇ
ਕਿਸੇ ਤੁਸੀਏ ਦੀ ਪਾਠੀ ਕਰਕੇ ਜਾ।

ਜਾਨ :

ਜਾ ਲਿਖੇ ਤੁਸੀਏ ਮਾਠੀ ਕਾਠੀ
ਜਾਨ ਤੇ ਤੁਸੀਏ ਪਾਠੀ ਕਰਕੇ ਤੇ ਕੀ

ਤਹਾ ਕੂਕੇ ਆਪਣੇ ਗੁਰੂ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਮਨ ਦੇ ਮੇ
ਤੇ ਆਪਣੇ ਗੁਰੂ ਦੇ ਅਤੁਤੀ ਪਤਕਾਰ ਕਰੇ ਤਾ।

ਬਾਦਾ

ਇਸ ਕਾ ਗੁਰੂ ਤਾਪਣੇ ਘਾਟ ਪਾ
ਥੇ ਤੀ ਘਾਟ ਹੈ, ਉਹੀ ਤਪਤੀ ਰਾਜਾ ਤੇ ਹੈ

ਮਹਾਰਾਜੀ

ਤਾ ਬਰ, ਗੁਰੂ ਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੇਪਾ ਤੇ
ਇਸ ਨੇ ਗੁਰੂ ਨੇ ਇਕ ਘਾਟ ਕਰ ਦਿਤਾ
ਤੇ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਸਾਥੇ ਭਾਰਤ ਦੇ ਘਾਟਿੰਦੇ ਸੀ
ਤਾ। ਇਸ ਕਰਕੇ ਕੂਕੇ ਆਪਣੇ ਭਾਠਤੀ ਆਪਣੇ
ਤੀ ਭਾਨ ਚਾਤੇਂਦੇ ਤਾ।

ਪੁਰਖ ਅਭਰ

ਪਤਾ ਸੀ ਬਰ, ਇਸ ਨਿਪ ਲਿਖੀ
ਤੇ ਘਾਟੇ ਨੇ ਦੇਂਦੇ ਤਾ। ਇਸ ਨੂੰ ਅਖੀ ਘਾਟ
ਸੀ ਜਾਗਿਆ ਕੁਟਿਆ ਪਰ ਫਿਰ ਤੀ ਇਸੇ,
ਤੇ ਪੁਰਖ ਨਿਰਪਰਾ ਤੇ ਪਾ ਮਹਿਗੁਰੂ ਸੀ ਪਾ
ਮਹਿਗੁਰੂ ਸੀ।

ਬਾਦਾ

ਕੋ ਤੇ ਮੈਂ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਤਾਂ ਕਿ ਕਿਸੇ
ਕੂਕੇ ਆਪਣੇ ਪਾਤਕ ਹੋ ਚੁੱਕੇ ਹੋਏ ਤਾ, ਪਤਾ
ਇਸ ਤੀ ਕਿਤਾ ਤੇ ਬਰ ਬਰ ਗੁਰੂ ਸੀ।

ਇਸ ਤੋਂ ਸੰਤ ਦਰਿਆਜ ਲਿਖ ਦੀ ਕਹੀ
ਆਖੀ ਤਾਂ ਇਸ ਟਾਪਣੇ ਇਕ ਪਤਕਾਰ
ਆਖੀ ਤੇ। ਇਸ ਪਿੰਡੇ ਮਹਾਰਾਜਾ ਇਸ
ਮਹਾਰਾਜਾ ਨਿਰਾ ਭਰਕਾ ਮਹਾਰਾਜਾ ਆਪਣੇ ਘਾਟ
ਤੇ ਪੁਰਖਾ ਤੇ ਇਸ ਨੇ ਘਾਟਿੰਦੇ ਤੀ ਕਿਤਾ ਸੀ
"ਮੈਂ ਮਹਾਰਾਜਾ ਕਾ ਕਹੀ"

ਮਹਾਰਾਜੀ

ਬਰ, ਇਸ ਮਹਾਰਾਜਾ ਮਹਾਰਾਜੇ ਪਰਿਵਾਰ
ਤਾ ਮਹਿਗੁਰੂ ਤੇ, ਇਸ ਦੀ ਜਾਨ ਘਾਟਾ ਸੀ ਘਾਟੇ
ਤਸੂਰ।

ਬਾਦਾ

ਮਹਾਰਾਜੀ

ਤੁਹਾਡੀ ਕੋ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਤੁਹਾਡੇ ਪਾਤਕ
ਤੁਹਾਡੀ ਸੀ ਤਸੂਰ ਘਾਟਿ ਘਾਟਾ ਤਸੂਰ
ਤੇ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾ ਕਾ ਕਹੀ।

Date	ਮਿਤਰ	PARTICULARS	Lidger Folio ਯਾਨਾ ਪਥ	Rs.	P.	Rs.
				Amount ਰਕਮ	Total	

NamdhariLibrary@gmail.com

उपरी

संसार
विधि

पूजा सिद्ध हो सकती, बिना पदों के
नहीं। बसिरे उगड़ कर पदों के।
संसार में ही गहरा है। उ है।
(दक्षिण सिंधु गहरा है दायाँ दिशि
भीम उदिरां दिवलीया बगरे
उपरी होड़ी उर वे धरु के गहरा
उ उपरी है दिवलीया बगरे)

उपरी

है उर ही उर उं मेर बर उर
उप ही सिद्ध है कीर मज्जिं है।
गहरा है दिवलीया बगरे मज्जिं है।
मज्जिं है दिवलीया बगरे मज्जिं है।
मज्जिं है दिवलीया बगरे मज्जिं है।
मज्जिं है दिवलीया बगरे मज्जिं है।

मज्जिं

मज्जिं (मज्जिं मज्जिं है मज्जिं है)
मज्जिं मज्जिं मज्जिं मज्जिं मज्जिं
मज्जिं मज्जिं मज्जिं मज्जिं मज्जिं
मज्जिं मज्जिं मज्जिं मज्जिं मज्जिं
मज्जिं मज्जिं मज्जिं मज्जिं मज्जिं

मज्जिं

उपरी

उपरी है मज्जिं मज्जिं मज्जिं
मज्जिं मज्जिं मज्जिं मज्जिं मज्जिं
मज्जिं मज्जिं मज्जिं मज्जिं मज्जिं
मज्जिं मज्जिं मज्जिं मज्जिं मज्जिं
मज्जिं मज्जिं मज्जिं मज्जिं मज्जिं

ਅੰਗਰੇਜ਼ਾਂ ਦੇ ਦਿਹਾੜੇ ਨਾਮਧਾਰੀ ਦੀਆਂ
 ਫੌਜਾਂ ਨਾਲ ਲੜਾਈ ਹੋ ਰਹੀ ਸੀ

An artist's impression of Kukas being blown off at Malerkotla in 1872

ਸਤੀਦਾ ਨੂੰ ਤਪਾ ਦੀ ਸਲਾਹੀ

ਸਤੀਦਾ ਕੰਧੇ ਕਾਫੇ ਜਤਨੇਨ ਦਿਤ ਮਾਧਾ ਦੀਦਾਰ
 ਦੀ ਸਲਾਹੀ ਤੇ ਦਾਖੀ ਸੀ; ਜਤਿਨੁਰੁ ਕੀ ਮਨ ਪਾਇਆ ਤੀ
 ਦੀਦਾਰ ਦਿਤੇ ਜਾ ਤੇਰੇ ਬਾਨ। ਗੁਰੀ ਸਿੰਘ ਪਤ ਕੇ ਸਾਨਿ
 ਕੇ ਤੇ ਤਿਸੇ ਗੁਰਦਿ 'ਦਿਸਾ ਧਰਮ' ਤਾ ਪੁਰਖਾ ਗੁਰੀ ਸਿੰਘ ਕੇ
 ਤੀ ਕੇ ਜਾ ਤਿ ਦਿਤ ਸਨਾਤਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦੀ ਘਰਮਗਰਿਯਾ ਤੇ ਦਿਸਾ ਦੀਦਾਰ
 ਦਿਤੇ ਮਾਧਾ ਸਤਿਨੁਰੁ ਕੀ ਤੇ ਮਾਧਾ ਤੇ ਮਨ ਤੇ ਦਿਸਾ ਤੇ ਮਾਧਾ
 ਦੀ ਦਾਰ ਤਾ ਕੇਰੇ ਪੁਰ ਤੇ ਮਨੇ, ਸਨੇਤਨ ਤੇ ਦਿਸਾਤਨ ਤੇਰੇ ਕਰਿਯਾ
 ਸਤੁ ਕੀਤਾ।

ਗੁਰਮੁਖ ਸਿੰਘ

ਮਾਧਾ ਸੇਗਤ ਕੀ ਰਾਜ ਦਿਤ ਕਰਮਾਰ ਸੇ
 ਮਾਧਿਯਾ ਤੇ ਜੇ ਰੁਕਾ ਤੇਰੇ ਤਾਂ ਮਾਧਾ ਕਰੇ,

ਸਾਧ ਸੇਗਤ

ਰਾਜ ਕੀ ਕੀ ਕਰਿਯਾ ਕਰੇ ਤੇ। ਕੁਸੀ ਤੇ
 ਘਰੁਤ ਘਰਮਗਰੇ ਤੇਰੇ ਤੇ; ਸਾਧੀ ਸਾਨ ਗਰ ਰੇ
 ਸਤਿਨੁਰੁ ਕੀ ਕੁਸੀ ਕਰਾ ਕੇ।

ਗੁਰਮੁਖ ਸਿੰਘ

ਦੁਗਾਈ ਤੇ ਰੁਕਾ ਦੀ, ਸੇਤੁਰੁ ਤੇ ਗਿਯਾ
 ਦਿਤ ਦਿਗਤੇ। (ਕਿਰਮਗਰਿਯਾ ਕਰਿਯੇ ਤਾ ਗਰ ਤਾ
 ਮਾਧਿਯਾ ਤੇ ਕਰ ਰੁਕ ਗਿਯਾ)

ਮਾਧਾਗਾ

ਘਰਮਗਰਿ ਤਾ ਕਾਈ ਸਾਧਿਯਾ ਤੇਰੇ ਸਾਧੇ

ਗੁਰਮੁਖ ਸਿੰਘ

'ਤੇ ਕਰੇ ਜੇ ਤਿਸੇ ਗੁਰਦਿ' ਸੇ ਕੀ ਰਾਜ
 ਸਾਨ ਕੁਝ ਸਤਿਨੁਰੁ ਕੀ ਦੀ ਰਾਜ ਦਿਤ ਤੀ ਤੇ
 ਰਿਤਾ ਤੇ।

ਮਾਧਾਗਾ

'ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਮਾਧੇ ਮਾਧ' ਸਤਿਨੁਰੁ ਕੀ
 ਮਾਧਾ ਤੀ ਕੇਰਾ ਮਿਦਾ ਸੀਦ ਤੇ ਰੁਕਾ ਕੇ ਤਾ
 ਕਰਮਗਰੀ ਕੀਰ ਕੁਝ ਕੀ ਕਰ ਪਰਦਾ।

ਗੁਰਮੁਖ ਸਿੰਘ

ਕੇਰਾ ਕੀ ਕਾ ਕੀ ਕਰਾ ਤੇ ਤੇ ਦਿਤ
 ਕੀ ਮਾਧਾ ਤੀ ਕੀ ਤੀ ਤੇ ਕੇਰਾ ਕੀ
 ਤੀ ਦਿਤਾ ਕੁਝ ਸੀਨਾ ਕੇਰੇ ਕੀ।

ਮਾਮਤਾ/	ਕੋਰ ਭਾਈ ਜਾਗਿਅ ਤੁਹੀ ਪਾਧਰਫ ਤੁਹੀ ਰੀਤੀ।
ਮਹਿਲਾ ਲਿਖਿ	ਭਾਈ ਜਾਗਿਅ ਤੁਹੀ ਖੁਸ਼ ਕੇ ਗਲ ਕਰੋ ਦਿਨ ਗੁਰੂ ਦਾ ਪਾਠ ਤੇ, ਦਿਨ ਸਾਥੇ ਤੀ ਦੁਖਾ ਸੀ ਪੁਰਾਣੀ ਹੋਈ ਤੈ ਤੇ ਨਹਿਰੀ ਹੋਈ ਤੇ।
ਗੁਰਮੁਖ ਲਿਖਿ	ਮੈਂ ਪਿੰਡ ਫਠਵਾਤੀ ਦਾ ਸਿਧਰਥਾ ਤਾਂ ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਗੁਰਮੁਖ ਲਿਖਿ ਤੈ। ਮੈਂ ਪਾਠ ਕਰਨੇ ਪਾਸਰਾ ਤਾਹਨ ਗਿਲਾ ਜਾਂ
ਮਾਮਤਾ	ਮਾਮਤਾ ਤਾਹ ਦਿਤਾ ਭਿਓ।
ਗੁਰਮੁਖ ਲਿਖਿ	ਮਾਮਤਾ ਤਾਂ ਤਾਹ ਦਿਤਾ ਪਰ ਗਲ ਦਿਤਾ ਦਿਵ ਪਾਸਰਾ ਪਾਸਰਾ ਜਾਨ ਭੁਗਤ ਤੇ ਗਿਲਾ।
ਕੁਠੇਰ ਲਿਖਿ	ਭਾਈ ਜਾਗਿਅ ਬਗਲ ਕੀਤੀ ਕੀਤਾ, ਕਿਤੇ ਕਾਹ ਕੁਟਾਈ ਤਾਂ ਨਹੀ ਹੋਈ।
ਗੁਰਮੁਖ ਲਿਖਿ	ਮੈਂ ਤੀ ਦਕਤ ਨੂੰ ਦਿਗਰਸਿਲਾ ਨਹੀ ਤੇ ਪਾਠ ਕੁਟਾਈ ਤੀ ਦਿਗਰਸਿਲਾ ਕੀ। ਸੀਭਿਰ ਸਾਥੇ ਤੀ ਪਾਸਰਾ ਪਾਸਰਾ ਜਿਲਾ ਪਾਸਰਾ ਕੇ ਤੇ ਕਾਮ
ਮਾਮਤਾ ਲਿਖਿ	ਤੁਹੀ ਭੁਗਤੇ ਦਾ ਕਾਹਤ ਤੇ ਦਲਿਲਾ ਤੀ ਨਹੀ ਕਿਲਿਲ ਕਾਹਤ ਪਾਸਰਾ ਪਾਸਰਾ ਜਾਨ ਭੁਗਤ ਲਿਖਿ।
ਗੁਰਮੁਖ ਲਿਖਿ	ਮੈਂ ਭਾਈ ਦੀ ਰਜਨ ਨਹੀ ਜਾਂਕਿ ਦਿਵ ਪਾਸਰਾ ਪਾਸਰਾ ਦਿਵ ਪਾਸਰਾ ਕੇ ਮੇਰੇ ਯੋਗਰ ਤੇ ਭੁਗਤ ਪਾਸਰਾ ਪਾਸਰਾ ਕੇ ਦਿਲਾ ਜਾਨ ਤੇ ਪਾਸਰਾ ਕੀ ਭੇਦ ਯੋਗਾਂ ਕੀ।
ਦੇਵ ਲਿਖਿ	ਤੁਹੀ ਭਿਧਾਨੂੰ ਕੁਝ ਰਿਤਾਂ ਦਿਲ ਯਾਥੇ
ਗੁਰਮੁਖ ਲਿਖਿ	ਮੈਂ ਭਿਧਾਨੂੰ ਕਿਸਾਨੀ ਸਿਧ ਭਾਈ ਤੂੰ ਦਿਲ ਪਾਸਰਾ ਕੇ ਮੇਰੇ ਯੋਗਰ ਤੇ ਭਿਧਾਨਾ ਦਿਲ ਭਿਧਾਨਾ ਤੂੰ ਤੂੰ ਮੈਂ ਮੈਂ ਤੇਲ ਸਰਪਦੇ।

B:—The age entries should be recorded in words, and any charge in such entries should be
 ਦੇਵ ਲਿਖਿ. ਕੀ ਭਿਧਾਨ ਗਿਲਾ ਜੀ ਭਾਈ ਯੋਗਰ ਤੇ ਭਿਧਾਨ।

ਗੁਰਮਤਿ

ਮੈਂ ਤੇ ਮੇਰੇ ਤੇ ਕਿਹਾ ਜੀ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ
ਜਾਇਸੇ ਤੇ ਭਾਰ ਦੇ ਸਾਜੇ ਕਿਤੇ ਸਭ ਮਨ ਨਾ
ਜਾਵੇ, ਪਰ ਕਿਹਾ ਕਿਹਾ ਨਹੀਂ।

ਰਾਜਮਤਿ

ਫੇਰ ਵੀ ਰੇਲਿਆਂ।

ਗੁਰਮਤਿ

ਉਸੀ ਸਮੇਂ ਕਿਹਾ ਤੇ ਰੇਲਿਆਂ ਲਿਖ ਰਾ ਕੁ
ਜੀ। ਕਿ ਲਿਖਾ ਗਈ ਤੇ ਕੋਰ ਰਾ ਲਿਖਾ।

ਰਿਹਾ ਜਿਹਾ

ਗਾਨੇ ਤੇ ਕੀ ਫੇਰਾ ਕੀਤਾ ਤੁਹਾਡੇ ਸਾਥੇ ਹੀ।

ਗੁਰਮਤਿ

ਗਾਨੇ ਤੇ ਮੈਂ ਤੇ ਤਾਂ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਪਰ
ਜਿਸ ਮਾਤਰੇ ਤੇ ਘੋਰ ਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਕਰਨਾ
ਤੁਹਾਡੇ ਹੋ ਰਿਹਾ।

ਰਿਹਾ ਜਿਹਾ

ਤੇ ਫੇਰ।

ਗੁਰਮਤਿ

ਮੇਰੇ ਰੇਲਿਆਂ ਤੇ ਫਿਰ ਮੁਸਾਫਰਾਂ ਤੇ
ਘੋਰ ਤੇ ਗਾਓ ਰਿਹਾ। ਲਿਖ ਤੇ ਮੈਂ ਕੁਝ
ਘਰਾਣੇ ਤੇ ਕੀ ਕਰ ਜਾਇਆ। ਇਹ ਘੋਰ
ਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਕਰਨਾ ਹੀ ਕਰ ਨਹੀਂ ਲਿਖ ਤੇ
ਕੁਝ ਮੁਸਾਫਰਾਂ ਦੀ ਚੋਰ ਨਾ ਮੰਗੇ
ਗਾਨੇ ਰੱਖ ਰਿਹਾ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਗਾਨੇ ਮੁਸਾਫਰਾਂ
ਗਾਨੇ। ਅਸਲ ਕਰ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ।
ਇਹ ਮੰਗੇਗੇ ਦੀ ਕਰ ਹੈ। ਲਿਖ ਰੱਖ
ਗੇ ਤੇ ਸਾਥੇ ਸਾਥ ਮੰਗੇਗੇ ਰੱਖ ਲਿਖਾ
ਮੰਗੇਗੇ ਦੀ ਰਿਹਾ ਕਰ ਹੈ। ਲਿਖ ਕਰੇ
ਮੇਰੇ ਕੋਲੋਂ ਲਿਖ ਕੁਝ ਆਈ ਦੀ
ਖੋਰ ਲਿਖ ਤੇ ਮੁਸਾਫਰਾਂ ਦਾਖਲੇ।

ਗੁਰਮਤਿ

ਜਦੋਂ ਜੇਹੜੀ ਲਿਖਾ ਤੇ ਤਾਂ ਮੰਗੇਗੇ
ਦੀ ਗੁਜ਼ਾਰੀ ਤੇ ਕੁਝ ਲਿਖਾ ਹੈ, ਸਭ ਕਰ
ਘਰਾਣੇ ਦੀ ਹੈ, ਜਾਨੀ ਰਹੀ ਹੈ।
ਲਿਖ ਕੁਝ ਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਲਿਖ ਮੰਗੇਗੇ ਦੀ
ਗੁਜ਼ਾਰੀ ਤੇ ਸਭ ਕਰ ਜੀ ਕਰੇ। ਅਜੀ
ਮਾ ਕਰ ਰਹਿੰਦਾ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ, ਮਾਪਦਾ

⑤ ⑥

इस प्रकार के पुष्प विपणन

~~1/2/24~~

प्र. श्री ठाणिया ।

प्राप्त प्रमाण

ਸ੍ਰੀ ਮਾਤਾ ਜੀ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji Library

(2)

(3)

ਵਿਵਸਿਖ

ਜ. ਘਾਟਾ ਨੀ ਦਿਖ ਤਾਂ ਤੇ ਰੋਖ ਤੇ ਹੋ
ਤੀ ਹੋਇ ਤੇ ਦਿਖ ਕਰੇ ਕੋਈ ਨਾਤ
ਕਰਨ ਕਰਨ ਤੇ ਪਹਿਲੇ ਜਤਿਨੁ ਤੀ ਪਾਪ
ਮਰਨ ਕਰੀ ਕਰੀ। ॥ ਜਿਸ ਜਤਿਨੁ
ਜੀ ਤੇ ਹਰਮ ਦੀ ਦਿਤਸਾਹ ਕਰੇ।

(ਜ. ਸੀਰਾ ਲਿਖਿ ਜੀ ਜਟੇਸ ਤੇ ਜਾਣ ਤੇ ਤੇ
ਜੋਤੀ ਦੇਹ ਮਯੋ ਮਾਫਿਰ ਤੇ)।

ਜੀਰਾ ਲਿਖ

ਜਤਿਨੁ ਜੀ ਤੇ ਕਿਹ ਤੇ ਕਿ ਕਾਈ
ਮਯੋ ਜਾਨ ਨੀ ਮਾਫਿਰਾ ਤਕਿਨਾਹ
ਕਰਨ ਨ। ਜਾਂਤੀ ਹੋਏ ਜਤੁ ਭੀਰੋ ਜਾਏਨ।
ਜਿਸ ਜੀ ਜਾਂਤੀ ਹੋਏ, ਕਾਫੀ ਨੀ ਕਰੀ
ਕਾਫੀ।

ਦਿਵਸਿਖ

1. ਜੀਰਾ ਲਿਖ

ਮਨੀ ਜਤਿਨੁ ਜੀ ਪਾਪ ਮਰਨ
ਕਰ ਮਾਫੇ ਤਾਂ ਕਿ ਮਯੋ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਜੀ, ਜੁਲਮ
ਨੂੰ ਮਤਾ ਕਰਨ ਨ ਹਰਮ ਤੇ ਜਾਨੁ ਜਤਨੁ
ਤੋ, ਘਾਟਾ ਨੀ ਨ ਤੇ ਦਿਖਿ ਤੇ ਕਿ ਜੁਲਮ
ਨੂੰ ਕਰਨ ਤੇ ਕੇ ਰੋਖ ਕੇ ਰੁਪ ਕਰੇ ਕੋਈ
ਨੀ ਕਾਫੀ। ॥ ਜਿਸ ਜਿੰਦ ਦੀ ਗਰਬ
ਹਰਮ ਮਨ ਕਰ ਜਾਨ ਮਾਫਿਰਾ ਤੇ,
ਜਿਸ ਮੰਗਨੇ ਕਰਨ ਤੇ ਠੇਕ ਕੇ ਕੀ
ਦਿਖ ਜੀ ਵਿਲਿਖ ਮਯੋ ਤੇ ਜਾਤ ਤੇ
ਜੇਕੇ ਮਨ ਮੰਨਦ।
ਜੇਕੇ ਮਯੋ ਤੇ ਜੀ ਪਾਫੀ ਕੇ
ਪੁਰਾ ਪਰਮਾਨੁ।

ਜੇਕਾਦਾਰੀ

ਜ. ਪਾਧਿਕ ਜੀਤਿ ਦਿਖ ਗਏ ਦੀ
ਜੇਕਾਦਾਰੀ ਕਰਨ ਕਰੇ ਨੂੰ ਮੁਖਰਦਾਸ ਤੇ
ਜੀਰਾ ਤੇ ਦਿਖ ਤਾਂ, ਕੋਈ।

ਸ. ਤੀਰਥਿਨਿ

ਸੋਢੇ ਸਰਸਰ ਸਾਧਿਕਾ ਜੀ। ਸਾਡੀ ਸੁਖੀ ਹੀ
ਗਏ ਹੀ ਰੁਖਵਾਸੀ ਰਹੇ ਹੀ, ਗਏ ਹੀ ਰਾਤਰਾ
ਨੂੰ ਆਗਰ ਰਹੇ ਹੀ; (ਇ) ਤਾਂ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਸਰਸਰ
ਹੋ ਭਰਮਾਂ ਆਪਣੀ ਦਾਖਲੇ 'ਤੇ। ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ
ਹੋ ਭਰਮਾਂ ਹੀ ਸਾਡੀ ਖੁਸ਼ੇ ਹੀ। ਤਿੰਨ, ਸਿਖ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ
ਦੁਆਰਿਓਂ ਦਾਖਲੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਹੁਕਮਤ ਨੂੰ ਅਪਰਮਾਨ
ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵੇ ਦਿੱਤੇ ਹੀ। ਸਾਡੀ ਸਾਧਿਕਾ
ਸਾਡੀ ਸਿਖੀ ਦਰ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਸਰਸਰ ਹੀ
ਸਿਖਾਂ ਰਹੇ ਅਸੀਂ ਗੁਰਮਤ ਤਾਂ ਫਿਰ ਹੋ।

ਸੇਵਾਦਾਰੀ

ਅੰਤਿਮ ਸਭ ਹੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਤੇ ਗਏ
ਭੇਟ ਹੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਤੇ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਪਣੇ
ਦਾਖਲੇ ਸੁਖੀ ਰਿਹਾ ਹੋਏ।

ਸ. ਤੀਰਥਿਨਿ

ਤਾਂ ਹੀ (੭) ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਸੁਖੀ ਹੀ
ਸਿਖੀ ਹੀ ਸਾਡੀ ਸਿਖੀ ਦਰ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਸਰਸਰ
ਹੋ ਸਾਡੀ ਸਿਖੀ ਸੁਖੀ ਹੀ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਹੀ
ਕੋਰੀ ਨੂੰ ਕੁਝ ਰਾਹ ਦਿਖਾਇਆ ਸੀ। ਸੁਖੀ
ਅੰਗਰੇਜ਼ ਹੀ ਸਰਸਰ ਨੂੰ ਦਸ ਦਿੱਤਾ ਕਿ
ਅਸੀਂ ਤੇਰੇ ਭਾਗ ਨੂੰ ਸੁਖੀ ਰੱਖਦੇ, ਅਸੀਂ
ਆਪਣੇ ਤਾਂ ਤੇ ਤੁਸੀਂ ਦਾਖਲੇ ਦੇਣੀ ਤੇ।

ਸੇਵਾਦਾਰੀ

ਸਰਸਰ ਸਾਧਿਕਾ ~~ਸਾਧਿਕਾ~~ ਸੋਢੀ
ਤਿਆਰ ਹੀ ਸੁਖੀ ਹੀ ਆਪਣੀ ਦਾਖਲੇ ਸੁਖੀ
ਹੋ ਦਾਖਲੇ।

ਸ. ਤੀਰਥਿਨਿ

ਸਾਧ ਸੇਵਾਤ ਹੀ (ਦਿ) ਸੁਖੀ ਸਿਖੀ
ਸਿਖ ਸਿਖ ਹੋ ਸੁਖੀ ਹੀ ਆਪਣੀ ਦਾਖਲੇ, ਗਏ
ਸੁਖੀ ਹੀ ਸੁਖੀ ਦਾਖਲੇ ਸੁਖੀ ਹੀ ਦੇਣੀ ਤੇ
ਫਿਰ ਸੁਖੀ ਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਤੇ ਸਾਡੀ ਸਿਖੀ

ਜੇ ਮਨੋ ਕਰੈ ਦੇ ਕੁਝ ਹੋ ਸੇਖਾ ਦਾਸੇ ਗਾਉ।

ਜਿਸ ਨੂੰ ਜੀਵ ਤੇਲੁ ਦਾ ਗਾਉ।

ਕੋ ਕੋਈ ਕੋਝ ਜੇ ਪਾਠ ਦੇ ਕਰੀਓ ਜੀਵੀ

ਜਿਸ ਤਿਆਰ ਤੇ ਜਿਸ ਮਾਘ ਦੀ ਮੰਗਿ

ਦਾ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤ ਗੁਰਦਾਸ ਤੇ ਮਾਘ ਮਾਘੀ

ਮਾਘ ਮਾਘ ਜੇ ਕਾਢੀ ਮਾਘ

ਜਿਸ ਪੁਰਾਣਾ ਮਾਘ (ਮਾਘੀ)

ਮਾਘੀ ਮਾਘੀ ਜੀ ਕੁਝ ਹੋ ਕਰੇ

ਪੁਰੇ ਮਾਘੀ ਜੀ ਦੀ ਮੰਗ ਤੇ ਮੇਰੀ

ਕੁਝੀ ਹੋ ਦਿਓ ਪੁਰੀ ਹੋ ਕੀ।

ਮਾਘੀ ਤੇ ਮਾਘੀ ਮਾਘੀ ਪਾਠਿ ਰਹੇ

ਮਾਘ ਦੀ ਮਾਘ, ਮਾਘੀ ਮਾਘੀ ਮਾਘੀ

ਮਾਘੀ ਮਾਘੀ ਮਾਘੀ ਮਾਘੀ ਮਾਘੀ

ਤੇ ਮਾਘੀ ਮਾਘੀ ਮਾਘੀ

ਮਾਘੀ ਮਾਘੀ ਮਾਘੀ ਮਾਘੀ

ਮਾਘੀ ਮਾਘੀ ਮਾਘੀ ਮਾਘੀ

ਮਾਘੀ ਮਾਘੀ ਮਾਘੀ ਮਾਘੀ

ਮਾਘੀ ਮਾਘੀ ਮਾਘੀ ਮਾਘੀ

ਮਾਘੀ

ਮਾਘੀ ਮਾਘੀ ਮਾਘੀ ਮਾਘੀ

ਮਾਘੀ ਮਾਘੀ ਮਾਘੀ ਮਾਘੀ

ਮਾਘੀ ਮਾਘੀ ਮਾਘੀ ਮਾਘੀ

ਮਾਘੀ ਮਾਘੀ ਮਾਘੀ ਮਾਘੀ

ਮਾਘੀ ਮਾਘੀ ਮਾਘੀ ਮਾਘੀ

ਮਾਘੀ ਮਾਘੀ ਮਾਘੀ ਮਾਘੀ

ਮਾਘੀ ਮਾਘੀ ਮਾਘੀ ਮਾਘੀ

ਮਾਘੀ

ਮਾਘੀ

(ਘਰਨਾ ਨੂੰ ਸੋਧ ਦੇ ਨਰੇ ਜੀਰੀ ਸਿਧਾ ਪਾਏ
ਕੋਟੇ ਦੇ ਮੇਰਾ ਦਿਨ ਪੁਰਾ ਤੇ ਗਹਿਣਾ ਦੇ ਗਿਰਾ)

੨੭ ਜਾਨਕੀ ਜਾਨਕੀ ਦੇਵੀ ਦਾ ਪਰਿਵਾਰ
ਜੀਵੇ ਤੇ ਸਭ ਲਿਖ ਗਿਰਾਨਾ ਦੀਆਂ ਸਭ
ਤੋਪਾ ਕੀਤੀਆਂ ਤੋਪੀਆਂ ਸੋ। ਕਾਦਰ (ਤੋਪੀ
ਕਾਦਰ ਨੂੰ ਲਿਖਾਏ ਤੇ ਤੁਰਾ ਦਿਤ ਤੋਪਾ
ਚਲਾਏ ਦਾ।

ਜੀ ਜੀਰੀ

੨੮ ਕਾਦਰ ਤੋਪਾ ਤੁਰਾ ਕੁਠਾ ਤੋ, ਤੋਪੀ
ਜਾਨਕੀ ਕੁਠੀ ਤੋ। ਤੇ ਤੁਰਾ ਤੋ ਤੋਪੀ ਤੋਪਾ
ਤੇ ਜਾਨਕੀ ਪੜ੍ਹਾ ਤਾਂ।

ਕਾਦਰ

ਤੋਪੀ ਤੋਪਾ ਚਲਾਏ ਕਾਦਰ ਤੁਰਾ ਦਿਤਾ
ਤੋ, ਜਾ ਤੋਪੀ ਚਲੀ।

੨੯ ਤੁਰਾ ਤੋਪੀ ਨੂੰ ਦਿਖਾਏ ਕੀਤਾ
ਤੋਪਾ ਚਲਾਏ ਕਾਦਰ।

੩੦ ਤੋਪੀ ਤੋਪੀ ਚਲੀ। ਦਿਤ ਤੁਰਾ
ਦਿਤ ਤੋ ਤੋਪੀ ਤੋਪੀ ਚਲੀ।

ਕਾਦਰ ਚਲਾ ਤੇ ਕੋਟਾ ਤੋ। ਤੋਪੀ ਜਾਨਕੀ
ਤੋਪੇ ਪੜ੍ਹਾਏ ਤਾਂ, ਤੇ ਮਾਪ ਕੁਝ ਕੀ ਮੇਰੇ
ਕੋਟੇ ਤੋ। ਜੀਰੀ ਤੋਪੇ ਜਾਨਕੀ।

ਤੋਪੀ

ਜੀਰੀ ਜਾਨਕੀ ਤਾਂ ਤੇ ਜਾਨਕੀ ਤੋਪਾ
ਤੋਰ ਕੇ ਦਿਖੇ ਜਿਹਾਨੇ ਤਾਂ ਤੇ ਜਾਨਕੀ
ਜੀਰੀ ਜਾਨਕੀ ਦਿਤਾ ਜਾ ਜਾਨਕੀ।

ਕਾਦਰ

ਜੀਰੀ

ਮਾਪ ਤੋਪੇ ਕੀਤੀ ਜੀਰੀ ਚਲੀਆਂ

ਤੇਰੇ ਜਿਹਾ ਤੋਪਾ ਦਿਖਾਏ ਦਿਤ ਮਾਪ ਤੇ

ਜੀਰੀ ਜੀਰੀ ਤੇ ਤੋਪੀ ਜਾਨਕੀ ਜੀਰੀ ਤੋ।

ਕਾਦਰ

ਜੀਰੀ

ਜੀਰੀ ਜਿਹਾ ਕੁਝ ਜੀਰੀ ਕੋਟੇ ਤੋਪੀ ਚਲੀ।

ਕਾਦਰ ਛਾਡੀ ਦਿਤਾ ਜੀਰੀ ਜਾਨਕੀ ਪਾਏ ਜਾ ਜੀਰੀ।

ਬਾਦਰ
ਸ੍ਰੀ ਗਿਆਨਿ

ਪਰ ਤੇ ਜਾਨਾ ਕਿਹਾ ਬਾਦਰ ਤੇ ਤੇ ਦਰ
ਤੁਪਰੀ ਤੇਪ ਰਚਿ।
ਤੁਪ ਤੇ ਰਹਿ ਤੇ ਜੀ ਰਹੇ ਜੀ। ਤਸਿ ਤੁ
(ਦਾ ਜਾ ਰਹੇ ਰਿ ਮਾਦੀ ਤੇ ਰੁਪਾ ਰੇ ਰਾਜ ਪੀਰ
ਤੇ ਰੇ ਜ। ਪੁਰਾ ਤੇ ਮਾਦਾ ਰਹਿਲੇ ਤੇ ਰੁਪਾ
ਤੇ ਪਤਾ ਰਾਪਤੇ ਮਾਦੀ ਜੀ ਪਤਿਗੁਰੂ ਤੇ ਰੁਪਾ
ਜੀ ਰੇ ਰੁਪਾ ਰਾਜ ਪੀਰ ਤੇ ਰੇ ਜ। ਮਾਦੀ ਤੇ
ਰੇ ਰੀ ਪਰਾਤਾ ਤੇ ਰੁਪਾ ਰਾਜ ਤੇ ਰਿਪ ਰਹੇ
ਤੇ ਰੀ ਤੇਪ ਜੀ ਰਹੀ। ਪਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਰੇ ਰੁਪਾ ਰਾਜ
ਜੀ ਤੇ ਰੀ ਤੇਪ ਰਹੇ ਜੀ।

ਬਾਦਰ
ਸ੍ਰੀ ਗਿਆਨਿ
ਬਾਦਰ
ਸ੍ਰੀ ਗਿਆਨਿ

ਦਿਖ ਰਹੇ ਰਹੇ ਜੀ ਤੇਪ।
ਮੇ ਬਾਦਰ ਰਿਪ ਰੇ ਰੇ ਰੇ ਪਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਰੇ ਰੁਪਾ ਰੇ
ਮਾਪ ਰੇ ਪਤਿਗੁਰੂ ਰਹੇ ਰੁਪਾ ਰੇ ਰੇ ਰਾ।
ਜੇ ਰਿਪ ਰੇ ਰੇ ਰੇ ਪਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਰੇ ਰੁਪਾ।
(ਦੀ ਜੀ ਗਿਆਨਿ ਜੇ ਮਾਦਾ ਰਾ ਮੇ ਰਿਪ। ਤੇ
ਰੇ ਰੀ ਰਿਪ ਰੇ ਰਾ ਰਾ ਰਾ ਰਾ।
'ਜੇ ਰੇ ਰੇ ਰੇ ਰਿਪ, ਰਿਪੀ ਮਾਦਾ' ਤੇ
ਰਾਦਰ ਜੇ ਰੇ ਰੀ ਮਾਦਾ ਰਿਪ ਰਿਪ ਰਿਪ ਰਿਪ
ਰਾ ਮਾਦਾ ਰਾ ਤੇਪ ਰੇ ਰੇ ਰੇ ਰੇ।
ਤੁਪਰੀ ਜੇ ਤੇਪ ਰਹਿਲੇ ਰਾਪਤੇ ਰਿਪਾ ਰੇ ਰੇ।
ਤੇ ਰੇ ਤੇ ਤੇਪ ਰਾ ਰੇ ਰੀ ਪਤਿਗੁਰੂ।
(ਰਿਪ ਰਿਪ ਰੇ ਰੇ ਰੇ ਰੇ ਰੇ ਰੇ ਰੇ ਮਾਦਾ
ਰਾਦੀ ਰਾ ਰਿਪੇ ਰੇ। ਰਿਪ ਰਾ ਰਾ ਰੇ ਰੀ ਰੁਪਾ
ਤੇ ਰੇ ਰਾ ਰਾ ਰੀ ਰਿਪ ਰੇ ਰੀ।

ਬਾਦਰ
ਤੁਪਰੀ

ਰੁਪਾ

ਜਾ ਰੇ ਰੇ ਰੇ ਰਿਪ ਰਿਪ ਮਾਦਾ ਰਾਦੀ
ਰੀ ਰਾਦਾ ਰਿਪ ਰੇ ਮਾਦਾ ਰਾਦੀ ਰਾਦੀ ਰਾ।
ਰਾਦੀ ਰੇ ਰੇ ਰਾ ਰੇ ਰਾਦੀ ਰਿਪ।
ਰੁਪਾ ਰੇ ਰੇ ਰਿਪ ਮਾਦਾ ਰਾਦੀ ਰਾਦੀ।
ਰਾਦੀ ਰਾ ਰੇ ਰਿਪ ਰਾਦੀ ਰੇ ਰਾ ਰੇ ਰਿਪ।

五

2

2

अपने बेटे का नाम

ਮਰਦਾਨੀ ਜੀਹ ਲਿਖਤੀ ਸਕਰੀ ਦਾਸੇ ਤੇ ਮਾਪੇ
ਸਾਹੇ ਸਭ ਤੋਂ ਸੰਘਰਸ਼ ਕਰਦਿਆਂ ਬੈਠੇ ਹੋਏ ਸਨ।
ਲਿਖਤੀ, ਮਾਪੇ, ਘਰੇਲੂ ਆਦਿ ਦੇ ਕਥਾਈ, ਘਰੇਲੂ ਤੋਂ ਮਾਪੇ
ਤੇ, ਸ਼ਹਿਦਾ ਤੋਂ ਕੁਝ ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ ਮਿਲਾਏ ਜਾਣਾ ਮਗਰ
ਕਰ ਦਿਤਾ ਕਿ ਕੁਝ ਮਾਜ਼ੀ ਰਾਹੀਂ ਜਾਤੋਂ ਗਏ ਮਾਜ਼ੀ
ਨਹੀਂ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ। ਤੇਹਾ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਘਰੇਲੂ ਆਪਾਂ ਰਹਿਣ ਨਹੀਂ
ਦੇਣਾ। ਇਹ ਸਾਡਾ ਪੁਰਾਣਾ ਸੰਘਰਸ਼ ਮਾਤਾ ਲਿਖਤੀ ਸੰਘਰਸ਼ ਤੇ
ਘਰੇ ਪੁਰ ਦਿਤਾ ਹੈ। ਇਹੋ ਕਾਮ ਦਾਸੇ ਮਾਜ਼ੀ ਮਾਜ਼ੀ ਸੰਘਰਸ਼
ਸਾਡਾ ਕਾਮ ਪੁਰ ਤੋਂ ਲਿਆ ਹੈ। ਤੇਹਾ ਪੁਰੀਦੀਆਂ ਦੇਣ ਦਾਸਾ ਕਾਮ
ਘਾਟੀ ਰਹਿ ਲਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਕਰਕੇ ਘਰੇਲੂ ਲਿਖਤੀ, ਲਿਖਤੀ ਤੇ ਕਥਾ
ਦਿਤਾ ਦਾਸੇ (ਕਥਾ ਕਰਾ ਹੈ, ਘਰੇਲੂ ਮਾਪੇ ਪਿੰਡ ਨਾਨਾ ਤੋਂ
ਭੀ ਘਾਟੀ ਘਾਟੀ ਸਾਡਾ ਕਾਮ ਪੁਰ ਹੈ। ਜ. ਜੀਹ ਲਿਖਤੀ ਤੇ
ਇਹ ਘਰੇਲੂ ਕਰਕੇ ਕੇ ਘਰੇਲੂ ਕੇ ਕਰਦਿਆਂ ਉਠਕੇ ਕਰਕੇ ਘਰੇਲੂ
ਕਰਕੇ ਕਰਕੇ। ਪੁਰਾਣਾ ਜਾਨਾ ਤੋਂ ਜਾਨਾ ਕਾਮੀ ਤੇ ਕਿਤਾ ਕਿ ਕਰਕੇ
ਕਾ ਰੋਂ ਤੇ ਉਠਕੇ ਤੋਂ ਕੁਝ ਕਾ ਮਾਪਣਾ। ਘਾਟੀ ਮਾਜ਼ੀ
ਵੀਹ ਲਿਖਤੀ ਪੁਰਾਣੇ ਤੋਂ ਕਾਮ ਮਾਜ਼ੀਆ, ਮਾਤਾ ਦਿੰਦੇ ਕੋਲ ਤੇ ਮਾਤਾ
ਕਾਮ ਕੋਲ ਨਹੀਂ ਤੁਰਕੇ ਸਾਡਾ ਕਰਕੇ ਤੋਂ ਲਿਆ ਰਹਿੰਦਾ। ਜ. ਜੀਹ ਲਿਖਤੀ
ਨਹੀਂ ਤੇ ਲਿਖਤੀ ਤੋਂ ਕੁਝ ਕੀਤਾ ਕਿ ਜਾਨੇ ਤੀ ਕਾਮ ਕੋਲ ਕਰਕੇ
ਕੇ ਮਾਤਾ ਕਾਮ ਕੇ ਉਠੀ ਉਠੀ ਕੇ ਕਾਮੇ ਕੋਲ ਤੇ ਕੇ
ਪੁਰਾਣਾ ਤੋਂ ਮਾਪੇ ਮਾਪੇ ਕੀਤਾ ਪੁਰਾਣੀ ਲਿਖਤੀ ਕਰਕੇ ਕੇ ਕਾਮ
ਸਾਡਾ ਕੀ ਕਾਮ ਕਰਕੇ, ਤੇ ਕਰਕੇ, ਘਰੇਲੂ ਲਿਖਤੀ ਤੋਂ
ਦੀ ਇਹ ਕਰਕੇ ਤੋਂ ਘਰੇਲੂ ਲਿਖਤੀ ਸਾਡਾ ਤੇ ਕੋਲ ਕੇ ਕੇ ਕੇ
ਕਾਮ ਇਹ ਕਰਕੇ, ਕਾਮ ਕਾਮ ਪੁਰਾਣਾ ਕਾਮੇ ਕੇ ਕਾਮੇ ਤੀ ਕਾਮ ਕੇ
ਕਾਮ ਤੇ ਇਹ ਕਰਕੇ ਕਾਮੇ ਕੇ ਕੇ ਮਾਪੇ ਕਾ ਕਾਮ
ਕੇ ਕੇ ਕੇ ਕੇ ਕੇ ਕਾਮ, ਕਰਕੇ ਕੀ ਕੇ ਕਾਮੀ ਕੀ ਕੇ ਕੇ
ਕੇ ਕੀ ਕੀ। ਜਾਨੇ ਤੀ ਕਾਮ ਕੇ ਕਾਮ ਕਿ ਕੇ ਕੇ ਕੇ ਕੇ ਕੇ
ਕੀ ਕੀ ਇਹ ਕੀ ਕਰਕੇ ਕਾਮੇ ਮਾਜ਼ੀ ਤੇ ਪੁਰਾਣਾ
ਇਹ ਕੀ ਕੀ ਕਰਕੇ ਕਰਕੇ ਤੇ ਕੇ ਕਾਮ ਕਿ

दण्ड वे भेदे न पलाय ।
 बादल ते जं बरि वे विप्रा सिं
 वे नरे नरन इबाही ठं विप्रा सिं
 श्री रे पाप न राखी वप वे पबन हँही रे बादल
 ते बादल सी राखी वप वे पबन हँही रे बादल
 ते बरि ल नरा वि पंन पणि नु गम सिं श्री
 पंन पणि नु गम सिं श्री । बादल ते ही रे वप
 रिग पंन पणि नु गम सिं श्री । विप देते बादल
 ही मा दान विवद ही वर के नोही ठं बादल रे
 पपा जीमा रे विप्रा सिं श्री सीमा यांन उरदा नर

Date _____
Page _____

ਕੁਝ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਤੇ ਕਾਦਰ ਦੀ ਸ਼ਾਇਦ ਘਰਾਣੀ / 1
ਕਿਸੇ ਸਿੰਘ ਦੀ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਦ ਬਰਦਿਸ਼ਾ ।

ਜਾ ਰਿਹਾ ਪੁਰਖੀਰ ਸਿੰਘਾਂ ਨੇ ਤੁਸੀਂ ਤੁਸੀਂ
ਕਰ ਰਿਹਾ ~~ਪਤੀ~~ ਪਤੀ ਦੀਆਂ ਪਾਈਆਂ / 1 ਦੀ ਪਤੀ ਪਤੀ
ਗਲ ਸਿੰਘ ਦੀ ਨੇ ਦਿਸਾ ਖੁਸ਼ੀ ਦ ~~ਨੂੰ~~ ਤੇ ਕੋ ਪੁਰਖੀਰ ਦੇ
ਜਾ ਰਿਹੇ ਮੇਰੇ ਤੇ ਕਰ ਬਤਸਤੀ ਕਰ ਦਿਸਾ ਦੀ ਤੇਰੇ ਤੇ
ਸਿੰਘ ਪੁਰਖੇ ਕਾਇਰੇ ਰਹਿੰਦੇ ਜਾਨ ।

ਕੁਝ ਮੇਰੇ ਕਾ ਗੁਰਾਂ ਨੇ ਕਹਿੰਦਾ
ਜਾਨ ਕਾਦੀ ਕੁਰਾਨਾਂ ਦੇ ।
ਜਾਨਾਂ ਤੇਰੇ ਪੁਰਖੇ ਕੁਟ ਕੁਟ ਘਰਾਣਾ
ਗੁਰੇ ਕਾਨਾ ਜਾਨ ਜੋਪ ਦੇ ।

ਤੁਹਾ ਜਾਨ ਜਾਨ ਮੇਰੇ ਤੇਰੇ ਸਿੰਘਾਂ ਪੁਰਖੀਰ
ਪੁਖੀ ਪੁਖੀ ਤੇਰੇ ਤੇ ਦਿਸ ਕਾਇਰੇ ਜਾਨ
ਜੋਗੀ ਕਾਦਰ ਜੋਗੀ ਦਿਸ ਦੇਸੇ ਦਿਸ ਮਾਇਆ
ਪਤੀ ਦੇ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਕਾਦਰ, ਜਾਨ ਕੇਰੇ ਮਾਜਾ
ਤੇ ਪੁਰਖੇ ਤੇਰਿਆ ਦੀ ਜੋਗੀ ਦੇ ਪਿਛਾਧ ਦਿਸ ਗੁਰੂਆ
ਦੀ ~~ਜਾਨ~~ ਕਾਨਾ ਜੋਗੀ ਪਤੀ ਨੂੰ ਰਹਿੰਦਾ
ਕਰ ਮਾਇਆ ਤੇਰਿਆ ਦੀ, ਤੇ ਮਾਇਆ ਪਤੀ
ਦਿਸ ਦਿਸ ਪੁਰਖੇ ਸਿੰਘਾਂ ਰਹਿ ਰਹੀ ਕਾਇਆ ।
ਜੁਗਤ ਕਾਦਰੇ ਦਿਸ ਦੀਸ ਤੇ ਮਾਨ
ਕਰੇ ਤੇ, ਮੈਂ ਮਾਇਆ ਦੀਸ ਜੋਪ
ਜੋਪ ਤੇ ਤੇਰੇ ਜਾਨਾਂ ਕਾਇਰੇ
ਤੇ ਮੇਰੇ ਨੂੰ ਕਾਦਰ ਕਾਇਰੇ ਪਾਉਂਦੇ ਰਹੇ ਜਾਨ

ਜਾ ਰਿਹਾ ਗਲ ਸਿੰਘ ਦੀ ਦੇ ਪਤੀ ਮਾਨ ਦੀ
ਤੇ ਦੇਸੇ ਕਾਨਾ ਕੁਝ ਕੇ ਸਿੰਘਾਂ ਨੇ ਤੁਸੀਂ ਤੁਸੀਂ ਕੇ ਕਾ ਮੁਖੀਰ ਦੀ
ਮਾ ਜਾਨੀ ਕਾਦਰੇ, ਜੁਗਤੀ ਦੇ ਪਿਛਾਧ ਨੂੰ ਤੇਰੇ ਕਾਦਰੇ
ਤੇਰੇ ਮਾਨੇ ਕਾਦਰੇ ਕਾਦਰੇ ਦਿਸ ਕੁਝ ਤੇ ਮਾਨੇ ਤੇ ਕੇ
ਕਾਦਰੇ ਤੇ ਕੇ ਪਤੀ ਦੀਆਂ ਪਤੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ । ਦਿਸ
ਕੇ ਮਾਜਾ ਕੀਤੀ ਕਾਦਰੇ ਮਾਨੀ ਤੇਰੇ ਗਲ ਸਿੰਘਾਂ
ਗਲ ਸਿੰਘ ਦੀ ਨੇ ਮਾਇਆ ਕਰਤ ਪੰਚ ਪੁਰਖ
ਕੀਤ ਦਿਸ ਦਿਸ ਤੇਰੇ ਕਾਦਰੇ ਕਾਦਰੇ ।

Date	PARTICULARS	Folio	Amount	Total
			Rs.	Rs.
			P.	

ਕਿਸੇ ਹਿੱਸੇ ਪਤੀ ਨਹੀਂ ਸਨ ਪੁਰਾਣੇ ਕਹਿੰਦੇ ਸਨ
 ਕਿ ਪਾਣੀਆਂ ਤੋਂ ਤੀ ਕੁਝੀ ਤਾਂ, ਸਾਬਾਨ ਤਾਂ ॥ (੧)
 ਪੁਰਾਣੇ ਪਾਣੀਆਂ ਤੀਸੇ ਹਿੱਸੇ ਤੀ ਤੇ ਕਾਦਰ ਨੂੰ ਸੰਘਰਸ਼
 ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕਿ ਪੁਰਾਣੇ ਪਾਣੀਆਂ ਦਿੱਤਾ ਪੁਤਰ। ਦਿੱਤੇ ਸਾਥ
 ਸਾਥ ਦਿੱਤਾ ਸੰਤਿਕਾਰੀ ਤਾਂ ਸਾਥ ਤੇ ਤੇ ਦਿੱਤੇ ਤੇਰੇ ਹੁਕਮ ਤਾਂ।
 ਪੁਰਾਣੇ ਪਾਣੀਆਂ ਪਤਿਕਾਰੀ ਤਾਂ ਹੁਕਮ ਤੇਰੇ ਹੁਕਮ ਤੇਰੇ ਹੁਕਮ
 ਤੇਰੇ ਹੁਕਮ ਤੀਸੇ। ਦਿੱਤੇ ਪਾਣੀ ਪਤਿਕਾਰੀ ਤੇ ਹੁਕਮ ਤਾਂ
 ਤੀ ਪਾਣੀ ਤਾਂ ਤੇਰੇ ਹੁਕਮ ਤਾਂ ਪਾਣੀ ਦਿੱਤੇ ਤੇ ਪਾਣੀ।
 ਪਾਣੀ ਦਿੱਤੇ ਪਾਣੀ ਤੇ ਹੁਕਮ ਤੀ ਹੁਕਮੀ ਤੀਸੇ ਤੀਸੇ
 ਕਰਦੇ ਹਾਥਾਂ ਪਾਣੀ ਤੇਰੇ ਤੇਰੇ ਤਾਂ। ਪਾਣੀ ਦਿੱਤੇ ਹਿੱਸੇ
 ਹੁਕਮ ਪਾਣੀ ਤਾਂ ਪਤੀਸੇ ਪਾਣੀ। ਤਾਂ ਹੁਕਮੀ
 ਪਤਿਕਾਰੀ ਤੇ ਹੁਕਮ ਤੇਰੇ ਤੇਰੇ ਤੀਸੇ ਕਰਦੇ ਹੁਕਮ ਤਾਂ ਦਿੱਤੇ
 ਕਰਦੇ ਹੁਕਮ ਤੇ ਹੁਕਮ ਤੇਰੇ ਤੇਰੇ ਹੁਕਮ ਤੀਸੇ ਤੀਸੇ
 ਕਰਦੇ ਹਾਥਾਂ ਤੀਸੇ ਹੁਕਮ ਤੇਰੇ ਤੇਰੇ ਹੁਕਮ ਤੀਸੇ
 ਹੁਕਮ ਤੇਰੇ ਤੀਸੇ ਤੇਰੇ ਤੇਰੇ ਹੁਕਮ ਤੀਸੇ
 ਕਰਦੇ ਹੁਕਮ ਤੇਰੇ ਤੇਰੇ ਹੁਕਮ ਤੀਸੇ
 ਤੀਸੇ ਹੁਕਮ। ਪਾਣੀ ਤੇਰੇ ਹੁਕਮੀ ਤਾਂ ੧੮੭੨ ਤੇ।
 ਪਾਣੀ ਦਿੱਤੇ ਹਿੱਸੇ ੬੬

੧. ਤੀਸੇ ਹਿੱਸੇ ਤੀ ਤੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪਾਣੀ
 ਦਿੱਤੇ ਕਾਦਰੀ ਕੀਤੀ ਤੇਰੇ ਤੀ ਤਾਂ ਤੇਰੇ ਕਾਦਰੀ ਕੀਤੀ
 ਪਾਣੀ ਤੀਸੇ ਤੀ ਕਾਦਰੀ ਕੀਤੀ ਪਾਣੀ ਪਤਿਕਾਰੀ
 ਤੀ ਤਾਂ ਕਾਦਰੀ ਪਾਣੀ ਦਿੱਤੇ ਪਾਣੀ ਪਾਣੀ ਤੇ
 ਤੀ ਪਾਣੀ ਪਤਿਕਾਰੀ ਤੇਰੇ। ਪਾਣੀ ਕਾਦਰੀ ਕੀਤੀ ਤੇ
 ਪਾਣੀ ਤੀਸੇ ਪਤਿਕਾਰੀ ਤੀਸੇ ਪਾਣੀ ਤੇਰੇ ਹੁਕਮ
 ਕਰਦੇ ਹੁਕਮ ਤੇਰੇ ਤੇਰੇ ਤੇਰੇ ਪਤਿਕਾਰੀ
 ਤੇਰੇ ਤੀਸੇ ਹੁਕਮ ਤੀਸੇ ਤੇਰੇ ਤੇਰੇ ਕਰਦੇ ਹੁਕਮ ਤੇ
 ਦਿੱਤੇ ਪਤਿਕਾਰੀ ਤੀਸੇ ਹੁਕਮ ਤੇਰੇ ਕੀਤੀ ਕੀਤੀ ਤੀ
 ਪਾਣੀ। ਪਾਣੀ ਕਾਦਰੀ ਤੇਰੇ ਤੇਰੇ ਪਾਣੀ ਤੇਰੇ
 ੧੮੭੭ ਦੀਸੇ ਤੇਰੇ ਕਾਦਰੀ ਕੀਤੀ ਪਾਣੀ
 ਦਿੱਤੇ ਕਾਦਰੀ ਤੇਰੇ।

ਰੰਗ

ਉਪਦੀ

ਉਹ ਜਿਘਾ ਕਾ ਗਰ ਤੇ ਜਿਹਿ ਬਿਗੁਲਾ ਮਾਫਿ ।
ਅਹਿ ਜਿਹੈ ਸੈਰਾ ਤੇ ਜਿਹਿ ਸੇ ਅਸ ਪਾਤ ਪੁਰਾਫਿ ।

ਜੇਹਾ ਬਿਜੀਐ ਮਾਠਾਈ ।
ਕੁਝੇ ਜਿਘ ਜਿਹੇ ਤਥ ਮਾਠੀ ।
ਜੇ ਕੁਝੇ ਗੁਰੂਆ ਸੇ ਆਗਤ ।
ਉਹ ਕੇ ਸੇ ਜਿਘ ਕੁਝੇ ਵਿਰਾਗ ।
ਜੇਹਾ ਜਿਘ ਸਾਟਕ ਪਕੜੇ ਗਏ ।
ਠੇਕੇ ਪਾਠੇ ਕੋਟਕੇ ਮਾਏ ।

ਉਹ ਜਿਹ ਤੁਰਮ ਮੰਗੇਨੀ ਮਾਏ ।
ਜਿਹ ਕੇ ਤੇਪਾ ਜੇਹਾ ਬਿਗੁਲੇ ।
ਜੇਹਾ ਜਿਹ ਤੁਰਮ ਉਹੇ ਪੁਰ ਪਾਏ ।
ਖੁਸ਼ੀ ਕੁਝੇ ਅਤਿ ਤੀਲ ਤੁਰਮਾਏ ।
ਅਸ ਪਾਤ ਸਾਧੀ ਕੁਝੀ ਕਪੜੇ ।
ਗਦਤ ਗੁਰ ਕੇ ਪੁਰ ਪੁਰੇ ।
ਦੀਏ ਪਾਤ ਜਾਏ ਮਾਧਿ ਪਤੰਗੇ ।

ਤਥੇ ਤੇਪਾ ਕੇ ਰਿਖ ਕਾਧੇ ਜਿਹੇ ।
ਉਹੇ ਖੁਸ਼ੀ ਕੇ ਕੇ ਕਰ ਸਾਧੇ ।
ਜੇਹਾ ਨ ਕੀਤੇ ਪਗਤ ਪਾਧਾਏ ।
ਜਿਹਾ ਤੇ ਪੁਰ ਸੈਰ ਜਿਹੇ ।
ਕੇਪਤ ਕੁਝੇ ਜੇ ਕੇਹਾ ਮਾਧਾਏ ।
ਕੇਹੇ ਜਿਹਾ ਜਿਹੇ ਜਿਹਾ ਸਾਧੇ ।

ਜਿਘਾਤੀ ਜਿਘਾਤੀ ਜਿਹੀ ਤੇ ਇਹ ਪਾਤ ਪੁਰੇ
ਨ ਪਾਤ ਮਾਧੀ ਤੀ ਰੇਕਿਆਏ ।

ਬੁਝਾਈ - ਜਾਮ ਪਾਠੀ ਲਿਖਾਂ ਦੀ

ਦਿਲੀ ਲਿਖ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਬਾਬੇ ਦੀ
ਦੇ ਪ੍ਰਸਿਧ ਪਾਠ ਨਵੇਰਾ ਨਿਰੁ ਲਿਖ ਜੇ ਜਾਮ ਪਾਠੀ
ਜੀਰਾ ਦਾ ਦਿਤਾਮ ਅਪਣੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਦਿਨ ਘੜੇ ਜੇਤੂ
ਲਿਖਾਨ ਸੀਤਾ ਉਤਰ ਨਿਰੁ ਕਿ ਬੁਝਾਈ ਦਿਤਾ ਦੀ
ਸਕਰਾ ਤੇ ਜੇਤੂ ਜਾਮ ਜਪਦਾ ਤੇ ਤੇ ਗੁਰੂ ਦਾਸਾ ਤੇ
ਜਾਮ ਉਤਰ ਜਪ ਜਪਦਾ ਤੇ ਜਿਹਾ ਜਪਦੇ ਉਠ ਵੇਦਿਪਾਨ
ਬਰਦਾ ਤੇ ਜਿਹੇ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਦਿਨ ਲਿਖਿਅ ਤੇ
ਕਿ ਦਿਪਾਨ ਲਿਖਿ ਪ੍ਰਧਾਨ ਅਪਣੇ ਜਾਮ
ਤੁਲੀ ਜਾਮ ਪਾਠੀ ਲਿਖ ਜਾਏ ਘੜੇ, ਘੜੇ ਰੋਜਾ ਜ
ਜਪੇ ਵੇਰੀ ਦਿਪਾਨ ਬਰਦਾ ਤੇ ਤੇ ਜਾਮ ਜਪਦੇ ਤੇ ਤੇ ਤ
ਜਪਾ ਅਠ ਦਿਨ ਲਿਖੇ ਜਪੇ ਵੇਰੀ ਜਪਦੇ ਗਾ
ਜਪੇ ਰਾਗ ਤੇ ਲਿਖੀ ਵਿਤ ਦਿ ਦਿਤ ਜਾਮ ਪਾਠੀ
ਲਿਖਾਂ ਦੀ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਦੀ, ਜਾਮ ਪਾਠੀ ਜਾਮ ਤੇ ਰਵਿਧੇ ਦੀ ਜੀ
ਲਿਖ ਬਰਦੇ ਅਪਣੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਪ੍ਰਧਾਨ ਬੇਦੀ ਪ੍ਰਧਾਨ ਪਾਠੀ
ਜੀ ਅਪਣੇ ਜਪਿਅਾ ਉਤਰ ਦਿ ਦੀ ਵਿਤ ਕਿ ਜਾਮ ਪਾਠੀ
ਲਿਖਾਂ ਦੀ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਘੜੇ ਦਰੀ ਤੇ ਪਾਠ ਜਾਮ ਪਾਠੀ
ਦਿਤਾਮ ਦਾ ਪ੍ਰਧਾਨ ਘੜੇ ਘੜੇ ਰੋਜਾ ਤੇ ਜਪੇ ਰਾਗ
ਵਿਤ ਲਿਖ ਤੇ ਲਿਖੇ ਜਪੇ ਰਾਗ ਜੇਦ ਲਿਖ ਦਿਲੀ ਲਿਖਿਅ
ਗੁਰੂ ਤੇ ਲਿਖੇ ਦੇ ਲਿਖੇ ਘੜੇ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਅਪਣੇ ਪਾਠ
ਲਿਖਿਅ ਉਤਰ ਦਿ ਦੀ ਲਿਖਿ ਕਿ ਗੁਰੂ ਜਪਦੇ ਦਰਦਾਸੇ
ਅਪਣੇ ਤੇ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਦਿਨ ਘੜੇ ਤੇ ਤੇ ਤੁਲੀ ਜਾਮ
ਜਪਾ ਉਤਰਾ ਲਿਖ ਤੇ ਕਿ ਗੁਰੂ ਜਾਮੇ ਦੁਲਿਖਾ ਵੇਦੀ ਦਾ
ਜੀ ਪ੍ਰਧਾਨ, ਵੇਦੀ ਬਰਦਾ ਜੀ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਅਪਣੇ ਪਾਠ
ਜੇਦਾ ਉਤਰ ਤੇ ਰਾਗ ਘੜੇ ਤੇ ਤੇ ਲਿਖੇ ਵੇਦੀ ਜਾਮ
ਜੀ ਜਪਦਾ ਉਤਰ ਲਿਖਿ ਗੁਰੂ ਤੇ ਲਿਖਿ ਰਾਗ
ਅਪਣੇ ਤੇ ਪਾਠ ਘੜੇ ਰਾਗ ਰਵਿਧੇ ਦੀ ਤੇ ਰਾਗ
ਗੁਰੂ ਜਪਦੇ ਜਾਮ ਤੇ ਰਵਿਧੇ ਦੀ
ਜੇਦਾ ਲਿਖ ਘੜੇ ਤੇ ਦਿ
ਜੇਦਾ ਲਿਖਿ ਰਵਿਧੇ ਦੀ
ਤੁਲੀ ਜਾਮ ਰਵਿਧੇ ਦੀ

ਮਸ਼ਹੂਰ ਬੋਟਰੇ ਦਾਜ਼ੇ ਸ਼ੁਰੀਰ

ਸ਼ੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸੰਗਤੀਤ ਲਿਖਤੀ ਪਾਤਸ਼ਾਹ
੨) ਸ਼ੁਰੀਰ ਦਾਜ਼ੇ ਬਪਰੇਖ ਦਿਖ ਪਰਗਟ ਹੈ।

" ਸਿੱਖ ਮਸ਼ਹੂਰ ਬੋਟਰੇ ਦਿਖ ਸ਼ੁਰੀਰ ਤੇਰੇ।
ਅਸ ਕਰ ਸਿਰੁ ਤੇ ਹੁੰਤ ਅੰਗਰੇਜ਼ਾਂ ਦਾ
ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੈ ਕਿ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਰਿਵਾਜਤ ਸੁਰੇ
ਜੇ, ਹੁੰਤ ਸਿਖਰੇ ਜੇ ਕਿ ਹੁੰਤਾ ਜੇ ਅੰਗਰੇਜ਼
ਤੇ ਤੇਰੇ ਸਰ ਸ਼ੁਰੀਰ ਸੀਤਾ ਦੇ। ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ
ਸਿਖ ਦੇਰੇ ਹੁੰਤਾ ਜੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਪਿੰਡ ਕਰੇ
ਖੌਰੇ ਤੇਰੇ ਦਾਜ਼ੇ, ਤਾਂ ਹੁੰਤਾ ਅੰਗਰੇਜ਼
ਸੁਰੇ ਦਾ ਰੋਜ਼ਾ ਸਤਿ ਪਿੰਡ ਕਰੇ ਖੌਰੇ
ਸਾਗਰੇ ਖੌਰੇ ਹੈ। ਫਿਰ ਇੰਦ ਸਿਖ
ਦੁਰਮਾਮ ਲਿਖ ਸ਼ੀ: ਸਿਰੁ ਕਰ ਦਿਖ
ਛੋਟਾ ਸ਼ੀ ਹੁੰਤਾ ਪੰਜ ਸਾਇਆ ਗਿਲਾ
ਕਿ ਤੇਰਾ ਕਰ ਛੋਟਾ ਦੇ। ਫਿਰੀ ਸਿਰੁਗੁਰੂ
ਆਈ ਸ਼ੀ ਕੁਰੁਦੀ। ਹੁੰਤਾ ਦਾਤਲ
ਦਿੱਤ ਸ਼ੀਸਾਂ ਸਿਖਾ ਕੇ ਪੰਥਾਂ ਚਰੇ ਰੱਖ
ਕੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ਾ ਹੁੰਤਾ ਤੇਰੀ ਪੇਰਾ ਕੰਦ
ਛੋਟਾ। ਸਿਰੁ ਸਿਖਾਜ਼, ਦੇਰੀ ਕੁਰੁਦੀ
ਦੇਰੀ ਗਿਲਤੀ। ਦਿਖ ਸਤਿਗੁਰੂ ਗਾ
ਲਿਖਾ ਦੇ ਸਿਖਾਂ ਜੇ ਸ਼ੁਰੀਰ ਦਿਤੀ। ਕੇ
ਤੇਰੇ ਸਰ ਅੰਗਰੇਜ਼ਾ ਹੋਰ ਹੋਰੀ ਤੇ
ਦੁਰਮਾਮ ਲਿਖ ਦੇ ਸ਼ੀਸਾਂ ਕੇਰੀ ਦੀ ਕਰ
ਕਿਥੇ ਆਉਤੀ।

ਸਤਿਗੁਰੂ ਗਾ ਲਿਖ ਦੇ ਸਿਖ, ਹੋਰ
ਗੁਰੂ ਸਰ ਦੇਰ, ਗੁਰੂ ਸੁਰੀਰ ਲਿਖ
ਦੇ ਸਿਖ ਜੇ। ਅੰਗਰੇਜ਼ਾ ਦਿਤ ਕਰਾਪਦਿਖ

ਸੀ ਆ ਕੇ। ਜਿਸਨੂੰ ਤੂੰ ਭੈਰਵੀ ਜਿੰਨ੍ਹਾਂ ਦੇ
 ਮਾਗਿਆ ਉਹੀ ਮਗਾਵੀ
 ਤੁਸੀਂ ਰਾਜਾ ਦੇ ਪੇਸ਼ਾਂ
 ਮੇਰੀ ਤੁਰ ਦੇ ਸਿੱਖੀ ਜਿਸਨਾਂ ਘਾਹੇ,
 ਭਾਈ ਰਾਮ, ਜਿੰਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਗਰ ਬੈਠਾ ਦਿੱਤਾ
 ਪ੍ਰਸਿਦਾ ਜਿੰਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜਿਹੜੇ ਪੱਥਰ ਉੱਠੇ
 ਪੜ੍ਹ, ਸੋਢ, ਪਤਾ ਸੋਢਾਂ ਕਿ ਜਿਸਨਾਂ
 ਰੋਗਿਆਂ ਦਾ, ਪੁਰ ਪੁਰ ਕੀ ਦੇ, ਤੇ
 ਜਿਸਨਾਂ ਦੀ ਸਭਾਈ ਕਿਸੀ ਕੁ ਭੈਰਵੀ ਦੇ,
 ਮੇਰੇ ਰੋਗ ਤੇ ਇਹ ਸਾਡਾ ਬੁਝ ਕੀਤਾ
 ਤਾਰਿ ਸਭਾਈ ਦੇ ਮਗਰ ਤੇ ਸੋਢਾਂ। ਜਿੰਨ੍ਹਾਂ
 ਸਭਾ ਘਾਈ ਦਿੱਤਾ ਨਹੀ, ਜਿੰਨ੍ਹਾਂ ਸਭਾ ਦਾਂ
 ਘਾਈਆਂ, ਜਿਹੜੇ ਜਿੰਨ੍ਹਾਂ ਸਭਾ ਦਾਂ
 ਮੇਰੇ ਰੋਗਾਂ ਦਾ ਸਾਥ ਨਹੀ ਮਗਰ ਦੇਂਦੇ
 ਜਿਸਨਾਂ ਤੂੰ ਸਾਡੇ ਕੇ ਉਤਰ ਮਾਪਣੀ
 ਦਖਣੀ ਜਿੰਨ੍ਹਾਂ ਸਭਾ ਘਾਈ, ਜਿੰਨ੍ਹਾਂ ਸਭਾ
 ਦਾ ਪੁਰ ਪੁਰ ਇਹ ਕੀ ਕਿ ਸਾਡਾ ਪਾਈ
 ਜਿੰਨ੍ਹਾਂ ਜਿਹੜੇ ਸਾਡਾ ਬੁਝ ਕਰਨ ਦੇ।
 ਜੇ ਉਤਰਾਂ ਦਾ ਭੈਰਵੀ ਪੁਰਖ
 ਮਾਈ ਮਾਧੁਰੀ ਕਾ ਰੋਗ ਤੇ ਮੇਰੀ ਤੇ,
 ਰਾਮ, ਘਾਈ, ਸਾਡਾ ਘਾਤ ਦਫ਼ਤੀ ਤੇ
 ਦੇ ਕੇ ਲਿਖਦੀ ਮਾਧੁਰੀ ਮਾਧੁਰੀ ਲਿਖ ਕੇ ਮੇਰੇ
 ਪਾਠ ਕੁਸੀ ਇਹ ਮਾਧੁਰੀ ਕੇ ਲਿਖੀ ਦਿਖਾਉਂਦੀ
 ਉਹ ਸਾਡਾ ਲਿਖੇ ਲਿਖੇ ਕਾਧੇ ਲਿਖਿਆ।
 "ਲਿਖ ਕੇ ਦੇ ਲਿਖ ਕੀਤਾ ਘਾਈ।
 ਤੇ ਕੀ ਮਾਧੁਰੀ ਕੀਤਾ ਘਾਈ।
 ਉਹ ਕੁਝ ਸਾਡਾ ਉਹ ਜਿਸਨਾਂ ਤੂੰ ਲਿਖ ਕੇ ਲਿਖ ਕੇ
 ਰਾਮ ਦੀ ਮਾਧੁਰੀ।
 ਕਾਧੀ ਦੇ ਕੇ ਰਾਮ ਕੁਝ। ਸਾਡਾ ਉਹ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ
 ਕੀਤਾ ਕੀ ਸਾਡਾ ਕਾਧੇ ਮਾਧੁਰੀ ਕਾਧੇ ਕਾਧੇ
 ਕਾਧੇ ਕਾਧੇ। (ਮਾਧੁਰੀ ਕਾਧੇ)

ਸਿੱਖ ਪਿੱਠ ਕਰਕੇ ਸਹੀ ਖੜੇ ਸਕਦਾ।

ਸਹੀ ਪੜ੍ਹਨਾ ਪੜ੍ਹਨਾ ਸਿੱਖ ਕੀ ਸਾਜਣੀ
ਸਹੀ ਵਾਸਤੇ ਭਿਖਾਰੇ ਕਰਕੇ ਤੇਰੇ ਛੋਟੇ ਹੋਣਾ।

ਪੱਥਰ ਬੈਠੇ ਦਿਸ਼ਾ ਨੂੰ (ਭੁੱਖਿਆ ਨੂੰ)

ਘਰੀਓ ਘਰੀਓ ਤੋਂ ਤੋਪਾਂ ਦੇ ਅੰਗੇ ਖੜੇ

ਕਰ ਕਰ ਕੇ ਸੱਤ ਸੱਤ ਸਹੀਓ ਭੁੱਖਾ

ਅੱਠ ਤੋਪਾਂ ਨਿਰੀਆਂ ਜਾਨ, ਸਾਡਾ ਪਹਿਲਾ

ਤੇ ਸੇਰਾਧੂਰੀਆਂ - ਸਿੱਖਾਂ ਮਾਤਾਕਿਆਂ

ਦੀਆਂ - ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਭੁੱਖਾਇਲੇ ਵਾਸਤੇ, ਕੀਰਿ

ਅੰਗਰੇਜ਼ਾਂ ਨੇ ਦਿੱਤੇ ਕੀਰਿ ਸਿਖੀ ਸੀ -

ਸਿੱਖ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਸੇਰਾਧੂਰੀਆਂ ਦਿਖਾਵਾ

ਤੇ "ਉਘਟ ਸਾਹਿਬ", ਕਿ ਉਹ ਦੇ

ਪਾਸੇ ਦਿੱਤੇ ਭੋਜਨ ਕਰਕੇ ਕੇ ਉਹ ਨੂੰ

ਮਾਰਨਾ - ਉਸ ਦਿੱਤੇ ਕੁਝ ਸਿਖਿਆ

ਸੀ, ਜੇ ਉਹ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੇਰੇ ਤਾਂ ਪੁਸ਼ਟਾ

ਕਰ ਦਿੱਤੇ, ਜੇ ਪੁਸ਼ਟਾ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੇਰੇ

ਸਿੱਖ ਕਰ ਦਿੱਤੇ, ਜੇ ਸਿੱਖ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੇਰੇ

ਤਾਂ ਉਹ ਕਰ ਦਿੱਤੇ, ਘਰੀਓ ਮਾਪਣ

ਕਿਰਾ ਦੇ ਰਹਿਲੇ, ਸਾਡਾ ਕੀਰਾ

ਕਰੇ - ਪਾਏ ਤੇ ਭਾਜ ਕਰੇ - (Dance

and Dance)।

ਸਿੱਖ ਕਰੇ ਤੋਪਾਂ ਦੇ ਅੰਗੇ

ਖੜੇ ਤੇਰੇ ਤਾਂ ਅੰਗਰੇਜ਼ਾਂ ਕਹਿਲੇ ਸਹੀ,

ਪਿੱਠ ਕਰਕੇ ਖੜੇ। ਕਿ ਕਹਿਲੇ ਜੇ

ਘਰੀਓ ਸਿੱਖ ਪਿੱਠ ਕਰਕੇ ਸਹੀ ਖੜੇ

ਸਕਦਾ। ਸਾਡੇ ਪਾਸੇ, ਸਿੱਖ ਦੇ ਉੱਤੇ

ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੇਰੀ। ਦਿਸ਼ਾ ਨੂੰ ਪਤਾ ਸਹੀ

ਸਹੀ ਅੱਠ ਤੋਪਾਂ ਕਰਦੀ ਸੀ - ਸੇਰਾਧੂਰੀਆਂ

ਘਰੀਓ - ਜਾਨ। ਕਾਫੀ ਦਿਖਾਵਾ ਸਿੱਖ

(2)

ਨਾ ਕੋਰ ਅਧਰਾਜੀ ਭਿੰਨ ਨੂੰ ਕਿਰਿਆ,
'ਤੇਰੀ ਤੇਰੇ ਦੇ ਸਾਤਮੇ ਛਾਤੀ ਮੇਰੇ
ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ, ਤੂੰ ਸਾਡੇ ਤੇਰੇ।

ਦੁਖਿਅਾਨ ਲਿਖ ਦਾਤਲ ਦਿੰਦੇ
ਗਦੇ, ਹੋਸਾ ਹੋਸੀਆ ਦਾਤਲ ਸੀਮਾ,
ਸੁੱਕੇ ਕੇ - ਸਿੰਘ ਕੇ ਹੋਰੀ ਸਾਡੇ ਭੁੱਖੇ
ਭਰੇ ਕੇ ਕਰਿੰਦੇ, ਮੇਰੀ ਤੇਰੇ ਦੇ
ਛਾਤੀ ਮੇਰੇ।

(ਅੰਤਿਮ ਕਥਾ)

ਸਾਖੀ ਪੀਰ ਤੇ ਸਿੱਖਾਂ ਦੀ ਸਿਖਰ

ਕੁਝ ਪੰਥ ਹੋਏ ਅਖੀਰ ਤਾਂ ਕੁਝ ਹੀ
 ਕੁਝ ਸਿੱਖ ਸੀ ਅਖੀਰ ਤਾਂ ਕੁਝ ਸਿੱਖ ਸੀ ਤੇ ਅਖੀਰ
 ਕੁਝ ਤੇ ਅਖੀਰ। ਤੇਰੇ ਕੁਝ ਪੀਰ ਤੇ ਤੇਰੇ ਕੁਝ
 ਕੁਝ ਕੁਝ ਸੀ ਅਖੀਰ ਤਾਂ ਕੁਝ ਕੁਝ ਕੁਝ
 ਕੁਝ ਕੁਝ, ਕੁਝ ਤੇ ਅਖੀਰ ਤੇ ਅਖੀਰ ਅਖੀਰ
 ਤੇ ਅਖੀਰ ਕੁਝ ਕੁਝ ਕੁਝ ਕੁਝ, ਕੁਝ ਕੁਝ
 ਤੇ ਅਖੀਰ ਅਖੀਰ ਕੁਝ ਕੁਝ ਕੁਝ ਕੁਝ। ਪੀਰ
 ਤੇ ਅਖੀਰ ਅਖੀਰ ਕੁਝ ਕੁਝ ਕੁਝ ਕੁਝ
 ਤੇ ਅਖੀਰ ਤੇ ਅਖੀਰ ਕੁਝ ਕੁਝ ਕੁਝ
 ਤੇ ਅਖੀਰ ਤੇ ਅਖੀਰ ਕੁਝ ਕੁਝ ਕੁਝ
 ਤੇ ਅਖੀਰ ਤੇ ਅਖੀਰ ਕੁਝ ਕੁਝ ਕੁਝ

ਸੀ ਅਖੀਰ ਤਾਂ ਕੁਝ ਕੁਝ ਕੁਝ
 ਤੇ ਅਖੀਰ ਕੁਝ ਕੁਝ ਕੁਝ ਕੁਝ
 ਤੇ ਅਖੀਰ ਕੁਝ ਕੁਝ ਕੁਝ ਕੁਝ
 ਤੇ ਅਖੀਰ ਕੁਝ ਕੁਝ ਕੁਝ ਕੁਝ
 ਤੇ ਅਖੀਰ ਕੁਝ ਕੁਝ ਕੁਝ ਕੁਝ
 ਤੇ ਅਖੀਰ ਕੁਝ ਕੁਝ ਕੁਝ ਕੁਝ
 ਤੇ ਅਖੀਰ ਕੁਝ ਕੁਝ ਕੁਝ ਕੁਝ
 ਤੇ ਅਖੀਰ ਕੁਝ ਕੁਝ ਕੁਝ ਕੁਝ
 ਤੇ ਅਖੀਰ ਕੁਝ ਕੁਝ ਕੁਝ ਕੁਝ
 ਤੇ ਅਖੀਰ ਕੁਝ ਕੁਝ ਕੁਝ ਕੁਝ

- (1) ਕੁਝ ਕੁਝ ਕੁਝ ਕੁਝ
- (2) ਕੁਝ ਕੁਝ ਕੁਝ ਕੁਝ
- (3) ਕੁਝ ਕੁਝ ਕੁਝ ਕੁਝ
- (4) ਕੁਝ ਕੁਝ ਕੁਝ ਕੁਝ
- (5) ਕੁਝ ਕੁਝ ਕੁਝ ਕੁਝ
- (6) ਕੁਝ ਕੁਝ ਕੁਝ ਕੁਝ
- (7) ਕੁਝ ਕੁਝ ਕੁਝ ਕੁਝ
- (8) ਕੁਝ ਕੁਝ ਕੁਝ ਕੁਝ
- (9) ਕੁਝ ਕੁਝ ਕੁਝ ਕੁਝ
- (10) ਕੁਝ ਕੁਝ ਕੁਝ ਕੁਝ
- (11) ਕੁਝ ਕੁਝ ਕੁਝ ਕੁਝ

ਕੁਝ ਕੁਝ ਕੁਝ ਕੁਝ
 ਕੁਝ ਕੁਝ ਕੁਝ ਕੁਝ
 ਕੁਝ ਕੁਝ ਕੁਝ ਕੁਝ
 ਕੁਝ ਕੁਝ ਕੁਝ ਕੁਝ
 ਕੁਝ ਕੁਝ ਕੁਝ ਕੁਝ
 ਕੁਝ ਕੁਝ ਕੁਝ ਕੁਝ
 ਕੁਝ ਕੁਝ ਕੁਝ ਕੁਝ
 ਕੁਝ ਕੁਝ ਕੁਝ ਕੁਝ
 ਕੁਝ ਕੁਝ ਕੁਝ ਕੁਝ
 ਕੁਝ ਕੁਝ ਕੁਝ ਕੁਝ

ਸਾਦੀ ਤੇ, ਯਾਗ ਤੇ ਧੋਰਾ ਤੇ ਸਾਮ ਸਿੰਘ ਪਰਸਾਦ ਤੇ।

ੴ ਸਾਦੀ ਤੇ ਪਹਿਲੀ ਸ਼ੁਕਾਈ ਜੇਤੂਨੀ ਅੰਗਰੇਜ਼ਾਂ ਤੇ
ਬੁਝਿਆ ਦਿਸਤਾਰ ਤੇਈ।

ਇਹ ਸ਼ੁਕਾਈ ਜੀ ਅੰਗਰੇਜ਼ਾਂ
ਦੇ ਪਿਠੁ ਘੁਰਤਾਂ ਤੇ ਬੁਝਿਆ ਹੀ ਸ਼ੁਕਾਈ
ਅੰਗਰੇਜ਼ਾਂ ਦੇ ਘੁਰਤਾਂ ਕਾਏ ਜਿਤਨਾ
ਕਿ ਜੀ ਰਘੁਬਾਰ ਯਾਤਿਯ ਦੇ ਸਾਜ਼ ਦੀ
ਜੀ। ਇਹ ਘੁਰਤਾਂ ਯਾਗ ਅੰਗਰੇਜ਼ਾਂ ਨੇ
ਸਾਗ ਘਾਜ਼ੀ ਸਾਜ਼ ਖੋਲਿਆ ਜੀ। ਜਿਸ
ਰਘੁਬਾਰ ਯਾਤਿਯ ਦੀ ਕੇਦਿਨਤੀ ਪਰਸਾਦ
ਨ ਯਾਗ ਤੇ ਸਾਜ਼ ਦੀ ਯੰਗਰਾਂ ਸਾਜ਼
੧੯੨੨ ਵਿਰਾਜੀ ਨੂੰ ਯਾਗ ਸਾਜ਼
ਘੁਰਤਾਂ ਨੂੰ ਖੋਲਿਆ, ਰਹਿੰਦਾ ਤੇ
ਰਹੇ ਖੋਲ ਦਿਤੇ ਤੇ ਮਾ।। ਜੀ ਤੇਈ
ਯਾਤਿਯ ਯਾਤਿਯ ਜੀ ਦੇ ਰਘੁਬਾਰ ਨੂੰ
ਪੁਨ ਕੇਵੇ ॥

ਇਹ ਘੁਰਤਾਂ ਨੂੰ ਯਾਗ ਤੇ ਇਹ
ਘਾਜ਼ੀ ਜੀ। ਇਹ ਤਾਂ ਅੰਗਰੇਜ਼ਾਂ ਦੀ
ਪਰਸਾਦ ਨੂੰ ਰੋਜ਼ੇ ਦੀ। ਅੰਗਰੇਜ਼ਾਂ
ਪਰਸਾਦ ਦੇ ਸਾਜ਼ ਲਿਖੀ ਰਘੁਬਾਰ ਜੀ
ਮਾਸਾਈ ~~ਯਾਗ~~ ਯਾਗ ਤੇ। ਅੰਗਰੇਜ਼ਾਂ
ਤੇ ਯਾਗ ਨੂੰ ~~ਯਾਗ~~ ਰੋਜ਼ੇ ਦੀ। ਇਹ
~~ਯਾਗ~~ ਇਹ ਯਾਗ ਬੁਝਿਆ ਨੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ਾਂ
ਦੀ ਰੋਜ਼ੇ ਦੀ ਇਹ ਮਾ। ਪਰਸਾਦ ਤੇ
ਦਲਿਆ ਕਿ ਯੇ ਰਘੁਬਾਰ ਯਾਤਿਯ ਨੂੰ ਜੀ
ਯਾਗ ਸਾਜ਼ ਦੇ ਤੇ ~~ਯਾਗ~~ ਰੋਜ਼ੇ ਦੀ
ਤੇ ਯਾਗ ਯਾਗ ਤੇ, ਤੇ ਯਾਗ ਤੇ।
ਮਾਜੀ ਤੇਈ ਪਰਸਾਦ ਨੂੰ ਜੀ ਯਾਗ
ਯਾਗ ਜੀ। ਇਹ ਰਘੁਬਾਰ ਮਾਜੀ ਪਰਸਾਦ
ਤੇ ਯਾਗ ਮਾਜੀ ਜੀ ਤੇਈ ਘੁਰਤਾਂ ਨੂੰ
ਯਾਤਿਯ ਤੇ ਮਾ। ਤੇਈ ਰਘੁਬਾਰ

ਮਾਸਟਰ ਦੀ ਫੁੱਲੀ ਫੁੱਲੀ

PARTICULARS

③ ਆਸਾਹੀ ਦੀ ਤੀਜੀ ਸ਼ਬਾਦੀ

ਪਾਸੇਰੋ ਕੋਟੇਰੇ ਦੀ ਸ਼ਬਾਦੀ ਕਿਹੜੀ
 ਆਸਾਹੀ ਭੀ ਪੁਰਖ ਮੰਗਾ ਨਹੀਂ
 ਸੀ ਘਰੁ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ਭੇਜੇ। ਆਸੇ ਤੇ ਗਜ
 ਕੋ ਦੇ ਆਪੁਰ ਨੂੰ ਆਸਾਹੀ ਤੇ ਕਾ
 ਤੇ ਆਪੁਰਾਹਿਤਾ ਸੀ। ਭੀਜ ਪੁਰਖ ਮਾਨ
 ਨੂੰ ਰੁਕਿਨਾ ਸੀ ਰੁਕਿਨਾ ਦੇ ਬਿਸਾਫ।
 ਇਸ ਕੋਟੇਰੇ ਰੁਕਿਨਾ ਦਾ ਟਾਕਾ ਸਿਰ
 ਪੁਰਖ ਮਾਨਾ ਨਾ ਸੀ। ਘਰੁ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ
 ਦਿੱਤਾ ਜਾਏ ਤੀ ਘਰੁ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ਦਿੱਤੇ ਗਏ।
 ਆਸਾਹੀ ਦੇ ਰਾਜੇ ਭੇਜ ਦਿੱਤੇ ਕੋਟੇਰੇ
 ਜੇ ਦੇ ਕੋਟੇਰੇ ਰੁਕਿਨਾ ਆਸਾਹੀ ਕੋਟੇਰੇ
 ਦਿੱਤੀ।

ਇਸ ਸ਼ਬਾਦੀ ਦਿਨ ਕੋਟੇਰੇ ਕੁੰਦਾ ਗਏ
 ੧੪ ਸ਼ਬਾਦੀ ਪਾਸੇਰੋ ਦਿਨ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ਤੇ ੨ ਕੁੰਦੇ।
 ੧੫ ਸ਼ਬਾਦੀ ਕੋਟੇਰੇ ਦੀ ਸ਼ਬਾਦੀ ਦਿਨ ੨ ਕੁੰਦੇ।
 ੧੬ ਸ਼ਬਾਦੀ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ਤੇ ੨ ਕੁੰਦੇ।
 ੧੭ ਸ਼ਬਾਦੀ ਕੋਟੇਰੇ ਦਿਨ ਤੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ਤੇ ੨ ਕੁੰਦੇ।
 ੧੮ ਸ਼ਬਾਦੀ ਤੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ਤੇ ੨ ਕੁੰਦੇ।
 ੧੯ ਸ਼ਬਾਦੀ ਪਾਸੇਰੋ ਕੋਟੇਰੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ਤੇ ੨ ਕੁੰਦੇ।
 ਇਸ ਤੋਂ ਮੇਰੇ ਆਸਾਹੀ ਦਿਨ ਕੁੰਦੇ
 ਕੁੰਦੇ ਆਸੇ ਗਏ = ੨੧ ਕੁੰਦੇ।
 ਮੇਰੇ ਆਸਾਹੀ ਦਿਨ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ਤੇ ੨ ਕੁੰਦੇ।

- ① ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ਤੇ ਪਿੰਡ ਪਿੰਡ ਜਾ ਕੋਟੇਰੇ (ਗੁਰਮਤ ਪਿੰਡ)।
- ② ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ਤੇ ਪਿੰਡ ਪਿੰਡ ਜਾ ਕੋਟੇਰੇ।
- ③ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ਤੇ ਪਿੰਡ ਪਿੰਡ ਜਾ ਕੋਟੇਰੇ।

⑧

(4)

(5)

(6)

(7)

(8)

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

22

23

24

25

26

27

28

29

30

31

32

33

34

ਮਰਦਾਨ

ਮਰਦਾਨ

ਮਰਦਾਨ

ਮਰਦਾਨ

ਮਰਦਾਨ

ਮਰਦਾਨ

ਮਰਦਾਨ

ਮਰਦਾਨ

ਮਰਦਾਨ

ਮਰਦਾਨ

ਮਰਦਾਨ

ਮਰਦਾਨ

ਮਰਦਾਨ

ਮਰਦਾਨ

ਮਰਦਾਨ

ਮਰਦਾਨ

ਮਰਦਾਨ

ਮਰਦਾਨ

ਮਰਦਾਨ

ਮਰਦਾਨ

ਮਰਦਾਨ

ਮਰਦਾਨ

ਮਰਦਾਨ

ਮਰਦਾਨ

ਮਰਦਾਨ

ਮਰਦਾਨ

ਮਰਦਾਨ

ਮਰਦਾਨ

ਮਰਦਾਨ

ਮਰਦਾਨ

ਮਰਦਾਨ

ਮਰਦਾਨ

ਵਰਦਾਨ ਸਿੰਘ ਜੀ

ਪਰਮ ਸਿੰਘ ਜੀ

ਸਿਮਰ ਸਿੰਘ ਜੀ

ਰਤਨ ਸਿੰਘ ਜੀ

ਗੁਪਤ ਸਿੰਘ ਜੀ

ਮਾਤਾ ਸਿੰਘ ਜੀ

ਗੁਰਮਤ ਸਿੰਘ ਜੀ

ਗੁਰਮਤ ਸਿੰਘ ਜੀ

ਗੁਰਮਤ ਸਿੰਘ ਜੀ

ਗੁਰਮਤ ਸਿੰਘ ਜੀ

ਗੁਰਮਤ ਸਿੰਘ ਜੀ

ਗੁਰਮਤ ਸਿੰਘ ਜੀ

ਗੁਰਮਤ ਸਿੰਘ ਜੀ

ਗੁਰਮਤ ਸਿੰਘ ਜੀ

ਗੁਰਮਤ ਸਿੰਘ ਜੀ

ਗੁਰਮਤ ਸਿੰਘ ਜੀ

ਗੁਰਮਤ ਸਿੰਘ ਜੀ

ਗੁਰਮਤ ਸਿੰਘ ਜੀ

ਗੁਰਮਤ ਸਿੰਘ ਜੀ

ਗੁਰਮਤ ਸਿੰਘ ਜੀ

ਗੁਰਮਤ ਸਿੰਘ ਜੀ

ਗੁਰਮਤ ਸਿੰਘ ਜੀ

ਗੁਰਮਤ ਸਿੰਘ ਜੀ

ਗੁਰਮਤ ਸਿੰਘ ਜੀ

ਗੁਰਮਤ ਸਿੰਘ ਜੀ

ਗੁਰਮਤ ਸਿੰਘ ਜੀ

ਗੁਰਮਤ ਸਿੰਘ ਜੀ

ਗੁਰਮਤ ਸਿੰਘ ਜੀ

ਪਰਮ ਸਿੰਘ

ਗੁਰਮਤ

ਗੁਰਮਤ

ਗੁਰਮਤ

ਗੁਰਮਤ

ਗੁਰਮਤ

ਗੁਰਮਤ

ਗੁਰਮਤ

ਗੁਰਮਤ

ਗੁਰਮਤ

ਗੁਰਮਤ

ਗੁਰਮਤ

ਗੁਰਮਤ

ਗੁਰਮਤ

ਗੁਰਮਤ

ਗੁਰਮਤ

ਗੁਰਮਤ

ਗੁਰਮਤ

ਗੁਰਮਤ

ਗੁਰਮਤ

ਗੁਰਮਤ

ਗੁਰਮਤ

ਗੁਰਮਤ

ਗੁਰਮਤ

ਗੁਰਮਤ

ਗੁਰਮਤ

ਗੁਰਮਤ

ਗੁਰਮਤ

PARTICULARS

ਮਿਤਰ

Date

Rs.	P.	Amount	Ledger	Folio	Page	Particulars	Date
34						ਸਿਮਰਤ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇਵ ਕੁਰਿਆ ਮਥੇਟਾ	
35						ਮਠ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦਾਸੀਆ ਿ. ਮਿਠਾਨੂਰ	
36						ਫੌਜ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦਾਸੀਆ	
37						ਫੌਜ ਸਿੰਘ ਜੀ ਖੜਕਪੁਰ	
38						ਪੇਸ਼ ਸਿੰਘ ਜੀ	
39						ਗੁਰਮਤ ਸਿੰਘ ਜੀ ਪੰਡੀ	
40						ਮਾਧਾ ਸਿੰਘੀਮਠਰਜਿ. ਫੀਰਮਪੁਰ.	
41						ਜੇਧ ਸਿੰਘ ਜੀ	
42						ਰਿਧਾਸ ਸਿੰਘ ਜੀ	
43						ਗੁਰਮਤ ਸਿੰਘ ਜੀ	
44						ਮੋਹਤ ਸਿੰਘ ਜੀ ਮੰਗੀ	
45						ਭਿੰਨ ਸਿੰਘ ਫੜਕ ਜਿ. ਸੁਪਘਾਨ	
46						ਚੜਤ ਸਿੰਘ ਜੀ.	
47						ਸੰਤੋਰ ਸਿੰਘੀਮਠਰ	
48						ਦੇਵ ਸਿੰਘ ਜੀ ਸੋਗਰਜ,	
49						ਮਾਧਾ ਸਿੰਘੀਮਠਰ	
50						ਗੁਰਮਤ ਸਿੰਘ ਜੀ	
51						ਘੀਰ ਸਿੰਘ ਜੀ	
52						ਪੇਸ਼ ਸਿੰਘ ਪੀਰ ਟਾ ਕੋਟ	
53						ਗੁਰਮਤ ਸਿੰਘੀਮਠਰ	
54						ਜੀਵਨ ਸਿੰਘ ਜੀ ਘਰ	
55						ਮੀਰਾਂ ਸਿੰਘੀਮਠਰ	
56						ਰਾਧਾ ਸਿੰਘੀਮਠਰ	
57						ਦਸੀਰ ਸਿੰਘ ਜੀ	
58						ਗੁਰਮਤ ਸਿੰਘ ਜੀ ਸੁਗਰਾ	
59						ਖੜਕ ਸਿੰਘ ਜੀ	
60						ਮਕਘੇਰ ਸਿੰਘੀਮਠਰ ਦਾਸੀਆ ਿ. ਮਥੇਟਾ	
61						ਫੜਕ ਸਿੰਘ ਮਾਧਾ	
62						ਕੇਸਰ ਸਿੰਘ ਜੀ ਰਿਧਾਂ ਿ. ਰਾਧਾ	
63						ਮੋਹਤ ਸਿੰਘ ਜੀ ਰਘੋ. ਰਿਧਾ, ਸੁਪਘਾਨ	
64						ਮਾਧਾ ਸਿੰਘ ਜੀ ਖੜਕੀ ਿ. ਮਥੇਟਾ	
65							

88	ਸਿੰਘ	ਸੋਭਾ ਸਿੰਘ ਜੀ	ਠੱਥੇ ਜ਼ਿ. ਸੁਲਿਆਲਾ
89	1	ਰੋਹਿਤ ਸਿੰਘ ਜੀ	ਛੋਟਾ
90	2	ਜਗ ਸਿੰਘ ਜੀ	ਜੇਠਾ ਜ਼ਿ. ਪਟਿਆਲਾ
91	3	ਮੀਰ ਸਿੰਘ ਜੀ	ਪਿਛੋਕੀ ਜ਼ਿ. ਰਾਝਾ
92	4	ਭਗਤ ਸਿੰਘ ਜੀ	ਬੇਜਾਨ ਜ਼ਿ. ਪਟਿਆਲਾ
93	5	ਗੁਰਮ ਸਿੰਘ ਜੀ	ਚੁਭਾਰ ਜ਼ਿ. ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ
94	6	ਦਰਿਆ ਸਿੰਘ ਜੀ	ਮਹਾਰਾ ਜ਼ਿ. ਟੀਕੋਤਪੁਰ
95	7	ਸੋਭਾ ਸਿੰਘ ਜੀ	ਘਰੇਲੂ ਜ਼ਿ. ਰਾਝਾ
96	8	ਪ੍ਰਸਾਦ ਸਿੰਘ ਜੀ	ਠੱਥੇ ਜ਼ਿ. ਸੁਲਿਆਲਾ
97	9	ਘੋਸ਼ਾ ਸਿੰਘ ਜੀ	ਠੱਥੇ —
98	10	ਜਗਦੇਵ ਸਿੰਘ ਜੀ	ਦਾਸੀਆ ਜ਼ਿ. ਪਟਿਆਲਾ

ਮੋਰੇ ਦਾਨੇ ਦੁਹਰੇ ਸਿੰਘਾਂ ਦੇ ਨਾਮ

99	ਸਿੰਘ	ਭਗਦਾਸ ਸਿੰਘ ਜੀ	ਪੁਤ੍ਰ ਗੁਰਮ ਸਿੰਘ (ਪਿਤਾ ਜੇਠਾ ਜ਼ਿ. ਪਟਿਆਲਾ)
100	1	ਗਿਆਨ ਸਿੰਘ ਜੀ	ਪੁਤ੍ਰ ਦੋਸਤ ਸਿੰਘ (ਪਿਤਾ ਦੁਸ਼ੋਰੀ)
101	2	ਗੰਗਾ ਸਿੰਘ ਜੀ	ਪੁਤ੍ਰ ਮਾਧੋਦਾਸ ਸਿੰਘ (ਗਿਆਨ ਸਿੰਘ ਦੇ ਭਰਾ)
102	3	ਮੋਹਨ ਸਿੰਘ	ਪੁਤ੍ਰ ਗੁਰਦਾਸ ਸਿੰਘ (ਪੁਤ੍ਰ ਮਾਧੋਦਾਸ ਸਿੰਘ ਦੇ ਭਰਾ)

ਮਾਂ ਸਿੰਘ ਪਰ ਦੇ ਸ਼ਰੀਰ

103	ਸਿੰਘ	ਸੋਭਾ ਸਿੰਘ ਜੀ	ਮਾਂ ਸਿੰਘ ਪਰ ਦੇ ਸ਼ਰੀਰ
104	1	ਘੋਸ਼ਾ ਸਿੰਘ ਜੀ	
105	2	ਗੁਰਮ ਸਿੰਘ ਜੀ	
106	3	ਫਤਿਹ ਸਿੰਘ ਜੀ	
107	4	ਗੁਰਦੇਵ - ਸਾਹਿਬ ਸਿੰਘ ਜੀ	ਮਾਂ ਸਿੰਘ ਪਰ ਦੇ ਸ਼ਰੀਰ
108	5	ਸੋਭਾ ਸਿੰਘ ਜੀ	
109	6	ਗੁਰਦੇਵ ਦੇ ਸ਼ਰੀਰ	
110	7	ਪੰਨਾ ਸਿੰਘ ਜੀ	ਮਾਂ ਸਿੰਘ ਪਰ ਦੇ ਸ਼ਰੀਰ
111	8	ਗੁਰਮ ਸਿੰਘ ਜੀ	
112	9	ਮਾਧੋਦਾਸ ਸਿੰਘ ਜੀ	
113	10	ਗਿਆਨੀ ਗੁਰਮ ਸਿੰਘ ਜੀ	ਮਾਂ ਸਿੰਘ ਪਰ ਦੇ ਸ਼ਰੀਰ
114	11	ਗੁਰਮ ਸਿੰਘ ਜੀ	

(੧੫) ਨਾਮ ਕਾ ਦੇ (੧੫) ਕੁਰਾ ਜੀਰ
ਭਿੰਨੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਦਿਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਪਦਾਰਥ ਨੇ ਹੀ
ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਕਿਉਂ ਤੋਂ ਕੁਰਾ ਜੀਰ
ਭੇਦੇ ਹਨ ਸਿਰਫ਼ ਤਾਂ ਜੋ ਪਤਾ ਨਹੀਂ
ਜੋ ਪਦਾਰਥ।

ਗੰਢੇ ਪਾਣੀ ਲਿਫ਼ੇ ਹੀ ਕੰਢੇ
ਗੰਢੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਗੰਢੇ ਦੇ ਗੰਢੇ ਹੀ
ਜੀਰ ਕਰ ਦਿਤੇ ਗੰਢੇ ਹਨ। ਦਿਸ਼ੇ
ਕਰਕੇ ਮਾਧੀ ਮਾਧਰਾਪ ਦਿਸ਼ੇ
ਪਾਧੇ ਹਨ। ਜੋ ਮੰਤ੍ਰ ਜੀਰ ਕਰ
ਸਿਰਫ਼ ਤੋਂ ਤਾਮ ਨਾਮਿਕਾ +
ਦੇਤ੍ਰ ਨਾਮਿਕਾ + ਪਰਮਾਤਮਾ
ਜੀਰ ਦਿਤੇ, ਕੀ ਕਮਾਈ ਕਰ
ਪਿਸ਼ਾਫ਼ ਕਰਕੇ ਤੋਂ ਤਾਮ ਚਿਤਮਾਧੇ।

ਜਾਪ ਪਿਸ਼ਾਫ਼ ਜੀ ਜੀਰ
ਲਿਫ਼ੇ ਦੀ ਮਾਧਰਾਪ ਕਰਕੇ ਪਾਧੇ
ਨਾਮਿਕਾ ਕਰਕੇ ਦਿਸ਼ੇ ਪਾਧਿਕਾਧੇ ਜੀ
ਮਾਪ ਹੀ ਰਾਜਾ ਕਰਕੇ ਜੀ

ਸਿੱਖ ਪਠਾਨ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ੀਰ

ਸਿੱਖ ਪਠਾਨ ਦੇ ਦਿਲ ਘੜਤ ਤੀ ਪ੍ਰਸ਼ੀਰ ਜੇ
ਪਠਾਨ ਹਿਤ। ਜਾਨੇ ਪ੍ਰਸ਼ੀਰਾਂ ਦੇ ਪਤਾ ਬੰਨ੍ਹ ਕਰੀ
ਲਿਖ ਸਕਿਆ ਪਰ ਫੇਰ ਤੀ ਕੁਝ ਲਿਖਾ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੀਰ
ਘਾਟੇ ਕਰਾਨਾ ਜੀ ਹੀ ਪਰਦੀ। ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਸ਼ੀਰ ਨਾ
ਪਾਨ ਦਿਲ ਪਰਕਾਰ ਤੀ।

① ਆਰਿਆਂ ਨਾ ਰਿਹਾਵੇ ਗੇ

ਭਾਈ ਮਤੀ ਰਾਮ ਜੀ ਪਠਾਨੀਰ, ਅਠਾਠਵੀਰ
ਲਿਖ ਭਾਈ ਪਠਾਨਾਂ ਦੇ ਜੇਤ ਪੁਤਰ ਜੀ ਦਿ ਨੇਤਰਾਂ ਦੇ
ਕੁਝੀ ਮਾਤ੍ਰ (ਪਿੰਡ ਦੇ ਵਸਤੀਰ ਕਿਸੇ ਘਰਾਣਾ ਜੀ
ਮਤਿਗੁਰੂ ਤੇਰਾ ਘਰਾਣਾ ਜਾਗਿਅ ਜੀ ਤੇ ਮਾਪਣਾ ਦੀਵਾਨ
ਕਾਇਆ ਮਤ ਦਿ ਭਾਗੁ ਤੇਰਾ ਘਰਾਣਾ ਜੀ ਦੇ ਨਾਮ ਦਿਨ
ਦਿਨ ਕੇਰ ਜੇਰੇ ਮਤੇ ਨਿਰਾਜਾਨਾ ਨਾ ਕਘੁਰ ਕਰਾ ਪਰ
ਜਾਨ 4. 1932 ਦਿਨ ਮਾਨੇ ਨਾਮ ਰਿਹਾਵਿਆ
ਲਿਖਾ। (ਦਿਨ ਪਠਾਨ ਦੀਰ ਦੇ ਕੁਝੀਆਂ ਜੀ
ਗਰਘਾਣਾ ਲਿਖਾ। ਦਸਖੇਰੇ ਪਿੰਡ ਦੀ ਤਸ਼ੀਰ ਦਿਨ ਦਿਨ)

② ਚਾੜੇ ਗੇ

ਭਾਈ ਮਤੀ ਰਾਮ ਦੀ ਭਾਈ ਪਤੀ ਰਾਮ
ਰਾਮਾ ਜੀ ਮਤਿਗੁਰੂ ਤੇਰਾ ਘਰਾਣਾ ਜੀ ਮਾਨੇ ਜੇਦਰ
ਜੀਰਾ ਭਾਈ ਮਤੀ ਰਾਮ ਦੀ ਮਤਿਗੁਰੂ ਤੇਰਾ ਘਰਾਣਾ
ਜੀ ਦੇ ਨਾਮ ਦੀ ਦਿਲੀ ਕੋਤਵੀ ਦਿਨ ਕੇਰ ਕੀਤੇ ਗੇ
ਪਾ। ਦਿਨ ਨੂੰ ਦਿਨ ਜਾਨਾ ਕਘੁਰ ਕਰਾ ਦਸਖੇਰੇ ਘੜਤ
ਜੇਰਾ ਰਿਹਾਵਿਆ ਮਾਤ੍ਰ ਦਿਤੇ, ਪਰ ਦਿਨਕਾਰ ਕਰਾ
ਤੇ ਪਤੀ ਰਾਮ ਜੀ ਕੁਝੀ ਦਿਨ ਜਪੇਰ ਕੇ ਜਾਨ
ਦਿਤੇ ਲਿਖਾ।

③ ਦਸ ਦਿਨ ਦਿਨਾ ਜਾਨ

ਭਾਈ ਦਿਨਾ ਜਾਨੀ ਦੀ ਜੀ ਮਤਿਗੁਰੂ ਤੇਰਾ
ਘਰਾਣਾ ਜੀ ਦੇ ਮਾਨੇ ਜੇਦਰਾਂ ਦਿਨੇ ਜੀ। ਦਿਲੀ
ਮਤਿਗੁਰੂ ਤੇਰਾ ਘਰਾਣਾ ਜੀ ਦੇ ਨਾਮ ਦੀ ਦਿਲੀ

ਕੋਰ ਦਿਓ ਕੋਰ ਕੀਤੋ ਤੇਰੇ ਆ। ਸਿਖ ਦੇਸੇ ਦਿਖ
 ਤੇ ਦੀ ਦਿਖਾਵਾ ਕਰੂਨ ਨ ਕੀਤਾ। ਤੁਰ ਭਾਈ
 ਦਿਖਾਵੇ ਨੂੰ ਦੀ ਦੇਗ ਦਿਖ ਸਿਧਾ ਕੇ ਭਿਯਾਨ
 ਕੇ ਆਗੈਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਦਿਖ ਪਰਮਾ ਦੀਰ
 ਤੇ ਦਿਖ ਆਰ ਰੁਖ ਨੂੰ ਭੁੰਭ ਕਰੇ ਜਲਿਆ ਤੇ ਆਪ
 ਰਾਮ ਸਿਮਰਨ ਤੇਰਿਆ ਗੁਰਪੁਰੀ ਪੁਸ਼ਾਰ ਗਿਆ।

(੪) ਪਰਮਾ ਤੇ ਸੀਪ ਲਿਖੇ

ਗੁਰਮਾਤ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੀ ਘਰਾਣਾ ਪਰਮਾ ਦੀਰ
 ਸਿਖ ਤੇ ਸੀ ਪਤਿਭਾਤੁ ਰੇਖੇਰ ਸਿੰਘ ਜੀ ਆਗੈਰ
 ਕਰੀਪਰ ਲਿਖ ਕੇਰੇ ਅੰਤਿਤ ਦੀ ਰਾਤ ਪਰਮਾਤ
 ਕੀਤੀ ਸੀ। ਦਿ ਭਾਈ ਮਰੀ ਸਿੰਘ ਜੀ ਰ ਪੰਥੀ
 ਸੀ। ਦਿਖਾਵਾ ਨ ਕਰੂਨ ਕਰਨ ਦੇ ਰੇਖ ਕਰਨ
 ਆਪ ਨੂੰ ਕੀ ਭਾਈ ਪਤਿਭਾਤੁ ਰਾਮ ਜੀ ਰਾਤੋਰ
 ਦਿਖ ਆਗੈਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

(੫) ਤੋਗਾ ਵਾਰੀ

ਭਾਈ ਗੁਰਮਾਤ ਸਿੰਘ ਜੀ ^{ਰਾਮ} ਆਗੈਰ ਲਿਖ ਰਾ ਦਿਖਾਵੇ ਸੀ
 ਸਿਖ ਜੀ ਸਿਖ ਤੇ ਗੁਰਮਾਤੀਆ ਰੇਖ ਦੇ ਕਰੀ
 ਕੋਰ ਦਿਖ ~~ਕਰਨ~~ ਕਰਨ ਸਿੰਘ ਜੀ, ਤੇ ਆਗੈਰ
 ਕਰੇ ਕਰਨ ਕਰਨ ਦਿਖ ਭਾਈ ਜੇਦਾ ਕੀਤੀ
 ਭਾਈ ਗੁਰਮਾਤ ਸਿੰਘ ਤੇ ਪਰਮਾਤ ਪਤਿਭਾਤੁ ਸਿੰਘ ਰਾਮ
 ਮਿਸਰੇ ਅੰਧੇ ਭਗਤ ਆਦਿ ਤੁਰਨਾਂ ਨੂੰ ਆਗੈਰ
 ਪਤਿਭਾਤੁ ਸਿੰਘ ਰਾਮ ਦੀ ਸਕਾ ਦਿਤੀ। ਦਿ ਪਰਮਾਤ
 ਪਰਮਾਤ ਸਿਰਮਾਤੀ ਦਿਖ ਤੁਗਾ ਸੀਆ ਦੀ ਦੇਗਰ
 ਮਿਸਰੇ ਗਾਈ ਦੇ ਕਿਸੇ ਰਾਤੋਰ, ਪਤੀਰੀ ਪਾਈ

(੬) ਗੁਰਮਾਤ ਸਿੰਘ ਦੀ ਜੇਦਾ ਸਦੀ ਕਰਮਾ ਸੀਆ ਦਿਤੀਆਂ
ਆਗੈਰ ਗੁਰਮਾਤ ਸਿੰਘ ਜੀ ਸੀਰ ਲਿਖ
ਅੰਤਿਤਤਾ ਦੇ ਦਸਰੀਰ ਸਾਮ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਕਰੀ
ਮਰੀ ਸਿੰਘ ਜੀ ਤੇ ਅੰਤਿਤਤਾ ਦੇ ਕਰਮਾ

~~ਦੇਵੀ~~ ਦੱਤੀ ਘਾਟੂਰੀ ਦਾ ਕਮ ਕੀਤਾ।
 ਜਾਂ ਪਿੰਡ ਜਾਇਆ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਕੇ
 ਦਾਏ ਪਾਏ ਰੱਖਣ ਦਾ ਮਿਠ ਬਣਾ ਕਾਫੀ
 ਮਤਾਘ ਜਿੰਮ ਤੇ ਜਮਤ ੧੭੬੭ ਵਿਰਗਮੀ
 ਦਿਓ ਦਰਿਆ ਜੀ। ਜਮਤ ੧੮੦੨ ਦਿਓ
 ਜਾਏ ਦੇ ਜਰਮ ਤੇ ਭਾਈ ਮਤਾਘ
 ਜਿੰਮ ਜੀ ਤੂੰ ਚਰਖੀ ਤੇ ਚੜ੍ਹੇ ਕੀਰੀ ਕੀਰੀ।

(੨) ਧਰਮ ਗਤੀ ਗਹਿਮਾ

ਭਾਈ ਘੋਤਾ ਜਿੰਮ ਜੀ ਜੰਝੁ ਜੰਝੁ ਭੁਗਲੇ ਪਿੰਡ
 ਦਾ ਕਮਰੀ ਕੀ। ਭਾਈ ਗਰਜਾ ਜਿੰਮ ਮਾਧੀ
 ਜੀ ਤੇ ਭਾਈ ਘੋਤਾ ਜਿੰਮ ਜੀ, ਜਮਤ ੧੭੬੬
 ਵਿਰਗਮੀ ਦੇ ਜਮ ੧੭੩੬ ਦੀਖੀ ਦਿਓ ਜੁਰ
 ਦੀਰ ਦੀ ਜਗਾਏ ਦੇ ਰੋਲੇ ਦਿਲੀ ਜਾਏ ਦੀ ਜਗਰ
 ਤੇ ਜਿਓ ਤੀਰ ਜਮਤ ਜੰਝੇ ਕੇ ਪਿੰਡ ਦੇ
 ਮੁਖਜਮਾਨ ਦੀ ਭੇਟੀ ਜਾਪਦੀ ਗਰਘਾਤ
 ਜੁਟੀ ਦਿਓ ਜੁਟੇ ਜੁੰ ਕਰਿ ਗਿਰੀ ਕੀਰਿਓ ਤੇ
 ਕਰਿਓ ਕੀਰੀ ਜੋ ਰਿ ਲਿਖ ਪਤਾ ਤੇ ਜੇਵੇਂ ਜੁ
 ਮਤ ਦਿਓ ਦੇਖ ਦੇ ਘੋਲੇ ਜਮਤ ਤੇ ਜੁਟੇ ਜੋ
 ਮਤਿਓ ਜੁੰ ਰਿਗਿ ਰਿ ਦਿਓ ਘਰਿਓ ਪੀਏ ਤੇ ਰੁਠੇ
 ਜਾਂ ਕਾਇਰ ਕੁਠ ਰਿਖਿ ਪਾਸਨੇ ਤਾਂ ਮਾਧੇ
 ਘਰਮ ਕੀਰੀ ਦੀ ਪਾਇਓ ਜਮ।

(੩) ਮੁਖਜਮਾਨ ਦੀ ਗੋਲ ਭਾਈ
 ਘੋਤਾ ਜਿੰਮ ਤੇ ਜਮਤੀਰਾ ਜੇਵੀ ਤੇ ਪਿੰਡ ਦੇ
 ਭਾਈ ਗਰਜਾ ਜਿੰਮ ਜਮਤ ਦੀ ਪੁਲੀ ਤੇ ਘੋਲੇ
 ਜਮਤ ਪਿੰਡ ਦੇ ਜਮਤੇ ਜੰਝੀ ਮਾਧੀ ਦੇ
 ਜਾਏ ਦੇ ਮਤਾਘ ਜੁੰ ਦਿਓ ਮਤਾਘ ਦਿਓ
 ਰਿਠੀ ਰਿਖੀ। ਰਿਠੇ ਪਘਰ ਦਿਓ ਮਾਧੀ।

ਰਿਠੀ ਲਿਖੇ ਯੇ ਲਿਖਿ ਘੋੜਾ
ਭਰ ਦਿਓ ਖੇਟਾ।

ਦਿਓ ਗਾਂ ਖੇੜਾ।

ਮਾਨ ਸਾਇ ਗਏ ਨੂੰ

ਪੈਸਾ ਸਾਇ ਖੇੜਾ।

ਮਾਖ ਭਾਘੀ ਖਾਏ ਨੂੰ

ਯੇ ਮਾਖੇ ਲਿਖਿ ਘੋੜਾ।

ਦਿਓ ਰਿਠੀ ਭਾਘ ਸਰਗੀ ॥ ਘੋੜਾ ਖਾਏ

ਨੂੰ ਪੁਸ਼ਾ ਤੇ ਭੁਭਕ ਫੇਰਾ ਰਹ ਮਾਝੀਆ

ਘੋੜਾ ਲਿਖਿ ਤੇ ਕੋਲ ਖੇਟਾ ਖੀ ਤੇ ਭਾਘੀ

ਗਰਜਾ ਲਿਖਿ ਕੋਲ ਦਿਓ ਰੋਜਾ ਖੀ। ਪੈਦਿਆ-

ਰਾਜ ਘੋੜੇ ਰਾਜ ਦਿਓ। ਜੇਹੇ ਫੇਰੇ ਦੀਆ

ਰਤਾਂ ਗੋਲੀਆ ਖਾ ਕੇ ਘੋੜਾ ਰੋ ਗਈਆ

ਭਰ ਗੋਲੀਆ ਭਾਰੋ ਕੇ ਮਾਘੀ ਰਾ

ਭਰ ਫੇਰੇ ਲਿਖਿ ਰਹੇ ਰਹੇ ਰਹੀਆ

ਤੇ ਜੇਧੇ।

(20)

ਲਿਖੀ ਕੇਸਾਂ ਸੁਆਧਾ ਰਾਗਿਭਾਈ

ਘਾਘਾ ਦੀਪ ਲਿਖਿਯੀ ਪਠਾਏ ਗਏ ਰੇ

ਘੋੜੇ ਲਿਖਿ ਘੋੜੇ ਰੇ ਰਹਿ ਰਾ ਰਾ ਖੇੜਾ ਘੋੜੇ

ਤੇ ਜੇਧੇ ਜਾ। ਮਾਘ ਤੇ ਲਿਖਿਯਾ ਘੋੜੇ

ਪਿਓ ਦੀ ਕਈ ਖੇੜਾ ਕੀਤੀ। ਘੋੜੇ ਰਾਗੀਆ

ਦਿਓ ਰਹੇ ਰੇ ਰਹੀਆ ਘੋੜੇ ਰਾਗੀਆ

ਤੇ ਰਧੇ ਮਧੇ ਕਧੇ ਜਾ। ਘੋੜਾ ਲਿਖਿ

ਘੋੜਾ ਰੇ ਰਾਗੀਆ ਰੇ ਰਾਗੀਆ ਰੇ ਰਾਗੀਆ

ਘੋੜਾ ਰਹੇ। ਰਾਗੀਆ ਰਾਗੀਆ ਲਿਖਿਯਾ ਰਹੀ

ਰਾਗੀਆ ਰਾਗੀਆ ਲਿਖਿਯਾ ਰਾਗੀਆ ਰਾਗੀਆ

ਦਿਓ ਰਹੀਆ ਰਾਗੀਆ ਰਾਗੀਆ ਰਾਗੀਆ

ਰਾਗੀਆ ਰੇ ਰੇ। ਰਾਗੀਆ ਰਾਗੀਆ ਰਾਗੀਆ

ਭਾਈ ਤਾਰੂ ਸਿੰਘ ਜੀ ਖਾੜੀ
ਸਾਗਰ ਤੋਂ

ਭਾਈ ਗੁਰੂ ਦੀ ਮੋਹਰ

(12)

(3)

ਪ੍ਰਿਥੀਆ ਰਾਹੀਆ

ਭਾਂਡੀ ਤਾਹੁ ਲਿਖੀ ਜਾਇਗੁ ਮਾਇ ਮਾਇ
 ਲਿਖਾਈ : ਤਾਹੁ ਲਿਖਿ ਜੇ ਪੁਰਾਖਿਤ ਜਿਨ
 ਸਾਹਿਬ, ਤਸੀਰ ਕਸੂਰ ਦੇ ਕੀਲੇ ਰਾਖੇ ਕਿਹੀ
 ਕਮੀਰਿ ਮਾਤੇ ਖੋਚਣ ਪਕ ਜੇਦਰਾਹੀ
 ਸਿੰਘਸੀਦੇ ਮਾਤੇ ਤੇ ਖਾਨਕਸ਼ਾਹ ਪੁੱਛਾ
 ਸਾਹਿਬ ਪਾਸ ਫੁਠੀ ਲਿਖਾਇ ਕਰੇ ਕਿ
 ਤਾਹੁ ਲਿਖਿ ਭਾਗੁਆ ਤੂੰ ਪਾਸਾ ਦੇਵੇ ਸਾਹਿਬ
 ਕਰਨ ਤੇ । ਤਾਹੁ ਲਿਖਿ ਤੂੰ ਕੇਰ ਕਰਦਾ ਰਿਤਾ
 ਜਰ ਦਿਖਾਸਾ ਕਸੂਰ ਕਰਨ ਤੇ ਸਾ ਕਰ
 ਰਿਤੀ ਤਰ ਭਾਂਡੀ ਤਾਹੁ ਲਿਖਿ ਦੀ ਕੇਸਾ ਸਮੇਤ
 ਖੋਪਰੀ ਕੋਧੀ ਸਾਸ ਨਜ਼ਾਰੇ ਤੇ ਫਿਤਾਹ
 ਰਿਤੀ, ਪਾਹ.

ਭੀ ਤੇਰੇ ਸਾਥਾ ਕੈਰ

ਜਪ ਪੜ੍ਹਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ।

ਸਿਰ ਫਿਰੇ ਖਰੜੀ

ਸਮੇਤ ਕੇਸ ਸਾ ਰਹਿੰਦਾ ।

੨੩ ਮਾਰਚ ੧੯੮੨ ਖਿਕਰਾਹੀ ਤੇ

ਮਾਪ ਤੇ ਜਾਤੀ ਦੀ ਪਾਈ ।

(13)

ਰੁਕਾਇਤ ਤੇ ਰੁਕੇ

ਜੁਲੇਗਾ ਲਿਖਿ ਕੀ ਫਿਰ ਸੰਘਤ ਹਿਸਾ ਕ
 ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਦਸੀਰ ਮਾ, ਫਾਹੀ ਦੇ
 ਦਿਰਦਾਨ ਤੇ ਘਾਟਸਾਹੀ / ਤੇਰੇ ਮਾਸ
 ੧੭ ੨੮ ਖਿਕਰਾਹੀ ਦਿਨ ਖਾਨਕਸ਼ਾਹ ਜਰਾਹੀ
 ਮਾਸ ਪੁੱਛਾ ਸਾਹਿਬ ਤੇ ਦਿਸਤੁ ਮਾਪਦੀ ਰੁਕੇ
 ਦਰੀਸ ਕਸੂਰੇ ਰਖ ਰੁਕੇ ਦੀ ਜਾਹੀਰ
 ਦੀ ਜਾਹ, ਸਦਾਸੀ ਖਤਾਸ ਮਾਤੇ ਧੁਤਾਹ
 ਖਿਕਤ ਪੰਥ ਤੂੰ ਦੇਵ ਸਦੀ ਮਜਿਤਾਹ ਕੁਸਿਮਾ

99

~~३३५ १/२ पाठ ३~~[illegible]

ਜੀ। ਮਸੀਹੇ ਦੀ ਭਿਆਨਕ ਕੌਰਮ ਪਾਤਕ ਦਾਹੇ, ਦੀ ਚੀ
 ਮੇਰੇ ਚਿੰਨ੍ਹ ਦੇ ਪਿੰਡ ਮਾਨੇ ਤੇ ਚੀ ਮੁਕੁਤ ਕਾ ਪਾਤਕ ਦਾਹੇ ਚੀ
 ਨੂੰ ਚੜ੍ਹ, ਦਿਖਾ। ਦਿਖਾ ਕੋਈ ਅਦਭੁਤਾ ਤੇ ਚੀ
 ਦਸਾਂਦਾਸ ਸਿਤਾ ਜੀ ਦੀ ਚੰਦਾ ਦਿਖਾ ਕੇ। ਦਿਖ
 ਤੇ ਬਰਗਸਿਧਾ (ਚੀ ਜੀ ਤੇ ਅਮਿਤ ਕਰਿਮਾ
 ਜੀ ਤੇ ਸਿੰਘ ਦੀ ਪਦੀ ਪਾਈ। ਸਮਤ ੧੭੧੬
 ਦਿਖਾ ਜੇਰ ਮਸਿਹਾ ਤੇ ਜੀ ਤੇ ਅਮਰ ਪੁਰ ਕਰਿਮਾ ਤੇ
 ਦਿਖਾ ਤੇ ਅਮਰਿਕਾ ਅਮਰਾਤ ਪਾਤਕ ਮੇਰੇ ਚੀ ਜੀ
 ਮਾਂਤ ਸਾਹਿਬ ਕੋਰ ਜੀ ਨੂੰ ਜੋ ਕੇ ਦਿਖਾ ਪਾਤਕਿਮਾ
 ਮਾਂਤ ਚੰਦਾ ਦਿਖਾ ਤੇ ਜੀ ਚੀ ਜੀ। ਸਮਤ ੧੭੧੫
 ਦਿਖਾ ਪਾਤਕ ਮੰਦਰੀ ਜੀ ਤੇ ਭਾਈ ਮਸੀਹਿ। ਜੀ ਨੂੰ
 ਤੇ ਮੰਦਰ ਪਾਤਕਿਯ ਦਿਖਾ ਗੰਢੀ ਕਾਪਿਮਾ। ਭਾਈ
 ਮਸੀਹਿ ਜਿੰਨੇ ਜੋ ਮੁਕਾ ਜਾਤੋਰ ਤੇ ਪੰਜ ਤਜਾਹ ਕਾਪਾ
 ਰੋਕਸ ਰੋਕਾ ਕਰੇ ਮਾਂਦੇ ਦੀ ਮਸਤੂਰੀ ਕਈ ਪਾਤਕ ਕਾਪਾ
 ਤੇ ਅਮਿਤ ਪਾਤਕ ਦੇ ਕੋਈ ਕਾਪੀ ਪਾਤਕਿਯ ਦਿਖਾ ਸਿਖ ਤੇ
 ਜੇਰ ਕਰੇ ਮਾਂਦੇ ਜਾ ਤੇ ਪਾਤਕ ਕਰੇ ਪੁਰ ਤੇ ਕੋਈ
 ਪੁਰੇ ਤੇ ਪਾਤਕਿਯ ਤੇ ਪਾਤਕ ਕਰੇ ਪਾਤਕਿਯ ਪ
 ਮੰਦਰ ਕਈ ਕਾਪਿਯ ਤੇ ਕੋਰ ਕਾਪਿਯ
 ਕਈ ਕਾਪਿਯ ਤੇ ਦਿਖਾਵਾ ਦਿਖਾ
 ਕਾਪਿਯ ਤੇ ਅਮਰ ਪਾਤਕ ਕੀਤੇ, ੧੭੨੧ ਮਸੀਹੀ
 ਤੇ ਕੋਈ, ਤੇਰੇ ਕਰਾਹ ਕੇ ਤੇ ਮੰਗ ਮੰਗ
 ਜੇਰ ਕਰਾਹ ਦਿਖਾ। ਸਮਤ ੧੭੧੬ ਦਿਖਾ ਕਈ
 ਕਾਪਿਯ ਮਸੀਹਿ ਪਾਤਕਿਯ ਕਈ ਤੇ ਪਾਤਕਿਯ ਕਈ
 ਦਿਖਾ।

(੨੬)

ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀ। ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀ ਦੇ ਗੁਰ ਦਿਖਾ ਸਿਖ
 ਦੇ ਕਾਪਾਤਕ ਦਾਪਤ ਕਈ ਤੇਰਾ ਤੇ (ਕਾਪਾ)
 ਜੀ ਤੇ ਸਿਖੇ ਦੀ ਸਿਖ ਦੇ ਕਈ ਕਾਪਿਯ ਤੇ ਕਈ

ਜੀ ਤੇਰੇ ਖਾਸ ਪਾਸ ਛੁੱਟੇ ਜਾਂਦੇ
 ਹਰ ਥਾਂ ਹੋਣ। ਦਿਲ ਤੇ ਦਿਲ ਦੇਸੇ
 ਕੁਝ ਕੁਝ ਲਿਖ ਜੀ ਤੂੰ ਜਵਾਬ ਪੱਟੇ
 ਮਾਂਪਲੇ ਦਰਸਾਉ ਪੂਰੀ ਕੀਤੀ। ਦਿਲ ਸਹੀ
 ਲਿਖ ਦਿਤਾਮ ਦਿਲ ਪੁੱਛੇ ਲਿਖ ਜੀ ਹਰ ਸਹੀ
 ਦਰੀਅ ਮੇਰੀ ਹੋ ।

ਕੁਝ ਲਿਖ ਦਿਲ ਸਾਫ਼ ਹੋ ਕੇ ਰਾਜ ਕੀ ਹੋ।
 ਮਾਂ ਤੂੰ ਕਾਜੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤਿ ਪੂਰ, ਪੁੱਤ੍ਰ ਸਾਧਕ
 ਲਿਖ ਮਾਂ ਤੇ ਰਾਜੀ ਰਾਜੇ ਸਮਝ ੧੨੦੨ (ਜਿਲਾ)
 ਦਿਲ ਸਾਫ਼ ਪਤੀਤ ਕੀਤੇ ਹੋਏ।

੧੪) ਕੁਝ ਕੁਝ ਲਿਖ

ਲਿਖ ਜੀ ਦਰੀਅ ਪੁੱਛੇ ਲਿਖ ਹਰ ਪੁੱਤ੍ਰ ਕੀ
 ਕੀ ਸਾਫ਼ ਹੋ ਕਰੀ ਮਕਤਬ ਦਿਲ ਪਹਿਲਾ
 ਕਰੀ ਕੀ। ਦਿਲ ਸਾਫ਼ ਮੇਰੀ ਸਾਫ਼ ਰਾਜੀ ਹੋ
 ਮੇਰੀ ਦਿਲ ਪੂਰ ਸਾਫ਼ ਕਰ ਲਿਖ ਤੇ ਲਿਖ ਤੇ
 ਸਾਫ਼ ਮਾਂਪਲੇ ਮਾਂ ਤੇ ਮਾਂ ਤੇ ਦਿਲ ਸਾਫ਼ ਮਾਂ
 ਤੇ ਮਾਂ ਕੀਤੀ। ਦਿਲ ਸਾਫ਼ ਮੇਰੀ ਸਾਫ਼ ਹੋ
 ਮਾਂਪਲੇ ਤੇ ਤੇ ਸਾਫ਼ ਲਿਖ ਕੇਰ ਕੀਤੀ
 ਲਿਖ। ਮਾਂ ਸਾਫ਼ ਤੇ ਮਾਂ ਸਾਫ਼ ਤੇ
 ਸਾਫ਼ ਲਿਖ ਤੇ ਦਿਲ ਤੇ ਲਿਖ ਤੇ ਲਿਖ
 ਲਿਖ ਮਾਂ ਤੇ ਰਾਜੀ ਤੇ ਲਿਖ ਲਿਖ। ਦਿਲ
 ਦਿਲ ਸਾਫ਼ ਲਿਖ ਦੀ ਲਿਖ ਕੇਰ ਦੇ, ਸਾਫ਼
 ਲਿਖ ਕੇਰ ਮਾਂ ਤੂੰ ਸਾਫ਼ ਕੀਤੀ ਲਿਖ।
 ਦਿਲ ਮਾਂ ਸਾਫ਼ ੧੨੦੨ ਲਿਖ ਲਿਖ ਦੀ ਤੇ ।

੧੫) ਕੇਰ ਕੇਰ ਕੇਰ

ਲਿਖ ਜੀ ਕੇਰ ਕੇਰ ਲਿਖ ਲਿਖ
 ਤੇ ਲਿਖ ਲਿਖ ਕੇਰ ਕੇਰ ਕੇਰ ਕੇਰ
 ਕੇਰ ਤੇ ਕੇਰ ਕੇਰ ਕੇਰ ਕੇਰ ਕੇਰ

ਘੋਰ (ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਜੀ)। ਫਰਮਾਸ਼ੀਆਂ ਅੰਗਰੇਜ਼
 ਨੇ ਪੈਂਡਾ ਜੀ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਗਏ ਤਾਂ ਪ੍ਰਭਾਤ ਦੀ ਮਾਘ ਦੁਆਰਾ
 ਆਪਣੇ ਪੈਂਡਾ ਦੀ ਮਾਘ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣ, ਜਾਣੀਓ ਪੁਰ
 ਤੇ ਕਤਰ ਕਰਕੇ ਰਿਸ਼ੀ ਦੇ ਤਰਤ ਪੁਰ ਮਾਘ ਮੰਗਤ
 ੧੭੮ ਫਿਰਕਾਜੀ ਆ ੧੭੯੩ ਦਿਨ ਘੋਰ। ਦਿਨ ਤੇ
 ਕੋਧ ਪੁਰ ਦੇ ਗੱਲ ਮਾਘੀ ਤੇ ਲਿਖ ਦੀ ਪੁਤੀ ਜਾਣ ਆ
 ੧੭੯੫ ਦਿਨ ਜਾਣੀ ਰੀਤੀ। ਦਿਨ ਦੇ ਘੋਰ ਘੋਰ
 ਲਿਖ ਆਤਮਾ ਜਾਣ ੧੭੯੩ ਦਿਨ ਘੋਰ ਤੇ (ਦਿੱਤਾ)।
 ਦਿਨ ਤੇ (ਲਿਖ) ਤੇ ਆ ਮਾਘ ਮਾਘੀ ਦਿਨ
 ਕੋਰੀ ਕਰਨ ਜੀ। ਛੱਡੀ।

(੧੭)

ਜਕੀਆ ਆਪ। ਆਪ ਆਤਮਾ ਦੇ ਮਾਘ ਜਾਣ
 ਜਕੀਆ ਆਪ ਤੇ (ਦਿੱਤਾ) ਮਾਘ ਮਾਘੀ ਆਪ ਜਾਣ
 ਪੁਤ, ਮਤੇ ਪੁਤਾਦਾਨ ਜਾ (ਪੁਤਾ ਜੀ)। ਦਿਨ ਤੇ
 ਗੱਲ ਲਿਖੀ ਲਿਖੀ ਦੇ ਲਿਖੀ ਦੇ ਮਾਘ ਪੈਂਦੇ ਜਾਣ

(੧੮)

ਮਾਘ ਮਾਘੀ ਆਪ। (ਦਿੱਤਾ) ਮਾਘ ਮਾਘੀ ਆਪ ਜਾਣ
 ਜੀ। ਦਿਨ ਮਾਘ ਮਾਘੀ ਦੇ ਜਾਣ ਮਾਘ ਮਾਘੀ
 ਰਹਿ ਜਾਣੀ ਜੀ। ਦਿਨ ਤੇ ਗੱਲ ਦਿਨ ਲਿਖੀ
 ਤੇ ਕੋਰੀ ਦੇ ਕੋਰੀ ਮਾਘੀ ਜਾਣ ਜੀ।

(੧੯)

ਮਾਘ ਮਾਘੀ। ਮਾਘ ਮਾਘੀ ਦੇ ਮਾਘ ਮਾਘੀ, ਮਾਘ ਮਾਘੀ
 ਤੇ ਕੋਰੀ। ਕੋਰੀ ਮਾਘ ਮਾਘੀ, ਪਤਿਧੀ ਜਾਣ
 ਤੇ ਕੋਰੀ ਜਾਣ ੧੭੮੬ ਦਿਨ ਦੀ ਰੀਤ
 ਜਾਣ ੧੮੦੩ ਫਿਰਕਾਜੀ ਤੇ ਮਾਘ ਮਾਘੀ
 ਕੋਰੀ ਦਿੱਤੇ ਰੀਤ। ਰੀਤ ਜਾਣ ਮਾਘੀ
 ਤੇ ਮਾਘੀ ਆਪ, ਮਾਘ ਮਾਘੀ ਤੇ ਕੋਰੀ
 ਕੋਰੀ ਰੀਤੀ ਜਾਣ। ਕੋਰੀ ਰੀਤੀ ਲਿਖੀ
 ਤੇ ਲਿਖੀ ਤੇ ਦਿਨ ਮਾਘ ਮਾਘੀ ਦਿਨ ਜਾਣ
 ਦਿਨ ਮਾਘ ਮਾਘੀ ਰੀਤੀ ਰੀਤੀ ਰੀਤੀ ਰੀਤੀ

ਕੋਟ ਲਿਖਣਾ ਨਾ ਕਾਮ ਹੈ,
ਭਾਈ ਲਿਖਣੇ ਨਾ ਭਾਈ।

ਦਿਖ ਤੇ ਪਤਾ ਜਾਣਾ ਤੇ ਨਿ ਰਸ ਤਜਾਣ ਤੇ ਰਹਿ
ਦਿਖ ਘੋਰਿਆਰੇ ਦਿਨ ਪ੍ਰੀਤ ਤੇ ਦੇ ਮਨ। ਤੇਰੇ
ਲਿਖ ਕੁਝ ਘਰ ਗੇਰੇ ਚੁਕਾ ਲਿਖਾ ਤੂੰ ਜਾਨ
ਦਿਨ ਮਾਈਆ ਦਾਸ ਤੂੰ ਰੋਤ, ਪਧਰ ਤੇ ਗੁਰਮ
ਕਰੇ ਮਾਪਦੇ ਪ੍ਰਧਾਰੇ ਕਰੇ ਪਰੇ ਖਾਂਦੇ ਗੁਰਮ
ਕੀਤ ਤੇ ਪਤਿਭਾਗ ਤੀ ਨਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਕੀਤ।

ਦਫ਼ਤਰ ਪ੍ਰਧਾਨ

ਦਿਨ ਪਾਸੁਪਾਸ ਪੇਸ਼ ਫਰਦੀ ਪਾਸ
੧੭੬੨ ਤੂੰ, ੨੮ ਸਾਖ ਸੰਮਤ ੧੮੧੮ ਲਿਖਣੀ
ਤੂੰ ਸਦੇਰੇ ਸਦੇਰੇ, ਕੁਪ ਦੇ ਮੇਰਾ, ਮੇਰੇ ਰੋਟੇ
ਦੇ ਸਾਥੇ, ਤੇਰਿਆ ਦੀ। ਦਿਨ ਪਾਸੁਪਾਸ
ਅਧਿਕਾਰ ਪਾਸੁਪਾਸੀ ਰੁਹਾਨੀ ਸਾਸ
ਗੇਰੇ ਪੁਰ ਗੁਰਮਦਾਸ ਕਾ ਪਾਸ ਕੁਪਕੀ ਤੇ
ਤੇ ਮੇਰਾ ਮੇਰੇ ਰੋਟੇ ਦੇ ਸਾਥੇ ਤੇਰਿਆ
ਦਿਨ ਦਫ਼ਤਰ ਪਾਸੁਪਾਸ ਲਿਖ ਦਿਨਾ ਦਿਨ ਘਾਤ
ਤੀ ਪ੍ਰਸਿਦ ਹੈ। ਦਿਨ ਦਿਨ ਤੀ (੩੦) ਤਜਾਣ ਤੇ
ਦਸ ਲਿਖ ਪ੍ਰੀਤ ਤੇਰੇ ਪਾਸ ਦਿਨ ਤੇ ਲਿਖਾ ਨ
ਜਾਨਾ ਨਾ ਰੋਣ ਤੇਰਿਆ। ਤਿੰਨੇ ਸਾਖ ਤੂੰ ਲਿਖਾ
ਤੇ ਜੇਰੇ ਗੁਰਮ ਪਾਸਿਕਾ ਨਾ ਪਾਠ ਕਰੇ ਮੇਰਾ
ਲੇਖ ਨੇ ਜੇਰੇ ਰੋਟੇ। ਦਿਨ ਲਿਖ ਤੇ ਚੁਕੀ ਚੁਕੀ
ਤੋਤ ਪਾਸੇ ਤੇ ਰਾਖੇ

ਗੋਲੇ ਸੁ ਖੇਤ ਗੁਰਮ।

ਦਿਨ ਪਾਸੁਪਾਸ ਦਿਨ ਲਿਖਾ ਤੇਰਿਆ ਤੇਰੇ
ਤੇਰੇ ਦੀ।

ਜਗਦਾਸ ਸਾਖੇ ਜਗਦੀ ਤੇਰੇ,
ਸਾਖਤ ਰਾਜੇ ਨਾ ਰੋਟੇ।

"ਬੇਰ ਮਿਲੇ ਕਾ ਕਾਮਰੇ ,
ਗੁਰੀ ਮਿਲੇ ਕਾ ਗੁਰੀ॥
ਕਿਉ ਤੇ ਪਤ ਰਹਿ ਰਹਿ ਰਹਿ ਰਹਿ ਰਹਿ
ਦਸ ਦਿਸ ਪਾਇਆਰੇ ਕਿਉ ਜੀ ਤੇਰੇ ਪਾ । ਜਿਉ ਜੀ ਰਹਿ ਰਹਿ

(20)

ਸ਼ਾਹਮੁਖ

ਸ਼ਾਹਿ (ਤੁਹਾਮੁਖ) ਕੁਸ਼ੀ ਖਾਨ,

ਇਹ ਸ਼ਿਸ਼ਾਮੁਖੀ ਨ ਪੁਤ ਦਿਵ ਗੁਰੀਯ ਮਲਾਸੀ
ਜੀ, ਜੋ ਖੁਸ਼ਮਾਨ ਅੰਦਰ ਸੰਨ ੧੬੨੭ ਵਿਸਤਰੀ
ਦਿਵ ਖੰਡ ਤੇਲਿਯਾ; ਦਿਖ ਜੇ ਆਪਣੇ
ਪਰਾਕ੍ਰਮ ਅਤੇ ਸੁਪ੍ਰਸੰਗਤ ਸ਼ਾਹ ਸੰਨ ੧੭੩੬
ਈਸਵੀ ਦਿਨ ਜਠੜੀ ਖਾਨਦਾਨ ਨੂੰ ਜਿਤਕੇ ਫ਼ਾਰਸ
ਨਾ ਤਖ਼ਤ ਪਰਾਪਤ ਕੀਤਾ, ਫੇਰ ਕਾਬੁਲ ਦੇ ਪਾਹ
ਨੂੰ ਜਿਤਕੇ ਸੰਨ ੧੭੩੬ ਈਸਵੀ, ਸੰਨ ੧੭੬੬ ਵਿਸਤਰੀ
ਦਿਨ ਤਿਹਤਪਤ ਪੁਰ ਬਜ਼ਾਈ ਕੀਤੀ। ਸ਼ਾਹਮੁਖ ਨੂੰ
ਜਿਤਕੇ ਫ਼ਾਰਸ ਮਾਰਦ (ਦਿਹੀ ਪੁਸ਼)। ਸ਼ਾਹਮੁਖ ਦੇ ਕੁਸ਼ਮ
ਨਾ ਤੁਸ਼ਮ (ਦਿਤ) ਦਿਖ ਦਿਖ ਕੇ ਵੀ ਤੁਸ਼ਮ (ਦਿਖ ਮਾਰੇ ਕੇ)।

(21) ਸ਼ਾਹਮੁਖ ਮਲਾਸੀ

ਸ਼ਾਹਮੁਖ ਮਲਾਸੀ

ਪਹਿਲੇ 21 ਸਾਲ, ਸੰਨ ੧੬੬੬ ਦਿਨ ਜ਼ਮਾਨ ਖਾਨ
ਨਾ ਪੁਤਰ, ਦਿਵ ਦਿਵ ਗੁਰੀਯ ਮਲਾਸੀ, ਜੋ ਸੁਪ੍ਰਸੰਗਤ
ਸ਼ਾਹ ਦਸਰਾ ਦਸਰਾ ਸ਼ਾਹਮੁਖ ਨਾ ਬੈਰ ਪਤਿ ਤੇ ਗਿਆ,
ਅਤੇ ਸੰਨ ੧੭੪੭ ਦਿਨ ਸ਼ਾਹਮੁਖ ਦੇ ਮਰਨ (ਦਿਵ) ਸੰਸਾਰ
ਤੇ ਕਾਬੁਲਾ ਕਰਕੇ ਸ਼ਾਹਮੁਖ, ਜਿਥੇ, ਮਲਾਸੀ ਅਤੇ ਕੁਸ਼ਮੀਰ
ਨੂੰ ਕੀ ਆਪਣੇ ਮਲੀਕ ਕਰ ਲਿਆ। ਦਿਖ ਜੇ ਸੰਨ
੧੭੪੭ ਤੋਂ ਜੇ ਸੰਨ ੧੭੬੭ ਈਸਵੀ ਤੇ ਪੰਜਾਬ ਤੇ
ਅਤੇ ਤੁਸ਼ਮ ਕੀਤੇ, ਅਤੇ ਸੰਨ ੧੭੬੬ ਵਿਸਤਰੀ ਦਿਨ
ਮਲਾਸੀ ਮਲਿਕ ਕਰ ਕੇ ਫ਼ਾਰਸ ਖਾਨੀ ਮਲਾਸੀ, ਮਲਿਕ
ਜੀ ਨਾ ਮਲਾਸੀ ਕਰਕੇ ਸ਼ਾਹਮੁਖ ਮਲਿਕ, ਜਿਥੇ ਸ਼ਾਹ
ਕੁਸ਼ੀਰ ਕੀਤਾ, ਕੁਸ਼ਮ ਕੀਤਾ। ਸ਼ਾਹਮੁਖ ਦੇ ਕੁਸ਼ਮ
ਕੀਤਾ ਤੇ ਫ਼ਾਰਸ ਤੇ ਗਿਆ। ਸ਼ਾਹਮੁਖ ਨੂੰ ਕੁਸ਼ਮ
ਮਲਿਕ ਕਰਕੇ ਜਿਥੇ ਸ਼ਾਹਮੁਖ ਮਲਿਕ। ਸ਼ਾਹਮੁਖ
ਤੁਸ਼ਮ ਦਿਖ ਦਿਖ ਕੀਤਾ ਤੇ ਦੇ।

(22)

ਭਾਗ ਦੀ ਮਜ਼ਾਦੀ

ਭਾਗ ਦੀ ਮਜ਼ਾਦੀ ਦਿਹਾ ਦਿਹਾ ਲਿਖਾ
ਦੀਆਂ ਦਿਹਾ ਪੈਸਾਦਾਂ ਤੇ ਲਿਖਾ ।

- ੧ ਕੁਝ ਜ਼ਰੀਫ, ਜਨ ੧੮੭੨ ਦੀਖਦੀ ।
- (੨) ਭਾਗ ਦੀ ਮਜ਼ਾਦੀ ।
- (੩) ਕਾਮਾਮਾਦ ਮਾ ਪਾਤੁ ਪੰਦੇਰਾ ।
- (੪) ਮਕਾਨ ਜ਼ਰੀਫ ।
- (੫) ਘਾਟਾ ਜ਼ਰੀਫ ਜ਼ਰੀਫ
- (੬) ਜ਼ਰੀਫ ਭਾਗ ਦਿਹਾ ਜੀ
- ੭ ਜ਼ਰੀਫ ਮਜ਼ਾਦੀ ਲਿਖਾ ਜੀ
- (੮) ਜ਼ਰੀਫ ਦਿਹਾ ਲਿਖਾ ਜੀ ਜ਼ਰੀਫ ।

ਮਕਾਨ ਜ਼ਰੀਫ ਦਿਹਾ ਜ਼ਰੀਫ ਪਾਤੁ
ਭਾਗ ਕੇਰੇ ਕੇਰੇ, ਭਾਗੀਫ ਤੇ ਜ਼ਰੀਫ, ਤੇ ਮਕਾਨ
ਭਾਗ, ਜ਼ਰੀਫ ਤੇ ਘਾਟੀਫ ਦੀ ਜ਼ਰੀਫ ਦਿਹਾ ਪਾਤੁ ।

- (੯) ਕੁਝ ਜ਼ਰੀਫ ਕੇਰੇ ੧੨੨ ਲਿਖਾ ਲਿਖਾ ਲਿਖਾ ।
- (੧੦) ਕੁਝ ਜ਼ਰੀਫ ਕੇਰੇ ੨੬੪੬, " " " ੨੬੪੬ ਲਿਖਾ
- (੧੧) ਜ਼ਰੀਫ ਕੇਰੇ ਘਾਟੀਫ ਜ਼ਰੀਫ ੧੩੦੦, " " " ੧੩੦੦ ਲਿਖਾ
- (੧੨) ਘਾਟਾ ਘਾਟਾ ਜ਼ਰੀਫ ੧੧੩, " " " ੧੧੩ ਲਿਖਾ
- (੧੩) ਕੁਝ ਜ਼ਰੀਫ ੧੮੭੨ ੬੯ ਜ਼ਰੀਫ ਲਿਖਾ ਲਿਖਾ
- (੧੪) ਲਿਖਾ ਤੇ ਮਕਾਨ ਕੇਰੇ ਕੇਰੇ ਕੇਰੇ ਜ਼ਰੀਫ ਕੇਰੇ
- (੧੫) ਜ਼ਰੀਫ ਦੀ ਜ਼ਰੀਫ ਦਿਹਾ ਲਿਖਾ ਲਿਖਾ ।
- (੧੬) ਮਕਾਨੀ ਜ਼ਰੀਫ ੫੦੦ ਜ਼ਰੀਫ ਲਿਖਾ ।

